คณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร

ชลลดา ชะโลมกลาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
พ.ศ. 2562

Board of Directors Environmental, Social and Governance (ESG) Performance and Earnings Quality

Chollada Chalomklang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Doctor of Philosophy

Department of Accountancy

College of Innovative Business and Accountancy,

Dhurakij Pundit University

2019

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การบัญชี)

หัวข้อวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร

เสนอโดย นางสาวชลลดา ชะโลมกลาง

หลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู)

..... กรรมการ

(ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

..... กรรมการ

(ผศ.ดร.ดารณี เอื้อชนะจิต)

วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชีรับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี

(ดร.ศิริเดช คำสุพรหม)

วันที่ 18 เดือน มิ.ย. พ.ศ.2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	คณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร
ชื่อผู้เขียน	ชลลดา ชะโลมกลาง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วิธีที่ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้แก่ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติค และการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ แต่อย่างไรก็ตามอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับงบการเงินย้อนหลังซึ่งแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลที่ส่งผลให้บริษัทรายงานกำไรที่มีคุณภาพสูงขึ้นและลดลงด้วย ตลอดจนการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารและคุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีนอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้างแต่ไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ซึ่งแสดงว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพ แต่นักลงทุนไม่ได้นำข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลมาใช้ประกอบการพิจารณามูลค่าหลักทรัพย์

ในขณะเดียวกันการวิเคราะห์ข้อมูลแบบเส้นทางสัมพันธ์ พบว่าคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพกำไร แต่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทในระดับสูง และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรในระดับต่ำ

คำสำคัญ: คณะกรรมการบริษัท คุณภาพกำไร คุณภาพรายการคงค้าง ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ การปรับงบการเงินย้อนหลัง ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

Thesis Title	Board of Directors Environmental, Social and Governance Performance (ESG) Performance and Earnings Quality
Author	Chollada Chalomklang
Thesis Advisor	Dr. Pattanant Petchchedchoo
Department	Accountancy
Academic Year	2018

ABSTRACT

This research aims to investigate the relationship between board of directors, environment, social and governance (ESG) performance and earnings quality of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. Multiple Regression Analysis, Logistics Regression and Path Analysis were used to investigate the relation amongst board of directors, ESG performance and earnings quality. The result of this research found that Board Size, Proportion of female directors, CEO dual and Board Meetings is positively associated with accruals quality. Proportion of female directors is positively associated with value relevance. However, the result of this research found that Board age and Board meetings is positively associated with restatement indicated that Board of Directors has an influenced the company to reported higher and lower earnings quality. As well as the result of this research found that Board size, Board Dual and Board Quality is positively associated with environment, social and governance (ESG) performance indicated that Board of Directors recognizes the importance of social responsibility to contribute to the company has good environment, social and governance (ESG) performance. In addition the result of this research found that environment, social and governance (ESG) performance is positively associated with accruals quality, but is not associated with value relevance indicated that social responsibility companies do reported earnings quality, but the investors do not have considered firms' ESG performance information as the value of securities for making investment decisions.

In the same time, Path Analysis found that Board of Directors has no a direct and indirect effect on earnings quality. But the result of this research found that Board of Directors has a direct effect on environment, social and governance (ESG) performance at a high level. And

environment, social and governance (ESG) performance is have a direct effect on earnings quality at a low level.

Keywords: Board of Directors, Earnings Quality, Accruals Quality, Value Relevance, Restatement, Environment, Social and Governance Performance

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก ดร.พัทธนันท์ เพชรเชิดชู อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำปรึกษา ตรวจทานแก้ไข ตลอดจนชี้แนะและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. พนารัตน์ ปานมณี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริเดช คำสุพรหม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเพื่อให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เชียง เภาชิต ที่ได้สละเวลาเพื่อให้คำแนะนำทางด้านสถิติ

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่สนับสนุนทุนการศึกษา ตลอดจนคณะบริหารธุรกิจ และหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ลาศึกษาต่อเพื่อทำให้การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อแดง ชะโลมกลาง คุณแม่คำพลอย ชะโลมกลาง ที่เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาโดยสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้รับการศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงระดับปริญญาเอก ตลอดจนคุณโรนัลด์ เลิฟ นางสาวเพชรชรินทร์ พงษ์ด้วง สมาชิกในครอบครัวทุกท่านที่สนับสนุนผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านจนทำให้สำเร็จการศึกษา ตลอดจนบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือผู้วิจัยทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนาม รวมถึงเพื่อน ๆ ทุกท่านที่เป็นกำลังใจสำคัญยิ่งสำหรับผู้วิจัย สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ รุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อนร่วมรุ่นปริญญาเอก และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์

ชลลดา ชะโลมกลาง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย……	ฆ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ……	จ
กิตติกรรมประกาศ……	ช
สารบัญตาราง……	ญ
สารบัญภาพ……	ฒ
บทที่	
1. บทนำ……	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา……	1
1.2 คำถามในการวิจัย……	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย……	6
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ……	6
1.5 ขอบเขตของงานวิจัย……	7
1.6 นิยามศัพท์……	8
1.7 บทสรุป……	9
2. การทบทวนวรรณกรรม……	10
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย……	10
2.2 การกำกับดูแลกิจการ……	17
2.3 คุณภาพกำไร……	23
2.4 สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล……	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาสมมติฐาน……	36
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย……	78
2.7 บทสรุป……	81
3. ระเบียบวิธีวิจัย……	82
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง……	82
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล……	82
3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล……	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3.4	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	95
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล	96
3.6	ตัวแบบที่ใช้ในงานวิจัย	98
3.7	ความเที่ยงตรงของแบบงานวิจัย	102
3.8	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
3.9	บทสรุป	103
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
4.1	ลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	106
4.2	การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวแปร	116
4.3	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ	122
4.4	ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน	154
4.5	บทสรุป	217
5.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	218
5.1	สรุปผลการศึกษา	218
5.2	อภิปรายผลการศึกษา	233
5.3	ข้อจำกัด	263
5.4	ข้อเสนอแนะ	263
บรรณานุกรม		265
ประวัติผู้เขียน		282

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	สรุปความหมายของคุณภาพกำไร……...…..……	23
2.2	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร……...	41
2.3	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัทกับความรับผิดชอบต่อสังคม……..…….……	62
2.4	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมและคุณภาพกำไร	73
3.1	การให้คะแนนคุณภาพของคณะกรรมการ……..….	89
3.2	รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย……..…	100
4.1	จำนวนบริษัทที่ทำการศึกษา จำแนกตามประเภทของกลุ่มอุตสาหกรรม	106
4.2	สัดส่วนการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร……...……..	107
4.3	สัดส่วนการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน……...……	108
4.4	สัดส่วนบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่……...…..…	109
4.5	สัดส่วนการปรับย้อนหลังงบการเงิน……...……..…	110
4.6	สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมสังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI……..……...…	111
4.7	สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมสังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THIS……...…….……	112
4.8	สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมสังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG……...……..…	113
4.9	แสดงสัดส่วนคุณภาพของคณะกรรมการบริษัท…..……	114
4.10	ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 บริษัท จำแนกตามแต่ละตัวแปรอิสระ…….……	116
4.11	ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา……..……	117
4.12	ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100……...……...…	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.13 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 วัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ……...…….…. 124

4.14 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100……..…… 130

4.15 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100……...…….…. 131

4.16 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100……...…….…. 137

4.17 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จากสถาบันไทยพัฒน์ (ESG Rating) …...……..…… 138

4.18 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100……..……..…. 142

4.19 สรุปทิศทางทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100……..……..…. 143

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.20 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100..... 147

4.21 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100..... 148

4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร-คุณภาพรายการคงค้าง..... 155

4.23 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร-คุณภาพรายการคงค้าง..... 157

4.24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร-ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ..... 159

4.25 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไร-ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ..... 163

4.26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร-การปรับงบการเงินย้อนหลัง..... 166

4.27 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร-การปรับงบการเงินย้อนหลัง..... 168

4.28 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร..... 171

4.29 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน..... 175

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.30	สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน……...……..	176
4.31	ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย…...…….	180
4.32	สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย…...…….	182
4.33	ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์……...……..	186
4.34	สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย…...…….	187
4.35	สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล	191
4.36	ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง……..……..……..	194

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.37	สรุปผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง……	196
4.38	ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ……	198
4.39	สรุปผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง……	201
4.40	ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-การปรับย้อนหลังงบการเงิน……	203
4.41	สรุปผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง……	205
4.42	สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร……	207
4.43	แสดงรายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis)……	210
4.44	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรในโมเดลของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร……	211
4.45	แสดงการประเมินความสามารถของตัวแปรในโมเดลการวัดและค่าความเที่ยงของตัวแปรแฝง……	214
4.46	แสดงผลการวิเคราะห์อิทธิพลในโมเดลโครงสร้าง……	215

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ภาพรวมของระบบการกำกับดูแลกิจการ……...……	20
2.2	ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล กับความยั่งยืน……...…	33
2.3	กรอบแนวคิดในการวิจัย……...…	80
3.1	แบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ (Path Analysis) ของตัวแปรที่ศึกษา……...……	97
4.1	แสดงสัดส่วนการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO Dual) ……..…	107
4.2	แสดงสัดส่วนการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (LOSS)……..	108
4.3	แสดงสัดส่วนการตรวจสอบบัญชีด้วยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่…..	109
4.4	แสดงสัดส่วนการปรับย้อนหลังงบการเงิน……	110
4.5	แสดงสัดส่วนการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก DJSI……	111
4.6	แสดงสัดส่วนการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก THIS……...…	112
4.7	แสดงสัดส่วนการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก THESG……...……	112
4.8	แสดงสัดส่วนของคุณภาพคณะกรรมการ……..…	115
4.9	ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย……...……	159
4.10	ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย…...……..	165
4.11	ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย……...……	170

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ **หน้า**

4.12 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 97

4.13 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 185

4.14 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 190

4.15 สรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 198

4.16 สรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 202

4.17 สรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย..... 206

4.18 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร..... 222

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การกำกับดูแลกิจการจะช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งของกิจการ ระหว่างผู้ถือหุ้นส่วนน้อยและผู้ถือหุ้นที่ควบคุมกิจการ ฝ่ายบริหารและผู้ถือหุ้น และระหว่างผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย การกำกับดูแลกิจการจะปกป้องนักลงทุนจากผู้บริหารที่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองจากสินทรัพย์ของกิจการตลอดจนการคอรัปชั่น (Dalton et al., 1999) การกำกับดูแลกิจการเป็นความรับผิดชอบสำหรับการบริหารจัดการธุรกิจที่มุ่งไปสู่การสร้างมูลค่าระยะยาว การกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญของการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืนและการได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว (Madhani, 2007) ผลที่ได้รับจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีคือ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการที่จะสร้างความมั่นใจได้ว่าจะไม่เกิดอันตรายในผลประโยชน์ของนักลงทุน โดยที่คณะกรรมการเป็นหนึ่งกลไกที่สำคัญที่สุดของการกำกับดูแลกิจการที่ผู้ถือหุ้นใช้เพื่อสอดส่องการบริหารจัดการของผู้บริหาร (Madhani, 2017) ซึ่งคณะกรรมการถือได้ว่าเป็นกระดูกสันหลัง (องค์ประกอบที่สำคัญ) ของการกำกับดูแลโดยที่คณะกรรมการสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายของกิจการที่จ่ายให้แก่ตัวแทน (ผู้บริหาร) โดยการสอดส่องดูแลผู้บริหารระดับสูงให้สร้างความมั่งคั่งสูงสุดสำหรับผู้ถือหุ้น (Perry & Shivdasani, 2005) นอกจากนี้คณะกรรมการบริษัทยังช่วยลดความไม่สมมาตรของข้อมูลระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ลดความขัดแย้งกับหน่วยงานกำกับดูแล และยังช่วยให้บริษัทสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (De Andrés & Vallelado, 2008)

ตลอดจนงานวิจัยในอดีตของนักวิจัยหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรของบริษัท โดยที่ Anderson et al. (2003) Firth et al. (2007) Klein (1998) Klein (2002) และ Xie et al. (2003) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Firth et al. (2007) และXie et al. (2003) ที่พบว่าขนาดของคระกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น Adams and Ferreira (2009) Adams et al. (2010) Carter et al. (2003) Daily et al. (2000) Hillman et al. (2007) Lara et al. (2017) Riley and Chow (1992) Rose (2007) และ Srinidhi et al. (2011) พบว่าการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทสามารถปรับปรุงการ

กำกับดูแลและความเป็นอิสระ เพิ่มความโปร่งใส (ลดความไม่สมมาตรของข้อมูล) ในระดับคณะกรรมการ และปรับปรุงคุณภาพกำไรให้เพิ่มขึ้น ในขณะที่มีนักวิจัยจำนวนมาก ซึ่งได้แก่ Abbott et al. (2004) Bédard et al. (2004) Badolato et al. (2014) Carcello et al. (2006) DeFond et al. (2005) García-Sánchez and Martínez-Ferrero (2016) Güner et al. (2008) Harris and Raviv (2008) Hillman and Dalziel (2003) Krishnan (2005) Krishnan and Visvanathan (2008) Strebel (2009) Wang et al. (2015) และ Xie et al. (2003) พบว่าความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น เช่นเดียวกับ Dawson (1997) Hambrick and Mason (1984) Huang et al. (2012) Peterson et al. (2001) Sundaram and Yermack (2007) และVroom and Pahl (1971) ที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทที่มีอายุมากกว่าจะมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น ตลอดจน Boone et al. (2007) Chen et al. (2006) Guest (2008) Vafeas (1999) Weisbach (1988) Xie et al. (2003) และ Yermack (1999) ซึ่งพบว่าหากคณะกรรมการบริษัทมีจำนวนการประชุมมากมีจะอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม Blackburn (1994) Cornett et al. (2008) Daily and Dalton (1994) Fama and Jensen (1983) Firth et al. (2007) Pi and Timme (1993) Rechner and Dalton (1991) และ Sarkar et al. (2008) กับพบว่าหากมีการควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัทในบุคคลเดียวกันจะมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง

การกำกับดูแลกิจการที่ดีซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน นั้นสะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนสร้างความเป็นไปได้และโอกาสทางธุรกิจกลายเป็นสิ่งจำเป็นในตลาด โดยที่ตั้งแต่ปี 2015 ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ จำนวน 193 ประเทศ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับวาระการประชุมใหม่ที่จะต้องประกอบด้วย เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDG) จำนวน 17 เป้าหมาย โดยที่การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility (CSR) practices) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนและในเวลาเดียวกันก็สะท้อนถึงผลการดำเนินงานทางด้านการเงิน ซึ่งมีจำนวนผู้ประกอบการที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียและสังคมมากขึ้น โดยที่ไม่คิดว่าเป็นต้นทุนของกิจการแต่สิ่งที่ปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียและสังคมถือว่าเป็นการลงทุนของกิจการ ในขณะเดียวกันผู้ประกอบตระหนักและมีความเข้าใจว่าการสอดส่องดูแลจะต้องมีขอบเขตรวมถึงกิจกรรมด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่กำไรของกิจการด้วย (Makower, 2009; Porter & Krame, 2011; Waddock & Graves, 1997) นอกจากนี้นักลงทุนก็เล็งเห็นว่าควรที่จะลงทุนในองค์กรที่มีการ

ดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีการปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่ Bear et al. (2010) ได้กล่าวว่าการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Socially responsible investment: SRI) ประกอบด้วยเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนในการตัดสินใจลงทุน ซึ่งตรงข้ามกับการลงทุนแบบเดิมที่มุ่งเน้นใช้เกณฑ์ทางการเงินในการตัดสินใจเท่านั้น เกณฑ์การตัดสินใจลงทุนอย่างยั่งยืนประกอบด้วยสามองค์ประกอบ คือ สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (environmental, social/society and corporate governance : ESG)

จากความต้องการของผู้ลงทุนที่มีต่อข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในปัจจุบัน ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงข้อมูลทางการเงิน ผู้ลงทุนได้ให้ความสำคัญของข้อมูลที่มิใช่ตัวเลขทางการเงินเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะข้อมูลดังกล่าวสามารถบ่งชี้ถึงโอกาสและความเสี่ยงรวมทั้งขีดความสามารถขององค์กรที่มีต่อผลประกอบการในอนาคตของบริษัท คำว่า ESG ซึ่งย่อมาจาก Environmental, Social, and Governance จึงเกิดขึ้นในแวดวงตลาดทุน เพื่ออธิบายถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทและการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยที่นักวิจัยหลากหลายท่านที่ทำการวิจัยในด้านบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) เริ่มที่จะให้ความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) (Ahmad et al., 2017) ซึ่งขยายขอบเขตของบรรษัทภิบาลที่ไม่ได้จำกัดเพียงผลประโยชน์ของผู้บริหาร (ตัวแทน) กับผู้ให้เงินทุน (ตัวการ) ของบริษัทมหาชนตามทฤษฎีตัวแทนของ Jensen & Meckling (1976) เท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านชี้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท จากการศึกษาของ Knudsen (2013) และ Shaukat et al. (2016) ที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และกรรมการบริษัทจะต้องให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่การศึกษาของ Harjoto & Laksmana (2015) พบว่าความหลากหลายของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ Ahmad et al. (2017) Herda et al. (2012) และ Jizi et al. (2014) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ยิ่งไปกว่านั้น Bear et al. (2010) Fernandez-Feijoo et al. (2014) และ Zhang et al. (2013) พบว่ากรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และ Ferrero-Ferrero et al. (2015) พบว่าความหลากหลายในยุคสมัยของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่ภายใต้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder theory) บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคมและจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งบริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะ

รายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่ง ซึ่งสอดคล้องกับ Hong and Andersen (2011) Kim et al. (2012) Choi et al. (2013) และ Martínez-Ferrero et al. (2013) ที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวมาข้างต้นพบว่าคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพกำไรของบริษัท กล่าวคือ คณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญของของการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้น ในขณะเดียวกับนักวิจัยอีกกลุ่มก็พบว่าคณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยหลายท่านที่พบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางตรงระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลกับคุณภาพกำไร และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางอ้อมระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรผ่านตัวแปรคั่นกลาง คือ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยที่งานวิจัยนี้จะวัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ ซึ่งได้แก่ มิติที่หนึ่งคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชี ใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไรมุมมองด้านบัญชี มิติที่สองคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามตลาดใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรมุมมองด้านตลาด ตามแนวทางการวิจัยของ Francis et al. (2004) และมิติที่สามคุณลักษณะกำไรอื่น ๆ ใช้การปรับงบการเงินย้อนหลัง เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรจากมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล ตามแนวทางการวิจัยของ Huang et al. (2012) และวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG) ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์

เนื่องจากยังไม่มีงานวิจัยในอดีตที่ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ทางอ้อมระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดหวังว่างานวิจัยนี้จะสามารถสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอ้อมของคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรโดยส่งผ่านผลการดำเนินงานด้าน

สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลดีขึ้น เมื่อบริษัทผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จะส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงกว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลไม่ดี หรือไม่มีการดำเนินงานในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

1.2 คำถามในการวิจัย

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย สามารถสรุปเป็นคำถามในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1.2.1 คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทหรือไม่

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ และคุณภาพคณะกรรมการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทหรือไม่

1.2.2 คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทหรือไม่

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ และคุณภาพคณะกรรมการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทหรือไม่

1.2.3 บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทหรือไม่

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้นหรือไม่

1.2.4 คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี หรือไม่

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ และคุณภาพคณะกรรมการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี หรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย

1.3.3 เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.4 เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้สามารถสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์แสดงถึงความสัมพันธ์ทางอ้อมระหว่างคณะคณะกรรมการบริษัทและคุณภาพกำไรผ่านตัวแปรคั่นกลางคือ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล เนื่องจากยังไม่มีงานวิจัยในอดีตที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ทางอ้อมระหว่างคณะกรรมการบริษัทและคุณภาพกำไรผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ดังนั้นประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยนี้ มีดังต่อไปนี้

1.4.1 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท และความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

1.4.2 บริษัทสามารถใช้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการลงทุนในด้านความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท

1.4.3 นักลงทุนสามารถใช้ข้อมูลคุณภาพกำไรและผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลในการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุน

1.4.4 นักศึกษา นักวิชาการ และผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางตรงและความสัมพันธ์ทางอ้อมของคณะกรรมการบริษัทต่อคุณภาพกำไร

1.5 ขอบเขตของงานวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของงานวิจัยไว้ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร จากประชากรและกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 เนื่องจากการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ในประเทศไทยโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสถาบันไทยพัฒน์ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิซึ่งได้แก่ จากรายงานประจำปีของบริษัทในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือ SETSMART ข้อมูลการปรับงบการเงินย้อนหลัง จากประกาศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) จากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG) ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) จากเว็บไซต์ของดัชนีดาวน์โจน (www.sustainability-indices.com) Thailand Sustainability Investment (THSI) จากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.set.or.th) และ ESG Rating จากเว็บไซต์ของ

สถาบันไทยพัฒน์ (www.thaipat.org) โดยเนื้อหาในการศึกษานำไปสู่การสร้างตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรตาม คือ คุณภาพกำไร ตัวแปรอิสระ คือ คณะกรรมการบริษัท ตัวแปรคั่นกลาง คือ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของบริษัท อายุของบรัษัท อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ และการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ซึ่งรายละเอียดของตัวแปรต่าง ๆ จะกล่าวในบทที่ 3

1.6 นิยามศัพท์

คณะกรรมการบริษัท (Broad of Director) หมายถึง คนกลุ่มหนึ่งที่ถูกเลือกขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นซึ่งมีทำหน้าที่ในการสอดส่องดูแลการบริหารจัดการของฝ่ายบริหาร โดยในงานวิจัยนี้คณะกรรมการบริษัทจะประกอบด้วยคุณลักษณะ ดังนี้ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าบริหารของคณะกรรมการ และ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ

คุณภาพกำไร (Earnings Quality) หมายถึง กำไรที่สามารถแสดงข้อมูลที่แท้จริงในการดำเนินงานของกิจการ สะท้อนกระแสเงินสดที่ก่อให้เกิดกำไร และเป็นข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้ใช้งบการเงิน โดยในงานวิจัยนี้คุณภาพกำไรจะประกอบด้วย ข้อมูลกำไรที่มีคุณภาพของรายการคงค้าง ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ และข้อมูลกำไรที่ไม่มีการปรับงบการเงินย้อนหลัง

ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Environmental, Social and Governance: ESG Performance) หมายถึง ผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่เพียงผลการดำเนินงานทางด้านการเงินเท่านั้น แต่เป็นผลการดำเนินงานที่รวมถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อสังคม และการดำเนินงานด้านบรรษัทภิบาลของบริษัท สำหรับงานวิจัยนี้ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล หมายถึง ผลการประกาศรายชื่อบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายถึง บริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนเพื่อให้บริษัทมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยงานวิจัยครั้งนี้จะหมายถึงบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559

1.7 บทสรุป

ในบทนี้ผู้วิจัยได้อธิบายถึงความสำคัญของปัญหางานวิจัย วัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย ขอบเขตของงานวิจัย และนิยามศัพท์ โดยที่การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาสมมติฐาน และกรอบแนวคิดของงานวิจัยจะกล่าวในลำดับถัดไป

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่องคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร มีแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการทบทวนวรรณกรรม ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

2.2 การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance)

2.3 คุณภาพกำไร (Earnings Quality)

2.4 สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาสมมติฐาน

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย การกำกับดูแลกิจการที่ดี คุณภาพกำไร สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมมติฐานของงานวิจัย รายละเอียดของแต่ละเรื่องอธิบายได้ดังต่อไปนี้

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ประกอบด้วยทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและคุณภาพกำไร รายละเอียดของทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้

ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีตัวแทน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีตัวแทน (Agency theory) ถูกพัฒนาขึ้นโดย Jensen และ Meckling ในปี 1976 ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองฝ่าย ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อธุรกิจเติบโตขึ้น เจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานด้วยตนเองเพียงลำพังได้ ทำให้ต้องมีบุคคลที่เข้ามาช่วยในการบริหารงานแทนเจ้าของกิจการ โดยฝ่ายที่มอบอำนาจ คือ ผู้ถือหุ้นหรือตัวการ (Principle) และฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงาน คือ ผู้บริหารหรือตัวแทน (Agent) ตราบใดที่ตัวแทนบริหารงานสอดคล้องกับความต้องการของตัวการ นั่นคือ การสร้างผลประโยชน์สูงสุดให้แก่ตัวการ ความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายก็จะไม่เกิดปัญหา แต่ถ้าเมื่อใดที่วัตถุประสงค์และผลประโยชน์ของตัวการและตัวแทนไม่สอดคล้องกันก็จะทำให้เกิดปัญหาตัวแทนขึ้น (Agency Problem) โดยที่ McColgan (2001) ได้แยกประเภทของปัญหาตัวแทนออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งได้แก่

1. ปัญหาที่ผู้บริหารหรือตัวแทน คำนึงผลประโยชน์ของตนเองเป็นหลักมากกว่าผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือกิจการ (Moral Hazard)

2. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับขนาดของกิจการ ที่มีการวัดโดยกำไรสะสมของบริษัท (Earnings Retention) โดยที่ตัวแทนหรือผู้บริหารจะใช้ประโยชน์จากกำไรสะสมจากการใช้นโยบายโครงสร้างเงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายใน ซึ่งได้แก่ กำไรสะสม มากกว่าจากแหล่งเงินทุนภายนอกหรือจากเจ้าหนี้ เพื่อลดการถูกตรวจสอบการบริหารงานจากบุคคลภายนอก จึงทำให้ผลตอบแทนของเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในรูปแบบเงินปันผลลดลง

3. ปัญหาที่ผู้บริหารจะคำนึงถึงเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่ตนเองได้บริหารงานอยู่ในบริษัทเท่านั้น (Time Horizon) ส่งผลให้ผู้บริหารสนใจลงทุนในโครงการระยะสั้นมากกว่าระยะยาว แม้โครงการระยะยาวจะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า

4. ปัญหาในด้านความขัดแย้งในการยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุนของตัวการหรือผู้เป็นเจ้าของและตัวแทนหรือผู้บริหาร (Risk Aversion) ซึ่งเกิดจากค่าตอบแทนที่ผู้บริหารได้รับนั้นมีอัตราคงที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลประกอบการของกิจการ โดยจะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบเงินเดือนเท่านั้น ดังนั้นผู้บริหารจะเลือกลงทุนในโครงการที่มีความเสี่ยงต่ำ เนื่องจากตนจะไม่ได้รับผลประโยชน์เพิ่มเติมจากโครงการต่าง ๆ ถึงแม้ว่าโครงการจะให้ผลตอบแทนที่สูง และในขณะเดียวกันหากมีการบริหารล้มเหลวก็จะมีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ของผู้บริหารด้วย ทั้งนี้

การยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุนที่ต่ำก็จะเป็นการปกป้องตัวเองให้อยู่ในตำแหน่งการบริหารงาน ในขณะที่ผู้ถือหุ้นก็ต้องการลงทุนในโครงการที่มีผลตอบแทนสูง

นอกจากนี้ ศิลปพร ศรีจั่นเพชร (2551) ได้กล่าวถึง ปัญหาระหว่างตัวการและตัวแทน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interest) คือ การที่ผู้บริหารเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากเกินไป จนขัดแย้งต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและทำงานให้กับผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของกิจการได้อย่างไม่เต็มที่

2. ปัญหาที่เจ้าของกิจการหรือตัวการไม่สามารถแน่ใจว่าผู้บริหารหรือตัวแทนที่เข้ามาทำงานให้นั้นได้ทำงานเต็มประสิทธิภาพหรือใช้ความพยายามสูงสุดทำงานให้กับกิจการหรือไม่ (Moral Hazard Problem)

3. การที่เจ้าของกิจการหรือตัวการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนที่เลือกเข้ามานั้นจะสามารถบริหารงานได้สอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้รับหรือไม่ (Adverse Selection Problem)

จากปัญหาความขัดแย้งของผลประโยชน์ดังกล่าว อาจแก้ปัญหาดังกล่าวได้จาก 2 วิธีการดังนี้

1. การให้ค่าตอบแทน (Incentives) การให้ค่าตอบแทนเป็นการสร้างแรงจูงใจโดยการผูกผลประโยชน์หรือความมั่งคั่งระหว่างผู้บริหารหรือตัวแทนและผู้ถือหุ้นหรือตัวการเข้าด้วยกัน ทั้งนี้การให้ค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน (Financial Incentives) และที่ไม่เป็นตัวเงิน (Non-Financial Incentives)

2. การสอดส่องและดูแล (Monitoring) การบริหารงานของกิจการ โดยการสร้างกลไกจากการแต่งตั้งบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาเป็นคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ในการติดตามและดูแลการบริหารงานแทนผู้ถือหุ้นหรือตัวการ รวมถึงการให้คำปรึกษาแก่ฝ่ายบริหารหรือตัวแทน

จากวิธีการข้างต้นจะทำให้เกิดต้นทุนจากการมอบอำนาจจากผู้ถือหุ้นหรือตัวการให้ผู้บริหารหรือตัวแทนเป็นผู้ดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า ต้นทุนจากการมอบอำนาจดำเนินการ (Agency Costs) ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนในการสร้างภาระผูกพันให้แก่ฝ่ายบริหาร (Bonding Cost) และต้นทุนในการติดตามและดูแลการบริหารงานของตัวแทน (Monitoring Cost)

ดังนั้นในงานวิจัยเรื่องคณะกรรมการบริษัท ความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล กับคุณภาพกำไร จึงใช้ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหวางคณะกรรมการบริษัทที่เป็นกลไกในการขจัดปัญหาตัวแทน (Agency Problem) ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ถือหุ้นและผู้บริหารที่จะมีแรงจูงใจให้เกิดการตกแต่งกำไรเพื่อ

ผลประโยชน์ของตัวแทน (ผู้บริหาร) ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพกำไรของบริษัท โดยจะกล่าวถึงในส่วนของการพัฒนาสมมติฐานในลำดับต่อไป

ทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในปี 1990 Watts และ Zimmerman ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ว่าเป็นแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลาดทุนและรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีของกิจการ ผู้บริหารจะตัดสินใจใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ตัวการต้องการให้ตัวแทนสร้างมูลค่าสูงสุดแก่กิจการโดยที่ตัวแทนได้รับผลตอบแทนตามที่ได้กำหนดไว้ ในขณะที่ตัวแทนก็มุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองด้วยเช่นกัน โดย Watts & Zimmerman (1990) ได้อธิบายว่าสัญญาต่าง ๆ ที่กิจการทำขึ้นมักจะกำหนดจำนวนเงินทางบัญชี (Accounting Numbers) ไว้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญา เพื่อให้กิจการได้ใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับและควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร เพื่อลดต้นทุนในการจ้างตัวแทน ดังนั้น การบัญชีจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญเพื่อใช้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารเพื่อให้สัญญาที่จัดทำขึ้นระหว่างตัวการและตัวแทนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ ผู้บริหารซึ่งเป็นตัวแทนเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำข้อมูลบัญชีโดยต้องตัดสินใจเลือกวิธีการทางบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการ ซึ่ง Watts & Zimmerman (1990) ได้กล่าวถึงแนวคิดที่เป็นแรงจูงในสำคัญที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือกใช้วิธีการบัญชีที่แตกต่างกันเพื่อใช้ในการจัดทำและนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีนั้นสามารถจำแนกได้สามสมมติฐาน ได้แก่ (1) สมมติฐานการจ่ายค่าตอบแทน (Bonus Plan Hypothesis) (2) สมมติฐานอัตราหนี้สินต่อทุน (Debt/Equity Hypothesis) และ (3) สมมติฐานต้นทุนทางการเมือง (Political Cost Hypothesis) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สมมติฐานการจ่ายค่าตอบแทน (Bonus Plan Hypothesis)

แนวคิดภายใต้สมมติฐานนี้ คือ ผู้บริหารของกิจการมีแรงจูงใจเลือกใช้วิธีการทางการบัญชีเพื่อให้เกิดกำไรในงวดปัจจุบัน โดยที่กิจการต้องบันทึกรายการในอนาคตเลื่อนเข้ามาบันทึกให้เป็นกำไรในงวดปัจจุบัน เนื่องจากแผนการจ่ายโบนัสให้แก่ผู้บริหารนั้นถูกคำนวณจากผลกำไร

ในงวดปัจจุบัน โดยที่ Watts & Zimmerman (1990) กล่าวว่า แผนการจ่ายโบนัสให้แก่ผู้บริหารเป็นเครื่องมือที่สร้างแรงจูงใจให้ผู้บริหารเกิดความพยายามสร้างมูลค่ากิจการให้เพิ่มขึ้นมากที่สุด เนื่องจากกิจการใช้ตัวเลขทางบัญชีเป็นตัววัดผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งแผนการจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้บริหารมักจะอ้างอิงจากผลกำไรของกิจการ (Earning-Based Compensation Plan) ดังนั้นผู้บริหารจึงมีแรงจูงใจในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่ส่งผลให้การรับรู้ผลกำไรในงวดปัจจุบันเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารได้ผลตอบแทนซึ่งเป็นโบนัสเพิ่มสูงขึ้น โดยที่ Healy (1985) และ Gaver et al. (1995) พบว่า แผนการจ่ายผลตอบแทนที่อ้างอิงจากผลกำไรเป็นแรงจูงที่ส่งผลให้ผู้บริหารเกิดการตกแต่งกำไรของกิจการเพื่อให้ตนเองได้รับผลตอบแทนที่สูง ในขณะที่ Healy (1985) ได้กว่าวถึงกรณีที่กิจการมีผลขาดทุนในงวดปัจจุบันผู้บริหารจะพยายามรับรับรู้ผลขาดทุนให้เกิดขึ้นในงวดปัจจุบันให้มากที่สุดโดยการนำผลขาดทุนที่ต้องรับรู้ในอนาคตมารับรู้ในงวดปัจจุบัน เพื่อให้กิจการมีผลกำไรมากที่สุดในงวดบัญชีถัดไป และผู้บริหารจะได้รับผลตอบแทนใส่ส่วนของโบนัสจากผลกำไรที่จะเกิดขึ้นในงวดบัญชีถัดไป

สมมติฐานอัตราหนี้สินต่อทุน (Debt/Equity Hypothesis)

แนวคิดภายใต้สมมติฐานนี้ คือ ในสภาวการณ์ที่กิจการต้องประสบกับสภาวะที่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนอยู่ในระดับสูง ผู้บริหารของกิจการมีแรงจูงใจเลือกใช้วิธีการทางบัญชีเพื่อให้กำไรที่จะต้องรายงานในงวดบัญชีอนาคตเลื่อนมาบันทึกเป็นกำไรในงวดปัจจุบัน โดยที่ Watts & Zimmerman (1990) กล่าวว่าโดยปกติสัญญาการกู้ยืมเงิน ผู้ให้กู้มักจะระบุเงื่อนไขที่สำคัญไว้หลายประการเพื่อให้ผู้กู้ต้องรักษาและปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญา เพื่อทำให้ผู้ให้กู้เกิดความมั่นใจว่าผู้กู้สามารถจ่ายชำระเงินต้นและดอกเบี้ยตามที่ระบุในสัญญาได้ ดังนั้นสัญญากู้ยืมเงินส่วนใหญ่มักจะระบุเงื่อนไขที่สำคัญ เช่น ข้อกำหนดในการจ่ายเงินปันผลและการซื้อหุ้นคืน (Dividend and Share Purchase) การดำรงทุนหมุนเวียน (Working Capital) ข้อจำกัดในการทำธุรกรรมการควบกิจการ (Merger Activity) ข้อจำกัดในการลงทุนในกิจการอื่น (Investment in Other Firms) ข้อจำกัดในการจัดการสินทรัพย์ (Disposition of Assets) และข้อจำกัดในการก่อหนี้เพิ่ม (Additional Debt) เป็นต้น โดยที่ผู้ให้กู้จะกำหนดเงื่อนไขเหล่านี้ในรูปแบบของจำนวนเงินทางบัญชี โดยที่ DeFond & Jiambalvo (1994) และ Sweeney (1994) พบว่าผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนเงื่อนไขในสัญญากู้ยืมเงินเป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดการตกแต่งกำไรของผู้บริหาร เนื่องจากกิจการมีโอกาสที่จะได้รับผลกระทบจากการฝ่าฝืนเงื่อนไขตามที่ผู้ให้กู้กำหนดไว้ในสัญญาการกู้ยืมเงิน ดังนั้นผู้บริหารจึงมีแรงจูงใจเลือกใช้วิธีการทางบัญชีเพื่อลดโอกาสที่กิจการจะฝ่าฝืนเงื่อนไขต่าง ๆ ตามที่ผู้ให้กู้ระบุไว้ในสัญญาการกู้ยืมเงิน

สมมติฐานต้นทุนทางการเมือง (Political Cost Hypothesis)

แนวคิดภายใต้สมมติฐานนี้ คือ กิจการที่มีขนาดใหญ่ ผู้บริหารจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีเพื่อต้องการให้กำไรที่รายงานในงวดบัญชีปัจจุบันเลื่อนไปบันทึกเป็นกำไรในงวดอนาคต โดยที่ Watts & Zimmerman (1990) กล่าวว่ากิจการขนาดใหญ่ต้องเผชิญกับกระบวนการทางการเมือง (Political Process) ซึ่งอาจส่งผลกระทบกับกิจการและทำให้เกิดต้นทุนทางการเมืองมากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็กกว่า เช่น กิจการขนาดใหญ่อาจถูกหน่วยงานกำกับดูแลเชื่อว่าอาจจะทำการที่เข้าข่ายการเอาเปรียบต่อสาธารณชน หน่วยงานกำกับดูแลจึงใช้อำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ากิจการขนาดใหญ่ได้ทำการเอาเปรียบต่อสารธารณชนจริงหรือไม่ หรืออาจจะแสดงผลกำไรที่สูงเกินความเป็นจริงหรือไม่ โดยที่ Cahan (1992) และ Han & Wang (1998) พบว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการถูกตรวจสอบโดยหน่วยงานกำกับดูแลเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้บริหารตกแต่งกำไร ดังนั้นกิจการขนาดใหญ่จึงมีแนวโน้มใช้วิธีการบัญชีเพื่อทำให้กิจการมีผลกำไรที่ลดลงในงวดปัจจุบัน เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบโดยหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งเป็นแรงกดดันทางการเมือง

ดังนั้น ทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารที่จะเกิดแรงจูงใจในการตกแต่งกำไรซึ่งส่งผลต่อคุณภาพกำไรของกิจการ โดยจะกล่าวถึงในส่วนของการพัฒนาสมมติฐานในลำดับต่อไป

ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory)

ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ จากแนวคิดของ Davis et al. (1997) มีแนวคิดว่า ผู้บริหารที่ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนจะทำหน้าที่เป็น “ผู้พิทักษ์” (Steward) เพื่อรักษาผลประโยชน์ขององค์กรมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว เพื่อนำไปสู่การยอมรับทางสังคม ดังนั้นผู้บริหารซึ่งมีอำนาจเด็ดขาดในการบริหารงานจะสามารถช่วยความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ตลอดจนส่งผลให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์เชื่อว่าผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายจะคอยสอดส่องดูแลการดำเนินงานขององค์กร การศึกษาของ Brickley et al. (1997) และ Chagnati et al. (1985) ซึ่งเป็นการสนับสนุนทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ พบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ทำให้ผลการดำเนินงานของกิจการดีขึ้น

ดังนั้น ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของบริษัทที่จะมีอิทธิพลส่งผลให้กำไรของบริษัทมีคุณภาพสูงโดยจะกล่าวถึงในส่วนของการพัฒนาสมมติฐานในลำดับต่อไป

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งต่อมา Freeman (1984) ก็ได้สนับสนุนว่าผู้บริหารต้องสร้างความพอใจต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของบริษัท ซึ่งมีหลากหลายประกอบด้วย พนักงาน ลูกค้า ผู้ขายปัจจัยการผลิต องค์กรชุมชนในท้องถิ่น จึงกล่าวว่าผู้มีส่วนได้เสีย คือ กลุ่มและบุคคลซึ่งอาจมีผลต่อหรือได้รับผลกระทบจากความสำเร็จของภารกิจขององค์กร สอดคล้องกับ Post et al. (2002) ได้ให้คำนิยามผู้มีส่วนได้เสีย คือ บุคคลหรือกลุ่มซึ่งมีผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบจากการตัดสินใจ นโยบาย และการปฏิบัติขององค์กร

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียขยายความเข้าใจถึงธรรมชาติของบริษัทที่ควรพิจารณาผู้มีส่วนได้เสียใหม่ในมุมมองที่กว้างกว่าเดิมโดยบริษัทได้รับการคาดหวังให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ดูแลผู้มีส่วนได้เสียมากขึ้น รวมทั้งสนใจดูแลผู้มีส่วนได้เสียที่นิ่งเงียบ เช่น ชุมชุมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม (Simmons, 2004) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียจึงเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ผู้บริหารต้องทำสิ่งที่ถูกต้องโดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ร่วมด้วย นอกเหนือจากคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ ยังเชื่มโยงกับลักษณะของผู้นำที่มีคุณลักษณะแบบเปลี่ยนแปลง (Waldman et al., 2006) นอกจากนี้ยังต้องประสานความสมดุลผ่านการเชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย กล่าวโดยสรุปได้ว่าทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียเป็นทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

ดังนั้น ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับความสำเร็จในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ซึ่งเป็นการบริหารงานที่ไม่ได้มุ่งเพียงผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้นแต่เป็นการบริหารเพื่อสร้างความพึงพอใจและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัท โดยจะกล่าวถึงในส่วนของการพัฒนาสมมติฐานในลำดับต่อไป

ทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy Theory)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความชอบธรรม ถูกกล่าวถึงโดย Darrell and Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ซึ่งกล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคมที่จะเป็นผู้พิจารณาว่าการดำเนินธุรกิจขององค์กรนั้น ๆ เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมโดยรวมหรือไม่ และสิทธิในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ได้รับอนุญาตจากสังคมนี้เป็นการยอมรับชั่วคราวเท่านั้น หากบริษัทไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคม กิจการจะถูกปฏิเสธจากสังคมจนไม่สามารถอยู่ได้ ซึ่งเป็นเหมือนสัญญาผูกพันขององค์กรที่มีต่อสังคม เนื่องจากสังคมเองจะทำการตรวจสอบการดำเนินธุรกิจขององค์กรอยู่เสมอเมื่อใดที่สังคมเห็นว่าการกระทำขององค์กรไม่ชอบด้วยประการทั้งปวงแล้ว ก็พร้อมที่จะเพิกถอนอำนาจและสิทธินั้นได้ทุกเมื่อ ความอยู่รอดหรือความเจริญเติบโตขององค์กรธุรกิจเองจึงขึ้นอยู่กับว่าการดำเนินธุรกิจขององค์กรตรงตามความหวังของสังคมหรือไม่หรือไม่ เพียงใด ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากมุมมองของความชอบธรรมทางสังคมนี้ จึงเป็นเสมือนกับการตระหนักและความสัมพันธ์ของธุรกิจกับชุมชนที่ฝ่ายหนึ่งปฏิบัติอีกฝ่ายหนึ่งทำการตรวจสอบ โดยที่ฝ่ายธุรกิจซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติต้องทำการตรวจสอบประเมินตนเองอยู่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติของตนเองเป็นที่ยอมรับและบรรลุความคาดหวังของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและขยายขอบเขตออกไปในวงกว้างอยู่ตลอดเวลาจากมุมมองแนวคิดนี้จะเห็นได้ว่าแท้ที่จริงสังคมต่างหากเป็นผู้กำหนดสิ่งที่องค์กธุรกิจควรจะต้องทำ

ดังนั้น ทฤษฎีความชอบธรรมได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับความสำเร็จในด้านความรับผิดชอบในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท ที่บริษัทจะต้องคำนึงสังคมซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม โดยจะกล่าวถึงในส่วนของการพัฒนาสมมติฐานในลำดับต่อไป

2.2 การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance)

การกำกับดูแลกิจการ (Corporate governance) หมายถึง การควบคุมองค์กรโดยควบคุมพฤติกรรมของฝ่ายบริหารและกำหนดอำนาจในการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร (Charreaux, 1998)

การกำกับดูแลกิจการสามารถให้คำจำกัดความที่แคบลงมาได้ซึ่ง การกำกับดูแลกิจการ หมายถึง เครื่องมือที่รับประกันอัตราผลตอบแทนสูงสุดในการลงทุนให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือเจ้าหนี้ของบริษัท (Shleifer and Vishny, 1997) วัตถุประสงค์กว้าง ๆ ของการกำกับดูแล คือ การปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงลูกค้า คู่ค้า พนักงาน และสังคมที่มีขนาดใหญ่ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสอย่างเต็มรูปแบบและความสมบูรณ์ในการสื่อสาร และสามารถเปิดเผยต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้อย่างสมบูรณ์ ถูกต้อง และชัดเจน (Madhani, 2017)

ระบบที่ดีของการกำกับดูแลกิจการจะช่วยแก้ปัญหาความขัดแย้งของกิจการ ระหว่างผู้ถือหุ้นส่วนน้อยและผู้ถือหุ้นที่ควบคุมกิจการ ฝ่ายบริหารและผู้ถือหุ้น และระหว่างผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย การกำกับดูแลกิจการจะปกป้องนักลงทุนจากผู้บริหารที่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองจากสินทรัยพ์ของกิจการตลอดจนการคอรัปชั่น (Dalton et al, 1999) การกำกับดูแลกิจการเป็นความรับผิดชอบสำหรับการบริหารจัดการธุรกิจที่มุ่งไปสู่การสร้างมูลค่าระยะยาว การกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญของการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืนและการได้เปรียบในการแข่งขันในระยะยาว (Madhani, 2007) นอกจากนี้การกำกับดูแลกิจการที่ดียังหมายถึงการเวียนคืนทรัพยากรขององค์กร เพื่อก่อให้การจัดสรรทรัพยากรที่ดีขึ้นและมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น (Madhani, 2014)

ผลที่ได้รับจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีคือ ความรับผิดชอบของคณะกรรมการที่จะสร้างความมั่นใจได้ว่าจะไม่เกิดอันตรายในผลประโยชน์ของนักลงทุน คณะกรรมการเป็นหนึ่งกลไกที่สำคัญที่สุดของการกำกับดูแลกิจการ โดยผู้ถือหุ้นใช้เพื่อสอดส่องการบริหารจัดการของผู้บริหาร (Madhani, 2017) ในลักษณะเดียวกัน Perry & Shivdasani (2005) ยังกล่าวว่า “การจ้างและการจ่ายค่าจ้าง การประเมินผล ค่าตอบแทน และการสอดส่องดูแลการบริหารงานของผู้บริหารผู้ถือหุ้นกระทำโดยผ่านคณะกรรมการซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแลกิจการ” คณะกรรมการถือได้ว่าเป็นกระดูกสันหลัง (องค์ประกอบที่สำคัญ) ของการกำกับดูแลโดยที่คณะกรรมการสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายของกิจการที่จ่ายให้แก่ตัวแทน (ผู้บริหาร) โดยการสอดส่องดูแลผู้บริหารระดับสูงให้สร้างความมั่งคั่งสูงสุดสำหรับผู้ถือหุ้น นอกจากนี้ McNulty & Pettigrew (1996) ยังระบุถึงบทบาทต่าง ๆ ของคณะกรรมการในสามมุมมองหลัก อาทิเช่น มุมมองการกำกับดูแล (หน้าที่ในการสอดส่องดูแลของคณะกรรมการ) มุมมองด้านกลยุทธ์ (การตัดสินใจเพื่อให้บริษัทมีการเปลี่ยนแปลง) และมุมมองด้านทรัพยากร (วิธีการที่คณะกรรมการจะเชื่อมโยงบริษัทกับสภาพแวดล้อมภายนอกและสามารถที่จะได้มาซึ่งทรัพยากรที่สำคัญ) ผลกระทบของคณะกรรมการต่อผลการดำเนินงานของบริษัทโดยผลการดำเนินงานจะสูงก็ขึ้นกับบริบทเฉพาะของบริษัท เช่น ขั้นของวงจรชีวิตขององค์กร (Johnson, 1997) กฎระเบียบและความสม่ำเสมอของอุตสาหกรรม

(Palia, 2000) ความสามารถในการแข่งขัน (Carpenter and Westphal, 2001) การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี (Castanias and Helfat, 2001) และเงื่อนไขของอุตสาหกรรม (Finkelstein and Hambrick, 1996)

คณะกรรมการมีบทบาทในการกำกับดูแล อาทิเช่น การกำกับดูแลกลยุทธ์ และเป็นผู้ตรวจสอบการตัดสินใจในการบริหารงานของทีมผู้บริหารระดับสูง (Harrison, 1987; Johnson et al., 1993 and 1996; and Withers and Hillman, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hillman & Dalziel (2003) ที่ระบุว่าคณะกรรมการมีบทบาทที่สำคัญกับบริษัท อาทิเช่น การสอดส่องดูแลการบริหารงานของผู้บริหารในนามของผู้ถือหุ้น และการสร้างทรัพยากรที่มีมูลค่าให้แก่บริษัท รวมถึงการให้คำปรึกษา ใช้ความเชี่ยวชาญเพื่อจัดการกับภาระผูกผันด้านสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตามกฎหมาย นอกจากนี้สมาชิกของคณะกรรมการอาจจะมีประสบการณ์ในวิกฤตการณ์หรือสังเกตการณ์จากวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตเพื่อเพิ่มการรับรู้ถึงความรุนแรงและเตรียมพร้อมต่อวิกฤตการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Trahms et al., 2013) ในบริบทของการล้มละลายองค์ประกอบของคณะกรรมการมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกระบวนการตอบสนองต่อการล้มละลาย (Daily and Dalton, 1994b and 1995) ในบทบาทต่อการวางแผนของบริษัท คณะกรรมการช่วยส่งเสริมให้บริษัทมีรายละเอียดและรูปแบบการวางแผนอย่างแบบทางการมากขึ้น (Mitter et al., 2012) โดยที่ความรู้ความสามารถของคณะกรรมการจะช่วยในวางแผนและควบคุมทรัพยากรของบริษัท (Pajunen, 2006)

คณะกรรมการเป็นกลไกที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการ โดยที่บทบาทที่สำคัญของคณะกรรมการคือความรับผิดชอบในการสอดส่องดูแลการบริหารจัดการของฝ่ายบริหารเพื่อให้แน่ใจว่าฝ่ายบริหารไม่บริหารงานเบี่ยงเบนไปจากกลยุทธ์ที่คณะกรรมการแนะนำ ตัวแบบในภาพที่ 2.1 แสดงให้เห็นว่าการขาดความรับผิดชอบของคณะกรรมการและความไม่เพียงพอของข้อมูลที่ให้แก่ผู้ถือหุ้นหรือมีให้น้อยที่สุดจะส่งผลให้มีการควบคุมที่อ่อนแอ

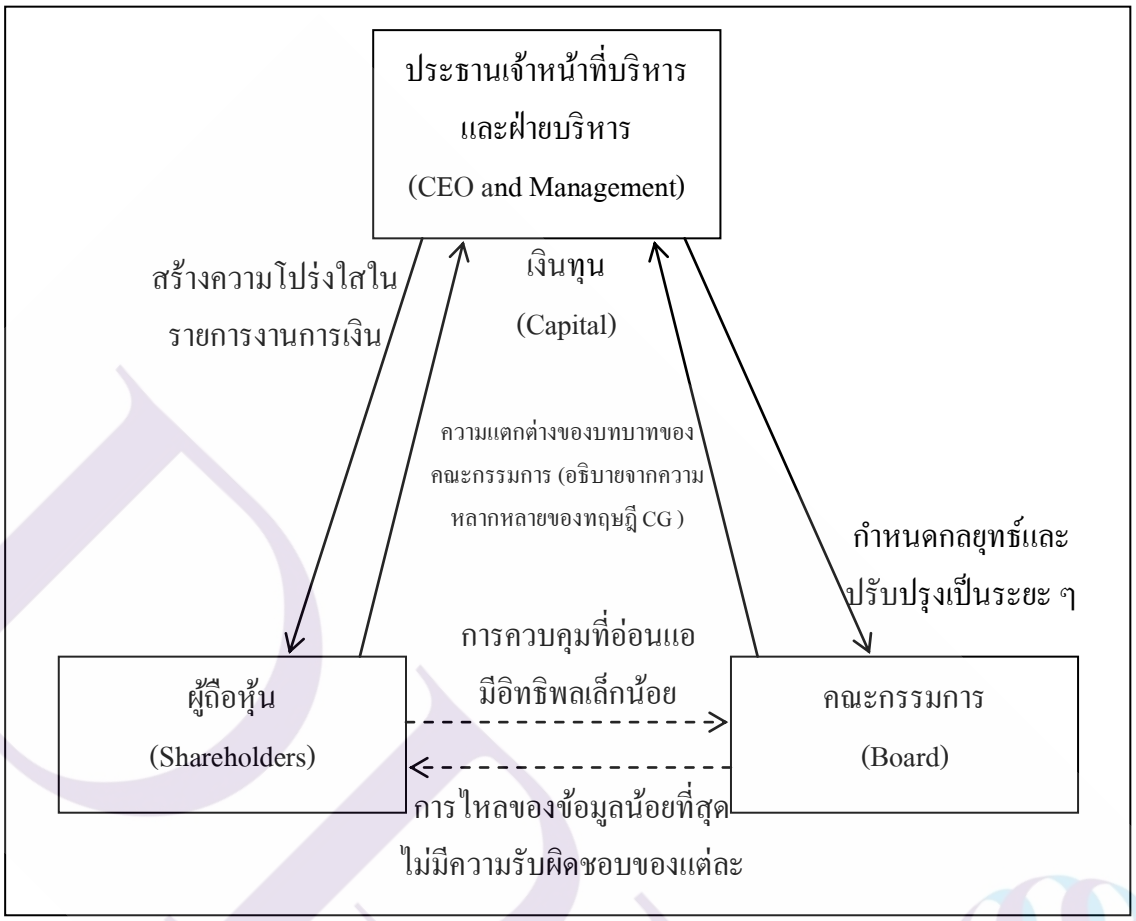

ภาพที่ 2.1 ภาพรวมของระบบการกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance System: An Overview)
ที่มา: Montgomery & Kaufman (2003)

บทบาทหน้าที่ของกรรมการ คือ บทบาทในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าให้แก่บริษัทซึ่งมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของบริษัท (Murphy and McIntyre, 2007) โดยที่สี่บทบาทและความรับผิดชอบหลักของคณะกรรมการที่นักวิจัยจำนวนมากได้ระบุไว้ประกอบด้วย (1) บทบาทในการควบคุม (2) บทบาทเชิงกลยุทธ์ (3) บทบาทในด้านทรัพยากร และ (4) บทบาทในการให้คำปรึกษาและเสนอแนะ (Bonn and Pettigrew, 2009 และ Nicholson and Kiel, 2004) สำหรับบทบาทแรกคือบทบาทในการควบคุมของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบและสอดส่องดูแลการดำเนินงานในปัจจุบันของบริษัทรวมทั้งการป้องกันด้วย การสอดส่องดูแลการตัดสินใจทางธุรกิจและการวางแผนของบริษัทการควบคุมการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง บทบาทในการควบคุมของคณะกรรมการอธิบายโดยทฤษฎีตัวแทน (Madhani, 2017) ในบาทบาทต่อมาคือบทบาทเชิงกลยุทธ์ของคณะกรรมการไม่ได้

หมายความว่าคณะกรรมการต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์ของบริษัทเพราะหน้าที่ในการกำหนดกลยุทธ์ของบริษัทเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร บทบาทเชิงกลยุทธ์ของคณะกรรมการ คือ บทบาทที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนเพื่อให้การบริหารจัดการบรรลุตามภารกิจและเป้าหมายของบริษัทโดยการให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์รวมถึงการตัดสินใจในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับกลยุทธ์ ในบทบาทนี้คณะกรรมการจะไม่ทำการสอดส่องดูแลและเป็นผู้ควบคุมมากนัก แต่จะมีส่วนร่วมในการกิจกรรมที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์โดยการใช้ทักษะและความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (Hillman and Dalziel, 2003) ในส่วนของบทที่ที่สามซึ่งเป็นบทบาทในด้านทรัพยากรของคณะกรรมการเป็นบทบาทเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงเครือข่ายและทรัพยากรตลอดจนการรักษาความสัมพันธ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการกับผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทและขจัดความขัดแย้งระหว่างบริษัทและผู้มีส่วนได้เสีย (Tomšiae, 2013) บทบาทในด้านทรัพยากรของคณะกรรมการมุ่งเน้นเฉพาะเจาะจงไปที่ทรัพยากรของสมาชิกแต่ละคนที่นำมาสู่การเป็นคณะกรรมการ เช่น ความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ ประสบการการณ์ ความสามารถ และอื่น ๆ ในมุมมองนี้องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่ควรที่จะมองเพียงแค่เงื่อนไขเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียวเท่านั้น (ร้อยละของกรรมการภายนอก) แต่ต้องมองถึงเงื่อนไขเชิงคุณภาพด้วย เพราะว่าทรัพยากรของคณะกรรมการ (ความสามารถ ประสบการณ์ ความรู้และข้อมูลสารสนเทศ) เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานของคณะกรรมการมีประสิทธิผล (Certo, 2003 และ Westphal and Fredrickson, 2001) และบทบาทสุดท้ายในการให้คำปรึกษาและเสนอแนะของคณะกรรมการเป็นบทบาทที่มีความสำคัญอย่างมาก (Adams and Ferreira, 2007; Agrawal and Knoeber, 2001 และ Coles et al., 2008) โดยที่ Dalton et al. (1999) ได้กล่าวไว้ว่า “กรรมการภายนอกสามารถให้คำปรึกษาที่มีคุณภาพแก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถได้รับจากพนักงานของบริษัท”

นอกจากบทบาทของคณะกรรมการที่มีความสำคัญต่อการกำกำกับดูแลกิจการแล้วยังมีรูปแบบของคณะกรรมการที่มีส่วนสนับสนุนให้การกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิภาพ โดยที่รูปแบบคณะกรรมการที่ใช้ในประเทศต่าง ๆ มี 2 ระบบใหญ่ ๆ ได้แก่ ระบบคณะกรรมการแบบระดับเดียว (one-tier board หรือ unitary board) และระบบคณะกรรมการแบบสองระดับ (two-tier board หรือ multiple board) โดยแต่ละระบบมีรายละเอียด ดังนี้

คณะกรรมการแบบระดับเดียว (One-tier Board หรือ Unitary Board) เป็นรูปแบบที่ใช้ในประเทศส่วนมาก เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย ฮ่องกง และ แคนาดา ในรูปแบบนี้คณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินงานของบริษัทต่อบุคคลภายนอกมีเพียงชุดเดียว โดยคณะกรรมการดังกล่าวจะรับผิดชอบทั้งเรื่องการตัดสินใจที่สำคัญทางธุรกิจ และการกำกับดูแลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารการจะทำให้คณะกรรมการทำหน้าที่ทั้ง 2 ด้านไปพร้อมกันอาจต้อง

(non-executive director) เข้าร่วมในคณะกรรมการ การแยกบุคคลที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการออกจากประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เป็นต้น นอกจากนี้ยัง อาจดำเนินการผ่านกรรมการชุดต่าง ๆ ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เช่น คณะกรรมการบริหาร (Executive Committee) ทำหน้าที่ดูแลการบริหารงาน แทนที่จะให้ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เป็นผู้ตัดสินใจทุกเรื่องแต่ผู้เดียว ส่วนกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) ทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร และกรรมการสรรหา (Nominating Committee) ทำหน้าที่เสนอชื่อบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการหรือผู้บริหาร ท้ายสุดกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน (Compensation Committee) ทำหน้าที่พิจารณาผลตอบแทนของฝ่ายบริหาร เป็นต้น ข้อดีของรูปแบบนี้คือกรรมการทุกคนมีหน้าที่เหมือนกันโดยไม่ได้แบ่งแยกแต่หากไม่มีระบบการตรวจสอบและสร้างความสมดุล (check and balance) ที่ดี ก็อาจทำให้คณะกรรมการไม่สามารถทำหน้าที่ได้ครบถ้วน โดยเฉพาะหน้าที่ในการตรวจสอบ และคานอำนาจกับฝ่ายบริหาร

คณะกรรมการแบบสองระดับ (Two-tier Board Multiple Board) ใช้ในประเทศญี่ปุ่น และ เยอรมัน โดยในรูปแบบนี้จะแบ่งคณะกรรมการออกเป็นสองระดับ (two-tier systems) ได้แก่ คณะกรรมการกำกับ (supervisory board) และคณะกรรมการดำเนินงาน (operating board) โดยคณะกรรมการกำกับทำหน้าที่กำกับตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการดำเนินงานทำหน้าที่ช่วยฝ่ายจัดการในการตัดสินใจทางธุรกิจ สมาชิกของคณะกรรมการทั้ง 2 ชุด มักจะไม่ใช่บุคคลเดียวกัน และประธานเจ้าหน้าที่บริหารมักจะไม่อยู่ในคณะกรรมการกำกับเพื่อให้สามารถคานอำนาจกันได้โดยไม่มีความขัดแย้งในผลประโยชน์ (conflict of interest) รูปแบบคณะกรรมการในลักษณะนี้จะแบ่งแยกผู้บริหารกับเจ้าของออกจากกันอย่างชัดเจน

ทั้งนี้ รูปแบบคณะกรรมการบริษัทภายใต้กฎหมายไทยเป็นแบบ คณะกรรมการแบบระดับเดียว (One-tier Board หรือ Unitary Board) โดยบริษัทส่วนมากมักจะไม่มีกลไกถ่วงดุลอำนาจภายในคณะกรรมการเท่าที่ควร การแก้ไขจุดอ่อนของระบบคณะกรรมการแบบระดับเดียว (One-tier Board หรือ Unitary Board) นี้สามารถทำได้ด้วยวิธีดังนี้ เช่น ปรับปรุงโครงสร้างภายในของคณะกรรมการให้มีกรรมการที่ไม่ใช่ผู้บริหาร (non-executive director) ในคณะกรรมการ หรือมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการต่าง ๆ มา เพื่อพิจารณาในเรื่องที่มีกรรมการส่วนใหญ่อาจมีความขัดแย้งในผลประโยชน์ (conflict of interest) เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2542)

จากการรวบรวมวรรณกรรมสามารถสรุปได้ว่า คณะกรรมการเป็นกลไกที่สำคัญของการกำกับดูแลกิจการ โดยที่บทบาทที่สำคัญของคณะกรรมการคือความรับผิดชอบในการสอดส่องดูแลการบริหารจัดการของฝ่ายบริหาร ระบบที่ดีของการกำกับดูแลกิจการจะช่วยแก้ปัญหาความ

ขัดแย้งของกิจการ ระหว่างผู้ถือหุ้นส่วนน้อยและผู้ถือหุ้นที่ควบคุมกิจการ ฝ่ายบริหารและผู้ถือหุ้น และระหว่างผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย การกำกับดูแลกิจการจะปกป้องนักลงทุนจากผู้บริหารที่แสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองจากสินทรัยพ์ของกิจการ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไรของบริษัท

2.3 คุณภาพกำไร (Earnings Quality)

ลักษณะของคุณภาพกำไรจากการศึกษาของ Schipper & Vincent (2003) ได้สรุปว่า ข้อมูลกำไรที่มีลักษณะเชิงคุณภาพ คือ ข้อมูลกำไรที่มีลักษณะ ดังนี้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความสามารถเปรียบเทียบกันได้ และความเชื่อถือได้ โดยที่ความเชื่อถือได้ประกอบด้วย ข้อมูลกำไรต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม สะท้อนเนื้อหาเชิงเศรษฐกิจของกิจการมากกว่ารูปแบบตามกฎหมาย การศึกษาเรื่องคุณภาพกำไรตามกรอบแนวคิดทางบัญชี (Conceptual Framework) ให้คำจำกัดความของคุณภาพกำไร คือ ระดับความสามารถของกำไรที่ได้จากรายงานการเงินที่สะท้อนความเป็นจริงของกำไรทางเศรษฐศาสตร์ โดยผู้บริหารต้องเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานการเงิน จากผลการศึกษาของ Schipper & Vincent (2003) ซึ่งผลการศึกษานี้สรุปความหมายของคุณภาพกำไรสอดคล้องกับลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงินตามกรอบแนวคิดของการรายงานทางการเงิน ที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ กล่าวคือ ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงินต้องมีลักษณะความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ความสามารถเปรียบเทียบได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลาและความเข้าใจได้ โดยมีผู้ศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคุณภาพกำไร แสดงในตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 สรุปความหมายของคุณภาพกำไร

ผู้ศึกษา	ความหมายของคุณภาพกำไร
The Financial Accounting Standard Board (FASB) (1988)	กำไรที่แท้จริง หรือกำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรจากการดำเนินงานปกติของกิจการ โดยที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา	ความหมายของคุณภาพกำไร
Lev (1989)	คุณภาพกำไรเป็นสิ่งที่สำคัญกับผู้ใช้ข้อมูลทางการเงิน อาทิเช่น ผู้ปฏิบัติงานทางด้านบัญชี หน่วยงานกำกับดูแล และนักวิจัยทางบัญชี เนื่องจากกำไรที่น่าเชื่อถือเป็นสารสนเทศที่มีคุณภาพสูงที่ได้จัดทำไว้ในรายงานทางการเงิน
Stickney (1996)	ความสามารถในการสะท้อนกระแสเงินสดที่ก่อให้เกิดกำไร หากตัวเลขกำไรเกิดจากการประมาณการที่ซับซ้อนเพื่อให้ได้ตัวเลขของกระแสเงินสดรับในอนาคตจะถือว่ากำไรนั้นมีคุณภาพต่ำ
Teets (2002)	คุณภาพกำไรได้รับอิทธิพลจากมาตรฐานการบัญชีที่ให้ทางเลือกในการปฏิบัติทางการบัญชีแก่ผู้บริหาร โดยที่ดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดทำรายงานทางการเงิน
Schipper & Vincent (2003)	กำไรที่มีคุณภาพต่ำเป็นอันตรายต่อนักลงทุนและผู้ใช้งบการเงินอื่น ๆ กำไรที่มีคุณภาพต่ำสามารถนำไปสู่การจัดสรรเงินทุนที่ผิดพลาดและอาจจะแสดงผลตอบแทนที่ไม่เหมาะสมสำหรับสัญญาที่ต้องใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อประกอบการพิจารณา
White (2003)	การรายงานตัวเลขกำไรด้วยหลักความระมัดระวัง
Robinson et al. (2004)	กำไรที่สะท้อนให้เห็นถึงเหตุการณ์เชิงเศรษฐกิจ โดยกำไรสามารถช่วยในการประเมินกระแสเงินสด และกำไรที่รายงานโดยหลักความระมัดระวัง
Dechow & Scharand (2004)	กำไรที่สามารถแสดงมูลค่าที่แท้จริง (intrinsic value) ได้อย่างถูกต้อง
Akers et al. (2007)	ตัวเลขกำไรในรายงานทางการเงินสามารถสะท้อนกำไรที่แท้จริงของบริษัทได้
Francis et al. (2008)	คุณภาพกำไรเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของผู้ใช้งบการเงิน เนื่องจากเป็นตัวสะท้อนถึงคุณภาพ และคุณค่าที่เพิ่มขึ้นของข้อมูลบัญชีที่แสดงในงบการเงิน โดยทำให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับประโยชน์สูงสุดจากการนำข้อมูลในงบการเงินไปใช้ประกอบการตัดสินใจ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้ศึกษา	ความหมายของคุณภาพกำไร
Dechow et al. (2010)	กำไรที่สามารถแสดงข้อมูลที่แท้จริงในการดำเนินงานของกิจการโดยเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้

จากความหมายของคุณภาพกำไรที่มีการกำหนดถึงคุณลักษณะของกำไรที่มีคุณภาพอย่างหลากหลาย ดังนั้นสามารถสรุปคุณลักษณะของกำไรที่มีคุณภาพตามแนวคิดของ Pearlman (1978) มีลักษณะดังต่อไปนี้คือ กำไรที่มีคุณภาพจะได้มาจากการใช้หลักการบัญชีที่ยึดหลักความระมัดระวัง เป็นกำไรที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะสามารถนำไปจัดสรรในรูปเงินสด ไม่ผันผวนไปจากเส้นแนวโน้มกำไรในอดีต (Earnings Trend Line) เป็นกำไรที่สามารถบ่งชี้กระแสกำไรในอนาคตได้ โดยจะต้องเป็นกำไรที่เกิดจากการประกอบธุรกิจพื้นฐานของกิจการอย่างต่อเนื่องและเกิดจากการดำเนินงานอย่างแท้จริง ซึ่งเกิดจากการดำเนินธุรกิจภายในประเทศไม่ควรได้มาจากการดำเนินงานในต่างประเทศเป็นหลัก และควรเป็นกำไรที่สามารถเข้าใจได้ง่ายไม่ต้องไปศึกษาจากหมายเหตุประกอบงบการเงินหลาย ๆ หน้า

ตัววัดคุณภาพกำไร (Earnings Quality Measures)

ตามแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไรที่มีหลากหลายมิติ ยกตัวอย่างเช่น จากมุมมองการวัดมูลค่า ตัวเลขกำไรที่มีคุณภาพสูงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานในปัจจุบันของบริษัทเป็นตัวชี้วัดที่ดีของผลการดำเนินงานในอนาคต และสามารถใช้ประเมินมูลค่าบริษัท (Dechow and Schrand, 2004, p.5) จากแนวคิดของ (Francis et al., 2004) ซึ่งแบ่งคุณลักษณะของคุณภาพกำไรออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ คุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลบัญชี (Accounting-based earnings attributes) และคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลตลาด (Market-based earnings attributes) โดยที่คุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลบัญชี ประกอบด้วย คุณภาพรายการคงค้าง (accruals quality) กำไรที่มีเสถียรภาพ (persistence) กำไรที่สามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ (predictability) และกำไรซึ่งเกิดขึ้นอย่างคงที่ (smoothness) คุณลักษณะของคุณภาพกำไรเหล่านั้นวัดโดยใช้แค่ข้อมูลบัญชีเท่านั้นและมีข้อสมมติว่าบทบาทของกำไร คือ การจัดสรรกระแสเงินสดตามระยะเวลาที่ถูกต้องโดยใช้เกณฑ์คงค้าง ดังนั้นกำไรที่มีคุณภาพสูงจะต้องสามารถจัดสรรกระแสเงินสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่คุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลตลาด (Market-based earnings)

ประกอบด้วย กำไรที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (value relevance) กำไรที่ให้ข้อมูลทันเวลา (timeliness) และหลักความระมัดระวัง (conservatism) คุณลักษณะเหล่านี้วัดโดยใช้ทั้งข้อมูลบัญชีและข้อมูลตลาดและมีข้อสมมติว่ากำไรเป็นฟังก์ชั่นที่สะท้อนรายได้ทางเศรษฐกิจ ซึ่งวัดจากผลตอบแทนราคาหุ้น ดังนั้นกำไรที่มีคุณภาพสูงจะต้องใกล้เคียงกับผลตอบแทนราคาหุ้น

นอกจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลบัญชี และคุณลักษณะกำไรตามตลาด จากแนวคิดของ Francis et al. (2004) ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไรในลักษณะอื่น ๆ ที่มีนักวิจัยหลายท่านใช้เป็นตัววัดคุณภาพกำไร ซึ่งได้แก่ การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement) การตอบสนองกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ (The meeting or beating of analyst earnings forecasts) การตอบสนองกำไรมาตรฐาน (Benchmark measures) ซึ่งเป็นการพิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เพื่อเชื่อมโยงกับคุณภาพกำไรของบริษัท

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงแบ่งการวัดคุณลักษณะของคุณภาพกำไรออกเป็น 3 มิติ ซึ่งได้แก่ คุณภาพกำไรลักษณะตามบัญชี คุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลตลาด และคุณลักษณะคุณภาพกำไรอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลบัญชี (Accounting-based earnings attributes)

คุณภาพรายการคงค้าง (Accruals Quality)

รายการคงค้างสามารถให้ข้อมูลส่วนเพิ่มในกระแสเงินสดซึ่งเป็นตัววัดผลการดำเนินงานของบริษัทที่ดี และเป็นตัวชี้วัดที่แสดงว่ามีคุณภาพกำไร (Dechow, 1994) รายการคงค้างเป็นการประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต เมื่อเปรียบเทียบรายการคงค้างกับกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจะช่วยให้สามารถประเมินคุณภาพของรายการคงค้างและคุณภาพของกำไรได้ ดังนั้นคุณภาพรายการคงค้างและคุณภาพกำไรจึงเป็นฟังก์ชั่นผกผันของความแม่นยำในการประมาณการซึ่งความแม่นยำของการประมาณขึ้นอยู่กับความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อม ลักษณะของธุรกิจและความตั้งใจและประสบการณ์ในการบริหารจัดการ ยกตัวอย่างเช่น สำหรับบางบริษัทจะใช้เวลาที่ยาวนานเพื่อทำธุรกรรมที่มีความซับซ้อนให้เสร็จสมบูรณ์ หรือจะใช้เวลาในการตัดสินใจที่ซับซ้อนและการประมาณการที่นานกว่าบริษัทอื่น ๆ (Gaio, 2010) โดยที่ Dechow & Dichev (2002) ได้ให้ความหมายของคำว่าคุณภาพรายการคงค้าง (Accruals Quality) ว่าเป็นรายการคงค้างในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดในปีปัจจุบัน ปีก่อนหน้า และปีถัดไป คำจำกัดความของคำว่าคุณภาพอยู่ภายใต้สมมติฐานที่ว่ากำไรเป็นตัวแทนของกระแสเงินในการดำเนินงานในปัจจุบันที่ถูกปรับด้วยรายการคงค้างเพื่อที่จะพยากรณ์ผลการดำเนินงานในอนาคตได้ดีขึ้น การประมาณการ

รายการคงค้างที่ดีควรที่จะแสดงให้เห็นถึงกระแสเงินสดในปัจจุบันหรือในอนาคต มุมมองที่แตกต่างกันของคุณภาพกำไรคือคุณภาพนั้นจะต้องดีขึ้นถ้ารายการคงค้างที่ฝังลงไปในกำไรไม่มีโอกาสที่จะถูกบิดเบือนโดยผู้บริหาร Jones model และ modified Jones model (Dechow et al., 1995 และ Jones, 1991) ใช้รายการคงค้างในการค้นหาการตกแต่งกำไร โดยคาดหวังว่าสามารถคำนวณรายการคงค้างที่ไม่ปกติเพื่อที่จะสะท้อนว่ามีการตกแต่งกำไรหรือไม่ ในขณะที่ Francis et al. (2004) ได้ให้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นว่าคุณภาพรายการคงค้าง (Accruals Quality) เป็นตัววัดคุณภาพกำไรที่ดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ กำไรที่มีเสถียรภาพ (Persistence) กำไรที่สามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ (Predictability) กำไรซึ่งเกิดขึ้นอย่างคงที่ (Smoothness) กำไรที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) กำไรที่ให้ข้อมูลทันเวลา (Timeliness) และหลักความระมัดระวัง (Conservatism) การวัดคุณภาพรายการคงค้าง (Accruals Quality) ตามแนวคิดของ Dechow & Dichev (2002) model (DD model) มาจากการแปลงรายการคงค้างที่เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital Accruals) ให้เป็นกระแสเงินสด ถ้าการจับคู่ระหว่างรายการคงค้างและกระแสเงินสดทำได้น้อยจะแสดงว่ามีคุณภาพรายการคงค้างต่ำ

กำไรที่มีเสถียรภาพ (Persistence)

กำไรที่มีเสถียรภาพคือการวัดความยั่งยืนของกำไร ซึ่งกำไรที่มีเสถียรภาพเป็นที่น่าพึงพอใจของบริษัทเนื่องจากเมื่อกำไรมีเสถียรภาพกำไรก็จะเกิดขึ้นอีก (Penman and Zhang 2002; Revsine et al., 2002 และ Richardson 2003) ในลักษณะเดียวกันนักวิเคราะห์ก็จะให้ความสนใจกับความยั่งยืนของกำไรหรือการเกิดขึ้นอีกของกำไร (AICPA, 1994)

กำไรที่สามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ (Predictability)

กำไรที่สามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ตามแนวคิดของ Lipe (1990) คือ กำไรที่มีโครงสร้างที่สามารถพยากรณ์ตัวเองได้ ความสามารถในการพยาการณ์เป็นองค์ประกอบหนึ่งของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใน FASB's Conceptual Framework ดังนั้นกำไรที่สามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้จึงเป็นคุณลักษณะที่น่าพึงพอใจในมุมมองของผู้กำหนดมาตรฐาน ความสามารถในการพยากรณ์รวมถึงสามารถพยากรณ์มูลค่าโดยนักวิเคราะห์ได้ด้วย และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการวัดมูลค่าด้วย (Francis et al., 2004)

กำไรซึ่งเกิดขึ้นอย่างคงที่ (Smoothness)

การอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์ของกำไรซึ่งเกิดขึ้นอย่างคงที่ (Smooth earnings) ของ Chaney & Lewis (1995) Demski (1998) และ Ronen & Sadan (1981) ที่โต้แย้งว่ากำไรที่เกิดขึ้นอย่างคงที่เป็นคุณลักษณะของกำไรที่พึงปราถนาจากมุมมองของผู้บริหาร โดยที่ผู้บริหารใช้ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับรายได้ในอนาคตเพื่อทำให้กำไรเกิดขึ้นอย่างคงที่ปราศจากความผันผวนชั่วคราว

เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวเลขกำไรในรายงานทางการเงิน การวัดกำไรซึ่งเกิดขึ้นอย่างคงที่ของ Leuz et al. (2003) ใช้กระแสเงินสดที่จะทำให้กำไรเกิดได้อย่างไม่คงที่ และวัดการเกิดกำไรอย่างคงที่จากอัตราส่วนของรายได้ต่อกระแสเงินสด

คุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลตลาด (Market-based earnings attributes)

กำไรที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)

กำไรที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัววัดที่ใช้บ่อยในการวัดว่ากำไรสามารถอธิบายความหลากหลายในผลตอบแทนหรือไม่ โดยที่ข้อมูลทางการบัญชีถูกพิจารณาว่ามีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ เมื่อข้อมูลบัญชีมีความสัมพันธ์ที่สามารถพยากรณ์มูลค่าตลาดของส่วนของเจ้าของได้ (Barth et al., 2001) นอกจากนี้หากกำไรมีความสามารถที่จะอธิบายผลตอบแทนได้มากก็จะเป็นที่พึงปราถนา (Francis et al., 2004) กำไรที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ถูกนำเป็นตัววัดโดยตรงสำหรับประโยชน์ของการตัดสินใจ ในการศึกษาของ Collins et al. (1997) Francis & Schipper (1999) Joos & Lang (1994) และ Lev & Zarowin (1999) โดยกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัววัดที่ผสมผสานระหว่างความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเชื่อถือได้ตาม แนวคิดของ FASB's Conceptual Framework (Barth et al., 2001)

กำไรที่ให้ข้อมูลทันเวลา (Timeliness) และหลักความระมัดระวัง (Conservatism)

สองคุณลักษณะของคุณภาพกำไรนี้เป็นคุณลักษณะที่มองว่ากำไรทางบัญชีมีความมุ่งหมายที่จะวัดรายได้เชิงเศษฐกิจซึ่ งหมายถึง การเปลี่ยนแปลงมูลค่าตลาดของส่วนของเจ้าของ (Ball et al., 2000) ทั้งสองคุณลักษณะวัดจากผลตอบแทนราคาหุ้น ความทันต่อเวลา คือ ความสามารถในการอธิบายได้ของการย้อนกลับของสมการถดถอยของผลตอบแทนของกำไร และความระมัดระวัง คือ อัตราส่วนของความลาดเอียงของสัมประสิทธ์ผลตอบแทนที่เป็นลบถึงความลาดเอียงของสัมประสิทธ์ผลตอบแทนที่เป็นบวก ดังนั้นความระมัดระวังจึงมีความแตกต่างจากความทันเวลา ซึ่งความทันเวลาสะท้อนถึงความสามารถที่แตกต่างกันระหว่างกำไรทางบัญชีที่สะท้อนผลขาดทุนทางเศรษฐกิจ (วัดจากผลตอบแทนราคาหุ้นที่เป็นลบ) กับกำไรทางเศรษฐกิจ (วัดจากผลตอบแทนราคาหุ้นที่เป็นบวก) (Francis et al., 2004) การผสมผสานกันระหว่างความทันเวลาและความระมัดระวังในบางครั้งเรียกว่า “ความโปร่งใส” ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงปรารถนาของกำไรทางบัญชี (Ball et al., 2000) ในขณะที่ Watt (2003) โต้แย้งเกี่ยวกับความระมัดระวังที่เป็นคุณลักษณะของกำไรที่พึงปรารถนา โดยโต้แย้งว่าความอสมมาตรของต้นทุนของการจ่ายที่มากกว่าความเป็นจริงกับการจ่ายที่ต่ำกว่าความเป็นจริงต่อผู้มีส่วนได้เสียของบริษัท และบทบาทของการรายการงานอย่างระมัดระวังเกี่ยวกับการจ่ายเงินเป็นคุณลักษณะที่ไม่น่าพึงปรารถนา

คุณลักษณะคุณภาพกำไรอื่น ๆ (Other-based earnings attributes)

การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement)

การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement) คือการแก้ไขข้อมูลที่ถูกละเลยในสาระสำคัญหรือการแก้ไขข้อผิดพลาดของรายงานการเงินในงวดบัญชีก่อน ซึ่งเป็นการพิจารณาโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ว่าเป็น “ตัวบ่งชี้ที่แสดงให้เห็นว่านโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสม” (Schroeder, 2001) ในขณะที่ Romanus et al. (2008) กล่าวว่าการปรับงบการเงินย้อนหลังเป็นประเด็นที่ใช้อภิปรายเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการเงิน โดยที่การศึกษาของ Abbott et al. (2004) Levitt (1998) และ Plumlee & Yohn (2010) ก็พบหลักฐานที่แสดงว่าการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในการปรับงบการเงินย้อนหลังที่เกิดบ่อยขึ้นในไม่กี่ปีที่ผ่านมาซึ่งนำไปสู่สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการเงิน นอกจากนี้ Huang et al. (2012) ก็มีความเห็นว่าการปรับงบการเงินย้อนหลังของบริษัทเป็นตัววัดที่เหมาะสมที่จะใช้วัดคุณภาพของรายงานการเงิน ในเวลาต่อมา Chen et al. (2016) ยังกล่าวว่าความน่าจะเป็นในการปรับงบการเงินย้อนหลังเป็นตัววัดคุณภาพกำไรที่มีข้อผิดพลาดในการวัดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยที่ Chen et al. (2016) ศึกษาคุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัทสัญชาติจีนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อเมริกาด้วยวิธีทางอ้อม (การควบรวมระหว่างบริษัทจำกัดกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ใช้การปรับงบการเงินย้อนเป็นตัวแทนในการวัดคุณภาพของรายงานทางการเงิน โดยแบ่งสาเหตุของการปรับงบการเงินย้อนหลังออกเป็นสองประเภท คือ เกิดจากข้อผิดพลาดทางการบัญชี และการเปลี่ยนแปลงนโนบายทางการบัญชี ซึ่งผลการศึกษาพบว่าบริษัทสัญชาติจีนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อเมริกาด้วยวิธีทางอ้อมมีการปรับงบการเงินย้อนหลังที่เกิดจากข้อผิดพลาดทางการบัญชีมากกว่าบริษัทสัญชาติจีนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อเมริกาด้วยวิธีทางตรง และบริษัทสัญชาติอเมริกันที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อเมริกาทั้งด้วยวิธีทางตรงและวิธีทางอ้อม ในขณะเดียวกันไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของการปรับงบการเงินย้อนหลัง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการบัญชีระหว่างบริษัทสัญชาติจีนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อเมริกาด้วยวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง และบริษัทสัญชาติอเมริกันที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์อเมริกาทั้งด้วยวิธีทางตรงและวิธีทางอ้อม ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าความเป็นไปได้ของการปรับงบการเงินย้อนหลังเกิดจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการบัญชี นอกจากนี้ Anderson & Yohn (2002) ยังพบว่านักลงทุนมีปฏิกิริยาทางลบต่อการปรับงบการเงินย้อนหลังโดยที่ผลตอบแทนทางการตลาดจะลดลงและผลต่างของราคาเสนอซื้อและเสนอขายเพิ่มขึ้น

การตอบสนองกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ (The meeting or beating of analyst earnings forecasts)

งานวิจัยในอดีตใช้การตอบสนองของกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ (The meeting or beating of analyst earnings forecasts) เป็นตัววัดคุณภาพกำไร อาทิเช่น Ashbaugh et al. (2003) Frankel et al. (2002) และ Huang et al. (2012) โดยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) มีการเชื่อมโยงระหว่างคุณภาพของรายการงานการเงินและการตอบสนองกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ซึ่งเกิดจากความกดดันที่บริษัทต้องเผชิญจากผู้สอบบัญชี และลูกค้า ดังนั้นเพื่อให้บรรจุตามคาดคาดหวังของลูกค้าบริษัทจึงใช้การตกแต่งกำไรให้บรรลุเป้าหมายตามที่นักวิเคราะห์ได้พยากรณ์ไว้ (Frankel et al., 2002)

การตอบสนองกำไรมาตรฐาน (Benchmark measures)

บริษัทที่สามารถตอบสนองเป้าหมายกำไรมารตรฐาน เช่น กำไรจากปีก่อน หรือกำไรที่พยากรณ์โดยนักวิเคราะห์จะถูกมองโดยตลาดว่ามีผลการดำเนินงานที่ดีและจะได้ประโยชน์จากราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้น (Bartov et al., 2002 และ Jennings, 1987) การคาดการณ์จากปฏิกิริยาตอบสนองของตลาดพบว่า ผู้บริหารของบริษัทจะไม่ตกแต่งกำไรให้มีกำไรต่ำกว่ากำไรมาตรฐานแต่จะมีแรงจูงใจที่จะตกแต่งกำไรให้สูงกว่ากำไรมาตรฐาน กำไรในงวดก่อน หรือกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ (Burgstahler and Dichev, 1997) แรงจูงใจดังกล่าวในการตกแต่งกำไรของผู้บริหารทำขึ้นเพื่อที่จะรักษาระดับราคาหุ้นหรือเพิ่มราคาหุ้นของบริษัท (Graham et al., 2005 และ Hribar et al., 2006) ซึ่งกำไรที่ถูกตกแต่งให้สูงหรือบรรลุตามกำไรมาตรฐานไม่สัมพันธ์กับผลการดำเนินงานที่แท้จริง ดังนั้นจะส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทต่ำ (Srinidhi et al., 2011)

จากการทบทวบวรรณกรรมเกี่ยวกับคุณภาพกำไรจะเห็นได้ว่าเป็นแนวคิดที่มีหลายมิติที่ให้มุมมองของการวัตคุณภาพกำไรที่แตกต่างกัน ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงใช้ตัววัดคุณภาพกำไรจากสามมิติเพื่อให้ได้ผลในการวัดคุณภาพกำไรในมุมมองที่หลายหลาย ดังต่อไปนี้ มิติที่หนึ่งคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชี ใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไรมุมมองด้านบัญชี มิติที่สองคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามตลาดใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรมุมมองด้านตลาด และมิติที่สามคุณลักษณะกำไรอื่น ๆ ใช้การปรับงบการเงินย้อนหลัง เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรจากมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแลเพื่อให้ได้ผลการวัดคุณภาพกำไรในมุมมองที่แตกต่างกัน

2.4 สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG)

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนสร้างความเป็นไปได้และโอกาสทางธุรกิจซึ่งกลายเป็นสิ่งจำเป็นในตลาด โดยที่ตั้งแต่ปี 2015 ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติจำนวน 193 ประเทศ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับวาระการประชุมใหม่ที่จะต้องประกอบด้วย เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDG) จำนวน 17 เป้าหมาย โดยที่การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility (CSR) practices) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนและในเวลาเดียวกันก็สะท้อนถึงผลการดำเนินงานทางด้านการเงิน ผู้ประกอบจำนวนมากขึ้นมีการดำเนินงานงานเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียและสังคมโดยที่ไม่คิดว่าเป็นต้นทุนของกิจการแต่สิ่งที่ปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียและสังคมถือว่าเป็นการลงทุนของกิจการ ในขณะเดียวกันผู้ประกอบตระหนักและมีความเข้าใจว่าการสอดส่องดูแลจะต้องมีขอบเขตรวมถึงกิจกรรมด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่กำไรของกิจการด้วย (Makower, 2009; Porter and Krame, 2011 และ Waddock and Graves, 1997)

แนวคิดด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนกลายเป็นหนึ่งในประเด็นที่ถูกพูดถึงบ่อยที่สุดในบริบทของการประกอบการและการจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) การพัฒนาแนวคิดด้านนวัตกรรมและการแก้ปัญหาสารตกค้าง การป้องกันสิ่งแวดล้อม และ “การทำให้ของเสียเป็นศูนย์” เข้าไปในกลยุทธ์ระยะยาวของบริษัทโดยที่กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมจะให้ประโยชน์แก่สังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งนำไปสู่ภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัทและยังช่วยเพิ่มกำไรให้แก่บริษัทด้วย นอกจากนี้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวิธีการสำคัญในการสร้างกิจกรรมทางธุรกิจในปัจจุบัน เป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนทัศน์ใหม่ของการพัฒนาวิธีการด้านเทคนิคให้เป็นไปตามความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ครบครันด้วยปัจจัยที่มีขอบเขตซึ่งคำนึงถึงความต้องการที่ชัดเจนที่สุดสำหรับการใช้งานที่ปลอดภัยของทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เสริมด้วยปัจจัยบางประการที่คำนึงถึงความต้องการที่ชัดเจนที่สุดสำหรับการใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างปลอดภัย (Stawicka, 2017) นอกจากนี้วิธีการเชิงกลยุทธ์ของผู้ประกอบการจะขึ้นอยู่กับเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อม (ระบบนิเวศ) สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งใช้ทั้งในระดับเศรษฐกิจมหภาคและระดับองค์กร โดยที่มีงานวิจัยยืนยันว่าจะเกิดประเด็นปัญหาด้านสังคม ระบบนิเวศ วัฒนธรรมและการเมืองของภาคธุรกิจที่เกิดจากกระบวนการโลกาภิวัตน์ที่มีหลักด้านจริยธรรมเป็นส่วนประกอบ (WoŹniczka, 2016) สำหรับกิจกรรมทางธุรกิจไม่ใช่เพียงการการเคลื่อนไหวในการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่เป็นแนวคิดที่เรียกว่า “การจัดการโลกาภิวัตน์” ผู้บริหารที่ดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมองเห็นโอกาสสำหรับความสำเร็จของกิจการ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Lewicka-Strzałecka, 2006)

นอกจากธุรกิจที่คำนึงถึงความยั่งยืนขององค์กรแล้วในมุมมองของนักลงทุนก็เล็งเห็นว่าควรที่จะลงทุนในองค์กรที่มีการดำเนินงานอย่างยั่งยืนและมีการปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่ Bear et al. (2010) ได้กล่าวว่า การลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Socially responsible investment: SRI) ประกอบด้วยเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนในการตัดสินใจลงทุน ซึ่งตรงข้ามกับการลงทุนแบบเดิมที่มุ่งเน้นใช้เกณฑ์ทางการเงินในการตัดสินใจเท่านั้น เกณฑ์การตัดสินใจลงทุนอย่างยั่งยืนประกอบด้วยสามองค์ประกอบ คือ สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social/Society and Corporate Governance: ESG) จากความต้องการของผู้ลงทุนที่มีต่อข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในปัจจุบัน ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงข้อมูลทางการเงิน ผู้ลงทุนได้ให้ความสำคัญของข้อมูลที่มิใช่ตัวเลขทางการเงินเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะข้อมูลดังกล่าว สามารถบ่งชี้ถึงโอกาสและความเสี่ยง รวมทั้งขีดความสามารถขององค์กรที่มีต่อผลประกอบการในอนาคตของบริษัท คำว่า ESG ซึ่งย่อมาจาก Environmental, Social and Governance จึงเกิดขึ้นในแวดวงตลาดทุน เพื่ออธิบายถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทและการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุน โดยที่วารสาร Financial Times ได้บัญญัติความหมายของ ESG ว่าเป็นคำที่ใช้ในตลาดทุนโดยผู้ลงทุนเพื่อใช้ประเมินการดำเนินงานของบริษัท และทำให้ล่วงรู้ถึงผลประกอบการในอนาคตของบริษัท ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกอบการดังกล่าวนี้ มาจากบทบาทของบริษัทที่มีต่อเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ (CSR) ภายใต้บริบทของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

หากจะเปรียบเทียบระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) เพื่อให้เข้าใจได้อย่างถูกต้อง สามารถอธิบายได้ว่า ESG เป็นคำที่กลุ่มผู้ลงทุนใช้เวลาที่ต้องการเลือกกิจการที่จะเข้าไปลงทุนว่ามีการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถลงทุนได้หรือไม่ ESG จึงเป็นคำที่ใช้สื่อระหว่างผู้ลงทุนกับบริษัท ส่วน CSR เป็นคำที่กิจการใช้แสดงถึงการที่บริษัทมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (รวมถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดี) ผ่านทางกระบวนการดำเนินงานต่างๆ ของบริษัท CSR จึงเป็นคำที่ใช้สื่อระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งครอบคลุมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่เฉพาะผู้ลงทุน ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่าง CSR กับ ESG อธิบายได้ว่า CSR ถือเป็นบทบาทของกิจการใน ‘ภาคการดำเนินงาน’ ที่ควรตอบโจทย์กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ขณะที่ ESG ถือเป็นบทบาทของกิจการใน ‘ภาคข้อมูล’ ที่ควรตอบโจทย์กลุ่มผู้ลงทุน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ CSR เป็นเรื่องของการดำเนินงานอย่างรับผิดชอบต่อสังคมที่คำนึงถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียรอบกิจการ ขณะที่ ESG เป็นเรื่องของการเปิดเผยข้อมูลจากการการดำเนินงานอย่างรับผิดชอบต่อสังคม ที่คำนึงถึงความคาดหวังของผู้ลงทุน โดยเฉพาะผู้ลงทุนสถาบัน นั่นหมายความ

ว่า กิจการที่สามารถดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-in-process) ได้ดี ก็ควรจะมีผลการดำเนินงานที่พร้อมต่อการเรียบเรียงเป็นข้อมูล ESG ให้แก่ผู้ลงทุนได้ทันที โดยมิต้องไปดำเนินการอะไรใหม่แต่อย่างใด

สรุปได้ว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ธุรกิจจะต้องปฏิบัติในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ไม่เพียงมีความสำคัญต่อผู้ประกอบการที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานธุรกิจเท่านั้น แต่การพัฒนาอย่างยั่งยืนหรือการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนยังเป็นประเด็นที่นักลงทุนให้ความสำคัญในภาคข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ที่นักลงทุนต้องการ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ดังนั้นในภาพที่ 2.2 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) กับความยั่งยืน ดังนี้

ภาพที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล กับความยั่งยืน

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558)

เมื่อผู้ลงทุนให้ความสำคัญกับการลงทุนอย่างยั่งยืนและมีวิธีการเลือกบริษัทเพื่อตัดสินใจลงทุนอยู่หลายรูปแบบ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2558) ได้สรุปหลักการที่นักลงทุนใช้เลือกบริษัทเพื่อตัดสินใจลงทุนจาก Global Sustainable Investment Alliance ไว้ดังนี้

1. การเลือกที่ไม่ลงทุนในบริษัทที่มีการดำเนินงานด้าน ESG ที่ไม่เป็นที่ยอมรับ (Negative/exclusionary Screening) เช่น บริษัทในธุรกิจที่ผิดหลักจริยธรรมหรือธุรกิจผลิตอาวุธสงคราม เป็นต้น

2. การเลือกลงทุนในบริษัทหรือโครงการที่มีการดำเนินงานด้าน ESG ที่เป็นเลิศ เมื่อเทียบกับบริษัทและโครงการในกลุ่มเดียวกัน (Positive/best-in-class Screening)

3. การเลือกลงทุนโดยอ้างอิงกับแนวปฏิบัติด้าน ESG ในระดับสากล เช่น ปฏิบัติตามหลักการของ United Nations Global Compact (UNGC) ที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชน การดูแลแรงงาน สิ่งแวดล้อม และต่อต้านคอรัปชั่น เป็นต้น (Norms-based Screening)

4. การนำปัจจัย ESG มาใช้ในกระบวนการของการวิเคราห์เพื่อการตัดสินใจลงทุนร่วมกับการวิเคราะห์ทางการเงินแบบดั้งเดิม (Integration of ESG Factors)

5. การเลือกลงทุนให้มีความเกี่ยวข้องกับความยั่งยืน เช่น พลังงานสะอาด เทคโนโลยีสีเขียว การเกษตรแบบยั่งยืน เป็นต้น (Sustainability Themed Investing)

6. การลงทุนที่มีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงในการแก้ไขปัญหาสังคมและปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม หรือการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Impact/community Investing)

7. การดำเนินการของผู้ถือหุ้นเพื่อผลักดันให้บริษัทมีการปฏิบัติด้าน ESG เช่น สื่อสารกับผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการ หรือเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อให้ลงมติให้บริษัทดำเนินการด้าน ESG เป็นต้น (Corporate Engagement and Shareholder Action)

เนื่องจากผู้ลงทุนให้ความสำคัญกับการลงทุนอย่างยั่งยืน ในปัจจุบันจึงมีสถาบันต่าง ๆ ที่ทำการวิเคราะห์ คัดเลือก จัดอันดับและให้รางวัลบริษัทที่มี ESG ที่ดี เพื่อให้ข้อมูลแก่นักลงทุน ในระดับสากลมีการจัดลำดับบริษัทที่มี ESG ที่ดีที่ได้รับการยอมรับอย่างมากจากนักลงทุนทั่วโลก ได้แก่ ดัชนี DJSI (DowJones Sustainability Index) ซึ่งเป็นการจัดลำดับบริษัทที่มีมาตรฐานการดำเนินงานที่ดีที่สุดเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ (best-in-class) สำหรับนักลงทุนที่ตระหนักถึงการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนและสามารถสร้างมูลค่าให้แก่ผู้ถือหุ้นในระยะยาวและผู้ที่ปราถนาให้พอรต์การลงทุนของพวกเขามีความยั่งยืน การจัดลำดับ DJSI (DowJones Sustainability Index) เกิดขึ้นในปี 1999 ซึ่งเป็นการจัดลำดับมาตรฐานด้านความยั่งยืนเป็นที่แรกของโลก โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานของบริษัทชั้นนำจากทั่วโลกประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ซึ่งเกิดจากความร่วมมือระหว่าง S&P Dow Jones Indices และ RobecoSAM เป็นการรวมประสบการณ์ในฐานะผู้ที่ทำหน้าที่จัดลำดับที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในการลงทุนอย่างยั่งยืนเพื่อที่จะเลือกบริษัทที่มีความยั่งยืนจาก 60 อุตสหกรรม DJSI (DowJones Sustainability Index) เป็นดัชนีทำหน้าที่เป็นมาตรฐานสำหรับนักลงทุนที่บูรณาการการพิจารณาการพัฒนาอย่างยั่งยืนเข้าไปในพอร์ตการลงทุนของพวกเขาและเป็นเวทีของการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักลงทุนที่ต้องการที่จะสนับสนุนให้บริษัทปรับปรุงการปฏิบัติที่ยั่งยืนขององค์กรของพวกเขา

สำหรับประเทศไทยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตลาดทุนอย่างยั่งยืน จึงมุ่งพัฒนาคุณภาพบริษัทจดทะเบียนให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี

คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอย่างรอบด้าน เพื่อให้ธุรกิจมีการเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงมีการดำเนินงานเพื่อพัฒนาความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียน โดยการจัดทำรายชื่อ Thailand Sustainability Investment (THSI) ซึ่งเป็นรายชื่อบริษัทจดทะเบียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) สังคม (Social) และบรรษัทภิบาล (Governance) หรือ ESG เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจทั่วไป เพื่อประกาศเกียรติคุณและยกย่องบริษัทจดทะเบียนที่ดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนให้เป็นแบบอย่างสำหรับบริษัทจดทะเบียนอื่น และส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินธุรกิจตามแนวทางความยั่งยืนอย่างแพร่หลาย ตลาดหลักทรัพย์ฯ มอบรางวัลบริษัทจดทะเบียนด้านความยั่งยืนยอดเยี่ยม (Best Sustainability Awards) และรางวัลบริษัทจดทะเบียนด้านความยั่งยืนดีเด่น (Outstanding Sustainability Awards) ให้แก่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยแบ่งกลุ่มตามมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด โดยเริ่มให้รางวัลตั้งแต่ปีพ.ศ. 2558 เป็นต้นมา

นอกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้วยังมีสถาบันไทยพัฒน์ ที่ได้จัดตั้งหน่วยงาน ESG Rating ขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนการพัฒนาระดับการเปิดเผยข้อมูล ESG ของบริษัทจดทะเบียนและองค์กรธุรกิจทั่วไป รวมทั้งจัดทำช่องทางการเผยแพร่ข้อมูล ESG ของบริษัทจดทะเบียนที่ดำเนินการได้ดีให้แก่ผู้ลงทุนทั้งในและต่างประเทศ เพิ่มโอกาสการลงทุนในบริษัทจดทะเบียนจากกลุ่มผู้ลงทุนที่ใช้เกณฑ์ ESG เพื่อสร้างผลตอบแทนทางการเงินที่น่าพอใจในระยะยาว พร้อม ๆ กับการสร้างผลกระทบทางสังคมในเชิงบวก สถาบันไทยพัฒน์ ในฐานะองค์กรร่วมดำเนินงานในความริเริ่มสากลด้านการประเมินความยั่งยืน ของ Global Initiative for Sustainability Ratings (GISR) ได้นำหลักการแนวทางในมาตรฐานการประเมินความยั่งยืนของ GISR มาใช้พัฒนาระเบียบวิธีการประเมิน ทั้งในด้านกระบวนการและด้านเนื้อหา ให้เป็นไปตามมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยได้ทำการประกาศรายชื่อบริษัทจดทะเบียนที่ผ่านการประเมินตามมาตรฐานการประเมินความยั่งยืนของ GISR ซึ่งเรียกว่า ESG100 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา

จากการทบทวนวรรณจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันทั้งในมุมมองของผู้ประกอบการ และนักลงทุนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยที่การพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนจะต้องประกอบด้วยการปฏิบัติในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CRS) ในขณะที่นักลงทุนก็จะเลือกลงทุนในบริษัทที่มีความยั่งยืนโดยที่ข้อมูลที่นักลงทุนใช้ในการพิจารณาประกอบการตัดสินเลือกบริษัท เพื่อที่จะลงทุนก็คือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CRS) ที่บริษัทได้ปฏิบัติซึ่งข้อมูลดังกล่าวเรียกว่า ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG)

ซึ่งมีสถาบันต่าง ๆ ที่ทำการจัดลำดับหรือให้รางวัลแก่บริษัทที่มีการดำเนินงานอย่างยั่งยืน นักลงทุนสามารถที่จะใช้ผลการจัดลำดับหรือการให้รางวัลบริษัทที่มีการผลการดำเนินงานอย่างยั่นยืนของสถาบันต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนอย่างยั่งยืน ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงใช้ผลการจัดลำดับและการให้รางวัลเกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของสามสถาบัน ที่ประกอบด้วย (1) DJSI (DowJones Sustainability Index) ซึ่งเป็นการจัดลำดับในระดับสากลที่ทั่วโลกให้ความเชื่อมั่นอย่างมาก (2) Thailand Sustainability Investment (THSI) ซึ่งเป็นการจัดลำดับโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) ESG Rating ซึ่งเป็นการจัดลำดับโดยสถาบันไทยพัฒน์ เป็นตัววัดที่แสดงถึงความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการพัฒนาสมมติฐาน

2.5.1 คณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร

คณะกรรมการบริษัทเป็นกลไกการกำกับดูแลที่สำคัญที่ช่วยลดความไม่สมมาตรของข้อมูลระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง ลดความขัดแย้งกับหน่วยงานกำกับดูแล และยังช่วยให้บริษัทสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบทางกฎหมาย (De Andrés and Vallelado, 2008) จากงานวิจัยในอดีตของนักวิจัยหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรของบริษัท โดยที่ Klein (2002) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการบริษัท และการตกแต่งกำไร เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary accruals) กับคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการบริษัท ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร กล่าวคือเมื่อคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบมีความเป็นอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีบริษัทมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรด้วยรายการคงค้างลดลงซึ่งทำให้ข้อมูลของงบการเงินมีความน่าเชื่อถือและกำไรของบริษัทมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Anderson et al. (2003) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบกับความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไร ที่พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ และการแบ่งแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการบริษัทออกจากประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ส่งผลให้ความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไรดีขึ้น ซึ่งทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้น

ในลักษณะของการศึกษาถึงการปกป้องไม่ให้เกิดการตกแต่งกำไร Xie et al. (2003) ที่ได้ทำการศึกษาบทบาทของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และกรรมการบริหาร

ต่อการปกป้องการตกแต่งกำไร พบว่าการตกแต่งกำไรของบริษัทจะลดลงเมื่อคณะกรรมการของบริษัทมีกรรมการอิสระที่มากจากภายนอก และกรรมการมีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัท นอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับระดับการตกแต่งกำไร โดยที่คณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานของบริษัท หรือมีความรู้ด้านวาณิชธนกิจ (Investment Banking) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการตกแต่งกำไร กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานของบริษัท หรือมีความรู้ด้านวาณิชธนกิจ (Investment Banking) จะส่งผลให้บริษัทมีระดับการตกแต่งกำไรลดลง ในขณะเดียวกันยังพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ที่ทำให้บริษัทมีระดับการตกแต่งกำไรในระดับต่ำ สรุปได้ว่ากิจกรรมของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และกรรมการบริหาร มีอิทธิพลที่สนับสนุนให้การกำกับดูแลกิจการมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการปกป้องการตกแต่งกำไรของกิจการ

การศึกษาเกี่ยวกับการจ่ายผลตอบแทนให้แก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร Laux & Laux (2009) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสมดุลของกลยุทธ์ของคณะกรรมการบริษัทในการกำหนดการจ่ายค่าตอบแทน (Incentive Pay) ให้แก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) และการกำกับดูแลการรายงานทางการเงิน และระดับของการตกแต่งกำไร ที่มีการโต้แย้งเกี่ยวกับสองหน้าที่สำคัญที่สุดของคณะกรรมการบริษัทคือการกำหนดการจ่ายค่าตอบแทนแก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และการกำกับดูแลกระบวนการในจัดทำรายงานทางการเงินของบริษัท กรรมการที่ทำหน้าที่ทั้งสองอย่างนั้นต้องเป็นกรรมการคนละชุด ซึ่งทั้งสองหน้าที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้เคียงกันมาก การกำหนดค่าตอบแทนโดยใช้ราคาหุ้นเป็นตัวคำนวณ (Stock-based) เป็นสิ่งกระตุ้นให้ประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีแรงจูงใจในการตกแต่งกำไร ดังนั้นคณะกรรมการต้องมีการควบคุมอย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้เกิดการตกแต่งกำไรขึ้น ซึ่งคณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทนต้องไม่เป็นสมาชิกของผู้ที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลกระบวนการในการจัดทำรายงานทางการเงิน อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของส่วนได้เสียในเงินจูงใจผลงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ไม่เป็นปัจจัยที่เพียงพอที่ส่งผลให้มีการตกแต่งกำไรเพิ่มขึ้น เนื่องจากกรรมการตรวจสอบจะมีการกำกับดูแลผลของการเปลี่ยนแปลงเงินจูงใจผลงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร สรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของคณะกรรมการ การจ่ายค่าตอบแทนแก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คณะกรรมการกำกับดูแล และการตกแต่งกำไร

ในด้านความหลากหลายของเพศของคณะกรรมการบริษัท Srinidhi et al. (2011) ได้ทำการศึกษาว่า บริษัทในสหรัฐอเมริกาที่มีคณะกรรมการบริษัทที่มีความหลากหลายในเพศของ

คณะกรรมการจะส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้นหรือไม่ โดยใช้ตัววัดคุณภาพกำไร คือ รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร และการเปรียบเทียบกำไรกับกำไรจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ (Benchmark) ผลการศึกษาพบว่า เมื่อบริษัทมีกรรมการที่เป็นเพศหญิงในสมาชิกของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร กล่าวคือ การมีกรรมการเพศหญิงในสมาชิกของคณะกรรมการบริษัททำให้การตกแต่งกำไรโดยรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารลดลง ยิ่งไปกว่านั้นการที่บริษัทมีกรรมการที่เป็นเพศหญิงในสมาชิกของคณะกรรมการบริษัทยังทำให้กับการตกแต่งกำไรให้เป็นไปตามตัวเลขกำไรจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์น้อยลงด้วย ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเมื่อบริษัทมีกรรมการเพศหญิงเป็นสามาชิกของคณะกรรมการบริษัทช่วยให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น

ในลักษณะของคุณลักษณะด้านอายุของคณะกรรมการบริษัท Huang et al. (2012) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัท โดยที่คุณภาพของรายงานทางการเงินวัดจาก การตกแต่งตัวเลขกำไรตามที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ (Meeting or Beating of Earnings Forecasts) และการแก้ไขงบการเงิน (financial restatements) ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพบว่าอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งตัวเลขกำไรตามที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ และการแก้ไขงบการเงิน กล่าวคือ บริษัทที่มีประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีอายุมากจะทำให้บริษัทมีการตกแต่งกำไรให้เป็นไปตามตัวเลขที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ไว้และมีการแก้ไขงบการเงินในระดับต่ำ ซึ่งส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีคุณภาพสูง

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทและคุณภาพกำไรในภูมิภาคเอเชีย Firth et al. (2007) ได้ศึกษาถึงโครงสร้างการถือหุ้น และโครงสร้างการบริหารงานแบบมีคณะกรรมการแบบสองระดับ (Two-Tier Board Structure) มีผลกระทบต่อคุณภาพของกำไรอย่างไร โดยใช้ตัววัดคุณภาพกำไรที่หลากหลาย ซึ่งได้แก่ ความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหุ้นและกำไร รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร และการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชีเพื่อเป็นตัวแทนแสดงถึงความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไร ผลการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนหลักทรัพย์ในประเทศจีนมีโครงสร้างผู้ถือหุ้นและโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทที่มีลักษณะเฉพาะ โดยที่พบว่าผลตอบแทนของหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับกำไร ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากำไรมีความสามารถในการให้ข้อมูลต่อนักลงทุน ในขณะที่บริษัทที่มีการถือหุ้นแบบกระจุกตัวสูงส่งผลให้ความสามาถในการให้ข้อมูลของกำไรลดลง อาจเป็นเพราะผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายบัญชีของบริษัทเพื่อให้

เป็นไปตามความปราถนาของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าที่จะสะท้อนเนื้อหาสาระของรายการค้าที่เกิดขึ้น นอกจากนี้บริษัทมีผู้ถือหุ้นจากต่างประเทศและมีร้อยละของหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์สูงจะส่งผลให้คุณภาพของข้อมูลบัญชีสูงขึ้นด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าบริษัทที่ไม่ได้จำหน่ายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์คุณภาพของข้อมูลบัญชีอาจจะลดลงได้เพราะว่าเกิดจากผลกระทบในการที่ผู้ถือหุ้นที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ควบคุมปิดบังรายการค้าที่เกิดขึ้น ซึ่งพบว่ารายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารมีจุดอ่อนมากกว่าการวัดความสัมพันธ์ของผลตอบแทนกับกำไร นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าบริษัทที่ไม่ได้จำหน่ายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์มีการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชีมากขึ้นด้วย แต่ถ้าบริษัทที่บริษัทมีคณะกรรมการกำกับ (Supervisory Board) จำนวนมากและมีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมากก็จะมีการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชีลดลง โดยที่ประเทศจีนมีกฎหมายที่กำหนดให้บริษัทต้องมีระบบการบริหารงานที่มีคณะกรรมการแบบสองระดับ (Two-Tier Board System) โดยที่คณะกรรมการกำกับมีความรับผิดชอบในการดูแลควบคุมคณะกรรมการทั้งหมดตลอดจนการกำกับดูแลระบบควบคุมและควบคุมงบการเงินของบริษัทด้วย ซึ่งผลการศึกษาพบว่าหากคณะกรรมการกำกับมีจำนวนมากและมีการปฏิบัติงานที่มากขึ้นจะช่วยให้ความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหุ้นกับกำไรดีขึ้น ลดรายการคงค้างที่เกิดขึ้นจากดุลยพินิจของผู้บริหาร และลดการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชี ซึ่งเรียกได้ว่าทำให้กำไรของบริษัทมีคุณภาพมากขึ้น

การศึกษาในลักษณะเดียวกันในประเทสอินเดีย Sarkar et al. (2008) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทกับโอกาสในการตกแต่งกำไรในบริษัทของระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของอินเดีย โดยใช้รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (Discretionary accruals) เป็นตัววัดโอกาสในการตกแต่งกำไร โดยเน้นศึกษาเฉพาะคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทเฉพาะในส่วนของคณะกรรมการอิสระ ใน 4 คุณลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งได้แก่ ความยุ่งวุ่นวายของคณะกรรมการ (Board Busyness) ความขยันของคณะกรรมการ (Board Diligence) อิทธิพลของผู้ก่อตั้งบริษัท (Promoters' Influence) และการควบตำแหน่งระหว่างประธานคณะกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO Duality) ที่ใช้เป็นตัวแทนของคณะกรรมการบริษัทที่มีคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่กรรมการอิสระเท่านั้น แต่ต้องเป็นคณะกรรมการที่มีคุณภาพที่จะมีความสำคัญทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท โดยผลการศึกษาพบว่ าคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร แต่อย่างไรก็ตามกลับพบว่าความขยันของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลให้มีการตกแต่งกำไรลดลง ในขณะที่คณะกรรมการอิสระที่มีภารกิจยุ่งวุ่นวายส่งผลให้บริษัทมีการตกแต่งกำไรมากขึ้น และยังพบว่าผู้ก่อตั้งบริษัทที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงาน

ของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ก่อให้เกิดรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเพิ่มขึ้น ในขณะที่ประธานคณะกรรมการการที่ควบตำแหน่งประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีผลกระทบให้คุณภาพของกำไรของบริษัทลดลง

การศึกษาในประเทศไทยของ วรรณพร ศิริทิพย์ (2555) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี 2553 จำนวน 344 บริษัท วัดคุณภาพกำไรผ่านรายการคงค้างซึ่งใช้ดุลยพินิจของผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการบริษัทมีความเป็นอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยการคงค้างลดลง ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นและมีคณะภาพดีขึ้น สัดส่วนของการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับคุณภาพกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างเพิ่มขึ้น ทำให้คุณภาพกำไรลดลง ดังนั้นในการวิเคราะห์คุณภาพกำไร ผู้ใช้งบการเงินควรตระหนักถึงความสำคัญของความเป็นอิสระของคระกรรมการบริษัทและสัดส่วนของการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่

ในลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีความสัมพันธ์ทางการเมืองกับคุณภาพกำไร กาญจนา ประกอบแสง และพัทธนันท์ เพชรเชิดชู (2560) ก็ได้ศึกษาถึงกลไกการกำกับดูแลกิจการ ความสัมพันธ์ทางการเมืองกับคุณภาพกำไร โดยศึกษาจากข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 และ SET50 ซึ่งวัดคุณภาพกำไรโดยการใช้รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ส่วนกลไกการกำกับดูแลกิจการ วัดกลไกการกำกับดูแลกิจการภายในและภายนอก อันได้แก่ คุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คุณสมบัติของฝ่ายบริหาร คณะสมบัติของกรรมการตรวจสอบ ผลการศึกษาพบว่า จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบและเจ้าหนี้ของกิจการมีความสัมพันธ์ในทางลบต่อรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร และความสัมพันธ์ทางการเมืองของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีจำนวนการประชุมกับเจ้าหนี้เพิ่มขึ้นจะช่วยให้ลดการตกแต่งกำไรด้วยรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารลดลง ซึ่งส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากบริษัทมีคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ทางการเมืองจะส่งผล

ทำให้เกิดการตกแต่งกำไรด้วยรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเพิ่มขึ้น ก็จะทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง

สรุปรายละเอียดของการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร แสดงได้ในตารางที่ 2.2 ดังนี้

ตารางที่ 2.2 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
การศึกษาที่พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร		
Klein (2002)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการบริษัท และการตกแต่งกำไร	สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร
Anderson et al. (2003)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบกับความสามารถในการให้ข้อมูลของกำไร	ความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ และการแบ่งแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการบริษัทออกจากกรรมการผู้จัดการ ส่งผลให้ความสามารถในการให้ประโยชน์ในการตัดสินใจของกำไรดีขึ้น
Xie et al. (2003)	ศึกษาบทบาทของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และกรรมการบริหารต่อการปกป้องการตกแต่งกำไร	การตกแต่งกำไรของบริษัทจะลดลงเมื่อมีกรรมการอิสระที่มากจากภายนอก กรรมการบริษัทและกรรมการตรวจสอบมีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัท และมีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทที่มีจำนวนมาก

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
Firth et al. (2007)	ศึกษาโครงสร้างการถือหุ้น และโครงสร้างการบริหารงานแบบมีคณะกรรมการสองระดับ (two-tier board structure) กับผลกระทบต่อคุณภาพของกำไร	พบว่าหากคณะกรรมการกำกับมีจำนวนมากและมีการปฏิบัติงานที่มากขึ้นจะช่วยให้ความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหุ้นกับกำไรดีขึ้น ลดรายการคงค้างที่เกิดขึ้นจากดุลยพินิจของผู้บริหาร และลดการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชี ซึ่งเรียกได้ว่าทำให้กำไรของบริษัทมีคุณภาพมากขึ้น
Sarkar et al. (2008)	ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทกับโอกาสในการตกแต่งกำไร	พบว่าไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่กรรมการอิสระเท่านั้น แต่ต้องเป็นคณะกรรมการที่มีคุณภาพที่จะมีความสำคัญทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท
วรรณพร ศิริทิพย์ (2555)	ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ และโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับคุณภาพกำไร	เมื่อคณะกรรมการบริษัทมีความเป็นอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยการคงค้างลดลง และเมื่อมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นรายใหญ่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีแนวโน้มในการจัดการกำไรด้วยรายการคงค้างเพิ่มขึ้น
การศึกษาที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีความหลากหลายด้านเพศมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร		
Srinidhi et al,. (2011)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทที่มีหลากหลายในเพศของคณะกรรมการกับคุณภาพกำไรในสหรัฐอเมริกา	เมื่อบริษัทมีกรรมการเพศหญิงเป็นสามาชิกของคณะกรรมการบริษัทช่วยให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
การศึกษาที่พบว่าอายุของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร		
Huang et al. (2012)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน
การศึกษาที่พบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร		
กาญจนา ประกอบแสง และพัทธนันท์ เพชรเชิดชู (2560)	ศึกษาถึงกลไกการกำกับดูแลกิจการความสัมพันธ์ทางการเมืองกับคุณภาพกำไร	เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีจำนวนการประชุมกับเจ้าหนี้เพิ่มขึ้นจะช่วยให้ลดการตกแต่งกำไรด้วยรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารลดลง และหากบริษัทมีคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์ทางการเมืองจะผลทำให้เกิดการตกแต่งกำไรด้วยรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเพิ่มขึ้น
การศึกษาที่พบว่าโครงสร้างของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร		
Laux & Laux (2009)	ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสมดุลของกลยุทธ์ของคณะกรรมการบริษัทในการกำหนดการจ่ายค่าตอบแทน (incentive pay) ให้แก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) และการกำกับดูแลการรายงานทางการเงินและระดับของการตกแต่งกำไร	การกำหนดค่าตอบแทนโดยใช้วิธี Stock-based เป็นสิ่งกระตุ้นให้ประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีแรงจูงใจในการตกแต่งกำไร มีความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของคณะกรรมการ การจ่ายค่าตอบแทนแก่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คณะกรรมการกำกับดูแล และการตกแต่งกำไร

จากงานวิจัยในอดีตของนักวิจัยหลายท่านได้ชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรของบริษัท ผลการศึกษาในอดีตได้ระบุถึงความสัมพันธ์ของคุณลักษณะที่หลากหลายของคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไรและพบว่าในแต่ละคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในทิศทางที่แตกต่างกัน โดยงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด 7 ปัจจัย ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าบริหารของคณะกรรมการ และ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ โดยมีรายละเอียดของการตั้งสมมติฐาน มีดังต่อไปนี้

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (Independence Board)

จากการศึกษาของ Klein (2002) ที่ยืนยันว่าคณะกรรมการอิสระที่ไม่ใช่ผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการตกแต่งกำไร โดยใช้สัดส่วนของกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกเป็นตัวแทนของความเป็นอิสระของคณะกรรมการ อย่างไรก็ตาม Klein (1998) ระบุว่าประสิทธิภาพของคณะกรรมการ และความสามารถในการกำกับดูแลของคณะกรรมการไม่ได้ขึ้นอยู่กับร้อยละของกรรมการภายนอกเท่านั้น แต่ต้องเกิดจากทั้งการทำงานร่วมกันระหว่างกรรมการภายในและกรรมการภายนอก โดยที่ Klein (1998) มีหลักฐานว่า หากบริษัทมี CEO ที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหาหรือคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนทำให้ความเป็นอิสระของคณะกรรมการลดลง นอกจากนี้ Klein (1998) ยังพบว่าคณะกรรมการตรวจสอบจะมีความเป็นอิสระลดลงถ้า CEO เป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหา โดยผลการศึกษาพบว่า CEO ที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหาหรือคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนมีความสันพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไรของกิจการ กล่าวคือ หากคณะกรรมการขาดความเป็นอิสระแล้วจะส่งผลให้คุณภาพของกำไรลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Xie et al. (2003) ที่พบว่าร้อยละของกรรมการอิสระที่เป็นบุคคลภายนอกมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไรโดยรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร และยังพบว่ากรรมการภายนอกที่มีสัดส่วนจำนวนมากมีความสัมพันธ์ที่ช่วยให้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการดีขึ้น นอกจากนี้ Anderson et al. (2003) ยังพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ ส่งผลให้ความสามารถในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินของกำไรดีขึ้น ผลการศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกันของ Firth et al. (2007) พบว่าบริษัทที่มีสัดส่วนร้อยละของกรรมการอิสระที่สูงจะทำให้กำไรของบริษัทมี

ความสามารถที่ให้ประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก่ผู้ใช้งบการเงิน ซึ่งเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่ากรรมการอิสระมีอิทธิพลที่ช่วยให้สารสนเทศทางการบัญชีของบริษัทมีคุณภาพสูง

แต่อย่างไรก็ตาม Sarkar et al. (2008) ที่พบว่าไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่ว่าบริษัทมีกรรมการอิสระเท่านั้นที่จะลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท แต่คณะกรรมการบริษัทต้องเป็นคณะกรรมการที่มีคุณภาพจึงจะมีความสำคัญทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท โดยผลการศึกษาพบว่าคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ali Shah et al. (2009) Anderson et al. (2003) Huang et al. (2012) และ Sarkar et al. (2008) ที่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างคณะกรรมการอิสระกับการตกแต่งกำไรของบริษัท สำหรับการศึกษาในประเทศไทยการศึกษาของนิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร (2555) พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระของบริษัทมีความสัมพันธ์ที่ทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น และบางการศึกษาก็ไม่พบความสัมพันธ์ของสัดส่วนของกรรมการอิสระต่อคุณภาพกำไรของบริษัท แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าเมื่อคณะกรรมการที่มีสัดส่วนของกรรมการอิสระสูงขึ้นจะมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (Board Size)

การวิจัยเชิงประจักษ์ในอดีตมีหลักฐานระบุว่าขนาดคณะกรรมการและจำนวนการประชุมของคณะกรรมการอาจจะเกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานของบริษัท แต่ยังไม่มีหลักฐานที่สามารถสรุปบทบาทขนาดของคณะกรรมการบริษัทได้อย่างชัดเจน (Xie et al., 2003) โดยที่ Eisenberg et al. (1998) และYermack (1996) อธิบายว่าคณะกรรมการที่มีขนาดเล็กมีความสัมพันธ์ที่ทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีกว่าคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่ อย่างไรก็ตามการศึกษาของ Dalton et al. (1999) มีหลักฐานชี้ให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสำคัญอย่างมีนัยสำคัญเชิงบวกกับผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัท ในส่วนตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ว่าคณะกรรมการควรมีขนาดเหมาะสมไม่เล็กเกินไปจนขาดความหลากหลายทางความคิด และไม่ใหญ่เกิดไปจนขาดความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้เพียงว่า บริษัทต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน และในทางปฏิบัติตามคู่มือต่าง ๆ จะแนะนำว่าขนาดของคณะกรรมการที่

เหมาะควรอยู่ที่ 9-15 คน แต่ก็ไม่มีจำนวนตายตัวและเหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละบริษัท (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2547)

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทขนาดของคณะกรรมการกับคุณภาพกำไรนั้น Xie et al. (2003) พบว่าคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไรโดยรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในระดับต่ำ เนื่องจากเมื่อคณะกรรมการมีขนาดใหญ่อาจจะมีจำนวนของกรรมการที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่มากขึ้น ซึ่งผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่ากรรมการที่ประสบการณ์ในการบริหารงานมีบทบาทในการจำกัดการตกแต่งกำไรของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับ Firth et al. (2007) ที่ศึกษาโครงสร้างการถือหุ้น และโครงสร้างการบริหารงานแบบมีคณะกรรมการสองระดับ (Two-Tier Board Structure) กับผลกระทบต่อคุณภาพของกำไร พบว่าหากคณะกรรมการกำกับมีจำนวนมากและมีการปฏิบัติงานที่มากขึ้นจะช่วยให้ความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหุ้นกับกำไรดีขึ้น ลดรายการคงค้างที่เกิดขึ้นจากดุลยพินิจของผู้บริหาร และลดการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชี ในขณะที่การศึกษาในประเทศไทยการศึกษาของกาญจนา ประกอบแสง และพัทธนันท์ เพชรเชิดชู (2560) พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรของบริษัทในลักษณะที่แตกต่างกัน ในขณะบางงานวิจัยก็ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าขนาดของคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่จะมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

การมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิง (Female Participation in Board)

ในเวลามากกว่า 10 ปีที่ผ่านมาบริษัทในสหรัฐอเมริกามีความสมัครใจเพิ่มขึ้นอย่างมากในการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมของคณะกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัท Srinidhi et al. (2011) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Catalysts Group (2004) และ Rose (2007) ที่แสดงให้เห็นว่ามีการยอมรับการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในหลายประเทศ เช่น นอร์เวย์ที่มีการออกกฎหมายที่กำหนดให้บริษัทต้องมีกรรมการเพศหญิงร้อยละ 40 และมีบทลงโทษสำหรับบริษัทที่ไม่ปฏิบัติตาม สเปนและสวีเดน มีข้อกำหนดว่าต้องมีกรรมการที่เป็นเพศหญิงร้อยละ 40 และร้อยละ 25 ตามลำดับ (Burke and Vinnicombe, 2008)

งานวิจัยในอดีตที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทโดย Adams & Ferreira (2009) พบว่าการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการ

บริษัทแสดงให้เห็นว่ากรรมการมีความขยันมากขึ้น และมีการเรียกร้องในความรับผิดชอบสำหรับการทำงานของผู้จัดการมากขึ้น โดยที่ Adams et al. (2010) อ้างว่าเพราะว่ากรรมการเพศหญิงไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย Old-Boy Networks ดังนั้นกรรมการเพศหญิงจึงมีแนวโน้มที่จะแสดงความคิดที่เป็นอิสระซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Carter et al. (2003) ซึ่งพบว่ากรรมการเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะแสดงความเป็นอิสระมากขึ้นและมีความเคลื่อนไหวมากกว่ากรรมการเพศชาย นอกจากนี้ Adams & Ferreira (2009) ยังชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการที่มีความหลากหลายทางด้านเพศจะส่งผลให้มีการกำกับดูแลที่ดี ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการลงทุนของกรรมการเพศหญิงจะแตกต่างจากกรรมการเพศชาย โดยที่กรรมการเพศหญิงจะหลีกเลี่ยงความเสียงมากกว่ากรรมการ เพศชายเมื่อต้องมีการตัดสินใจในการลงทุน (Riley and Chow, 1992) และประธานบริหารด้านการเงิน (CFO) ที่เป็นเพศหญิงจะทำให้เกิดผลตอบแทนในการซื้อกิจการ (Acquisitions) สูงกว่าประธานบริหารด้านการเงินที่เป็นเพศชายเล็กน้อย (Huang and Kisgen, 2003) รวมถึงเพศหญิงจะรักษาการลงทุนไว้ในระยะเวลาที่นานกว่าเพศชาย ซึ่งส่งผลให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงกว่า (Barber and Odean, 2001)

การศึกษาในขณะเดียวกันของ Daily et al. (2000) และ Rose (2007) พบว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคณะกรรมการที่มีเพศชายทั้งหมด คณะกรรมการที่มีกรรมการเพศหญิงจะให้มุมมองที่แตกต่างในห้องประชุม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น ดังนั้นจึงเป็นการเพิ่มความโปร่งใส (ลดความไม่สมมาตรของข้อมูล) ในระดับคณะกรรมการ ซึ่งสอดคล้องกับ Bilimoria (2000) และ Peterson & Philpot (2007) ที่พบว่ากรรมการเพศหญิงมีรูปแบบการตัดสินใจที่แตกต่างจากคณะกรรมการเพศชาย ซึ่งหมายความว่าพวกเขานำเสนอมุมมองที่แตกต่างและมีความต้องการข้อมูลที่แตกต่างเมื่อเทียบกับผู้ชาย กรรมการเพศหญิงสามารถปรับปรุงรายละเอียดการอภิปรายของคณะกรรมการจากวิธีปฏิบัติและนโยบายแบบดั้งเดิม โดยคณะกรรมการบริษัทที่มีความหลากหลายของเพศ สามารถที่จะให้คำแนะนำ มีความชอบธรรม มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีความมุ่งมั่น และมีการใช้ทรัพยากรของบริษัทที่ดีขึ้นมากกว่าคณะกรรมการที่มีแค่เพศชายเท่านั้น และ Hillman et al. (2007) ยังพบว่าคณะกรรมการบริษัทที่มีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงมากขึ้นแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรที่สูงขึ้น คุณภาพกำไรเป็นผลลัพธ์ที่สำคัญของการกำกับดูแลที่ดีจากการเรียกร้องโดยนักลงทุน ดังนั้นการเพิ่มคุณภาพกำไรจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญของคณะกรรมการบริษัท รวมถึงการศึกษาของ Srinidhi et al. (2011) ระบุว่าโครงสร้างของคณะกรรมการบริษัทเป็นกลไกในการกำกับดูแลกิจการซึ่งจะมีอิทธิต่อการตัดสินใจของผู้จัดการเมื่อมีการแยกความเป็นเจ้าของออกจากอำนาจในการควบคุม โดยโครงสร้างของคณะกรรมการบริษัท

ประกอบด้วยสัดส่วนของกรรมการอิสระ กรรมการผู้บริหาร กรรมการตรวจสอบ กรรมการกำหนดค่าตอบแทน กรรมการสรรหา การกำกับกิจการที่ดี และคณะกรรมการอื่น ๆ การกำหนดโครงสร้างของคณะกรรมการบริษัทจะต้องพิจารณาถึงความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของกรรมการ รวมถึงสัดส่วนของคณะกรรมการต่าง ๆ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทด้วย ซึ่งผลการศึกษาก็แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทช่วยให้คณะกรรมการบริษัทบรรลุวัตถุประสงค์ในการเพิ่มคุณภาพกำไรได้ การศึกษาลักษณะเดียวกันของ Lara et al. (2017) พบว่าร้อยละของสัดส่วนกรรมเพศหญิงในกรรมการอิสระที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์ที่ทำให้บริษัทมีการตกแต่งกำไรลดลง อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์นี้จะหายไปถ้าบริษัทที่ไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงในการเข้าถึงตำแหน่งกรรมการ โดยมีหลักฐานยืนยันว่ามีการมีอคติทางเพศมีความสัมพันธ์ ทำให้บริษัทมีคุณภาพกำไรที่ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในอดีตที่พบว่าเพศชายและหญิงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อดำเนินบทบาทเดียวกันในตำแหน่งที่ใช้ความเชี่ยวชาญสูง และการเลือกปฏิบัติเป็นปัจจัยสำคัญที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการเพศหญิงและคุณภาพของข้อมูลบัญชี

การศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทสามารถปรับปรุงการกำกับดูแลและความเป็นอิสระ เพิ่มความโปร่งใส (ลดความไม่สมมาตรของข้อมูล) ในระดับคณะกรรมการ และปรับปรุงคุณภาพกำไรให้เพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีคาดหวังว่าหากคณะกรรมการบริษัทมีสามาชิกกรรมการที่เป็นเพศหญิงรวมอยู่ด้วยจะมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ (Board Expertise)

การกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการที่มีทักษะประสบการณ์ ความรู้ความสามรถและความเชี่ยวชาญ Hillman & Dalziel (2003) เช่นเดียวกับที่ตลาดจะมีการตอบสนองในทางบวกเมื่อบริษัทมีการประกาศว่าผู้อำนวยการใหญ่ (Director) ของบริษัทมีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและการเงิน (Defond et al., 2005) โดยที่หลังจากที่เกิดของเรื่องอื้อฉาวการบัญชี (accounting scandals) หน่วยงานกำกับดูแลได้เน้นถึงความจำเป็นให้กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงินมากขึ้นเพื่อที่จะนำไปสู่การกำกับดูแลของคณะกรรมการที่ดีขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้น (Güner et al., 2008) ในทางกลับกันหากคณะกรรมการขาดความเชี่ยวชาญทางการเงินซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้ต้องเผชิญกับวิกฤติสถาบันการเงิน เช่นเดียวกับ ซิติ้กรุ๊ป (Citigroup) เมอร์ริล ไลนซ์ (Merrill Lynch) และ ยูบีเอส (UBS) (Strebel, 2009) ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินควรจะมีความสามารถในการกำกับดูแลควบคุมการ

บัญชีและการรายงานทางการเงินของบริษัทเพื่อป้องกันความล้มเหลวของการรายงานทางการเงินและการถูกดำเนินคดี (García-Sánchez et al., 2017) โดยที่กรรมการอิสระที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงินช่วยให้บริษัทลดค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับความซับซ้อนและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมทางการเงินบางรายการ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้สามารถติดตามการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูงได้ (Harris and Raviv, 2008) ในขณะที่ Wang et al. (2015) พบว่าการที่กรรมการอิสระที่เป็นกรรมการตรวจสอบมีความเชี่ยวชาญในธุรกิจของบริษัทสามารถลดการตกแต่งกำไรของบริษัทผ่านรายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารได้อย่างมีนัยสำคัญและสามารถลดโอกาสที่จะก่อให้เกิดการทุจริตทางการเงินของบริษัทได้ด้วย การศึกษาในลักษณะเดียวกัน Carcello et al. (2006) พบว่ากรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชี และมีความเชี่ยวชาญที่ไม่ใช่ทางด้านบัญชีและการเงินช่วยลดการตกแต่งกำไรสำหรับบริษัทที่มีกลไกการกำกับดูแลที่อ่อนแอ เช่นเดียวกับ Bédard et al. (2004) Badolato et al. (2014) และ Krishnan (2005) ที่รายงานว่ากรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินมีความสัมพันธ์ทำให้มีการตกแต่งกำไรลดลงและมีการควบคุมภายในที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Abbott et al. (2004) และ Xie et al. (2003) ก็พบว่ากรรมการตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงินช่วยให้บริษัทมีการแก้ไขงบการเงินลดลง อย่างไรก็ตาม DeFond et al. (2005) ให้หลักฐานที่แสดงว่าตลาดหุ้นมีการตอบสนองในทางบวกเมื่อผู้อำนวยการใหญ่และกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชี เช่นเดียวกับการศึกษาของ Krishnan & Visvanathan (2008) ที่พบว่าสมาชิกของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญทางบัญชีการเงินมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความระมัดระวังทางการบัญชีผ่านการตรวจสอบที่ใช้ความรู้พื้นฐานทางด้านบัญชีของพวกเขา ซึ่งเป็นความคาดหวังจากหน้าที่ของกรรมการตรวจสอบ และแรงจูงใจทางด้านเศรษฐกิจเพื่อลดความเสี่ยงจากการดำเนินคดีและปกป้องชื่อเสียงของพวกเขาด้วย

ในทางตรงกันข้ามการศึกษาของ García-Sánchez et al. (2017) โต้แย้งว่าบทบาทในการติดตามของทั้งกรรมการที่เป็นเพศหญิงและกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงิน ไม่มีผลกระทบเชิงบวกกับการบัญชีตามหลักความระมัดระวังและคุณภาพกำไรในธุรกิจธนาคาร ซึ่งผลการศึกษาระบุว่ามีการรับรู้กำไรที่ลดลงอย่างทันเวลาในระดับต่ำ กล่าวคือ มีการรับรู้กำไรที่ลดลงช้ากว่าการรับรู้กำไรที่เพิ่มขึ้น ขณะที่การศึกษาในประเทศมาเลเซีย Iskandar & Abdullah (2004) Ismail et al. (2008) และ Rahman & Ali (2006) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีการเงินกับคุณภาพกำไร

การศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่ากรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีการเงินไปสู่การกำกับดูแลของกรรมการที่ดีขึ้นส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรที่ดีขึ้น ในขณะเดียวกับก็มี

นักวิจัยบางท่านที่โต้แย้งว่ากรรมการที่มีความเชี่ยวชาญด้านบัญชีการเงินไม่มีผลทำให้คุณภาพกำไรดีขึ้น แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่ากรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและการเงินจะมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

อายุของคณะกรรมการ (Board Age)

มีหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีอายุมากกว่ามีมาตรฐานในการบริหารงานที่มีจริยธรรมทางธุรกิจมากกว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า (Dawson ,1997 และ Peterson et al., 2001) นอกจากนี้การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความพึงพอใจในความเสี่ยงของ Vroom & Pahl (1971) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของอายุของผู้บริหารกับการยอมรับความเสี่ยงพบว่าผู้บริหารที่มีอายุมากกกว่าจะมีความระมัดระวังต่อการตัดสินใจที่มีความเสี่ยงมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อยกว่า ในขณะที่ Hambrick & Mason (1984) ระบุว่า ผู้บริหารที่มีอายุมากกว่ามีโอกาสน้อยที่จะใช้กลยุทธ์ที่มีความเสี่ยงเพราะพวกเขามีความสามารถน้อยในการสร้างความคิดใหม่และมีความกังวลเกี่ยวกับความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Sundaram & Yermack (2007) พบว่าประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีอายุมากกว่าจะบริหารงานด้วยความระมัดระวังมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อย

ในการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับคุณภาพของรายงานงานทางการเงิน Huang et al. (2012) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัท โดยที่คุณภาพของรายงานทางการเงินวัดจาก การตกแต่งตัวเลขกำไรตามที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ (Meeting or Beating of Earnings Forecasts) และการแก้ไขงบการเงิน (Financial Restatements) ผลการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพบว่าอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งตัวเลขกำไรตามที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ และการแก้ไขงบการเงิน กล่าวคือบริษัทที่มีประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มีอายุมากจะทำให้บริษัทมีการตกแต่งกำไรให้เป็นไปตามตัวเลขที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ไว้และมีการแก้ไขงบการเงินในระดับต่ำ ซึ่งส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีคุณภาพสูง

การศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีอายุมากกว่าจะบริหารงานด้วยหลักความมีจริยธรรม และระมัดระวังต่อความเสี่ยงมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อย ตลอดจนผู้บริหารที่มีอายุมากกว่าจะบริหารงานที่ส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีคุณภาพสูง ในขณะเดียวกันก็พบความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานมากกับคุณภาพกำไร ดังนั้นกรรมการที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานมากอาจจะเป็นกรรมการที่มีอายุที่มากกว่า ผู้วิจัยจึงคาดหวังว่ากรรมการที่มีอายุมากจะมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

การควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัท (CEO Duality)

ทฤษฎีตัวแทนเป็นแนวคิดที่อธิบายผลกระทบของการควบตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ที่มีต่อการบริหารกำไรไว้ว่า ในการกำกับดูแลกิจการหากบุคคลใดบุคคลหนึ่งของกิจการมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ แทนตัวการโดยมีอำนาจเด็ดขาด จะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างตัวการและตัวแทน (Jensen and Mecklin, 1976) ประธานกรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลให้คณะกรรมการสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อสร้างมูลค่ากิจการให้อยู่ในระดับสูงสุด หน้าที่และความรับผิดชอบของประธานกรรมการแตกต่างจากหน้าที่และความรับผิดชอบของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) โดยที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ผลักดันให้คณะกรรมการสามารถกำหนดกลยุทธ์และนโยบายของกิจการและกำกับดูแลให้ฝ่ายจัดการปฏิบัติตามกลยุทธ์และนโยบายนั้น ในขณะที่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) มีหน้าที่นำกลยุทธ์และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ (นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร, 2554) บทบาทของประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ขององค์กรควรแยกออกจากกัน ประธานกรรมการควรเป็นอิสระจากภารกิจต่าง ๆ ของกิจการ เนื่องจากประธานกรรมการต้องทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานและแผนงานต่าง ๆ ของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (Blackburn, 1994)

จากทฤษฎีตัวแทน หน้าที่ของทั้งสองตำแหน่งนั้นควรแยกออกจากกันเพื่อรักษาความเป็นอิสระในการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริษัท โดย Fama & Jensen (1983) ได้กล่าวว่าการแบ่งแยกหน้าที่ระหว่าง ประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารออกจากกันก่อให้เกิดการลดต้นทุนจากการใช้ตัวแทนและมีช่วยให้ผลการดำเนินงานของกิจการดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Daily & Dalton (1994) ที่พบว่าการควบรวมตำแหน่งของประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารส่งผลกระทบในเชิงลบต่อผลการดำเนินงานขององค์กร เช่นเดียวกันกับ Cornett et al. (2008) ได้พบว่าการควบรวมตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร จะส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับ Sarkar et al. (2008) ที่กล่าวว่าเมื่อประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารเป็นบุคคลคนเดียวกันทำให้ลดบทบาทของการกับดูแล เช่นเดียวกับ Firth et al. (2007) ที่ระบุว่าเมื่อประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารเป็นบุคคลคนเดียวกันประสิทธิภาพในการตรวจสอบจะลดลง เนื่องผู้ที่มีความรับผิดชอบในการตัดสินใจและผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบผลของการตัดสินใจเป็นบุคคลเดียวกัน รวมถึง Pi & Timme (1993) และ Rechner & Dalton (1991) ที่พบว่าประธานกรรมการควรมีอิสระจากการบริหารงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) อีกมิติหนึ่งศักยภาพของคณะกรรมการควบคุมอยู่เป็นคู่ของประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารตำแหน่ง

เมื่อประธานคณะกรรมการบริษัทยังมีใช้บทบาทของซีอีโอ ประสิทธิภาพของคณะกรรมการตรวจสอบการจัดการด้านบนจะลดลง หากประธานยังมีบทบาท CEO เขามีความรับผิดชอบสำหรับการตัดสินใจ และตรวจสอบการตัดสินใจ

อย่างไรก็ตามการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO duality) กับคุณภาพกำไรของ Sarkar et al. (2008) พบว่าการควบตำแหน่งแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO duality) ไม่ได้ทำเกิดการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเพิ่มขึ้น ในขณะที่การศึกษาของ Bradbury et al. (2004) Firth et al. (2007) และ Xie et al. (2003) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการควบตำแหน่งแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพกำไร

ในทางตรงกันข้าม ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ซึ่ง Davis, Schoorman & Donaldson (1997) ได้อธิบายว่าบุคคลจะมีการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเป็นหลัก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนจะบริหารงานให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว เพื่อนำไปสู่การยอมรับทางสังคมซึ่งเป็นความต้องการสูงสุด ดังนั้นผู้บริหารสูงสุดขององค์กรจะผู้ที่มีอำนาจเด็ดขาดในการบริหารงานทำให้ลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อกิจการ ในเวลาต่อการศึกษาของ Brickley et al. (1997) และ Chagnati et al. (1985) ซึ่งเป็นการสนับสนุนทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ พบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ทำให้ผลการดำเนินงานของกิจการดีขึ้น

ตามทฤษฎีตัวแทนงานวิจัยส่วนใหญ่จะกล่าวถึงการควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัทโดยบุคคลคนเดียวกัน ที่ชี้ให้เห็นว่าการควบรวมตำแหน่งนั้นจะส่งผลกระทบในแง่ลบแก่กิจการ ในขณะที่ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์กลับมองว่าผู้บริหารสูงสุดของกิจการสามารถใช้อำนาจเด็ดขายที่มีช่วยลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในองค์กรและบริหารงานให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานตามงานวิจัยที่อ้างอิงทฤษฎีตัวแทน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าการควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัทจะมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง

การประชุมของคณะกรรมการ (Board Meeting)

การประชุมของคณะกรรมการเป็นปัจจัยหลักที่แสดงถึงคุณลักษณะของกิจการและการกำกับดูแลกิจการ โดยที่การประชุมของคณะกรรมการเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของกระบวนการกำกับดูแลกิจการของคณะกรรมการ และเป็นกระบวนการทำหน้าที่หลักเพื่อใช้อำนาจของคณะกรรมการตามกฎหมาย ในการตัดสินใจและมีมติให้ฝ่ายบริหารดำเนินงานเพื่อให้บรรลุ

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของบริษัท ซึ่งความถี่ในการเข้าประชุมของคณะกรรมการบริษัทในแต่ละปีถือเป็นตัวชี้วัดที่สามารถใช้เป็นตัวแทนของกิจกรรมของคณะกรรมการบริษัท (Board Activity) ได้อย่างเป็นรูปธรรม (Chen et al., 2006)

มีนักวิจัยหลายท่านศึกษาเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการ โดยการศึกษาของ Vafeas (1999) ได้ชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการจะมีการประชุมบ่อยขึ้นในช่วงเวลาที่กิจการประสบกับสถานการณ์ที่ไม่ปกติและยังชี้ให้เห็นว่าเมื่อคณะกรรมการมีการประชุมบ่อยขึ้นจะส่งผลให้กิจการมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น เนื่องจากเมื่อคณะกรรมการมีการประชุมบ่อยขึ้นคณะกรรมการจะมีเวลามากขึ้นในประพิจารณาประเด็นสำคัญต่าง ๆ เช่น การตกแต่งกำไร ในขณะที่ถ้าคณะกรรมการมีการประชุมไม่บ่อยจะทำให้คณะกรรมการไม่มีเวลาเพียงพอที่จะพิจารณาประเด็นสำคัญต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับ Shivdasani & Yermack (1999) และVafeas (1999) ที่กล่าวว่าจำนวนครั้งในการประชุมต่อปีของคณะกรรมการอาจจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงระดับของกิจกรรมของกรรมการ โดยที่เมื่อกิจกรรมของกรรมการมีมากขึ้นจะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท กล่าวคือ เมื่อกรรมการมีกิจกรรมมากขึ้นจะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้นนั่นเอง ในทำนองเดียวกัน Boone et al. (2007) Guest (2008) และWeisbach (1988) ได้ระบุว่าบทบาทของกรรมการอิสระมีความอิทธิพลที่สำคัญต่อกิจกรรมการสอดส่องดูแล ซึ่งกรรมการอิสระเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการ ดังนั้นกรรมการอิสระจะมีความต้องการให้คณะกรรมการมีการประชุมบ่อยขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น Vafeas (1999) ยังกล่าวว่าถ้าคณะกรรมการมีสมาชิกที่เป็นบุคคลภายนอกมากขึ้น กรรมการจากภายนอกจะมีความต้องการให้มีการประชุมของคณะกรรมการมากขึ้นเนื่องจากต้องการเวลาในการให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการที่มากขึ้น

การวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการประชุมของกรรมการกับคุณภาพกำไร Xie et al. (2003) พบว่าจำนวนครั้งของการประชุมของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ชี้ให้เห็นว่าเมื่อคณะกรรมการมีการประชุมบ่อยขึ้นจะส่งให้การตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารลดลง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อคณะกรรมการมีการปฏิบัติงานมากขึ้นอาจจะทำให้การสอดส่องดูแลดีกว่าคณะกรรมการที่ไม่มีการปฏิบัติงาน นอกจากนั้นผลการการศึกษายังพบว่าจะมีการตกแต่งกำไรลดลดเมื่อคณะกรรมการและกรรมการตรวจสอบมีการประชุมมากขึ้น ดังนั้นกิจกรรมของคณะกรรมการและกรรมการจึงมีอิทธิพลที่สามารถช่วยให้การกำกับดูแลของกิจการมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้การกำกับดูแลรายงานทางการเงินของคณะกรรมการและกรรมการตรวจสอบสามารถมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในขณะที่การศึกษาของ Firth et al. (2007) กลับไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการต่อ ความสัมพันธ์

ของผลตอบแทนของหุ้นกับกำไร รายการคงค้างที่เกิดขึ้นจากดุลยพินิจของผู้บริหาร และแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชี

การศึกษาเหล่านี้ชี้เห็นว่าการประชุมของคณะกรรมการส่งผลทั้งทางด้านบวกและด้านลบแก่กิจการ แต่อย่างไรก็ตามการประชุมของคณะกรรมการยังคงถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญ ที่จะช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะ ตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ รวมถึงการติดตามกำกับดูแลผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดหวังว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการที่มากขึ้นจะมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

คุณภาพคณะกรรมการ (Board Quality)

กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถจำกัดพฤติกรรมการฉวยโอกาสเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีส่วนมีส่วนได้เสียของบริษัท (Ashbaugh-Skaife, Collins and LaFond, 2006) ผลลัพธ์จากการลดกลยุทธ์ในการจัดทำรายงานที่ฉวยโอกาสทำให้บริษัทมีการกำกับดูแลที่ดีขึ้นซึ่งมีแนวแนวที่จะช่วยให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้น (Beekes and Brown, 2006) นอกจากนี้เมื่อบริษัทมีการกำกับดูแลที่ดี กลไกลการกับดูแลที่ดีสามารถลดจุดอ่อนข้อบังคับได้ (Klapper and Love, 2004) คณะกรรมการบริษัทเป็นกลไกในการควบคุมภายในเพื่อสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร (Fama, 1980) บริษัทจะได้รับประโยชน์จากคณะกรรมการที่มีคุณภาพในแง่ของกรรมการภายนอกที่สามารถสอดส่องดูแลการทำงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหารในนามของผู้ถือหุ้นและยังให้คำแนะนำให้คำปรึกษาและรักษาความชอบธรรมให้กับบริษัท (Appiah and Chizema, 2016) ในขณะเดียว Garcia-Torea et al. (2016) พบว่าคณกรรมการที่มีประสิทธิภาพมีความเป็นได้อย่างมากที่สร้างผลประโยชน์ให้ทั้งผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Sarkar et al. (2008) ที่พบว่าไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่ว่าบริษัทมีกรรมการอิสระเท่านั้นที่จะลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท แต่คณะกรรมการบริษัทต้องเป็นคณะกรรมการที่มีคุณภาพจึงจะมีความสำคัญทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นที่แสดงให้ถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ของคณะบริษัท เช่น ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งของประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร และจำนวนครั้งในการประชุม ล้วนแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะดังกล่าวเป็นกลไกสำหรับการกำกับดูแลกิจการที่ดี ดังนั้นผู้วิจัยนี้จึงคาดหวังว่าหากบริษัทมีคณะกรรมการที่มีคุณภาพจะช่วยให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นว่ามีคุณลักษณะต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัท เช่น สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าบริหารของคณะกรรมการ และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ดังนั้นงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงคาดการณ์ว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นอาจจะมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร โดยตั้งสมมติฐานตามงานวิจัยที่อ้างอิงทฤษฎีทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) และทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ดังนี้

H1: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท

2.5.2 คณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี (ESG)

นักวิจัยหลากหลายท่านที่ทำการวิจัยในด้านบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) เริ่มที่จะให้ความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) (Ahmad et al., 2017) โดยการขยายขอบเขตของบรรษัทภิบาลที่ไม่ได้จำกัดเพียงผลประโยชน์ของผู้บริหาร (ตัวแทน) กับผู้ให้เงินทุน (ตัวการ) ของบริษัทมหาชนตามทฤษฎีตัวแทนของ Jensen and Meckling (1976) เท่านั้น แต่ยังต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายด้วย (Aguilera et al., 2007; Jensen 2002; Rodrigue et al., 2013; United Kingdom และ UK Code of Corporate Governance 2010)

ในการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการบริษัทกับความรับผิดชอบต่อสังคมของ Shaukat et al. (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท กลยุทธทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของคณะกรรมการ และผลการดำเนินงานทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยวัดคุณลักษณะของคณะกรรมการจาก ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ความหลากหลายด้านเพศของคณะกรรมการ และความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินของกรรมการตรวจสอบ ผลการศึกษาพบว่าการกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่ดีของคณะกรรมการ การมีกลยุทธด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเชิงรุกและหลากหลาย และการมีผลการดำเนินงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในองค์กร ซึ่งได้แก่ผู้บริหารระดับสูงที่เห็นถึงความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการวางแนวทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของคณะกรรมการบริษัท ยิ่งไปกว่านั้นผลการศึกษายังพบว่าเกิดช่องว่างระหว่างผู้นำและผู้ปฏิบัติงานในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) จึงเกิดคำถามที่ว่า ผู้นำจะทำอย่างไรในการใช้เงินทุนจำนวนมากของบริษัทเพื่อให้สมรรถนะทางด้าน

ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ยอดเยี่ยมเหนือกว่าคู่แข่งขัน โดยที่ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทมีความต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับมุมมองทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทซึ่งวัดจากกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ดังนั้นผู้วางนโยบายเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมต้องตระหนักถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทด้วย ผลการศึกษาสรุปได้ว่าเมื่อคณะกรรมการบริษัทมีการกำหนดเป้าหมายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) อย่างชัดเจนจะทำให้คณะกรรมการสามารถพัฒนากลยุทธในเชิงรุกและมีความหลากหลายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มากขึ้น

เนื่องจากคณะกรรมการบริษัทมีบทบาทสำคัญและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของความรับผิดชอบต่อสังคมของบิษัท ดังนั้น Knudsen et al. (2013) จึงศึกษาว่าเมื่อใดที่คณะกรรมการบริษัทจะให้ความสนใจกับประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เนื่องจากคณะกรรมการยังคงมุ่งเน้นธรรมปฏิบัติแบบเดิม คือ การสร้างกำไรสูงสุดให้แก่ผู้ถือหุ้น และมีมุมมองที่แคบที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายด้านบรรษัทภิบาล คณะกรรมการให้ความสนใจเพียงเล็กน้อย หรือไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมเนื่องจากคณะกรรมการมองว่าความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหน้าที่ตรงกันข้ามกับการสร้างกำไรสูงสุดให้แก่กิจการ การศึกษาได้เสนอสามเงื่อนไขที่จะทำให้คณะกรรมการหันมาให้ความสนใจกับความรับผิดชอบต่อสังคม เงื่อนไขที่หนึ่งคณะกรรมการต้องมีความเชื่อว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะสร้างมูลค่าให้แก่บริษัทได้ เงื่อนไขที่สองคณะกรรมการต้องมีความสามารถที่ทำให้บุคคลกรในองค์กรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม เงื่อนไขที่สามค่าตอบแทนของผู้บริหารระดับสูงควรจะสะท้อนจากผลการดำเนินด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่เงื่อนไขที่หนึ่งและสองเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรับมือกับความท้าทายที่เฉพาะเจาะจงของกระบวนการความรับผิดชอบต่อสังคม สมาชิกของคณะกรรมการต้องเพิ่มความเข้าใจในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและสร้างความท้าทายและโอกาสให้แก่บริษัท

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทกับความรับผิดชอบต่อสังคม Harjoto & Laksmana (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายของคณะกรรมการกับลักษณะเชิงคุณภาพของโครงการและกิจกรรมทางสังคมของบริษัท ซึ่งเชื่อว่าคณะกรรมการที่มีความหลากหลายมากขึ้นจะเพิ่มความสามารถในการบริหารงานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยวัดความหลากหลายของคณะกรรมการบริษัทใน 7 ด้าน ได้แก่ เพศ เชื้อชาติ อายุ กรรมการภายนอก ช่วงระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง อำนาจในการตัดสินใจ และความเชี่ยวชาญ และวัดความรับผิดชอบต่อสังคมตามหลักเกณฑ์ KLD Scores ใน 6 ด้าน ได้แก่ สังคม ลูกจ้าง สิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ สิทธิ

มนุษยชน และบรรษัทภิบาล ผลการศึกษาพบว่าความหลากหลายของคณะกรรมการในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่เข้มแข็ง และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความกังกลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียที่มองว่าคณะกรรมการยิ่งมีความหลากหลายมากขึ้นจะส่งผลให้การกำกับดูแลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าความหลากหลายของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ และบรรษัทภิบาล นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าคณะกรรมการที่มีความหลากหลายในเพศจะช่วยเพิ่มให้ความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้นและช่วยลดความกังวลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมลงด้วย ในขณะที่ช่วงระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง และความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการช่วยลดความกังวลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการศึกษาเสนอแนะว่าความหลากหลายของคณะกรรมการมีนัยสำคัญอย่างมากต่อบทบาทในการบริหารจัดการต่อผู้มีส่วนได้เสียในบริษัทที่มีการดำเนินงานที่ผู้มีส่วนได้เสียมีความต้องการอย่างรุนแรงกับความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของบริษัท

คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่นักวิจัยจำนวนมากพบว่ามีความสัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของ Herda et al. (2012) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสมัครใจในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานความยั่งยืนและความเป็นอิสระของคณะกรรมการของบริษัทในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับรายงานความยั่งยืน ผลการศึกษายังพบว่ามีความเป็นไปได้ที่รายงานความยั่งยืนจะมีคุณภาพสูงขึ้นเมื่อกรรมการบริษัทมีความอิสระมากขึ้น ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับทฤษฎีบรรษัทภิบาล ของ Williamson (1984) ที่เสนอแนะว่าประสิทธิผลของการกำกับดูแลของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบของคณะกรรมการและอาจจะมีอิทธิพลต่อความสมัครใจในการเปิดเผยข้อมูล ยิ่งไปกว่านั้นผลการศึกษายังสามารถขยายผลการศึกษาของ Cho et al. (2012) ที่มีหลักฐานพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมกับการเปิดเผยความยั่งยืน และพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างชื่อเสียงด้านสิ่งแวดล้อมกับการเปิดเผยข้อมูลซึ่งศึกษาจากคณะกรรมการบริษัทในสหรัฐอเมริกาที่เป็นตัวแทนส่วนใหญ่ของตลาดทุนในสหรัฐอเมริกา ยิ่งไปกว่านั้นนักลงทุนในสหรัฐอเมริกามีความต้องการข้อมูลจากรายงานความยั่งยืนเพิ่มขึ้น และรายงานความยั่งยืนยังให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้นด้วย ดังนั้นจึงพบหลักฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรายงานความยั่งยืนและองค์ประกอบของคณะกรรมการที่ดูเหมือนว่าจะมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับการจัดตั้งคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ของตลาดทุน ผลการศึกษา

พบว่าหน่วยงานกำกับอาจจะเพิ่มความต้องการในการกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและการเปิดเผยความยั่งยืนทั้งนานาชาติและประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาเสนอแนะว่าการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามข้อบังคับของกฎหมายกฎหมายเพียงเล็กน้อย หรือเปิดเผยข้อมูลที่กฎหมายไม่ได้บังคับให้เปิดเผย ส่งผลให้บรรษัทภิบาลและผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมหรือชื่อเสียงด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทสามารถพยากรณ์ได้ว่ารายงานความยั่งยืนของบริษัทจะมีคุณภาพสูง

การศึกษาในลักษณะเดียวกับของ Jizi et al. (2014) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของธุรกิจธนาคารในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยใช้บทบาทของคณะกรรมการบริษัทเป็นตัวแทนของกลไกบรรษัทภิบาล ซึ่งศึกษาจากคุณลักษณะของกรรมการตรวจสอบ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัท ขนาดของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และ การควบตำแหน่งของประธานคณะกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO duality) ผลการศึกษาพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และขนาดของคณะกรรมการ เป็นสองคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการปกป้องส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นโดยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม การศึกษาชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทยิ่งมีความเป็นอิสระมากขึ้น และมีขนาดของคณะกรรมการที่ใหญ่ขึ้นถือว่าเป็นกลกไกการกำกับดูแลที่ดีของกิจการที่จะช่วยให้สามารถพิทักษ์ผลประโยชน์ให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย ในขณะที่ผลการศึกษาพบว่า การควบตำแหน่งของประธานคณะกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO Duality) ของบุคคลเดียวกันมีความผลกระทบทางบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งตรงข้ามกับทฤษฎีตัวแทน ที่เสนอแนะว่าอำนาจในการบริหารของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) อาจจะช่วยทำให้เกิดความโปร่งใสเกี่ยวกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจธนาคารเพื่อที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตัวของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ในขณะที่ผลการศึกษาสามารถชี้ให้เห็นว่าอำนาจในการบริหารงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) อยู่ภายใต้แรงกดดันที่จะต้องทำให้ความกังวลของผู้มีส่วนได้เสียลดลง ดังนั้นประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) อาจจะใช้อำนาจในการบริหารงานที่มีอยู่บริหารงานเพื่อเพิ่มระดับในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเป็นสัญญาณของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการบริหารงานหรือการคำนึงถึงชื่อเสียงส่วนตัวของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO)

รวมไปถึงการศึกษาในภูมิภาคเอเชียของ Ahmad et al. (2017) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของกรรมการอิสระกับรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR Reporting) ในประเทศมาเลเซีย ซึ่งพบว่ากรรมการอิสระจะเป็นตัวแทนที่รักษาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย โดยที่ความสามารถของกรรมการอิสระจะช่วยส่งเสริมให้รายงานความความรับชอบต่อสังคมของบริษัทดีขึ้นซึ่งพบ

เฉพาะในบางอุตสหกรรม นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กับระบบโครงสร้างคณะกรรมการของประเทศมาเลเซีย ที่ใช้ระบบคณะกรรมการแบบขั้นเดียวที่คณะกรรมการทำหน้าที่ทั้งด้านการบริหารจัดการและด้านการกำกับดูแล เมื่อสมาชิกทุกคนในคณะกรรมการได้รับมอบหมายงานเดียวกัน และจะต้องปฏิบัติหน้าที่เดียวกัน การทำงานของกรรมการอิสระมักจะล้มเหลวที่จะดำเนินการด้านการกำกับดูแล ซึ่งยังคงเป็นปัญหาของระบบคณะกรรมการแบบขั้นเดียว ดังนั้นการมีกรรมการอิสระเป็นสามาชิกของคณะะกรรมการจึงเป็นสิ่งที่จะช่วยลดปัญหาของระบบคณะกรรมการแบบขั้นเดียว ยิ่งไปกว่านั้นการเลือกกรรมการอิสระจะต้องเลือกจากบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัท เนื่องจากกรรมการอิสระจะมีความรับชอบต่อการทำงานที่อื่นซึ่งกรรมการอิสระจะใช้เวลาไม่มากที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริษัทอย่างจริงจัง ดังนั้นการบริหารงานของกรรมการอิสระจึงเป็นเรื่องยากที่จะกำกับดูแลการบริหารงานของฝ่ายจัดการเนื่องจากกรรมการมีข้อมูลของบริษัทที่จำกัด ดังนั้นการประชุมของคณะกรรมการบริษัทจึงช่วยให้กรรมการอิสระมีความคุ้นเคยกับบริษัทมากขึ้น และมีข้อมูลของบริษัทมากขึ้น ซึ่งช่วยให้กรรมการอิสระสามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น

นอกจากความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิที่พลต่อความรับผิดอชอบต่อสังคมแล้ว นักวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งก็พบความสัมพันธ์ของความหลากหลายด้านเพศของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งได้แก่การศึกษาของ Bear et al. (2010) ที่ศึกษาถึงองค์ประกอบด้านเพศและความรู้พื้นฐานอย่างมืออาชีพของคณะกรรมการที่มีอิทธิพลต่อชื่อเสียงของบริษัททั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านการเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่การศึกษาขยายขอบเขตของทฤษฎีที่มีอยู่ในปัจจุบันโดยการพิสูจน์ว่าจำนวนกรรมการเพศหญิงในสมาชิกของคณะกรรมการบริษัทมีความสำพันธ์เชิงบวกกับความรับผิดชอบต่อสังคมที่มากขึ้น จำนวนกรรมการเพศหญิงที่มากขึ้นอาจจะมีผลกระทบที่แตกต่างกันในขนาดของคณะกรรมการขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ดังนั้นการศึกษานี้จึงใช้อัตราร้อยละของกรรมการเพศหญิง (สัมพันธ์กับขนาดของคณะกรรมการ) เป็นตัวสะท้อนความรับผิดชอบต่อสังคมและชื่อเสียงของบริษัท ผลการศึกษาพบว่าร้อยละของกรรมการเพศหญิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับชื่อเสียงของบริษัท นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่าความเข้มแข็งในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นตัวกลางที่ส่งผลกระทบให้กรรมการเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับชื่อเสียงของบริษัท สมาชิกกรรมการเพศหญิงช่วยให้ผลงานของคณะกรรมการมีความหลากหลายมากขึ้น การศึกษาเสนอแนะว่ากรรมการเพศหญิงมีบทบาทที่จะสร้างชื่อเสียงให้แก่บริษัทโดยการทำให้บริษัทมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่มากขึ้น แต่ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานอย่างมืออาชีพของคณะกรรมการกับชื่อเสียงของบริษัทและผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ในเวลาต่อมา Zhang et al. (2013) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทและผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR performance) หลังจากการใช้กฎหมาย Sarbanes-Oxley จากทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ซึ่งมองว่าผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสิ่งสะท้อนถึงความมีจริยธรรมและความชอบธรรมของบริษัทที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสีย ผลการศึกษาพบว่าเมื่อบริษัทมีกรรมการภายนอกและกรรมการที่เป็นเพศหญิงมากขึ้นจะมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมดีขึ้น โดยที่ภายหลังจากการการบังคับใช้กฎหมาย Sarbanes-Oxley คณะกรรมการของบริษัทมหาชนส่วนใหญ่จะมีสมาชิกที่เป็นกรรมการภายนอกและกรรมการเพศหญิงมากขึ้น ผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างคณะกรรมการบริษัทที่แท้จริง ซึ่งยืนยันว่าในการเลือกคณะกรรมการบริษัท มีความสำคัญอย่างยิ่งที่บริษัทต้องเลือกกรรมการภายนอกและกรรมการเพศหญิง เนื่องจากกรรมการภายนอกและกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

จะเห็นได้ว่ากรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการศึกษาว่ากรรมการเพศหญิงจะต้องมีจำนวนมากน้อยเพียงใดที่จะมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่ Fernandez-Feijoo et al. (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทที่มีสมาชิกเป็นกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คน กับระดับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และเพิ่มการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านลักษณะของประเทศ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม กฎเกณฑ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ระดับการบังคับใช้กฎหมายในประเทศ รายได้เฉลี่ยของประชาการ (GDP) และยังมีควบคุมความแตกต่างของอุตสหกรรมด้วย ผลการศึกษาสนับสนุนว่าประเทศที่มีสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คน ในระดับสูงจะส่งผลให้มีระดับการรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสูงขึ้น แต่ผลการศึกษาไม่พบหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความเชื่อถือได้ของรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าประเทศที่ยิ่งมีความเท่าเทียมกันในเรื่องเพศ บริษัทในประเทศนั้นจะมีคณะกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คนมากขึ้น และพบว่าวัฒนธรรมมีผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล และดูเหมือนว่าการเพิ่มขึ้นของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทจะมีผลกระทบต่อลักษณะวัฒนธรรมของเพศชาย ผลการศึกษายังให้หลักฐานที่สนับสนุนว่าผลกระทบของสังคมและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทไม่ใช่พิจารณาเฉพาะนโยบายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทเท่านั้นแต่จะต้องคำถึงการเปลี่ยนแปลงในระดับประเทศด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่าหากคณะกรรมการบริษัทมาจากหลาย ๆ ยุคสมัยจะให้มุมมองในการบริหารที่หลากหลาย จากการศึกษาของ Ferrero-Ferrero et al. (2015) ที่ศึกษาโดยการเชื่อมโยงความหลากหลายของยุคสมัย (Generational Diversity) ของคณะกรรมการบริษัทที่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CRS Performance) ผ่านคุณภาพในการบริหารจัดการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR management quality) ในลักษณะของตัวแบบขั้นกลาง การศึกษานี้ใช้ความหลากหลายของยุคสมัยเป็นตัวแทนของความหลากหลายของอายุที่แตกต่างกัน โดยที่ความหลากหลายของยุคสมัยมีความสัมพันธ์กับการมีข้อมูลสารสนเทศที่มากกว่า ประสบการณ์ และความรู้ในสมาชิกของคณะกรรมการ ดังนั้นความหลากหลายของยุคสมัย (Generational Diversity) ของคณะกรรมการบริษัทจึงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท ผลการศึกษาหลักพบว่าความหลากหลายของยุคสมัยของคณะกรรมการมีผลที่ดีต่อการสร้างวิสัยทัศน์และกลยุทธ์เชิงบูรณาการทางด้านการเงิน และมุมมองพิเศษด้านการเงินที่ใช้สำหรับกระบวนการตัดสินใจในแต่ละวัน ในขณะเดียวกันก็นำไปสู่การบูรณาการทางด้านการเงินและปัจจัยทางการการเงินอื่น ๆ ในการบริหารงาน และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ผลการศึกษานี้แนะนำให้สมาชิกสภานิติบัญญัติให้กำหนดความหลากหลายของยุคสมัยของคณะกรรมการบริษัทเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของหลักเกณฑ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยที่ผลการวิจัยพบว่าบริษัทที่มีคณะกรรมการที่มีความหลากหลายของยุคสมัยในตำแหน่งสูงสุด การตัดสินใจของพวกเขาอาจจะสร้างความได้เปรียบในทรัพยากรสารสนเทศที่ดีกว่า มีมุมมอง และประสบการณ์ในตลาดโลก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อผลการดำเนินงานซึ่งเป็นความปราถนาความกังกลของผู้มีส่วนได้เสีย โดยบริษัทดังกล่าวสามารถบูรณาการการพัฒนาอย่างยั่งยืนเข้าไปในนโยบายขององค์กรของพวกเขา รวมถึงกำหนดวิธีการของการดำเนินงานและการควบคุมกลไกที่มีความเหมาะสมสำหรับการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายในความรับผิดชอบต่อสังคมให้ดีขึ้น ดังนั้นการศึกษานี้เสนอแนะให้เพิ่มความหลากหลายยุคสมัยภายในโครงสร้างคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนภายในบริษัท

สรุปรายละเอียดของการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัทกับความรับผิดชอบต่อสังคม แสดงได้ในตารางที่ 2.3 ดังนี้

ตารางที่ 2.3 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการบริษัทกับความรับผิดชอบต่อสังคม

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
การศึกษาที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และกรรมการบริษัทจะต้องให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม		
Shaukat et al. (2016)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท กลยุทธทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของคณะกรรมการ และผลการดำเนินงานทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	เมื่อคณะกรรมการบริษัทมีการกำหนดเป้าหมายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) อย่างชัดเจนจะทำให้คณะกรรมการสามารถพัฒนากลยุทธในเชิงรุกและมีความหลากหลายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มากขึ้น
Knudsen et al. (2013)	ศึกษาว่าเมื่อใดที่คณะกรรมการบริษัทจะให้ความสนใจกับประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)	สามเงื่อนไขที่จะทำให้คณะกรรมการหันมาให้ความสนใจกับความรับผิดชอบต่อสังคม 1) คณะกรรมการต้องมีความเชื่อว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะสร้างมูลค่าให้แก่บริษัทได้ 2) คณะกรรมการต้องมีความสามารถที่ทำให้บุคคลกรในองค์กรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม 3) ค่าตอบแทนของผู้บริหารระดับสูงควรจะสะท้อนจากผลการดำเนินด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
การศึกษาที่พบว่าความหลากหลายของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม		
Harjoto & Laksmana (2015)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหลากหลายของคณะกรรมการกับลักษณะเชิงคุณภาพของโครงการและกิจกรรมทางสังคมของบริษัท	ผลการศึกษาพบว่าความหลากหลายของคณะกรรมการในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่เข้มแข็ง และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความกังวลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย
การศึกษาที่พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม		
Herda et al. (2012)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสมัครใจในการเปิดเผยข้อมูลในรายงานความยั่งยืนและความเป็นอิสระของคณะกรรมการของบริษัทในสหรัฐอเมริกา	ผลการศึกษาพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับรายงานความยั่งยืน และพบว่ามีความเป็นไปได้ที่รายงานความยั่งยืนจะมีคุณภาพสูงขึ้นเมื่อกรรมการบริษัทมีความอิสระมากขึ้น
Jizi et al. (2014)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของธุรกิจธนาคารในประเทศสหรัฐอเมริกา	ผลการศึกษาพบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ขนาดของคณะกรรมการ และการควบตำแหน่งของประธานคณะกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO duality) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผลข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
Ahmad et al. (2017)	ศึกษาความสัมพันธ์ของกรรมการอิสระกับรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR reporting) ในประเทศมาเลเซีย	พบว่ากรรมการอิสระจะเป็นตัวแทนที่รักษาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย โดยที่ความสามารถของกรรมการอิสระจะช่วยส่งเสริมให้รายงานความความรับชอบต่อสังคมของบริษัทดีขึ้นซึ่งพบเฉพาะในบางอุตสหกรรม
การศึกษาที่พบว่ากรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม		
Bear et al. (2010)	ศึกษาถึงองค์ประกอบด้านเพศและความรู้พื้นฐานอย่างมืออาชีพของคณะกรรมการที่มีอิทธิพลต่อชื่อเสียงของบริษัททั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านการเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคม	ผลการศึกษาพบว่าร้อยละของกรรมการเพศหญิงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับชื่อเสียงของบริษัท แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานอย่างมืออาชีพของคณะกรรมการกับชื่อเสียงของบริษัทและผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม
Zhang et al. (2013)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทและผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR performance) หลังจากการใช้กฎหมาย Sarbanes-Oxley	ผลการศึกษาพบว่าเมื่อบริษัทมีกรรมการภายนอกและกรรมการที่เป็นเพศหญิงมากขึ้นจะมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมดีขึ้น

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
Fernandez-Feijoo et al. (2014)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทที่มีสมาชิกเป็นกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คนกับระดับความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ผลการศึกษาสนับสนุนว่าประเทศที่มีสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คน ในระดับสูงจะส่งผลให้มีระดับการรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสูงขึ้น แต่ไม่พบหลักฐานที่มีผลกระทบต่อความเชื่อถือได้ของรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม
การศึกษาที่พบว่าความหลากหลายในยุคสมัยของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม		
Ferrero-Ferrero et al. (2015)	ศึกษาโดยการเชื่อมโยงความหลากหลายของยุคสมัย (generational diversity) ของคณะกรรมการบริษัทที่มีผลต่อผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CRS performance) ผ่านคุณภาพในการบริหารจัดการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR management quality)	ความหลากหลายของยุคสมัย (generational diversity) ของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท การศึกษานี้เสนอแนะให้เพิ่มความหลากหลายยุคสมัยภายในโครงสร้างคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนภายในบริษัท

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นว่ามีคุณลักษณะต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ ความหลากหลายของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความหลากหลายในยุคสมัยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ดังนั้นงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงคาดการณ์ว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น อาจจะมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่คลอบคลุมถึงด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยการศึกษานี้ใช้ผลการจัดลำดับบริษัทในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ของ ดัชนี DJSI (DowJones Sustainability Index)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย Thailand Sustainability Investment (THSI) และ สถาบันไทยพัฒน์ (ESG Rating) เป็นตัววัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) โดยตั้งสมมติฐานตามงานวิจัยที่อ้างอิงทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy theory) ได้ดังนี้

H2: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท

2.5.3 ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี (ESG) กับคุณภาพกำไร

ภายใต้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder theory) บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคมและจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร แต่ในทางตรงกันข้ามผู้จัดการอาจจะมีแรงจูงใจที่จะฉวยโอกาสโดยใช้การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของผู้มีส่วนได้เสียจากการตกแต่งกำไร (Muttakin et al., 2015)

ผลการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านที่พบว่าบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่ดีมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น โดยที่ Hong and Andersen (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และการตกแต่งกำไร โดยที่ใช้ข้อมูล KLD data เป็นดัชนีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR index) ในด้านดังต่อไปนี้ สังคม บรรษัทภิบาล ความหลากหลาย ผลิตภัณฑ์ ความสัมพันธ์กับลูกจ้าง สิ่งแวดล้อม และสิทธิมนุษยชน ในขณะที่การตกแต่งกำไรวัดจาก คุณภาพของรายการคงค้าง (quality accruals) และดุลยพินิจต่อการทำให้เกิดรายการ (real activities manipulation) ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างมากขึ้น และลดการตกแต่งกำไรจากการใช้ดุลยพินิจให้เกิดรายการที่ทำให้กำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทสูงขึ้น โดยที่ข้อมูลบัญชีเป็นส่วนที่สำคัญของกระบวนการที่บริษัทจะสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้เสียได้รับสารสนเทศของบริษัท ซึ่งกระบวนการในการสื่อสารประกอบด้วยส่วนประกอบอย่างน้อยสามส่วน ได้แก่ ผู้ส่งสาร (บริษัท) สารสนเทศ (รายงานทางการเงิน) และผู้รับข้อมูลสารสนเทศ (ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัท) ในขณะที่วัตถุประสงค์ของพวกเค้าไม่จำเป็นต้องขัดแย้งต่อกันและกัน โดยที่บริษัทมีแรงจูงใจที่จะสร้างอิทธิพลในกระบวนการสื่อสารเพื่อที่จะส่งเสริมให้เกิดส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียจำนวนมาก ดังนั้นคุณภาพของกำไรจึงมีบทบาทสำคัญในกระบวนการสื่อสารระหว่างบริษัทและผู้มีส่วนได้เสียภายนอก

ผลการศึกษาที่สอดคล้องกันของ Kim et al. (2012) ที่ศึกษาว่ารายงานทางการเงินของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR firms) มีความแตกต่างจากบริษัทอื่น ๆ หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความโปร่งใสของสารสนเทศทางการเงินต่อผู้ลงทุน โดยมีสมมติฐานว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะใช้จ่ายเงินและทรัพยากรของบริษัทในการปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุความคาดหวังด้านจริยธรรมของสังคม ซึ่งทำให้สารสนเทศทางการเงินของบริษัทมีความโปร่งใสมากขึ้น ดังนั้นถ้าผู้บริหารมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อปกปิดผลกระทบจากการกระทำผิดของบริษัท อาจจะทำให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าใจผิดต่องบการเงินที่มีการตกแต่ง ผลการศึกษาพบหลักฐานที่สนับสนุนว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมดูเหมือนว่าจะมีการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals) และการตกแต่งกำไรโดยการใช้ดุลยพินิจต่อการทำให้เกิดรายการ (Real Activities Manipulation) ลดลง ผลการศึกษายังพบหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือผู้บริหารสูงสุดทางด้านการเงิน (CEOs/CFOs) ของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะถูกตรวจสอบจากตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินที่ละเมิดมาตรฐานการบัญชีน้อยลง ผลการศึกษาเสนอแนะว่าความหลากหลายมิติของความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นบทบาทที่สำคัญที่ช่วยลดการตกแต่งกำไร เป็นที่น่าสนใจที่พบว่าบริษัทที่มีความเข้มแข็งในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร การตกแต่งกำไรโดยการใช้ดุลยพินิจต่อการทำให้เกิดรายการ และถูกตรวจสอบการละเมิดมาตรฐานการบัญชีในการจัดทำรายงานทางการเงินจากตลาดหลักทรัพย์น้อยกว่าบริษัทที่เพียงตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคม พบหลักฐานที่เสนอแนะว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมีแนวโน้มที่จะมีความระมัดระวังในการจัดทำบัญชีและการตัดสินใจในการดำเนินงานนำไปสู่การเพิ่มความโปร่งใสในสารสนเทศทางการเงิน และหมวดหมู่ย่อยของ การวัดทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (KLD ratings) มีขอบเขตในการปฏิบัติเกี่ยวกับรายงานทางการเงินของบริษัท โดยภาพรวมผลการศึกษาพบว่ารายงานทางการเงินที่โปร่งใสเกิดจากการที่บริษัทมีกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่เกิดจากแรงจูงใจของผู้บริหารที่มีความซื่อสัตย์ เชื่อถือได้ และมีจริยธรรม

ในเวลาต่อมาการศึกษาในลักษณะเดียวกันของ Choi et al. (2013) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความโปร่งใสของรายงานทางการเงินกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CRS activities) ที่ได้รับผลกระทบจากโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทในประเทศเกาหลี ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่สูงจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร อย่างไรก็ตามพบความสัมพันธ์ในระดับต่ำในบริษัทครอบครัวและบริษัทที่มี

โครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว ผลการศึกษาเสนอแนะว่าการปฏิบัติในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถที่จะลดการปกปิดคุณภาพกำไรที่แย่ของบริษัทได้ ในทางตรงกันข้ามการมีความรับผิดชอบต่อสังคมจะลดลงเมื่อบริษัทมีโครงสร้างการถือหุ้นที่มีนักลงทุนสถาบันในสัดส่วนมาก อย่างไรก็ตามไม่พบหลักฐานที่แสดงว่ามีผลกระทบด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของนักลงทุนต่างชาติ การศึกษานี้เสนอแนะว่าโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจในการบริหารงานที่จะปฏิบัติในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม และมีความเป็นไปได้ว่าอาจจะเกิดความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมกับคุณลักษณะที่สำคัญอย่างอื่นของบริษัท สรุปได้ว่าผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น มีอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่แตกต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของแต่ละบริษัท โดยที่บริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่สูงจะส่งผลให้รายงานทางการเงินมีความโปร่งใสมากขึ้น ซึ่งแสดงว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรสูง

เช่นเดียวกับ Martínez-Ferrero et al. (2015)ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของสารสนเทศทางการเงิน (FRQ) กับสารสนเทศด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR information) โดยใช้ตัววัดคุณภาพของสารสนเทศทางการเงินที่แตกต่างกัน 3 ตัววัด ซึ่งได้แก่ 1) การตกแต่งกำไร (EM) 2) ความระมัดระวังในการบันทึกบัญชี (Accounting Conservatism) 3) คุณภาพของรายการคงค้าง (AQ) ในขณะที่ข้อมูลสารสนเทศด้านความรับผิดชอบต่อสังคมวัดจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมที่จัดทำตามมาตรฐานข้อบังคับของ GRI guidelines ผลการศึกษาสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของตัววัดคุณภาพสารสนเทศทางการเงิน (FRQ) แต่ละตัวดังนี้ ในกรณีของการตกแต่งกำไรซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างตรงกันข้ามกับคุณภาพของสารสนเทศทางการเงิน พบว่าบริษัทที่มีการตกแต่งกำไรมีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับต่ำ หรือไม่มีการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการศึกษาในลักษณะเดียวกันสำหรับคุณภาพของรายการคงค้างและความระมัดระวังในการบันทึกบัญชีของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางตรงกับคุณภาพสารสนเทศทางการเงิน โดยบริษัทที่มีคุณภาพของรายการคงค้างสูงมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสอดคล้องตามหลักของ GRI guidelines ดังนั้นผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีการรายงานสารสนเทศทางการเงินที่มีคุณภาพสูงมีแนวโน้มที่จะมีการรายงานความยั่งยืนที่มีคุณภาพสูง เช่นเดียวกับการบันทึกบัญชีด้วยหลักความระมัดระวังมีความสัมพันธ์กับคุณภาพของสารสนเทศทางการเงินในระดับสูงและมีการปฏิบัติงานด้วยความมีจริยธรรมในระดับสูง ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่มีความะมัดระวังจะมีการรายงานสารสนเทศด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีคุณภาพสูง ผลการศึกษาค้นพบว่าเป็นที่น่าสนใจที่เจ้าของบริษัทตัดสินใจรายงานสารสนเทศโดยคำถึงผลกระทบต่อผู้ที่มีส่วนได้เสีย

ผู้ลงทุน เจ้าหน้าที่รัฐ และสังคมทั่วไป ผลการศึกษายังพบว่าประธานเจ้าหน้าที่บริหารสามารถที่จะใช้ผลกระทบเชิงบวกของการรายงานสารสนเทศที่มีคุณภาพสูงเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์และชื่อเสียงของบริษัทให้ดีขึ้นด้วย

ในทางตรงกันข้ามมีนักวิจัยอีกกลุ่มที่พบว่าผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลในทางลบกับคุณภาพกำไรของบริษัท โดยที่ Yip et al. (2011) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรและการตัดสินใจเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมจากผลกระทบด้านจริยธรรม อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรและการตัดสินใจเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมยังมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่น ซึ่งได้แก่ค่าใช้จ่ายทางด้านการเมือง (Political Costs) ดังนั้นจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมกับการตกแต่งกำไรในสองอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา หนึ่งอุตสาหกรรมซึ่งมีการควบคุมดูแลทางการเมืองสูง (High Political Visibility) และอีกอุตสหกรรมที่มีการตรวจสอบดูแลทางการเมืองต่ำ (Low Political Visibility) ซึ่งใช้อุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซเพราะมันได้รับการพิจารณาอย่างสม่ำเสมอและกำหนดเป้าหมายโดยนักการเมือง และใช้อุตสาหกรรมอาหารเพราะมันได้รับความสนใจทางการเมืองน้อยเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซ โดยใช้รายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเป็นตัววัดการตกแต่งกำไร ผลการศึกษาพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์เชิงลบในอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซ แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกในอุตสาหกรรมอาหาร โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์ระหว่างคุณภาพกำไรการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซ และความสัมพันธ์แทนที่ระหว่างคุณภาพกำไรกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในอุตสหกรรมอาหาร ผลการศึกษาที่แตกต่างกันของสองอุตสาหกรรมมีความสำคัญอย่างมากเพราะว่ามุมมองด้านการเมืองมีอิทธิพลอย่างมากต่อความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรและการตัดสินใจในการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าการคำนึงถึงในด้านจริยธรรม ดังนั้นผลการศึกษานี้สามารถทำให้เข้าใจในบริษทธรรมชาติของการตกแต่กำไรและการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมได้มากขึ้น ในขณะที่ความรับผิดชอบต่อสังคมกำลังมีความสำคัญที่เพิ่มขึ้นในสภาวะแวดล้อมทางธุรกิจในปัจจุบัน การตัดสินใจในการเปิดเผยด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลมาจากปัจจัยที่มากกว่าเพียงข้อคำนึงแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่น เช่น ความต้องการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบข้อเท็จจริงทางการเมืองและค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงทางการเมือง

เช่นเดียวกับ Muttakin et al. (2015) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR Disclosures) และคุณภาพกำไรในประเทศบังคลาเทศ

โดยใช้ระดับรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเป็นตัววัดการตกแต่งกำไรเพื่อใช้เป็นตัวแทนของคุณภาพกำไร ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้มีหลักฐานระบุว่าบริษัทที่มีการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นจะแสดงกำไรที่สูงกว่าความเป็นจริงโดยการรับรู้รายได้เร็วขึ้นผ่านรายการภายใต้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้ยังพบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมกับระดับรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในอุตสาหกรรมส่งออก ซึ่งหมายความว่าบริษัทจะฉวยโอกาสจากการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมน้อยในอุตสาหกรรมส่งออก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดที่ว่าแรงกดดันจากผู้มีส่วนได้เสียมีประสิทธิภาพมากกว่าแรงจูงใจให้มีการเปิดเผยข้อมูล เนื่องจากอุตสาหกรรมส่งออกมีแรงกดดันจากลูกค้าในต่างประเทศ ผลการศึกษาครั้งนี้มีความสำคัญสำหรับทั้งนักลงทุนและผู้กำหนดนโยบาย นักลงทุนไม่ควรทึกทักว่าบริษัทมีส่วนร่วมในกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมจะมีจริยธรรมและมีรายงานทางการเงินที่โปร่งใส ผลการศึกษาให้หลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าบริษัทอาจจะตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างภายใต้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารและลดความโปร่งใสของรายงานทางการเงินที่เสนอต่อผู้ถือหุ้น ดังนั้นความน่าเชื่อถือของนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมต้องถูกประเมินด้วยความระมัดระวัง นโยบายการเลื่อนขั้นผู้บริหารจากการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอาจจะทำให้ผู้บริหารมีแรงจูงใจที่จะฉวยโอกาสจากประโยชน์ที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นผู้กำหนดนโยบายจะต้องระมัดระวังเกี่ยวกับพฤติกรรมฉวยโอกาสนี้และเพิ่มการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับของสังคม ซึ่งอาจจะยืนยันได้ว่าการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมต้องมาจากการปฏิบัติจริงไม่ใช่เป็นเพียงการหลอกลวงผู้มีส่วนได้เสีย

ในด้านความสัมพันธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลตอบแทนจากการลงทุนของบริษัท Jain et al. (2016) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับผลการดำเนินงานทางการเงินในอนาคต ผลการดำเนินงานของบริษัท ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ และมูลค่าตลาดของราคาหุ้นของบริษัท ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีคะแนนด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (KLD composite ESG scores) สูงจะมีอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (Return on Equity) อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ (Eeturn on Assets) และอัตราส่วนกำไร (Price Earnings Ratio) ที่สูงกว่าบริษัทที่มีคะแนน KLD composite ESG Scores ต่ำ ซึ่งให้ผลการศึกษาที่เหมือนกันผลคะแนนด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Bloomberg disclosure ESG scores) ในขณะที่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้นและอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงสำหรับบริษัทที่มีคะแนน KLD ESG scores

หรือคะแนน Bloomberg ESG scores ต่ำ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าคะแนน ESG scores ต่ำมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานทางการเงินในอนาคตที่แย่ลง ผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทที่แย่ลง ราคาตลาดของหุ้นที่แย่ลง และมีความเสี่ยงในด้านการปฏิบัติการที่สูงขึ้น ดังนั้นผลการศึกษาจึงเสนอแนะว่าควรเชื่อมโยงข้อมูลด้านด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ที่ไม่เป็นตัวเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทเข้าด้วยกัน ในการศึกษาโดยใช้ตัวแบบ Ohlson (1995) Value-Relevance Model พบว่ามูลค่าตลาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ในขณะที่ผลการศึกษาพบว่าผลตอบแทนระยะสั้นมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคะแนน ESG Scores ทั้งคะแนน KLD (CSR Performance) หรือ Bloomberg (CSR Disclosures) ซึ่งผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่มีคะแนน ESG สูงจะมีผลตอบแทนระยะสั้นต่ำกว่าบริษัทที่มีคะแนน ESG ต่ำ ผลการศึกษายังพบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของผลตอบแทนระยะสั้นและองค์ประกอบแต่ละตัวของคะแนน ESG โดยใช้ข้อมูล KLD ESG data พบว่าบริษัทที่มีคะแนนด้านสิ่งแวดล้อม และมีคะแนนด้านสังคมสูง จะมีขนาดของผลตอบแทนระยะสั้นต่ำกว่าบริษัทที่มีคะแนนด้านสิ่งแวดล้อม และมีคะแนนด้านสังคมต่ำ เมื่อใช้คะแนนแยกแต่ละองค์ประกอบของ Bloomberg ESG พบว่าขนาดของผลตอบแทนระยะสั้นต่ำในบริษัทที่มีคะแนนระดับสูงในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลซึ่งเป็นองค์ประกอบของคะแนน ESG จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาที่ใช้ทั้งคะแนนแบบ KLD ESG scores และ Bloomberg ESG scores ให้ผลการศึกษาที่เหมือนกัน ผลการศึกษาเสนอแนะว่าสารสนเทศที่ไม่เป็นตัวเงินของ CSR เป็นข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนระยะสั้น ในลักษณะเดียวกันการศึกษาการเปลี่ยนแปลงคะแนน Bloomberg ESG จากวันที่มีการประกาศผลคะแนนพบว่าผลตอบแทนระยะสั้นลดลงหลังจากบริษัทประกาศคะแนนด้านความยั่งยืนที่สูงขึ้น ผลการศึกษายังพบว่าผลตอบแทนต่อราคาหุ้นของบริษัทที่มีคะแนน ESG สูงขึ้นจะให้ความพึงพอใจและให้มูลค่าเชิงเศรษกิจสูงขึ้นมากกว่าบริษัทที่คะแนนแน ESG ลดลง สำหรับช่วงเวลาในการถือครองหุ้นที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าข้อมูลสารสนเทศ CSR เป็นข้อมูลที่ต้องให้ความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการลงทุน ผลการศึกษาสามารถชี้ให้นักลงทุนผู้ที่จะทำการขายแบบระยะสั้นเห็นว่าข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีผลกระทบโดยตรงต่อการลงทุนตลาดเงิน สำหรับด้านการปฏิบัติงานและการบัญชีบริหารทำให้ทราบว่านักลงทุนพิจารณาประเด็นความยั่งยืนเป็นสำคัญและในระยะยาวบริษัทไม่สามารถบรรลุความมั่งคั่งได้โดยละเว้นความเสี่ยงด้าน สิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

สำหรับการการศึกษาความสัมพันธ์ผลตอบแทนต่อราคาหุ้นกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของ Manescu (2011) ที่ศึกษา

ความสัมพันธ์ผลตอบแทนต่อราคาหุ้นกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ในช่วงปี 1992-2008 โดยวัดจากราคาหุ้นที่ไม่เหมาะสม (mispricing) หรือความเสี่ยงจากผลตอบแทน (compensation for risk) ผลการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผลตอบแทนต่อราคาหุ้นที่ถูกปรับด้วยความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ซึ่งไม่มีผลกระทบกับความเสี่ยงจากผลตอบแทน แต่มีผลกระทบกับราคาหุ้นไม่เหมาะสม (mispricing) นอกจากนี้ยังพบผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์กับลูกจ้าง ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระหว่างปี กรกฎาคม 1992 ถึง มิถุนายน 2003 และมีความสัมพันธ์เชิงลบในช่วง กรกฎาคม 2003 ถึง มิถุนายน 2008 ชี้ให้เห็นผลกระทบเชิงบวกสามารถทำให้ราคาหุ้นไม่เหมาะสม (Mispricing) ในขณะที่ผลกระทบเชิงลบมีผลต่อความเสี่ยงจากผลตอบแทน (Compensation for Risk) เพียงเล็กน้อย ผลกระทบเชิงลบในเรื่องสิทธิมนุษยชนและความปลอดภัยในผลิตภัณฑ์เป็นดัชนีชี้วัดผลอัตราผลตอบแทนต่อหุ้นที่ถูกปรับด้วยความเสี่ยง ซึ่งดูเหมือนว่าจะทำให้เกิดราคาหุ้นไม่เหมาะสม (Mispricing) ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) อาจจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนแต่ไม่ทำให้เกิดประสิทธิผลต่อราคาหุ้นของบริษัท

ในขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลตอบแทนของบริษัทในประเทศไทย อาณัติ ลีมัคเดช (2556) ได้ทำการศึกษาการส่งสัญญาณด้วยรางวัลรับผิดชอบต่อสังคม : กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีปัญหาตัวแทนสามารถใช้การเข้าร่วมประกวด CSR ส่งสัญญาณว่าบริษัทมีธรรมาภิบาลเพื่อลดปัญหาตัวแทนระหว่างผู้ถือหุ้นใหญ่และผู้ถือหุ้นรายย่อยได้ โดยพบว่าราคาและปริมาณซื้อขายหุ้นของบริษัทจะเพิ่มสูงขึ้น ส่วนบริษัทที่ไม่มีปัญหาตัวแทนเข้าร่วมประกวด CSR และได้รับการเสนอชื่อ ผลการศึกษาไม่พบว่าราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรม CSR นั้นไม่ได้บ่งชี้ระดับธรรมาภิบาลของบริษัทเสมอไป จึงควรให้ความสำคัญกับกิจกรรม CSR ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของบริษัทและสร้างมูลค่าควบคู่กับประเด็นด้านสังคมพร้อมกันไปด้วย ในขณะที่บริษัทที่บริหารโดยครอบครัว ซึ่งมีแนวโน้มจะเกิดปัญหาตัวแทนยังคงสามารถใช้การดำเนินงานกิจกรรม CSR เป็นเครื่องมือส่งสัญญาณเพื่อให้นักลงทุนเห็นความแตกต่างจากบริษัทครอบครัวอื่น ๆ ได้ว่าเป็นบริษัทที่ดีและไม่ได้มีการยักย้ายถ่ายเทความมั่งคั่งจากผู้ถือหุ้นที่มิใช่ผู้บริหารหรือครอบครัว สู่ผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและครอบครัว ในประเด็นนี้อาจพิจารณาได้ว่าบริษัทต้องการส่งสัญญาณสะท้อนธรรมาภิบาลของบริษัท เพื่อลดปัญหาข้อมูลอสมมาตรระหว่างผู้ถือหุ้นใหญ่และผู้ถือหุ้นรายย่อย เนื่องจากการเข้าร่วมประกวดรางวัล CSR

เป็นความสมัครใจและมีต้นทุนในการจัดทำข้อมูล และรายงานตลอดจนความเสี่ยงในการเปิดเผยข้อมูลธุรกิจแก่คู่แข่ง การส่งสัญญาณด้วยวิธีนี้จึงน่าเชื่อถือ นักลงทุนจึงให้ความสนใจกับบริษัทกลุ่มนี้ที่ใช้ CSR และทำให้สภาพคล่องการซื้อขายหุ้นของบริษัทสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาหุ้นปรับตัวสูงขึ้น

สรุปรายละเอียดของการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมและคุณภาพกำไร แสดงได้ในตารางที่ 2.4 ดังนี้

ตารางที่ 2.4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมและคุณภาพกำไร

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึษา
ผลการศึกษาที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น		
Hong & Andersen (2011)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และการตกแต่งกำไร	พบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างมากขึ้น และลดการตกแต่งกำไรจากการใช้ดุลยพินิจให้เกิดรายการที่ทำให้กำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทสูงขึ้น
Kim et al. (2012)	ศึกษาว่ารายงานทางการเงินของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR frims) มีความแตกต่างจากบริษัทอื่น ๆ หรือไม่	พบหลักฐานที่สนับสนุนว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมดูเหมือนว่าจะมีการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (discretionary accruals) และการตกแต่งกำไรโดยการใช้ดุลยพินิจต่อการทำให้เกิดรายการ (real activities manipulation) ลดลง และประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือผู้บริหารสูงสุดทางด้านการเงิน (CEOs/CFOs) ของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะถูกตรวจสอบจากตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินที่ละเมิดมาตรฐานการบัญชีน้อยลง

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
Choi et al. (2013)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความโปร่งใสของรายงานทางการเงินกับกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CRS activities) ที่ได้รับผลกระทบจากโครงสร้างผู้ถือหุ้นของบริษัทในประเทศเกาหลี	ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่สูงจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร อย่างไรก็ตามพบความสัมพันธ์ในระดับต่ำในบริษัทครอบครัวและบริษัทที่มีโครงสร้างการถือหุ้นแบบกระจุกตัว และความรับผิดชอบต่อสังคมจะลดลงเมื่อบริษัทมีโครงสร้างการถือหุ้นที่มีนักลงทุนสถาบันในสัดส่วนมาก
Martínez-Ferrero et al. (2015)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของสารสนเทศทางการเงิน (FRQ) กับสารสนเทศด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR information)	พบว่าบริษัทที่มีการตกแต่งกำไรมีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับต่ำ คุณภาพของรายการคงค้างและความระมัดระวังในการบันทึกบัญชีของบริษัทมีความสัมพันธ์ทางตรงกับคุณภาพสารสนเทศทางการเงิน โดยบริษัทที่มีคุณภาพของรายการคงค้างสูงมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสอดคล้องตามหลักของ GRI guidelines ดังนั้นผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีการรายงานสารสนเทศทางการเงินที่มีคุณภาพสูงมีแนวโน้มที่จะมีการรายงานความยั่งยืนที่มีคุณภาพสูง

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึกษา
ผลการศึกษาที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง		
Yip et al. (2011)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรและการตัดสินใจเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมจากผลกระทบด้านจริยธรรม	ผลการศึกษาพบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์เชิงลบในอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซ แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกในอุตสาหกรรมอาหาร ผลการศึกษาที่แตกต่างกันของสองอุตสาหกรรมมีความสำคัญอย่างมากเพราะว่ามุมมองด้านการเมืองมีอิทธิพลอย่างมากต่อความสัมพันธ์ระหว่างการตกแต่งกำไรและการตัดสินใจในการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าการคำนึงถึงในด้านจริยธรรม
Muttakin et al. (2015)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR disclosures) และคุณภาพกำไรในประเทศบังคลาเทศ	ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้มีหลักฐานระบุว่าบริษัทที่มีการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นจะแสดงกำไรที่สูงกว่าความเป็นจริงโดยการรับรู้รายได้เร็วขึ้นผ่านรายการภายใต้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ผู้วิจัย	การศึกษา	ผลการศึษา
ผลการศึกษาที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลให้ผลตอบแทนของบริษัทสูงขึ้น		
Jain et al. (2016)	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับผลการดำเนินงานทางการเงินในอนาคต ผลการดำเนินงานของบริษัท ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ และมูลค่าตลาดของราคาหุ้นของบริษัท	พบว่าบริษัทที่มีคะแนนด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (KLD composite ESG scores) สูงจะมีอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (return on equity) อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ (return on assets) และอัตราส่วนกำไร (price earnings ratio) ที่สูงกว่าบริษัทที่มีคะแนน KLD composite ESG scores ต่ำ ในขณะที่บริษัทที่มีคะแนน ESG สูงจะมีผลตอบแทนระยะสั้นต่ำกว่าบริษัทที่มีคะแนน ESG ต่ำ
Manescu (2011)	ศึกษาความสัมพันธ์ผลตอบแทนต่อราคาหุ้นกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ในช่วงปี 1992-2008	พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผลตอบแทนต่อราคาหุ้นที่ถูกปรับด้วยความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ซึ่งไม่มีผลกระทบกับความเสี่ยงจากผลตอบแทน แต่มีผลกระทบกับราคาหุ้นไม่เหมาะสม (mispricing)
อาณัติ ลีมัคเดช (2556)	ศึกษาการส่งสัญญาณด้วยรางวัลรับผิดชอบต่อสังคม : กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	พบว่าบริษัทที่มีปัญหาตัวแทนสามารถใช้การเข้าร่วมประกวด CSR ส่งสัญญาณว่าบริษัทมีธรรมมาภิบาลเพื่อลดปัญหาตัวแทนระหว่างผู้ถือหุ้นใหญ่และผู้ถือหุ้นรายย่อยได้ โดยพบว่าราคาและปริมาณซื้อขายหุ้นของบริษัทจะเพิ่มสูงขึ้น ส่วนบริษัทที่ไม่มีปัญหาตัวแทนเข้าร่วมประกวด CSR และได้รับการเสนอชื่อ ผลการศึกษาไม่พบว่าราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นว่าการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่คลอบคลุมถึงด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัททั้งที่ส่งผลให้คุณภาพกำไรสูงขึ้นซึ่งสนับสนุนทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory) และทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และส่งผลให้คุณภาพกำไรลดลง ซึ่งเกิดจากปัญหาเกี่ยวกับตัวแทน (Agency Theory) ในขณะเดียวกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมยังมีอิทธิพลให้ผลตอบแทนของบรษัทสูงขึ้นและผลตอบแทนของบริษัทลดลงด้วย โดยการศึกษานี้ใช้ผลการจัดลำดับบริษัทในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ของ ดัชนี DJSI (DowJones Sustainability Index) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย Thailand Sustainability Investment (THSI) และ สถาบันไทยพัฒน์ (ESG Rating) เป็นตัววัดความสำเร็จด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) โดยตั้งสมมติฐานตามงานวิจัยที่อ้างอิงทฤษฎีทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ได้ดังนี้

H3: บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท

2.5.4 คณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี (ESG) กับคุณภาพกำไร

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยที่ผลการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านชี้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท จากการศึกษาของ Shaukat et al. (2016) และ Knudsen et al. (2013) ที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และกรรมการบริษัทจะต้องให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่การศึกษาของ Harjoto and Laksmana (2015) พบว่าความหลากหลายของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ Ahmad et al. (2017) Herda et al. (2012) และ Jizi et al. (2014) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ยิ่งไปกว่านั้น Bear et al. (2010) Fernandez-Feijoo et al. (2014) และ Zhang et al. (2013) พบว่ากรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และ Ferrero-Ferrero et al. (2015) พบว่าความหลากหลายในยุคสมัยของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม

ภายใต้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคมและจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบ

ต่อสังคม โดยที่บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร แต่ในทางตรงกันข้ามผู้จัดการอาจจะมีแรงจูงใจที่จะฉวยโอกาสโดยใช้การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของผู้มีส่วนได้เสียจากการตกแต่งกำไร (Muttakin et al., 2015) ซึ่งสอดคล้องกับ Choi et al. (2013) Hong & Andersen (2011) Kim et al. (2012) และ Martínez-Ferrero et al. (2015) ที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลดีขึ้น เมื่อบริษัทผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จะส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงกว่าบริษทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลไม่ดี หรือไม่มีการดำเนินงานในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงศึกษาถึงความสัมพันธ์ทางตรงของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร และความสัมพันธ์ทางอ้อมโดยส่งผ่านตัวแปรคั่นกลาง คือ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG) ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์ โดยตั้งสมมติฐานตามงานวิจัยที่อ้างอิงทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ได้ดังนี้

H4: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมมติฐานที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 2.3 โดยจากภาพที่ 2.3 จะแสดงถึง คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด 8 ปัจจัย ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ และคุณภาพ

คณะกรรมการที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัท และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยวัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ ซึ่งได้แก่ มิติที่หนึ่งคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชี ใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไรมุมมองด้านบัญชี มิติที่สองคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามตลาดใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรมุมมองด้านตลาด และมิติที่สามคุณลักษณะกำไรอื่น ๆ ใช้การปรับงบการเงินย้อนหลัง เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรจากมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อให้ได้ผลการวัดคุณภาพกำไรในมุมมองที่แตกต่างกัน และวัดความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลด้วย โดยใช้ผลการจัดลำดับและการให้รางวัลเกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของสามสถาบัน ที่ประกอบด้วย (1) DJSI (DowJones Sustainability Index) (2) Thailand Sustainability Investment (THSI) และ (3) ESG Rating เป็นตัววัดความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรควบคุมที่อาจจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรและความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ขนาดของบริษัท (Firm Size) อายุของบรัษัท (Firm Age) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และขนาดของบริษัทสอบบัญชี (Big4) โดยรายละเอียดของระเบียบวิธีวิจัย ผลการวิเคราะห์การอภิปรายและสรุปผล จะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

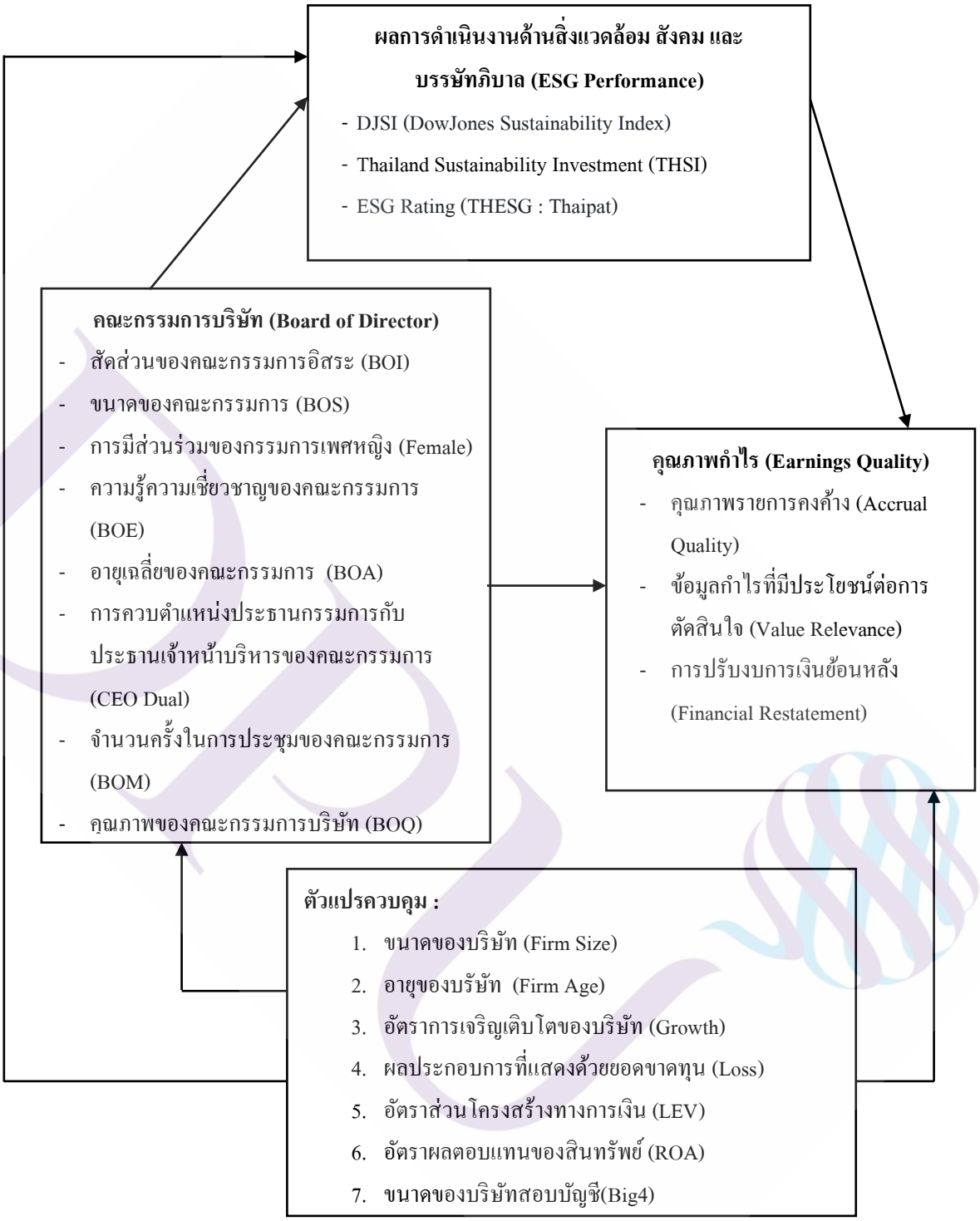

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.7 บทสรุป

สำหรับในงานวิจัยเรื่อง คณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร มีการพัฒนาสมมติฐานในงานวิจัยจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และทฤษฎีเกี่ยวกับความชอบธรรม (Legitimacy Theory) รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ คุณภาพกำไร ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการกับคุณภาพกำไร ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลกับคุณภาพกำไร ซึ่งการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาทำให้ได้สมมติฐานในงานวิจัยนี้เกี่ยวกับคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด 8 ปัจจัย ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ การมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิง ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าบริหารของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ และคุณภาพของคณะกรรมการที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรและความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยวัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ ซึ่งได้แก่ มิติที่หนึ่งคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชี ใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไรมุมมองด้านบัญชี มิติที่สองคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามตลาดใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรมุมมองด้านตลาด และมิติที่สามคุณลักษณะกำไรอื่น ๆ ใช้การปรับงบการเงินย้อนหลัง เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรจากมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อให้ได้ผลการวัดคุณภาพกำไรในมุมมองที่แตกต่างกัน และวัดความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลด้วย โดยใช้ผลการจัดลำดับและการให้รางวัลเกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างยั่งยืนของสามสถาบัน ที่ประกอบด้วย (1) DJSI (DowJones Sustainability Index) (2) Thailand Sustainability Investment (THSI) และ (3) ESG Rating เป็นตัววัดความสำเร็จในผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล รวมถึงการวิเคราะห์ตัวแปรควบคุม ซึ่งได้แก่ ขนาดของบริษัท (Firm Size) อายุของบรัษัท (Firm Age) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และขนาดของบริษัทสอบบัญชี (Big4) โดยรายละเอียดในการทดสอบสมมติฐานจะกล่าวในลำดับต่อไป

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

บทนี้จะกล่าวถึงการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ วิธีการรวบรวมข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ในประเทศไทยโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสถาบันไทยพัฒน์เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ คือ ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของตัวแปรต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ และ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการจากรายงานประจำปีของบริษัทในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือ SETSMART

2. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพกำไร ได้แก่ กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน กำไรสุทธิ เงินสด สินทรัยพ์หมุนเวียน สินทรัพย์รวม หนี้สินหมุนเวียน การปรับงบการเงินย้อนหลัง จากรายงานประจำปีของบริษัทในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือ SETSMART

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) นำมาจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) เว็บไซต์ของดัชนีดาวน์โจน (www.sustainability-indices.com) Thailand Sustainability Investment (THSI) เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.set.or.th) และ ESG Rating เว็บไซต์ของสถาบันไทยพัฒน์ (www.thaipat.org)

4. ข้อมูลพื้นฐานของบริษัท ได้แก่ ขนาดของบริษัท (Firm Size) อายุของบรัษัท (Firm Age) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และขนาดของบริษัทสอบบัญชี (Big4) จากรายงานประจำปีของบริษัทในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือ SETSMART

3.3 การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรม และสร้างสมมติฐาน เพื่อนำไปสู่การสร้างตัวแปรที่ใช้ศึกษาในงานวิจัย รายละเอียดของตัวแปรมีดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม (Dependence Variables)

ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คุณภาพกำไร (Earnings Quality) โดยวัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ ซึ่งได้แก่ มิติที่หนึ่งคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลบัญชี ใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไรมุมมองด้านบัญชี มิติที่สองคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลตลาด ใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรมุมมองด้านตลาด ตามแนวทางการวิจัยของ Francis et al. (2004) และมิติที่สามคุณลักษณะคุณภาพกำไรอื่น ๆ ใช้การปรับงบการเงินย้อนหลัง เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรจากมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล ตามแนวทางการวิจัยของ Huang et al. (2012) ซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพกำไรจะมีการเปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัทในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือ SETSMART ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)

การวัดคุณภาพรายการคงค้าง (Accruals Quality) ตามแนวคิดของ Dechow and Dichev (2002) model (DD model) มาจากการแปลงรายการคงค้างที่เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียน (working capital accruals) ให้เป็นกระแสเงินสด ถ้าการจับคู่ระหว่างรายการคงค้างและกระแสเงินสดทำได้น้อยจะแสดงว่ามีคุณภาพรายการคงค้างต่ำ ดังนั้นจึงวัดรายการคงค้างที่เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนด้วยสมการถดถอยของช่วงเวลาในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตาม DD model ดังนี้

$$WCA_{i,t} = \beta_{1,i} CFO_{i,t-1} + \beta_{2,i} CFO_{i,t} + \beta_{3,i} CFO_{i,t+1} + \varepsilon_{i,t} \quad (1)$$

โดยที่

$WCA_{i,t}$ คือ รายการคงค้างที่เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนของบริษัท i ในปีที่ t

$CFO_{i,t}$ คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในปีที่ t ซึ่งตัวแปรทุกตัวหารด้วยยอดรวมของสินทรัพย์ ณ ต้นงวด

$\varepsilon_{i,t}$ คือ ค่าความคาดเคลื่อนของสมการถดถอย ณ ปีที่ t

รายการคงค้างที่เกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียน (Working capital accruals) ในปีที่ t คือ

$$WCA_{i,t} = \Delta CA_{i,t} - \Delta CL_{i,t} - \Delta Cash_{i,t} + \Delta Debt_{i,t} \quad (2)$$

โดยที่

$\Delta CA_{i,t}$ คือ การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์หมุนเวียนของบริษัท i ระหว่าง ปีที่ t-1 และปีที่ t

$\Delta CL_{i,t}$ คือ การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินหมุนเวียนของบริษัท i ระหว่าง ปีที่ t-1 และปีที่ t

$\Delta Cash_{i,t}$ คือ การเปลี่ยนแปลงในเงินสดของบริษัท i ระหว่าง ปีที่ t-1 และปีที่ t

$\Delta Debt_{i,t}$ คือ การเปลี่ยนแปลงในหนี้สินที่เป็นตัวเงิน (ไม่รวมหนี้สินจากรายการคงค้าง) ที่อยู่ในหนี้สินหมุนเวียน ของบริษัท i ระหว่าง ปีที่ t-1 และปีที่ t

กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash flow from operations) ในปีที่ t คือ

$$CFO_{i,t} = NI_{i,t} - (\Delta CA_{i,t} - \Delta CL_{i,t} - \Delta Cash_{i,t} + \Delta Debt_{i,t} - Dep_{i,t}) \quad (3)$$

โดยที่

$NIBE_{i,t}$ คือ กำไรสุทธิของบริษัท i ในปีที่ t

$Dep_{i,t}$ คือ ค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจ่ายของบริษัท i

หลังจากคำนวณในสมการแล้วเมื่อได้ค่า $WCA_{i,t}$ จากสมการที่ 1 สามารถคำนวณค่าของคุณภาพรายการคงค้างจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมการ ดังนี้

$$AQ_i = \sigma(\varepsilon_{ri,t}) \quad (4)$$

ค่า AQ ที่คำนวณได้มีค่าสูงแสดงว่ามีคุณภาพรายการคงค้างต่ำเพราะว่ารายการคงค้างในปัจจุบันสามารถอธิบายกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้น้อย ซึ่งเมื่อมีคุณภาพรายการคงค้างต่ำก็แสดงว่ามีคุณภาพกำไรในระดับต่ำ

ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)

การวัดข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรที่ใช้ทั้งข้อมูลทางบัญชีและข้อมูลตลาด เป็นการวัดว่าข้อมูลทางกำไรให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจหรือไม่ โดยใช้ตัวแบบของ Francis & Schipper (1999) ดังนี้

$$RET_{i,t} = \beta_{0,i} + \beta_{1,i} EARN_{i,t} + \beta_{2,I} \Delta EARN_{i,t} + \varepsilon_{ri,t} \quad (5)$$

โดยที่

$RET_{i,t}$ คือ ผลตอบแทนสะสม 15 เดือน (ตั้งแต่เดือนที่ 1-12 ของปีที่ทดสอบ และเดือนที่1-3 ของปีถัดไปของปีที่ทดสอบ) ของบริษัท i ในปีที่ t

$EARN_{i,t}$ คือ กำไรสุทธิ (Net Income) ของบริษัท i ในปีที่ t หารด้วยมูลค่าตลาดของบริษัท i ณ ต้นปีที่ t

$\Delta EARN_{i,t}$ คือ การเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิของบริษัท i ระหว่าง ปีที่ t-1 และปีที่ t

$\varepsilon_{ri,t}$ คือ ค่าความคาดเคลื่อนของสมการถดถอย ณ ปีที่ t

หลังจากได้ค่า $RET_{i,t}$ ในสมการที่ 5 การวัดว่าข้อมูลทางกำไรให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจหรือไม่จะวัดจากค่า Adjusted R^2 ของสมการถดถอย ดังนี้

$$RELEV_i = R^2_{i,\ eq.(5)} \quad (6)$$

ค่า RELEV ที่คำนวณได้ค่าสูงแสดงว่าข้อมูลกำไรให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจต่ำ เมื่อข้อมูลกำไรให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจได้ต่ำก็แสดงว่ามีคุณภาพกำไรในระดับต่ำ

การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement)

การปรับงบการเงินย้อนหลัง คือ การแก้ไขข้อมูลที่ถูกละเลยในสาระสำคัญหรือการแก้ไขข้อผิดพลาดของรายงานการเงินในงวดบัญชีก่อน โดยที่ Huang et al. (2012) มีความเห็นว่าการปรับงบการเงินย้อนหลังของบริษัทเป็นตัววัดที่เหมาะสมที่จะใช้วัดคุณภาพของรายงานการเงิน จากการศึกษาของ Agrawal & Chadha (2005) พบว่ามีความเป็นไปที่การปรับงบการเงินย้อนหลังมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคณะกรรมการอิสระที่มีความรู้ทางบัญชีหรือการเงินที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริษัทหรือกรรมการตรวจสอบ ทำให้ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าคณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นกลไกของการดูแลแกกิจการที่ดีจะมีอิทธิส่งผลให้บริษัทมีการปรับงบการเงินย้อนหลังในระดับต่ำ ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น Dummy Variable มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อบริษัทมีการปรับงบการเงินย้อนหลังและอื่น ๆ ให้มีค่าเท่ากับ 0

ตัวแปรอิสระ (Independence Variables)

ตัวแปรอิสระในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการบริษัทเป็นหนึ่งกลไกที่สำคัญที่สุดของการกำกับดูแลกิจการ โดยผู้ถือหุ้นใช้เพื่อสอดส่องการบริหารจัดการของผู้บริหาร (Madhani, 2017) โดยการวิจัยนี้ศึกษาคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด 7 คุณลักษณะ ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทจะมีการเปิดเผยในรายงานประจำปีของบริษัทในฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือ SETSMART ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระของบริษัทเป็นหนึ่งของคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่เป็นหัวใจสำคัญของกลไกในการกำกับดูแลกิจการที่ดีซึ่งมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้น งานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระของบริษัทมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Anderson et al. (2003) Firth et al. (2007) Klein (1998) Klein (2002) และ Xie et al. (2003) โดยวัดจากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระของบริษัทและสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระของบริษัทคำนวณจาก

$$\text{BOI} = \frac{\text{จำนวนคณะกรรมการอิสระของบริษัท}}{\text{จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด}}$$

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS)

จากการทบทวบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าขนาดของคณะกรรมการของบริษัทเป็นคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่เป็นหัวใจสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งมีนักวิจัยพบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้น โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Firth et al. (2007) และ Xie et al. (2003) โดยวัดจากจำนวนของกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการของบริษัทในปีที่ทำการทดสอบ

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female)

จากการทบทวบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทสามารถปรับปรุงการกำกับดูแลและความเป็นอิสระ เพิ่มความโปร่งใส (ลดความไม่สมมาตรของข้อมูล) ในระดับคณะกรรมการ และปรับปรุงคุณภาพกำไรให้เพิ่มขึ้น โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าความหลากหลายในเพศของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Adams et al. (2010) Adams & Ferreira (2009) Carter et al. (2003) Daily et al. (2000) Hillman et al. (2007) Lara et al. (2017) Riley & Chow (1992) Rose (2007) และ Srinidhi et al. (2011) โดยวัดจากสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงของบริษัทและสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงของบริษัทคำนวณจาก

$$\text{Female} = \frac{\text{จำนวนคณะกรรมการเพศหญิงของบริษัท}}{\text{จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด}}$$

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการที่มีทักษะ ประสบการณ์ ความรู้ความสามรถและความเชี่ยวชาญ โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Abbott et al. (2004) Badolato et al. (2014) Bédard et al. (2004) Carcello et al. (2006) Defond et al. (2005) García-Sánchez & Martínez-Ferrero (2016) Guner et al. (2008) Harris & Raviv (2008) Hillman & Dalziel (2003) Krishnan (2005) Krishnan & Visvanathan (2008) Strebel (2009)

Wang et al. (2015) และ Xie et al. (2003) โดยวัดจากสัดส่วนของคณะกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินและสัดส่วนของคณะกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินคำนวณจาก

$$\text{BOE} = \frac{\text{จำนวนคณะกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงิน}}{\text{จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด}}$$

อายุของคณะกรรมการ (BOA)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีอายุมากกว่าจะบริหารงานด้วยหลักความมีจริยธรรม และระมัดระวังต่อความเสี่ยงมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อย ตลอดจนผู้บริหารที่มีอายุมากกว่าจะบริหารงานที่ส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีคุณภาพสูง โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าคณะกรรมการบริษัทที่มีอายุมากกว่าจะมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Dawson (1997) Hambrick & Mason (1984) Huang et al. (2012) Peterson et al. (2001) Sundaram & Yermack (2007) และ Vroom & Pahl (1971) โดยวัดจากอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทคำนวณจาก

$$\text{BOA} = \frac{\text{ผลรวมอายุของคณะกรรมการทั้งหมด}}{\text{จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด}}$$

การควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัท (CEO Dual)

จากทฤษฎีตัวแทนชี้ให้เห็นว่าหน้าที่ของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัททั้งสองตำแหน่งนั้นควรแยกออกจากกันเพื่อรักษาความเป็นอิสระในการกำกับดูแลของคณะกรรมการบริษัท โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าหากมีการควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัทในบุคคลเดียวกันจะมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Blackburn (1994) Cornett et al. (2008) Daily & Dalton (1994) Fama & Jensen (1983) Firth et al. (2007) Pi & Timme (1993) Rechner & Dalton (1991) และ Sarkar et al. (2008) ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น Dummy Variable มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อมีการควบตำแหน่งของประธานเจ้าหน้าที่บริหารและประธานกรรมการบริษัท และอื่น ๆ ให้มีค่าเท่ากับ 0

การประชุมของคณะกรรมการ (BOM)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าการประชุมของคณะกรรมการเป็นปัจจัยหลักที่แสดงถึงคุณลักษณะของกิจการและการกำกับดูแลกิจการ โดยที่การประชุมของคณะกรรมการเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของกระบวนการกำกับดูแลกิจการของคณะกรรมการ และเป็นกระบวนการทำหน้าที่หลักเพื่อใช้อำนาจของคณะกรรมการตามกฎหมาย โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าหากคณะกรรมการบริษัทมีจำนวนการประชุมมากมีจะอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Boone et al. (2007) Chen et al. (2006) Guest (2008) Vafeas (1999) Weisbach (1988) Xie et al. (2003) และ Yermack (1999) โดยวัดจากจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทในปีที่ทดสอบ

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่มีคณะกรรมการที่มีคุณภาพเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการ โดยที่บริษัทจะได้รับประโยชน์จากคณะกรรมการที่มีคุณภาพในแง่ของกรรมการภายนอกที่สามารถสอดส่องดูแลการทำงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหารในนามของผู้ถือหุ้นและยังให้คำแนะนำให้คำปรึกษาและรักษาความชอบธรรมให้กับบริษัท ปัจจัยหลักที่แสดงถึงคุณลักษณะของกิจการและการกำกับดูแลกิจการ โดยที่คุณภาพของคณะกรรมการเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของกระบวนการกำกับดูแลกิจการของคณะกรรมการ และเป็นกระบวนการทำหน้าที่หลักเพื่อใช้อำนาจของคณะกรรมการตามกฎหมาย โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าหากบริษัทมีคณะกรรมการที่มีคุณภาพจะมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้น ซึ่งพัฒนามาจากงานวิจัยของ Appiah & Chizema (2016) และ Garcia-Torea el at. (2016) โดยวัดจากคุณภาพของคณะกรรมการที่ไม่ซ้ำกับคุณลักษณะของคณะกรรมการในแปรตัวอื่น ๆ โดยการให้คะแนนในแต่ละข้อหากบริษัทมีคุณลักษณะของคณะกรรมการดังตารางที่ 3-1 ดังนั้นคะแนนรวมของคุณภาพคณะกรรมการจึงมีค่าเท่ากับ 13 คะแนน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 การให้คะแนนคุณภาพของคณะกรรมการ

ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท	อ้างอิง
1. คณะกรรมการทุกคนเข้าร่วมประชุมอย่างน้อยร้อยละ 75	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
2. ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร(CEO) ไม่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริษัท	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลักษณะของคณะกรรมการบริษัท	อ้างอิง
3. มีกรรมการอิสระจากภายนอกเป็นสมาชิกของคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
4. มีกรรมการอิสระจากภายนอกเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหา	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
5. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
6. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม	Garcia-Torea et al. (2016)
7. ผู้ถือหุ้นเป็นผู้อนุมัติการเพิ่มหรือลดขนาดของคณะกรรมการบริษัท	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
8. มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริษัททุกปี	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
9. ผู้ถือหุ้นเป็นผู้เลือกกรรมการเพื่อทดแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลงในระหว่างปี	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
10. กรรมการอิสระจากภายนอกมีการประชุมกันเองโดยไม่มีประธานเจ้าหน้าที่บริหาร(CEO)เข้าร่วมประชุมด้วย	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
11. มีนโนบายกำหนดให้กรรมการอิสระจากภายนอกเป็นกรรมการในบริษัทมหาชนอื่นไม่เกิน 4 บริษัท	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
12. สมาชิกของคณะกรรมการบริษัทถูกควบคุมโดยกรรมการอิสระจากภายนอกตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป	Aggarwal et al (2009) Isidro & Marques (2013)
13. มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสมโดยไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เกิน 16 คน	Isidro & Marques (2013)

ตัวแปรคั่นกลาง (Mediation Variables)

ตัวแปรคั่นกลางในการวิจัยครั้งนี้ คือ การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG) นักวิจัยหลากหลายท่านที่ทำการวิจัยในด้านบรรษัทภิบาล (Corporate Governance) เริ่มที่จะให้ความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) (Ahmad et al., 2017) โดยการขยายขอบเขตของบรรษัทภิบาลที่ไม่ได้

จำกัดเพียงผลประโยชน์ของผู้บริหาร (ตัวแทน) กับผู้ให้เงินทุน (ตัวการ) ของบริษัทมหาชนตามทฤษฎีตัวแทนของ Jensen & Meckling (1976) เท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาของนักวิจัยหลายท่านชี้เห็นว่าคณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นกลไกของการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท จากการศึกษาของ Knudsen (2013) และ Shaukat et al. (2016) ที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และกรรมการบริษัทจะต้องให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่การศึกษาของ Harjoto & Laksmana (2015) พบว่าความหลากหลายของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ Ahmad et al. (2017) Herda et al. (2012) และ Jizi et al. (2014) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการ และขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม ยิ่งไปกว่านั้น Bear et al. (2010) Fernandez-Feijoo et al. (2014) และ Zhang et al. (2013) พบว่ากรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และ Ferrero-Ferrero et al. (2015) พบว่าความหลากหลายในยุคสมัยของคณะกรรมการมีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม

ภายใต้ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคมและจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร แต่ในทางตรงกันข้ามผู้จัดการอาจจะมีแรงจูงใจที่จะฉวยโอกาสโดยใช้การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของผู้มีส่วนได้เสียจากการตกแต่งกำไร (Muttakin et al., 2015) ซึ่งสอดคล้องกับ Choi et al. (2013) Hong & Andersen (2011) Kim et al. (2012) และ Martínez-Ferrero et al. (2015) ที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมมีอิทธิพลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น โดยงานวิจัยนี้คาดการณ์ว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลดีขึ้น เมื่อบริษัทผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จะส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงกว่าบริษทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลไม่ดี หรือไม่มีการดำเนินงานในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงศึกษาถึงความสัมพันธ์ทางตรงของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร และความสัมพันธ์ทางอ้อมโดยส่งผ่านตัวแปรคั่นกลาง คือ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล โดยวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ

ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์ จัดทำตัวแปรคั่นกลางให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อมีการได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี และอื่น ๆ ให้มีค่าเท่ากับ 0

ตัวแปรควบคุม (Control Variables)

ตัวแปรควบคุมที่อาจจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรและความสำเร็จในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้แก่ ขนาดของบริษัท (Firm Size) อายุของบริษัท (Firm Age) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และขนาดของบริษัทสอบบัญชี (Big4) โดยรายละเอียด มีดังนี้

ขนาดของบริษัท (FSize)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ทั้งเชิงบวกและมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพกำไร โดย Bartov et al. (2000) Dechow et al. (1995) Hong & Anderson (2011) Kim et al. (2012) Muttakin et al. (2015) Sarkar et al. (2008) Warfield et al. (1995) Xie et al. (2003) และ Yip et al. (2011) พบว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรมากกว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่ ในขณะที่ Huang et al. (2012) พบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบการแก้ไขงบการเงินย้อนหลัง ในทางตรงกันข้ามก็มีนักวิจัยอีกกลุ่มที่พบว่าขนาดของบริษัทมีความสำพันธ์เชิงลบกับคุณภาพกำไร โดยที่ Choi et al. (2013) Frankel et al. (2002) และ Srinidhi et al. (2011) พบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไร ซึ่งสอดคล้องกับ Chen et al. (2016) พบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพของรายงานการเงิน นอกนี้ยังมีนักวิจัยหลากหลายท่านที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่ Ahmad et al. Archel & Lizarraga (2001) (2017) Brammer & Pavelin (2006) Ferrero-Ferrero et al. (2015) García-Ayuso & Larrinaga (2003) Harjoto et al. (2015) McWilliams & Siegel (2000) Monteiro & Aibar-Guzmán (2010) Prior et al. (2008) Shaukat & Trojanowski (2016) และ Waddock & Graves (1997) ที่พบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มขนาดของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าบริษัทขนาดใหญ่จะมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้นและมีอิทธิ

ให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีขึ้น ซึ่งขนาดของบริษัทวัดค่าจากลอการิทึมของสินทรัพย์รวมของบริษัท

อายุของบริษัท (FAge)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า Kim et al. (2012) ชี้ให้เห็นว่าอายุของบรัษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีอายุมากกว่าจะมีคุณภาพกำไรที่สูงกว่าบริษัทที่มีอายุน้อย ในขณะเดียวกันการศึกษาของ Ahmad et al. (2017) พบว่าบริษัทที่มีอายุมากกว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทอายุน้อยกว่า ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มอายุของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าบริษัทที่มีอายุมากจะมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้นและมีอิทธิให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีขึ้น ซึ่งอายุของบริษัทวัดจากวันที่จัดตั้งบริษัทจนถึงสิ้นปีของปีที่ทำการทดสอบ

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการศึกษาของ Huang et al. (2012) ชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทในอัตราสูงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแก้ไขงบการเงินย้อนหลัง ซึ่งสอดคล้องกับ Roychowdhury (2006) ที่พบว่าอัตราการเติบโตของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงจะมีคุณภาพกำไรที่ต่ำ ในขณะที่ Chen et al. (2016) โต้แย้งว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทในอัตราสูง มีความความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพของรายงานการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับ Clarkson et al. (2007) ที่พบว่าบริษัทที่มีโอกาสในการเจริญเติบโตมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนมากขึ้นและลดการไม่สมมาตรของข้อมูล นอกจากนี้ Herda et al. (2012) ยังพบว่าบริษัทที่มีอัตราการเติบโตของบริษัทที่สูงกว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทที่มีอัตราการเติบโตของบริษัทต่ำ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าบริษัทที่มีอัตราการเติบโตสูงจะมีอิทธิพลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูงขึ้นและมีอิทธิให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีขึ้น ซึ่งอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทคำนวณจาก

$$\text{Growth} = \frac{\text{รายได้ในปีที่ t หักด้วย รายได้ในปีที่ t} - 1}{\text{รายได้ในปีที่ t} - 1}$$

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการศึกษาของ Klein (2002) และ Muttakin et al. (2015) ชี้ให้เห็นว่าการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนในอดีตของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ซึ่งสอดคล้องกับ Chen et al. (2016) ที่พบว่าบริษัทที่แสดงผลขาดทุนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพของรายงานการเงิน ในขณะที่การศึกษาของ Frankel et al. (2002) และ Matsumoto (2002) แสดงให้เห็นว่าบริษัทรายงานผลขาดทุนจะมีการรายงานกำไรที่ดีกว่าที่คาดหวัง (Earnings Surprises) น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับ Huang et al. (2012) และ Srinidhi et al. (2011) ที่พบว่าบริษัทที่แสดงผลขาดทุนมีจะมีการตกแต่งกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์น้อยลง ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าในปีที่บริษัทมีการรายงานผลขาดทุนบริษัทจะไม่มีการตกแต่งกำไรแสดงว่ากำไรของบริษัทมีคุณภาพ แต่ในปีถัดไปบริษัทจะมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรเพื่อไม่มีบริษัทแสดงผลขาดทุนซึ่งส่งผลให้มีคุณภาพกำไรต่ำ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มผลขาดทุนของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าในปีที่บริษัทรายงานผลขาดทุนจะส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรสูง ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น Dummy Variable มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อบริษัทมีการรายงานขาดทุนและอื่น ๆ ให้มีค่าเท่ากับ 0

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV)

จากการทบทวนงานวิจัยในอดีตของ Bartov et al. (2000) Dechow et al. (1995) Kim & Park (2005) และ Muttakin et al. (2015) Sarkar et al. (2008) Teoh et al. (1998) และ Warfield et al. (1995) พบว่าอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไร ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงจะมีคุณภาพกำไรต่ำ ในขณะที่การศึกษาของ Herda et al. (2012) และ Solomon & Lewis (2002) พบว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงกว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทที่มีอัตราโครงสร้างทางการเงินต่ำ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงจะมีคุณภาพกำไรต่ำแต่จะมีผลการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี โดยที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินคำนวณจาก

$$\text{LEV} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษาของ Choi et al. (2013) และ Romanus et al. (2008) พบว่าบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงจะมีแรงจูงใจให้ทำการตกแต่งกำไร ในขณะที่ Yip et al. (2011) โต้แย้งว่าอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร นอกจากนี้การศึกษาของ Ahmad et al. (2017) Harjoto et al. (2015) Jizi et al. (2014) และ Martinez-Ferrero (2015) พบว่าบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงมีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทที่มีผลตอบแทนของสินทรัพย์ต่ำ ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงจะมีคุณภาพกำไรสูงและจะมีผลการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี โดยที่อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์คำนวณจาก

$$\text{ROA} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

บริษัทสอบบัญชีขนาดใหญ่ (Big4)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษาของ DeFond & Jiambalvo (1994) และ Frankel et al. (2002) พบว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีแนวโน้มในการตกแต่งกำไรลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Francis et al. (2004) และ Francis & Schipper (1999) ที่พบว่าบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีการสอดส่องดูแลในกระบวนการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จึงสามารถกล่าวได้ว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีคุณภาพกำไรสูงกว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดเล็ก ดังนั้นการวิจัยนี้จึงเพิ่มการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่เป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาโดยคาดการณ์ว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีคุณภาพกำไรสูง ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น Dummy Variable มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อบริษัทมีการรายงานขาดทุนและอื่น ๆ ให้มีค่าเท่ากับ 0

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SETSMART) เว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เว็บไซต์ของบริษัท เว็บไซต์ของหน่วยงานกำกับดูแลบริษัทจดทะเบียน เว็บไซต์ดัชนีดาวน์โจน และเว็บไซต์สถาบันไทยพัฒน์ รายงานประจำปีของบริษัทและ

ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เผยแพร่ ซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย ผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

3.5.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ร้อยละ และการแจกแจงความถี่ การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง เป็นต้น

3.5.2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยในงานวิจัยครั้งนี้ใช้ Pearson's Correlation Coefficient หรือเรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบว่ามีความสัมพันธ์แบบมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยพิจารณาค่า r ซึ่งจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 ทั้งนี้ผู้วิจัยจะมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยการตรวจสอบ Multicollinearity ซึ่งจะใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) หรือค่า Tolerance โดยมีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบคือ ค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรมีค่าเกิน 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่าเกิด Multicollinearity สำหรับค่า Tolerance หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่ามีแนวโน้มในการเกิดปัญหา Multicollinearity โดยงานวิจัยนี้จะนำเฉพาะตัวแปรอิสระที่ไม่มีแนวโน้มในการเกิดปัญหา Multicollinearity มาวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis)

3.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร โดยใช้ Logistic Regression Analysis ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์เชิงพหุ (Multivariate Analysis) ประเภทหนึ่งในการประมาณค่าหรือทำนายความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์หรือไม่เกิดเหตุการณ์หนึ่ง โดยใช้ข้อกำหนด (Assumption) น้อยกว่าการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) และเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ที่ต้องใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square = OLS) ค่าของตัวแปรตามที่ปรากฏเป็นข้อมูลสำหรับวิเคราะห์จะมีเพียง 2 ค่าเท่านั้น คือ ใช่ (Yes) หรือ ไม่ใช่ (No) สำหรับงานวิจัยนี้จะใช้เพื่อวิเคราะห์ความน่าจะเป็นในการเกิดการปรับงบการเงินย้อนหลังหรือไม่ และเพื่อวิเคราะห์ความน่าจะเป็นของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่จะได้รับการประกาศรายชื่อเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจาก DJSI (DowJones

Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์หรือไม่ โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ร้อยละ 90

3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร โดยใช้สมการวิเคราะห์ถดถอย การวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ทางสถิติทางสังคมศาสตร์ ซึ่งมีรูปแบบของสมการลักษณะของเส้นทางดังภาพที่ 3.1

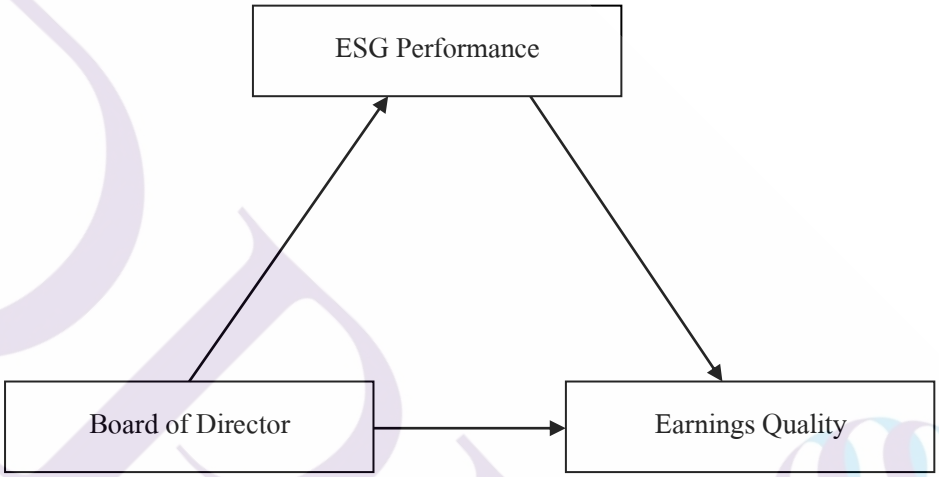

ภาพที่ 3.1 แบบจำลองการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ (Path Analysis) ของตัวแปรที่ศึกษา

ทั้งนี้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เป็นวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติอย่างหนึ่งที่อาศัยการประยุกต์วิธีวิเคราะห์การถดถอย โดยอาศัยเทคนิคการใช้หลักการของค่าประมาณความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood) ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมาอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ทางตรง (Direct Effect) และทางอ้อม (Indirect Effect) และสามารถอธิบายทิศทาง และปริมาณความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีลูกศรชี้ให้เห็นรูปแบบ (Model) ของความสัมพันธ์

3.6 ตัวแบบที่ใช้ในงานวิจัย

จากแบบจำลองรูปที่ 3.2 สามารถเขียนรูปแบบสมการความสัมพันธ์ที่ใช้วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อใช้เป็นตัวแบบในการทดสอบสมมติฐานของงานวิจัยนี้ ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ H1: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น

ตัวแบบที่ 1.1 วัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)

$$AQ_i = \alpha+\beta_1(BOI)+ \beta_2(BOS)+ \beta_3(FEMALE))+ \beta_4(BOE)+ \beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+ \beta_8(BOQ)+ \beta_9(FSize)+ \beta_{10}(FAage)+ \beta_{11}(Growth)+ \beta_{12}(Loss) + \beta_{13}(LEV)+ \beta_{14}(ROA) + \beta_{15}(BIG4)+\varepsilon \quad (7)$$

ตัวแบบที่ 1.2 วัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)

$$RELEV_i = \alpha+\beta_1(BOI)+ \beta_2(BOS)+ \beta_3(FEMALE))+ \beta_4(BOE)+ \beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+ \beta_8(BOQ)+ \beta_9(FSize)+ \beta_{10}(FAage)+ \beta_{11}(Growth)+ \beta_{12}(Loss) + \beta_{13}(LEV)+ \beta_{14}(ROA) + \beta_{15}(BIG4)+\varepsilon \quad (8)$$

ตัวแบบที่ 1.3 วัดคุณภาพกำไรด้วยการปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement)

$$Prob(Restatement_{i,t}) = \alpha+\beta_1(BOI)+ \beta_2(BOS)+ \beta_3(FEMALE))+ \beta_4(BOE)+ \beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+ \beta_8(BOQ)+ \beta_9(FSize)+ \beta_{10}(FAage)+ \beta_{11}(Growth)+ \beta_{12}(Loss) + \beta_{13}(LEV)+ \beta_{14}(ROA) + \beta_{15}(BIG4)+\varepsilon \quad (9)$$

สมมติฐานที่ H2: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น

ตัวแบบที่ 2.1 วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

$$Prob(DJSI_{i,t}) = \alpha+\beta_1(BOI)+ \beta_2(BOS)+ \beta_3(FEMALE))+ \beta_4(BOE)+ \beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+ \beta_8(BOQ)+ \beta_9(FSize)+ \beta_{10}(FAage)+ \beta_{11}(Growth)+ \beta_{12}(Loss) + \beta_{13}(LEV)+ \beta_{14}(ROA) + \beta_{15}(BIG4)+\varepsilon \quad (10)$$

$$\text{Prob}(THSI_{i,t}) = \alpha+\beta_1(BOI)+\beta_2(BOS)+\beta_3(FEMALE))+\beta_4(BOE)+\beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+\beta_8(BOQ)+\beta_9(FSize)+\beta_{10}(FAage)+\beta_{11}(Growth)+\beta_{12}(Loss)+\beta_{13}(LEV)+\beta_{14}(ROA)+\beta_{15}(BIG4)+\varepsilon \quad (11)$$

$$\text{Prob}(THESG_{i,t}) = \alpha+\beta_1(BOI)+\beta_2(BOS)+\beta_3(FEMALE))+\beta_4(BOE)+\beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+\beta_8(BOQ)+\beta_9(FSize)+\beta_{10}(FAage)+\beta_{11}(Growth)+\beta_{12}(Loss)+\beta_{13}(LEV)+\beta_{14}(ROA)+\beta_{15}(BIG4)+\varepsilon \quad (12)$$

สมมติฐานที่ H3: บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้น

ตัวแบบที่ 3.1 วัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)

$$AQ_i = \alpha+\beta_1(DJSI)+\beta_2(THSI)+\beta_3(THESG)+\beta_4(FSize)+\beta_5(FAage)+\beta_6(Growth)+\beta_7(Loss)+\beta_8(LEV)+\beta_9(ROA)+\beta_{10}(BIG4)+\varepsilon \quad (13)$$

ตัวแบบที่ 3.2 วัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)

$$RELEV_i = \alpha+\beta_1(DJSI)+\beta_2(THSI)+\beta_3(THESG)+\beta_4(FSize)+\beta_5(FAage)+\beta_6(Growth)+\beta_7(Loss)+\beta_8(LEV)+\beta_9(ROA)+\beta_{10}(BIG4)+\varepsilon \quad (14)$$

ตัวแบบที่ 3.3 วัดคุณภาพกำไรด้วยการปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement)

$$\text{Prob}(Restatement_{i,t}) = \alpha+\beta_1(DJSI)+\beta_2(THSI)+\beta_3(THESG)+\beta_4(FSize)+\beta_5(FAage)+\beta_6(Growth)+\beta_7(Loss)+\beta_8(LEV)+\beta_9(ROA)+\beta_{10}(BIG4)+\varepsilon \quad (15)$$

สมมติฐานที่ H4: คณะกรรมการบริษัทบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้นผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี

ตัวแบบที่ 4.1 วัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)

$$AQ_i = \alpha+\beta_1(BOI)+\beta_2(BOS)+\beta_3(FEMALE))+\beta_4(BOE)+\beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+\beta_8(BOQ)+\beta_9(DJSI)+\beta_{10}(THSI)+\beta_{11}(THESG)+\beta_{12}(FSize)+\beta_{13}(FAage)+\beta_{14}(Growth)+\beta_{15}(Loss)+\beta_{16}(LEV)+\beta_{17}(ROA)+\beta_{18}(BIG4)+\varepsilon \quad (16)$$

ตัวแบบที่ 4.2 วัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)

$$RELEV_i = \alpha+\beta_1(BOI)+\beta_2(BOS)+\beta_3(FEMALE))+\beta_4(BOE)+\beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+\beta_8(BOQ)+\beta_9(DJSI)+\beta_{10}(THSI)+\beta_{11}(THESG)+\beta_{12}(FSize)+\beta_{13}(FAage)+\beta_{14}(Growth)+\beta_{15}(Loss)+\beta_{16}(LEV)+\beta_{17}(ROA)+\beta_{18}(BIG4)+\varepsilon \quad (17)$$

ตัวแบบที่ 4.3 วัดคุณภาพกำไรด้วยการปรับงบการเงินย้อนหลัง (Financial Restatement)

$$Prob(Restatement_{i,t}) = \alpha+\beta_1(BOI)+\beta_2(BOS)+\beta_3(FEMALE))+\beta_4(BOE)+\beta_5(BOA)+\beta_6(CEODual)+\beta_7(BOM)+\beta_8(BOQ)+\beta_9(DJSI)+\beta_{10}(THSI)+\beta_{11}(THESG)+\beta_{12}(FSize)+\beta_{13}(FAage)+\beta_{14}(Growth)+\beta_{15}(Loss)+\beta_{16}(LEV)+\beta_{17}(ROA)+\beta_{18}(BIG4)+\varepsilon \quad (18)$$

ตารางที่ 3.2 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปร	คำอธิบาย	สมมติฐาน	แหล่งข้อมูล
AQ	คุณภาพรายการคงค้าง	H1,H3,H4	การคำนวณตามสมการที่4
$RELEV_i$	ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ	H1,H3,H4	การคำนวณตามสมการที่6
Restatement	โอกาสในการปรับงบการเงินย้อนหลัง ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H1,H3,H4	www.set.or.th
DJSI	โอกาสในการได้รับการประกาศรายชื่อเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจาก ดัชนีดาวน์โจน ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H2,H3,H4	www.sustainability-indices.com

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	คำอธิบาย	สมมติฐาน	แหล่งข้อมูล
THSI	โอกาสในการได้รับการประกาศรายชื่อเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศ ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H2,H3,H4	www.set.or.th
THESG	โอกาสในการได้รับการประกาศรายชื่อเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H2,H3,H4	www.thaipat.org
BOI	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
BOS	ขนาดของคณะกรรมการ	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
FEMALE	เมื่อคณะกรรมการบริษัทมีสมาชิกที่เป็นเพศหญิงอย่างน้อย 1 คน ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
BOE	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
BOA	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
CEODual	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
BOM	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ	H1,H2,H4	รายงานประจำปี
FSize	ขนาดของบริษัท	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี
FAge	อายุของบริษัท	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ตัวแปร	คำอธิบาย	สมมติฐาน	แหล่งข้อมูล
Growth	การเจริญเติบโตของบริษัท	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี
Loss	ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี
LEV	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี
ROA	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี
Big4	การตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0	H1,H2,H3,H4	รายงานประจำปี

3.7 ความเที่ยงตรงของแบบงานวิจัย (Validity)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย มีรายละเอียดการตรวจสอบความเที่ยงตรงของงานวิจัยดังต่อไปนี้

ความเที่ยงตรงภายใน (Internal Validity)

ความเที่ยงตรงภายในเป็นระดับของความสมบูรณ์ของงานวิจัยที่สามารถอ้างอิงได้ว่าผลการศึกษาเกิดจากสาเหตุและผลกระทบของความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้การศึกษาอย่างแท้จริง (Gordon and Porter, 2009) จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม และตัวแปรคั่นกลาง ตลอดจนผู้วิจัยได้เพิ่มตัวแปรควบคุมเข้าไปในการศึกษา รวมถึงผู้วิจัยจะมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยการตรวจสอบ Multicollinearity แสดงให้เห็นว่างานวิจัยนี้มีความเที่ยงตรงภายในที่แสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาเกิดจากความสัมพันธ์ของตัวแปรอย่างแท้จริง

ความเที่ยงตรงภายนอก (External Validity)

ความเที่ยงตรงภายนอกเป็นความเที่ยงตรงที่ผลการศึกษาของงานวิจัยสามารถอ้างอิงประชากรได้อย่างถูกต้อง (Gordon and Porter, 2009) จากการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 เนื่องจากหลักทรัพย์ในกลุ่ม SET100 เป็น

กลุ่มดัชนีที่มีปริมาณและมูลค่าการซื้อขายที่มากที่สุดในตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากปี พ.ศ. 2558 – 2559 เนื่องจากการศึกษาถึงผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล งานวิจัยนี้วัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance : ESG) ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์ ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสถาบันไทยพัฒน์เริ่มมีการจัดลำดับและประกาศรายชื่อบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 ดังนั้นจึงสามารถเรียกได้ว่ากลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยสามารถอ้างอิงไปยังประชากรได้อย่างถูกต้องซึ่งถือได้ว่างานวิจัยนี้มีความเที่ยงตรงภายนอก

3.8 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย จะนำเสนอผลการศึกษาในรูปตารางเพื่อแสดงสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ตลอดจนการนำเสนอรูปภาพแสดงเส้นทางเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัวที่มีต่อตัวแปรตามทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ทางตรง (Direct Effect) และทางอ้อม (Indirect Effect) และอธิบายทิศทาง และปริมาณความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีลูกศรชี้ให้เห็นรูปแบบ (Model) ของความสัมพันธ์

3.9 บทสรุป

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการกำหนดประชากร เครื่องมือ วิธีการรวบรวมข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้จัยเริ่มจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 โดยการใช้เครื่องมือทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานประกอบด้วยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

และวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ตลอดจนการนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางและรูปภาพ

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนำ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย ในงานวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 200 บริษัท และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 โดยรายละเอียดในการนำเสนอผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวแปร

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างคณะกรรมการบริษัท คุณสมบัติผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายหลักทรัพย์ ข้อมูลพื้นฐานของบริษัท ข้อมูลทางการเงินของบริษัท

4.4 ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

4.4.1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4.2 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4.4 ผลวิเคราะห์คุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.1 ลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้สถิติต่าง ๆ ประกอบด้วย ร้อยละ (Percentile) การแจกแจงความถี่ของข้อมูล (Frequencies) ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอุตสาหกรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 200 บริษัท โดยจำแนกตามอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนบริษัทที่ทำการศึกษา จำแนกตามประเภทของกลุ่มอุตสาหกรรม

ประเภทของกลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	14	7.00
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	0	0.00
กลุ่มธุรกิจการเงิน	28	14.00
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	6	3.00
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	51	25.50
กลุ่มทรัพยากร	31	15.50
กลุ่มบริการ	49	24.50
กลุ่มเทคโนโลยี	21	10.50
รวม	**200**	**100**

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 200 บริษัท โดยมีลักษณะของข้อมูลที่ทำการศึกษาดังนี้

1. สัดส่วนการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO Dual)

ตารางที่ 4.2 สัดส่วนการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ตัวแปร	การควบตำแหน่ง	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
CEO Dual	ไม่มีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	176	88.00
	มีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	24	12.00
	รวม	200	100

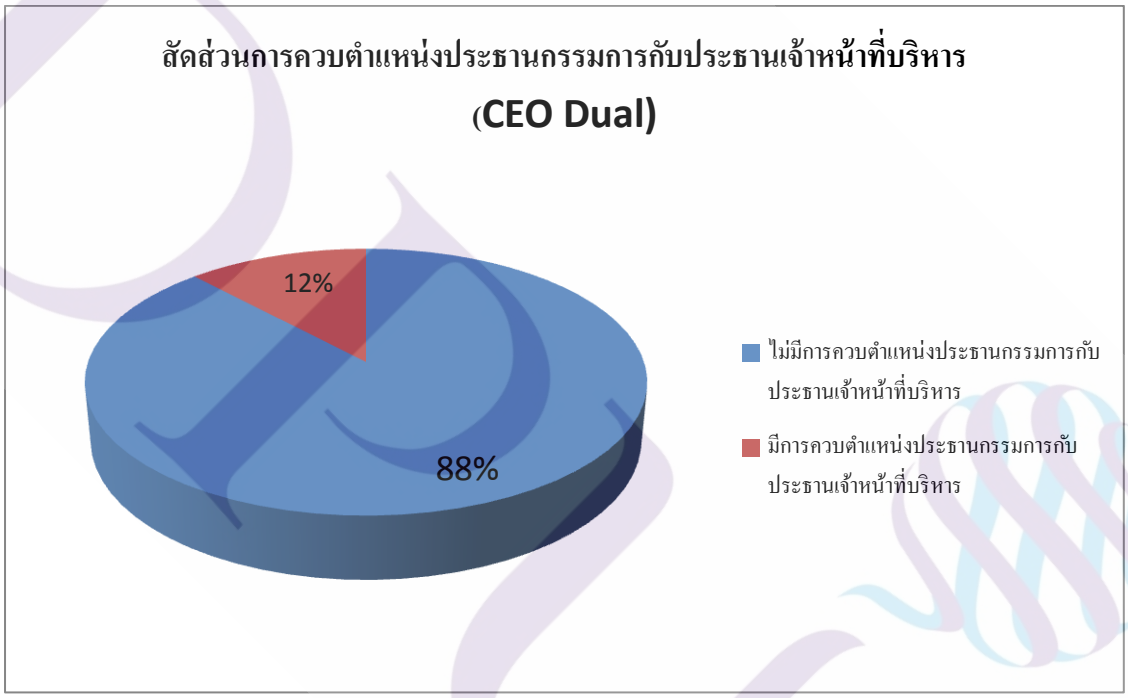

ภาพที่ 4.1 แสดงสัดส่วนการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO Dual)

2. สัดส่วนการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (LOSS)

ตารางที่ 4.3 สัดส่วนการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน

ตัวแปร	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
LOSS	ไม่มีการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน	182	91.00
	มีการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน	18	9.00
	รวม	200	100

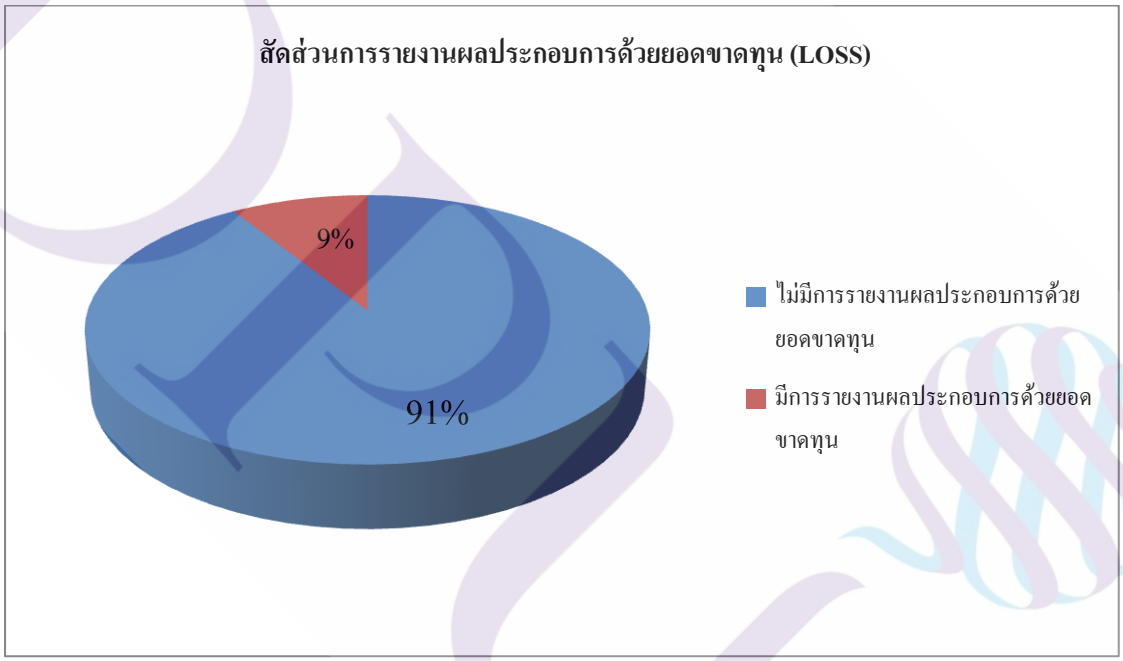

ภาพที่ 4.2 แสดงสัดส่วนการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (LOSS)

3. สัดส่วนบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4)

ตารางที่ 4.4 สัดส่วนบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

ตัวแปร	บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
BIG4	ไม่มีการตรวจสอบบัญชีด้วยบริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่	33	16.5
	มีการตรวจสอบบัญชีด้วยบริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่	167	83.5
	รวม	200	100

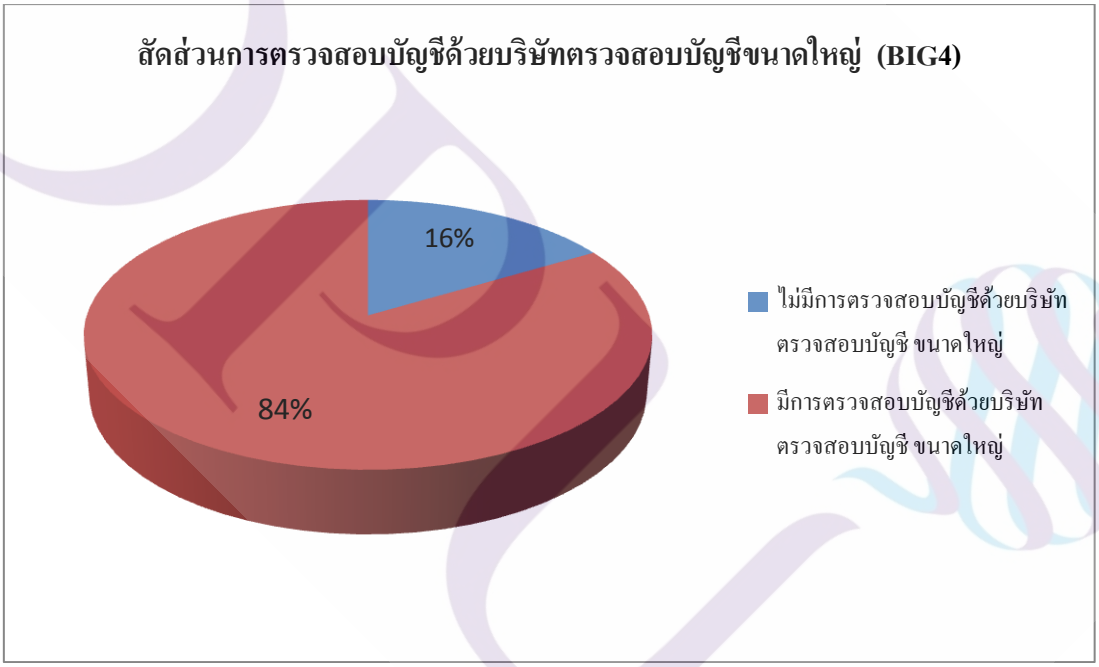

ภาพที่ 4.3 แสดงสัดส่วนการตรวจสอบบัญชีด้วยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

4. สัดส่วนการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)

ตารางที่ 4.5 สัดส่วนการปรับย้อนหลังงบการเงิน

ตัวแปร	การปรับย้อนหลังงบการเงิน	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
Restate	ไม่มีการการปรับย้อนหลังงบการเงิน	175	87.5
	มีการการปรับย้อนหลังงบการเงิน	25	12.5
	รวม	200	100

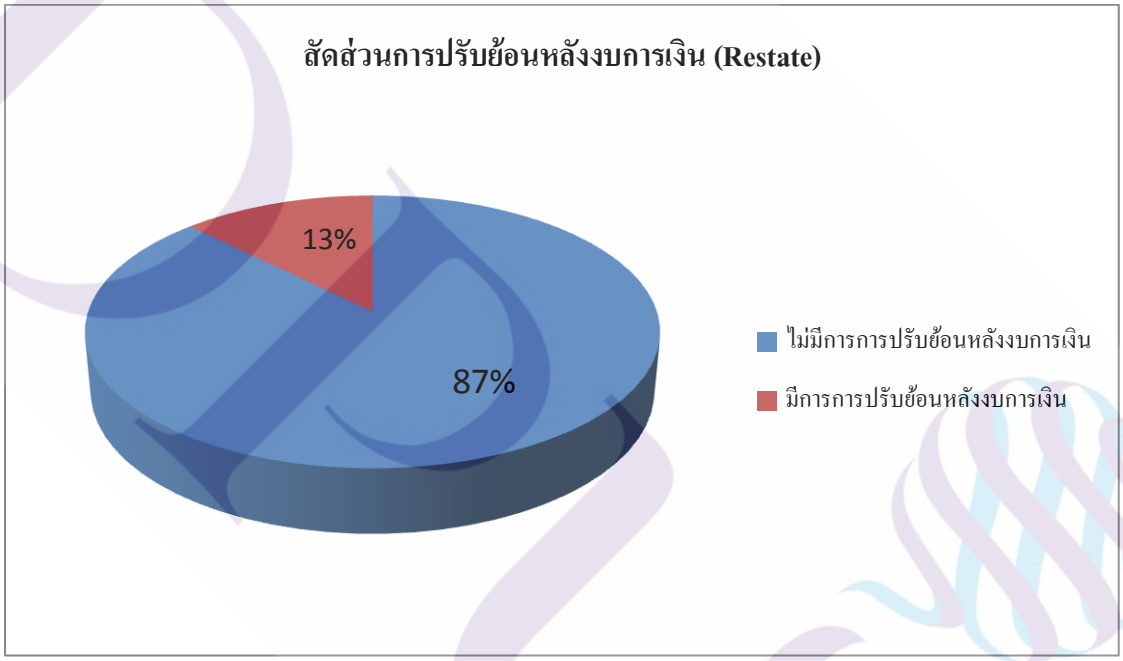

ภาพที่ 4.4 แสดงสัดส่วนการปรับย้อนหลังงบการเงิน

5. สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI (DJSI)

ตารางที่ 4.6 สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI

ตัวแปร	**มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี**	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
DJSI	ไม่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI	173	86.5
	ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI	27	13.5
	รวม	200	100

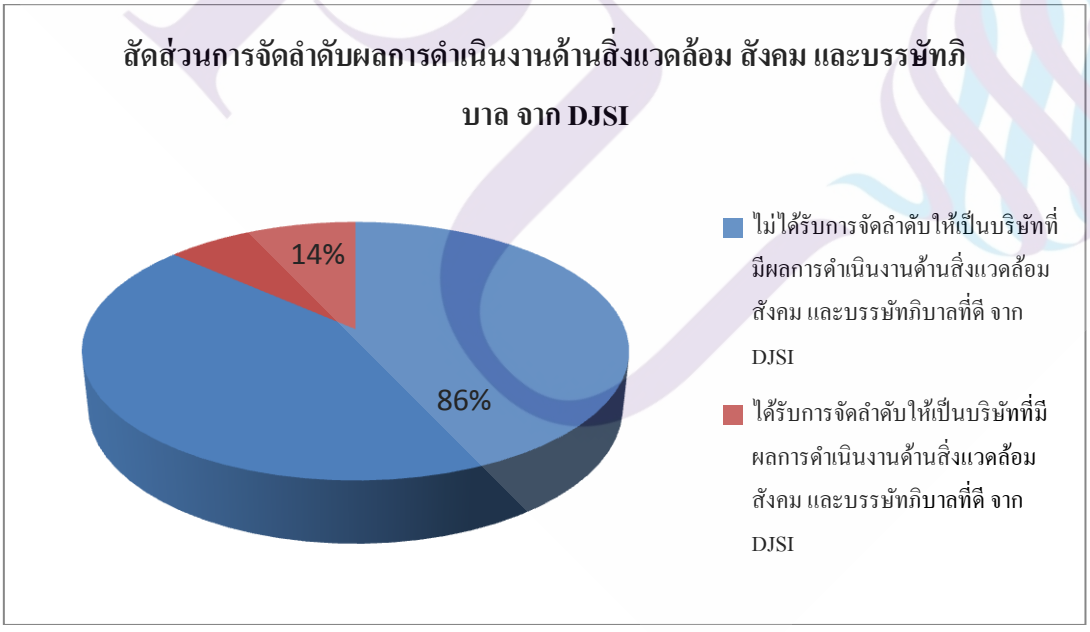

ภาพที่ 4.5 แสดงสัดส่วนการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลจาก DJSI

6. สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI (THSI)

ตารางที่ 4.7 สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THIS

ตัวแปร	**มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี**	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
THSI	ไม่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI	144	72.0
	ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI	56	28.0
	รวม	200	100

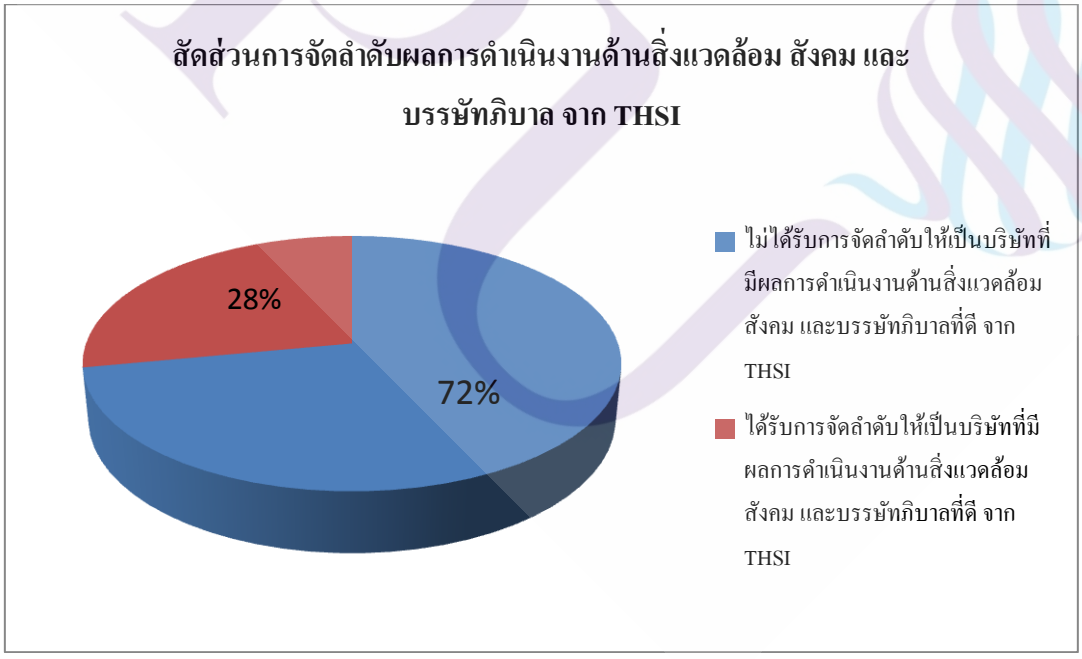

ภาพที่ 4.6 แสดงสัดส่วนการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก THSI

7. สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI (THESG)

ตารางที่ 4.8 สัดส่วนการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG

ตัวแปร	**มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี**	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
THESG	ไม่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG	115	57.5
	ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG	85	42.5
	รวม	200	100

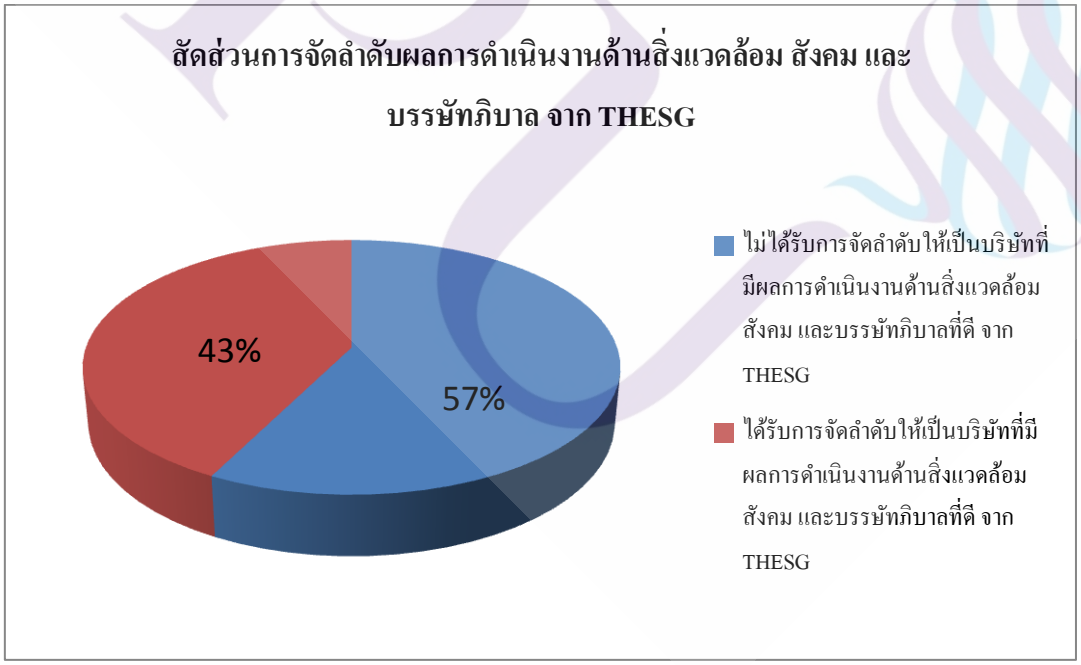

ภาพที่ 4.7 แสดงสัดส่วนการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก THESG

8. สัดส่วนคุณภาพของคณะกรรมการ

ตารางที่ 4.9 แสดงสัดส่วนคุณภาพของคณะกรรมการบริษัท

ลักษณะของคุณภาพคณะกรรมการ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1. คณะกรรมการทุกคนเข้าร่วมประชุมอย่างน้อยร้อยละ 75	125	62.50
2. ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร(CEO) ไม่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริษัท	0	0
3. มีกรรมการอิสระจากภายนอกเป็นสมาชิกของคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน	176	88.00
4. มีกรรมการอิสระจากภายนอกเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหา	177	88.50
5. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ	124	62.00
6. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม	33	16.50
7. ผู้ถือหุ้นเป็นผู้อนุมัติการเพิ่มหรือลดขนาดของคณะกรรมการบริษัท	200	100
8. มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริษัททุกปี	200	100
9. ผู้ถือหุ้นเป็นผู้เลือกกรรมการเพื่อทดแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลงในระหว่างปี	0	0
10. กรรมการอิสระจากภายนอกมีการประชุมกันเองโดยไม่มีประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เข้าร่วมประชุมด้วย	126	63.00
11. มีนโนบายกำหนดให้กรรมการอิสระจากภายนอกเป็นกรรมการในบริษัทมหาชนอื่นไม่เกิน 4 บริษัท	58	29.00
12. สมาชิกของคณะกรรมการบริษัทถูกควบคุมโดยกรรมการอิสระจากภายนอกตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป	59	29.50
13. มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสมโดยไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เกิน 16 คน	191	95.50

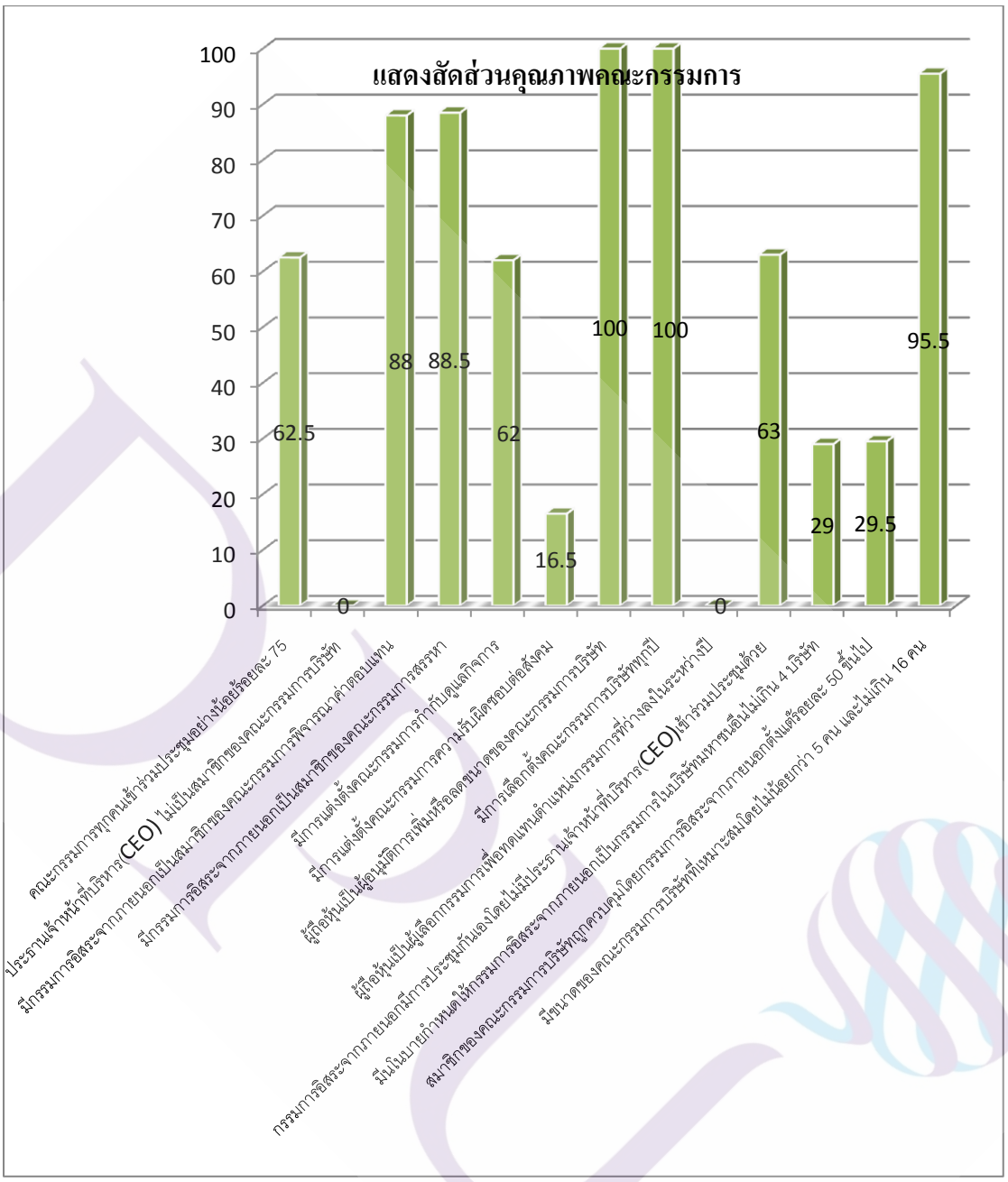

ภาพที่ 4.8 แสดงสัดส่วนของคุณภาพคณะกรรมการ

จากผลการวิเคราะห์คุณภาพคณะกรรมการบริษัท พบว่าไม่มีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีคุณลักษณะของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ที่ไม่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริษัท และผู้ถือหุ้นเป็นผู้เลือกกรรมการเพื่อทดแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลงในระหว่างปีซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0 นอกจากนี้ยังพบว่าบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกบริษัทมีผู้ถือหุ้นเป็นผู้อนุมัติการเพิ่มหรือลดขนาดของคณะกรรมการบริษัท และมีการเลือกตั้ง

คณะกรรมการบริษัททุกปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ดังนั้นคุณลักษณะของคุณภาพของคณะกรรมการดังกล่าวไม่มีความแตกต่างกันในกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงตัดคุณลักษณะของคุณภาพคณะกรรมการ ทั้ง 4 คุณลักษณะ ซึ่งได้แก่ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ที่ไม่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริษัท ผู้ถือหุ้นเป็นผู้เลือกกรรมการเพื่อทดแทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างลง ผู้ถือหุ้นเป็นผู้อนุมัติการเพิ่มหรือลดขนาดของคณะกรรมการบริษัท และมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริษัททุกปี ออกจากคุณลักษณะของคุณภาพคณะกรรมการบริษัท

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของตัวแปร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการ วิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยใช้สถิติต่าง ๆ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 200 บริษัท จำแนกตามแต่ละตัวแปรอิสระ

	Minimum	Maximum	Mean	Std.dev.	Skewness	Kurtosis
BOI	0.25	0.79	0.43	0.10	0.978	0.460
BOS	6.00	18.00	11.27	2.70	0.392	-0.530
Female	0.00	0.50	0.14	0.11	0.727	0.230
BOE	0.00	1.00	0.30	0.17	0.711	1.296
BOA	45.00	72.47	59.97	5.29	-.053	.119
BOM	4.00	28.00	9.03	4.18	1.322	3.147
BOQ	1.00	9.00	5.70	1.58	-0.481	-0.288
Fsize	21.12	28.71	24.61	1.60	0.583	0.305
Fage	0.75	112.17	31.09	18.34	1.643	4.663
Growth	-0.69	3.63	0.09	0.43	4.966	32.269
LEV	0.08	0.99	0.55	0.21	0.021	-0.557
ROA	-0.33	0.83	0.07	0.10	2.544	19.854

ตารางที่ 4.11 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร	คำอธิบาย
AQ	คุณภาพรายการคงค้าง
RELEV	ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ
Restatement	การปรับงบการเงินย้อนหลัง
DJSI	การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของดัชนีดาวน์โจน (DowJones Sustainability Index)
THIS	การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Thailand Sustainability Investment)
THESG	การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของสถาบันไทยพัฒน์ (ESG Rating)
BOI	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ
BOS	ขนาดของคณะกรรมการ
FEMALE	สัดส่วนของคระกรรมการเพศหญิง
BOE	สัดส่วนของคณะกรรมการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ
BOA	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ
CEODual	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ
BOM	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ
BOQ	คุณภาพของคณะกรรมการ
FSize	ขนาดของบริษัท
FAge	อายุของบริษัท
Growth	อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท
Loss	การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน
LEV	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน
ROA	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์
Big4	บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่

จากตารางที่ 4.11 สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1. สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระโดยเฉลี่ยร้อยละ 43 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด ทั้งนี้ยังพบว่ามีบริษัทที่มีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระสูงสุดร้อยละ 79 และต่ำสุดร้อยละ 25 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด นั่นแสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อกรรมการบริษัททั้งหมดมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับจำนวนของคณะกรรมการบริษัททั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้ว่าจำนวนคณะกรรมการอิสระต่อกรรมการบริษัททั้งหมดให้มีกรรมการอิสระ 1 ใน 3 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด แต่ไม่น้อยกว่า 3 คน และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อกรรมการบริษัททั้งหมดมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันในแต่ละบริษัท

2. ขนาดของคณะกรรมการ (BOS)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีจำนวนคณะกรรมการบริษัท โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.27 หรือประมาณ 12 คน มีคณะกรรมการบริษัทสูงสุด จำนวน 18 คนและ ต่ำสุด จำนวน 6 คน นั่นแสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยจำนวนของคณะกรรมการบริษัทมีจำนวนประมาณ 12 คน ซึ่งแสดงว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทจะเป็นขนาดใหญ่และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้เพียงว่า บริษัทต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน และในทางปฏิบัติตามคู่มือต่าง ๆ จะแนะนำว่าขนาดของคณะกรรมการที่เหมาะควรอยู่ที่ 9-15 คน แต่ก็ไม่มีจำนวนตายตัวและเหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละบริษัทและเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าจำนวนของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีจำนวนที่แตกต่างกันในแต่ละบริษัทแต่มีจำนวนของคณะกรรมการบริษัทแต่ละบริษัทไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ย

3. สัดส่วนของคระกรรมการเพศหญิง (FEMALE)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิง โดยเฉลี่ยร้อยละ 14 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด ทั้งนี้ยังพบว่ามีบริษัทที่มีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระสูงสุดร้อยละ 50 และต่ำสุดร้อยละ 0 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด นั่นแสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงต่อกรรมการบริษัททั้งหมดมีจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับจำนวนของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงโดย

เฉลี่ยต่อกรรมการบริษัททั้งหมดมีสัดส่วนไม่มาก ในบางบริษัทไม่มีสมาชิกของคณะกรรมการที่เป็นเพศหญิง แต่ในบางบริษัทมีกรรมการเพศหญิงสูงถึงร้อยละ 50 ของกรรมการทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงต่อกรรมการบริษัททั้งหมดมีสัดส่วนที่แตกต่างกันในแต่ละบริษัท

4. สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงิน (BOE)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงิน โดยเฉลี่ยร้อยละ 30 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด ทั้งนี้ยังพบว่ามีบริษัทที่มีสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินสัดส่วนสูงสุด ร้อยละ 100 และต่ำสุดร้อยละ 0 ของคณะกรรมการบริษัททั้งหมด นั่นแสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยสัดส่วนคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินมีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินมีสัดส่วนที่แตกต่างกันในแต่ละบริษัทแต่สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินแต่ละบริษัทมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ย

5. อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 คณะกรรมการบริษัทมีอายุเฉลี่ย โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.97 หรือประมาณ 60 ปี มีอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทสูงสุด 73 ปี และ ต่ำสุด 45 ปี นั่นแสดงให้เห็นว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทมีอายุประมาณ 60 ปี ซึ่งแสดงว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทจะมีอายุมาก และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทของแต่ละบริษัทมีอายุที่ไม่แตกต่างกัน

6. จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัท โดยเฉลี่ยร้อยละ 9.03 หรือประมาณ 9 ครั้ง มีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทสูงสุด จำนวน 28 ครั้ง และ ต่ำสุด จำนวน 4 ครั้ง เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์แล้วจะเห็นจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการบริษัทมีจำนวนที่แตกต่างกันอย่างมากในบริษัทที่มีจำนวนครั้งในการประชุมสูงสุดและบริษัทที่มีจำนวนครั้งในการประชุมต่ำสุด แต่อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์พบว่าจำนวนครั้ง

ในการประชุมของคณะกรรมการในแต่ละบริษัทไม่มีความแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ

7. คุณภาพของคณะกรรมการบริษัท (BOQ)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีคะแนนเฉลี่ยของคุณภาพคณะกรรมการบริษัท โดยเฉลี่ยได้คะแนน 5.7 หรือประมาณ 6 คะแนน จากคะแนนเต็มในการวัดคุณภาพคณะกรรมการ คือ 10 คะแนน มีคะแนนของคุณภาพคณะกรรมการบริษัทสูงสุด จำนวน 9 คะแนน และต่ำสุด จำนวน 1 คะแนน จะเห็นได้ว่าจากเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคุณภาพคณะกรรมการทั้งหมด 10 ข้อ มีบางบริษัทที่มีคุณสมบัติของคณะกรรมการตรงตามเกณฑ์เพียงแค่ 1 ข้อ (คะแนน) เท่านั้น แต่ในบางบรัทมีคุณสมบัติของคณะกรรมการบริษัทตรงตามเกณฑ์ถึง 9 ข้อ (คะแนน) แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของคณะกรรมการบริษัทมีความแตกต่างกันมากในแต่ละบริษัท

8. ขนาดของบริษัท (FSize)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีค่าลอการิทึมของสินทรัพย์รวมของบริษัทเฉลี่ยเท่ากับ 24.61 และพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีค่าลอการิทึมของสินทรัพย์รวมของบริษัทสูงสุดเท่ากับ 28.71 และต่ำสุด 21.12 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีค่าลอการิทึมของสินทรัพย์รวมของบริษัทไม่แตกต่างกันในแต่ละบริษัท

9. อายุของบริษัท (FAge)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอายุของบริษัทตั้งแต่วันที่จัดตั้งบริษัทจนถึงสิ้นปีของปีที่ทำการทดสอบ มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 31.09 หรือประมาณ 32 ปี และพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอายุมากที่สุดเท่ากับ 112.17 หรือประมาณ 113 ปี และมีอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 0.75 หรือประมาณ 1 ปี เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอายุของบริษัทแตกต่างกันอย่างมาก

10. อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 9 และพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราการเจริญเติบโต

ของบริษัทสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 363 และมีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทต่ำสุดเท่ากับ ร้อยละ -69 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทที่แตกต่างกันอย่างมากโดยมีอัตราการเจริญเติบโตสูงสุดถึง ร้อยละ 363 แต่มีอัตราการเจริญเติบโตต่ำสุดที่ค่าติดลบแสดงให้เห็นว่าบริษัทไม่มีการเจริญเติบโตแต่มีเป็นการถดถอยลง ในอัตราถึงร้อยละ 69 แต่อย่างไรก็ตามบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทไม่แตกต่างจากอัตราเติบโตโดยเฉลี่ย

11. อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินโดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 55 และพบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงสุดเท่ากับ ร้อยละ 99 และมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 8 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่แตกต่างกันมาก โดยที่บริษัทที่มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินหรือมีอัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์สูงสุดถึงร้อยละ 99 ในขณะที่บรัษัทที่มีอัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์ต่ำสุดเพียงร้อยละ 8 เท่านั้น จากผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินหรือมีอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์โดยเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 55 หรือมีหนี้สินเฉลี่ยประมาณครึ่งหนึ่งของสินทรัพย์นั่นเอง

12. อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)

จากผลการศึกษา พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์โดยเฉลี่ย เท่ากับร้อยละ 7 และมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงสุด เท่ากับร้อยละ 83 มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ต่ำสุด เท่ากับร้อยละ -33 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่แตกต่างกันมาก โดยจะเห็นได้จากบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงสุดถึง ร้อยละ83 ในขณะที่บริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ต่ำสุด ร้อยละ-33 แสดงว่าให้ผลตอบแทนติดลบหรือขาดทุนนั่นเอง แต่อย่างไรก็ตามบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัยพ์ไม่แตกต่างจากอัตราผลตอบแทนโดยเฉลี่ย

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในงานวิจัยนี้ ได้ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรก่อนการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามพร้อมทั้งตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่า ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดในการศึกษาครั้งนี้ที่มีความสัมพันธ์ร่วมเชิงเส้นตรง (Multicollinearity) โดยหากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แต่หากมีค่าเป็นลบแสดงว่ามีค่าความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่มีความสัมพันธ์ในระดับมากเกินกว่า 0.80 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม แบ่งออกเป็น การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (คณะกรรมการบริษัท) กับตัวแปรตาม (คุณภาพกำไร) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (คณะกรรมการบริษัท) กับตัวแปรตาม (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) กับตัวแปรตาม (คุณภาพกำไร) ดังต่อไปนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (คณะกรรมการบริษัท) กับตัวแปรตาม (คุณภาพกำไร) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยคณะกรรมการบริษัท แบ่งออกเป็น 8 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) โดยวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.12 4.14 และ 4.16 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ปัจจัย	BOI	BOS	Female	BOE	BOA	CEO Dual	BOM	BOQ	AQ	RELEV	Restate
BOI											
Pearson Correlation	1	.001	-.049	.011	-.029	-.031	.176*	.275**	.080	.002	-.010
Sig.(2-tailed)		.986	.487	.882	.682	.666	.013	.000	.261	.980	.887
BOS											
Pearson Correlation		1	-.237**	.031	.193**	-.236**	.349**	.026	-.079	-.123	.104
Sig.(2-tailed)			.001	.667	.006	.001	.000	.719	.267	.082	.143
Female											
Pearson Correlation			1	.094	-.211**	.066	-.128	-.017	.117	.171*	.051
Sig.(2-tailed)				.185	.003	.352	.072	.810	.099	.015	.470
BOE											
Pearson Correlation				1	-.099	-.048	.125	.135	.154*	-.104	-.032
Sig.(2-tailed)					.163	.499	.077	.056	.030	.141	.653
BOA											
Pearson Correlation					1	-.077	.019	.059	-.139	.030	.135
Sig.(2-tailed)						.276	.793	.405	.051	.675	.056
CEODual											
Pearson Correlation						1	-.143*	-.126	.072	.030	0.000
Sig.(2-tailed)							.044	.076	.310	.669	1.000
BOM											
Pearson Correlation							1	.434**	-.044	-.128	.172*
Sig.(2-tailed)								.000	.535	.072	.015
BOQ											
Pearson Correlation								1	-.015	.027	.077
Sig.(2-tailed)									.829	.705	.277

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 วัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)

ลำดับที่	ตัวแปรอิสระ	ทิศทางความสัมพันธ์		
		คุณภาพรายการคงค้าง (AQ)	**ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV)**	**การปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)**
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)
2	ขนาดของคณะกรรมการ (BOS)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEODual)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)
8	คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)

จากตารางที่ 4.12 และ 4.13 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ซึ่งประกอบด้วย สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของ

คณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) โดยวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับคุณภาพรายการคงค้าง (AQ)

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.080) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.079) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.117) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.154) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการความมีรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.139) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.072) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.044) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ)และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.015) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV)

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.002) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.123) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.171) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.104) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการความมีรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.030) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.030) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.128) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหาก

คณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) และข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.027) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.010) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) ลดลง

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.104) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.051) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.032) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการความมีรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.135) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.000) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.172) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.077) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจากตารางที่ 4.10 จะพบตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งได้แก่

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.275) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และสัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = -0.237) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงลดลง

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.193) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้อายุเฉลี่ยของคระกรรมการมากขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = -0.236) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้มีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการลดลง

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.349) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้คณะกรรมการมีการประชุมมากขึ้น

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = -0.211) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงมีเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อายุเฉลี่ยของคระกรรมการลดลง

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.434) ซึ่งอาจ

กล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย

ในขณะที่เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจากตารางที่ 4.10 4.12 และ 4.14 จะพบตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งได้แก่

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.176) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการเพิ่มขึ้นด้วย

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.143) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการจะส่งผลให้การประชุมของคณะกรรมการลดลง

สรุปผลการทดสอบนั้นถึงแม้ว่าตัวแปรอิสระจะมีสหสัมพันธ์ระหว่างกัน แต่ก็อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก ซึ่งไม่น่าจะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยก็จะตรวจสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่า VIF และค่า Tolerance เพื่อทดสอบตัวแปรอิสระ นี้ว่าจะเกิดปัญหา Multicollinearity หรือไม่ก่อนจะนำไปวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในลำดับต่อไป

4.3.2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (คณะกรรมการบริษัท) กับตัวแปรตาม (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยคณะกรรมการบริษัท แบ่งออกเป็น 8 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) โดยวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จากการประกาศรายชื่อบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของดัชนีดาวน์โจน (DowJones Sustainability Index) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Thailand Sustainability Investment) และสถาบันไทยพัฒน์ (ESG Rating) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ปัจจัย	BOI	BOS	Female	BOE	BOA	CEO Dual	BOM	BOQ	DJSI	THIS	THESG
BOI											
Pearson Correlation	1	.001	-.049	.011	-.029	-.031	.176*	.275**	.122	.177*	.080
Sig.(2-tailed)		.986	.487	.882	.682	.666	.013	.000	.084	.012	.260
BOS											
Pearson Correlation		1	-.237**	.031	.193**	-.236**	.349**	.026	.295**	.415**	.281**
Sig.(2-tailed)			.001	.667	.006	.001	.000	.719	.000	.000	.000
Female											
Pearson Correlation			1	.094	-.211**	.066	-.128	-.017	-.128	-.149*	-.054
Sig.(2-tailed)				.185	.003	.352	.072	.810	.071	.035	.447
BOE											
Pearson Correlation				1	-.099	-.048	.125	.135	-.046	-.025	.020
Sig.(2-tailed)					.163	.499	.077	.056	.514	.727	.776
BOA											
Pearson Correlation					1	-.077	.019	.059	.056	.146*	.169*
Sig.(2-tailed)						.276	.793	.405	.435	.039	.017
CEODual											
Pearson Correlation						1	-.143*	-.126	-.011	-.025	-.131
Sig.(2-tailed)							.044	.076	.879	.729	.065
BOM											
Pearson Correlation							1	.434**	.305**	.369**	.326**
Sig.(2-tailed)								.000	.000	.000	.000
BOQ											
Pearson Correlation								1	.286**	.342**	.325**
Sig.(2-tailed)									.000	.000	.000

หมายเหตุ: ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ลำดับที่	ตัวแปรอิสระ	ทิศทางความสัมพันธ์		
		DJSI	**THIS**	**THESG**
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
2	ขนาดของคณะกรรมการ (BOS)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEODual)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
8	คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)

จากตารางที่ 4.14 และ 4.15 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ซึ่งประกอบด้วย สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ

(CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THIS) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.122$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.295$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r = -0.128$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r = -0.046$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการความมีรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.056) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.011) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.305) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.285) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.177) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อ

ให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.415) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.149) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิงเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ลดลง

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.025) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการความมีรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ลดลง

อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.146) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.025) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ลดลง

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.369$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.342$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.080$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.281$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r = -0.054$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการ

เพศหญิงเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ลดลง

ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.020) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากสัดส่วนของคณะกรรมการความมีรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = 0.169) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม (r = -0.131) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากมีการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ลดลง

จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.326) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคณะกรรมการมีการประชุมเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.325) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากคุณภาพของคณะกรรมการเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มี

ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

4.3.3 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) กับตัวแปรตาม (คุณภาพกำไร) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยคณะกรรมการบริษัท แบ่งออกเป็น 3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) โดยวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.16 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ปัจจัย	DJSI	THIS	THESG	AQ	RELEV	Restate
DJSI						
Pearson Correlation	1	.633**	.341**	.006	.103	.072
Sig.(2-tailed)		.000	.000	.928	.148	.312
THSI						
Pearson Correlation	.	1	.568**	.142*	.150*	-.034
Sig.(2-tailed)			.000	.045	.034	.636
THESG						
Pearson Correlation			1	-.059	.121	.073
Sig.(2-tailed)				.412	.087	.307

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.17 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จากสถาบันไทยพัฒน์ (ESG Rating)

ลำดับที่	ตัวแปรอิสระ	ทิศทางความสัมพันธ์		
		คุณภาพรายการคงค้าง (AQ)	**ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV)**	**การปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)**
1	การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
2	การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)
3	การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)

จากตารางที่ 4.16 และ 4.17 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ซึ่งประกอบด้วย การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการ

ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) กับคุณภาพรายการคงค้าง (AQ)

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.006$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($r = 0.142$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THIS) จะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r = -0.059$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) กับข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV)

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.103$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับ

ประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และและข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ($r = 0.150$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THIS) จะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.121$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) กับการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.072$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) การปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r = -0.034$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THIS) จะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) ลดลง

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.073$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้

เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจากตารางที่ 4.14 จะพบตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งได้แก่

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = 0.633$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ก็จะส่งผลให้บริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ด้วยเช่นเดียวกัน

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = 0.341$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ก็จะส่งผลให้บริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ด้วยเช่นเดียวกัน

การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = 0.341$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ก็จะส่งผลให้บริษัทได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ด้วยเช่นเดียวกัน

4.3.4 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับตัวแปรตาม (คุณภาพกำไร) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยตัวแปรควบคุม แบ่งออกเป็น 7 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) โดยวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.18 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ปัจจัย	FSize	FAge	Growth	Loss	LEV	ROA	Big4	AQ	RELEV	Re state
FSize										
Pearson Correlation	1	.422**	-.077	-.129	.560**	-.177*	.054	.137	-.030	.138
Sig.(2-tailed)		.000	.281	.068	.000	.012	.445	.053	.670	.051
FAge										
Pearson Correlation		1	-.105	-.048	.235**	-.086	-.026	.294**	.000	.014
Sig.(2-tailed)			.139	.501	.001	.227	.718	.000	.997	.839
Growth										
Pearson Correlation			1	.300**	.042	-.122	-.060	.046	-.255**	.034
Sig.(2-tailed)				.000	.555	.086	.396	.517	.000	.630
Loss										
Pearson Correlation				1	.048	-.410**	-.096	-.012	-.497**	-.013
Sig.(2-tailed)					.498	.000	.178	.862	.000	.853
LEV										
Pearson Correlation					1	-.306**	.117	.123	-.077	.053
Sig.(2-tailed)						.000	.099	.083	.277	.457
ROA										
Pearson Correlation						1	.035	-.053	.661**	-.018
Sig.(2-tailed)							.626	.453	.000	.798
Big4										
Pearson Correlation							1	.074	.133	-.036
Sig.(2-tailed)								.299	.061	.616

ตารางที่ 4.19 สรุปทิศทางทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ลำดับที่	ตัวแปรอิสระ	ทิศทางความสัมพันธ์		
		คุณภาพรายการคงค้าง (AQ)	**ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV)**	**การปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)**
1	ขนาดของบริษัท (FSize)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)
2	อายุของบริษัท (FAge)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
3	อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)
4	การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
5	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)
6	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
7	บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางตรงข้าม (-)

จากตารางที่ 4.18 และ 4.19 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรควบคุมกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (Big4) กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรควบคุมกับคุณภาพรายการคงค้าง (AQ)

ขนาดของบริษัท (FSize) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.137) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.294) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.046) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.012) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.123) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.053) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ลดลง

บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) และคุณภาพรายการคงค้าง (AQ) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.074) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) เพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรควบคุมกับข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV)

ขนาดของบริษัท (FSize) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.030) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.000) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = -0.255) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.497) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนจะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.077) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ลด

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.661) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.133) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) เพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรควบคุมการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate)

ขนาดของบริษัท (FSize) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.138) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.014) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.034) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.013) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทแสดงผลประกอบการด้วย ยอดขาดทุนจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.053) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) เพิ่มขึ้น

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.018) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) ลดลง

บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) และการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.036) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restate) ลดลง

4.3.5 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับตัวแปรตาม (ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยตัวแปรควบคุม แบ่งออกเป็น 7 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) โดยวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลจากการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.20 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ปัจจัย	FSize	FAge	Growth	Loss	LEV	ROA	Big4	DJSI	THSI	THESG
FSize										
Pearson Correlation	1	.422**	-.077	-.129	.560**	-.177*	.054	.298**	.394**	.415**
Sig.(2-tailed)		.000	.281	.068	.000	.012	.445	.000	.000	.000
FAge										
Pearson Correlation		1	-.105	-.048	.235**	-.086	-.026	.165*	.190**	.213**
Sig.(2-tailed)			.139	.501	.001	.227	.718	.020	.007	.002
Growth										
Pearson Correlation			1	.300**	.042	-.122	-.060	-.137	-.156*	-.178*
Sig.(2-tailed)				.000	.555	.086	.396	.053	.028	.012
Loss										
Pearson Correlation				1	.048	-.410**	-.096	-.022	-.079	-.094
Sig.(2-tailed)					.498	.000	.178	.757	.264	.187
LEV										
Pearson Correlation					1	-.306**	.117	.039	.080	.123
Sig.(2-tailed)						.000	.099	.586	.259	.083
ROA										
Pearson Correlation						1	.035	-.026	.017	.032
Sig.(2-tailed)							.626	.717	.814	.648
Big4										
Pearson Correlation							1	-.061	-.023	.082
Sig.(2-tailed)								.392	.749	.246

ตารางที่ 4.21 สรุปทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100

ลำดับที่	ตัวแปรอิสระ	ทิศทางความสัมพันธ์		
		DJSI	**THIS**	**THESG**
1	ขนาดของบริษัท (FSize)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
2	อายุของบริษัท (FAge)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
3	อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
4	การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)
5	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
6	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)	ทิศทางเดียวกัน (+)
7	บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางตรงข้าม (-)	ทิศทางเดียวกัน (+)

จากตารางที่ 4.20 และ 4.21 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุม กับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) กับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 โดยวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลจากการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนี

ดาวน์โจน (DJSI) การได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละคู่พบว่า

ความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุมกับการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

ขนาดของบริษัท (FSize) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.298$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.165$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r = -0.137$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r = -0.022$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทแสดงผลประกอบการด้วย ยอดขาดทุนจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r = 0.039$) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้าง

ทางการเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) เพิ่มขึ้น

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.026) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.061) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ลดลง

ความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุมกับการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

ขนาดของบริษัท (FSize) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.394) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.190) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า หากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.156)

ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ลดลง

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.079) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า หากบริษัทแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.080) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.017) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.023) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ลดลง

ความสัมพันธ์ของตัวแปรควบคุมกับการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

ขนาดของบริษัท (FSize) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.415) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.213) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.178) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่สถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ลดลง

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม (r = -0.094) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.123) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.032) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราผลตอบแทนของ

สินทรัพย์เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) เพิ่มขึ้น

บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ (Big4) และการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (r = 0.082) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะส่งผลให้ได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจากตารางที่ 4.16 และ 4.18 จะพบตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งได้แก่

ขนาดของบริษัท (FSize) และอายุของบริษัท (FAge) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.422) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีอายุมากขึ้นด้วย

ขนาดของบริษัท (FSize) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.560) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงขึ้น

อายุของบริษัท (FAge) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.235) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอายุมากขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงขึ้น

อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และการแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = 0.300) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีการแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนเพิ่มขึ้น

การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = -0.410) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีการแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนจะส่งผลให้บริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ลดลง

อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (r = -0.306) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ลดลง

ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจากตารางที่ 4.10 และ 4.11 จะพบตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งได้แก่

ขนาดของบริษัท (FSize) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.177) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าหากบริษัทมีขนาดใหญ่ขึ้นจะส่งผลให้บริษัทมีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ลดลง

สรุปผลการทดสอบนั้นถึงแม้ว่าตัวแปรอิสระจะมีสหสัมพันธ์ระหว่างกัน แต่ก็อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก ซึ่งไม่น่าจะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยก็จะตรวจสอบความสัมพันธ์โดยใช้ค่า VIF และค่า Tolerance เพื่อทดสอบตัวแปรอิสระ นี้ว่าจะเกิดปัญหา Multicollinearity หรือไม่ก่อนจะนำไปวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ในลำดับต่อไป

4.4 ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผู้วิจัยจึงมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยการตรวจสอบ Multicollinearity นั้นจะใช้ค่า Variance Inflation Factor (VIF) หรือค่า Tolerance โดยมีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบ คือค่า VIF ที่เหมาะสมไม่ควรมีค่าเกิน 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่าเกิด Multicollinearity สำหรับค่า Tolerance หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า มีแนวโน้มในการเกิดปัญหา Multicollinearity ดังแสดงในตารางที่ 4.20 ตารางที่ 4.22 ตารางที่ 4.34 และตารางที่ 4.36 พบว่าค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของตัวแปรอิสระทุกตัวแปรนั้นมีค่าไม่เกิน 10 และค่า Tolerance ของตัวแปรอิสระทุกตัวแปรมีค่าไม่เข้าใกล้ 0 ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีความเป็นอิสระต่อกันจึงสามารถนำตัวแปรอิสระทั้งหมดมาวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท

การทดสอบสมมติฐานที่ H1: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.22 4.24 และ 4.25 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร-คุณภาพรายการคงค้าง

Dependent Variable	**AQ (Y)**				
Independent Variable	**BOI (X_1), BOS (X_2), Female (X_3), BOE (X_4), BOA (X_5), CEODual (X_6), BOM (X_7), BOQ(X_8), FSize (X_9), FAage (X_{10}), Growth (X_{11}), Loss (X_{12}), LEV (X_{13}), ROA (X_{14}), BIG4 (X_{15})**				
Prediction : Goodness-of-Fit					
ตัวแปร	**Enter Method**		**P value**	**Collinearity Statistics**	
	Unstandardized Coefficients B	**Standardized Coefficients B**		**Tolerance**	**VIF**
ค่าคงที่	-22706715292.507		.482		
BOI (X_1)	24725536163.192	.110	.127	.844	1.185
BOS (X_2)	2075201452.313	.243	.005***	.598	1.671
Female (X_3)	35104023112.212	.166	.021**	.859	1.164
BOE (X_4)	57862689.850	.000	.995	.831	1.203
BOA (X_5)	-223085761.336	-.065	.385	.770	1.298
CEODual (X_6)	11964137807.938	.170	.014**	.922	1.085
BOM (X_7)	-768609794.451	-.140	.097*	.622	1.609
BOQ(X_8)	468465633.764	.032	.677	.739	1.353
FSize (X_9)	-160617698.252	-.011	.910	.435	2.301
FAage (X_{10})	393724307.152	.315	.000***	.754	1.327
Growth (X_{11})	6293147103.423	.118	.104	.831	1.204
Loss (X_{12})	-1459990456.962	-.018	.816	.746	1.341
LEV (X_{13})	-62349139.636	-.016	.862	.513	1.948
ROA (X_{14})	-6425817707.063	-.043	.654	.471	2.122
BIG4 (X_{15})	-7207711127.976	-.116	.107	.855	1.169
R^2	.203				
Adjusted R^2	.137				
SE of Estimate	21323271352.9772				
F	3.101				
Sig. F	.000				
Durbin-Watson	2.080				

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์พบว่า F = 3.101 Sig F = .000 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 พบว่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่า สมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตามในภาพรวมได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ พบว่าขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และอายุของบริษัท (FAge) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.005 และ 0.000 ตามลำดับซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) และการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.021 และ 0.014 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.097 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10)

ในทางตรงกันข้ามผลการวิเคราะห์พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ขนาดของบริษัท (FSize) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.127 0.995 0.385 0.677 0.910 0.104 0.816 0.862 0.654 และ 0.107 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) จากค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.137 อธิบายได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 13.70 เหลืออีกร้อยละ 86.20 อธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทดซึ่งวัดคุณภาพกำไรจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชีตามมุมมองด้านบัญชีโดยใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไร พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีคุณภาพ

กำไร นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของบริษัท (FAge) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง กล่าวคือบริษัทที่มีอายุมากจะมีคุณภาพกำไรดีกว่าบริษัทที่มีอายุน้อย ในขณะที่สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ขนาดของบริษัท (FSize) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วย ยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศ โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.23 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร-คุณภาพรายการคงค้าง

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.127
2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก	0.005***
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก	0.021**
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.995
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.385
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก	0.014**
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก	0.097*

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.677
9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.910
10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***
11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.104
12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.816
13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.862
14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.654
15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทางต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล	0.107

สามารถสรุปลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ในภาพที่ 4.9 ดังต่อไปนี้

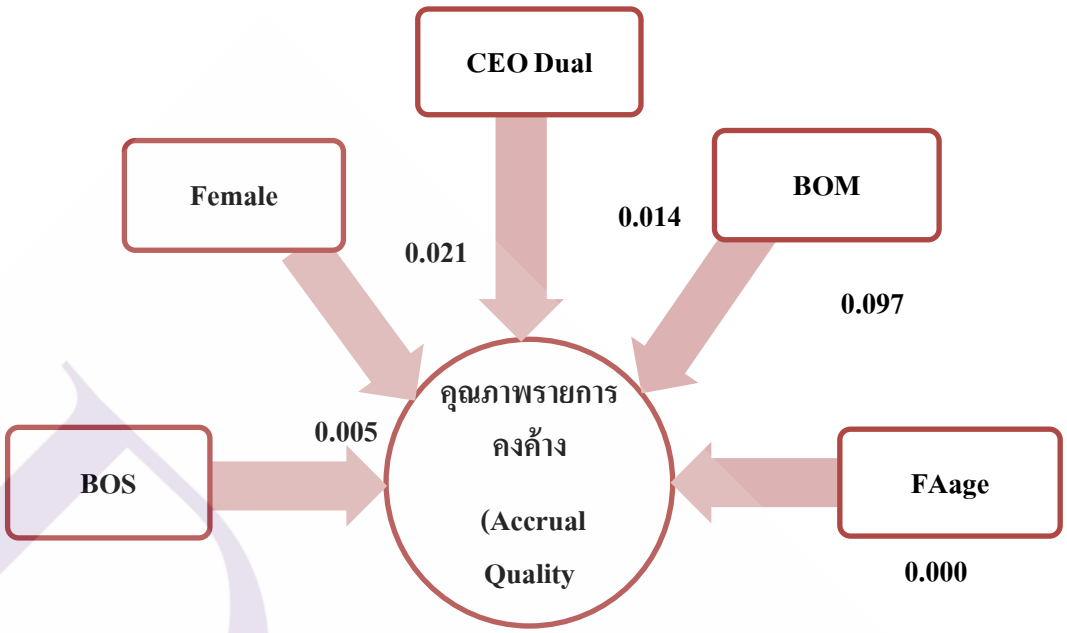

ภาพที่ 4.9 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร-ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

Dependent Variable	**RELEV (Y)**				
Independent Variable	**BOI (X_1), BOS (X_2), Female (X_3), BOE (X_4), BOA (X_5), CEODual (X_6), BOM (X_7), BOQ(X_8), FSize (X_9), FAage (X_{10}), Growth (X_{11}), Loss (X_{12}), LEV (X_{13}), ROA (X_{14}), BIG4 (X_{15})**				
Prediction : Goodness-of-Fit					
ตัวแปร	**Enter Method**		**P value**	**Collinearity Statistics**	
	Unstandardized Coefficients B	**Standardized Coefficients B**		**Tolerance**	**VIF**
ค่าคงที่	-15.880		.302		
BOI (X_1)	-5.984	-.037	.438	.839	1.191
BOS (X_2)	-.397	-.066	.250	.601	1.663

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวแปร	Enter Method		P value	Collinearity Statistics	
	Unstandardized Coefficients B	Standardized Coefficients B		Tolerance	VIF
Female (X_3)	18.303	.122	.011**	.862	1.160
BOE (X_4)	-1.001	-.010	.829	.834	1.199
BOA (X_5)	.005	.002	.965	.769	1.301
CEODual (X_6)	-1.446	-.029	.531	.923	1.084
BOM (X_7)	.017	.004	.939	.616	1.624
BOQ(X_8)	.832	.080	.119	.740	1.352
FSize (X_9)	.579	.057	.392	.440	2.274
FAage (X_{10})	.036	.040	.430	.754	1.327
Growth (X_{11})	-3.393	-.089	.064*	.839	1.191
Loss (X_{12})	-11.783	-.207	.000***	.738	1.356
LEV (X_{13})	-1.527	-.551	.000***	.514	1.945
ROA (X_{14})	88.159	.832	.000***	.470	2.128
BIG4 (X_{15})	-3.433	-.078	.103	.852	1.174

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

Dependent Variable	**RELEV (Y)**
R^2	.643
Adjusted R^2	.613
SE of Estimate	10.1606433088172
F	22.055
Sig. F	.000
Durbin-Watson	2.172

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์พบว่า F = 22.055 Sig F = .000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 สรุปได้ว่า สมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ ตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตามในภาพรวมได้ เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ พบว่า การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นอกจากนี้การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.064 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10)

ในทางตรงกันข้ามผลการวิเคราะห์พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ .438 .250 .829 .965 .531 .939 .119 .392 .430 และ 0.103 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) จากค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.613 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 61.30 เหลืออีกร้อยละ 38.70 อธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท ซึ่งวัดคุณภาพกำไรจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชีตามมุมมองตลาดทุนโดยใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) เป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไร พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งได้แก่ สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบว่าการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศ กล่าวคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศที่มีสัดส่วนกรรมการเพศหญิงต่อจำนวนกรรมการบริษัททั้งหมดในที่มีสัดส่วนที่สูงจะยิ่งส่งผลให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรนั่นเอง ในขณะเดียวกันหากบริษัทรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน บริษัทมีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินที่สูง มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่สูง และมีการเจริญเติบโตของบริษัทที่สูงก็จะส่งผลให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพิ่มขึ้นซึ่งส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรด้วยเช่นเดียวกัน ในขณะที่สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรของ

บริษัททมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) กล่าวคือไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัท โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.23 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.25 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไร-ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.438
2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.250
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.011**
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.829
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.965
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.531
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.939
8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.119
9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.392

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.430
11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.064*
12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***
13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***
14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	มีอิทธิพล	0.000***
15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.103

สามารถสรุปลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ตัดสินใจ (Value Relevance) ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไร (Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นในภาพที่ 4.10 ดังต่อไปนี้

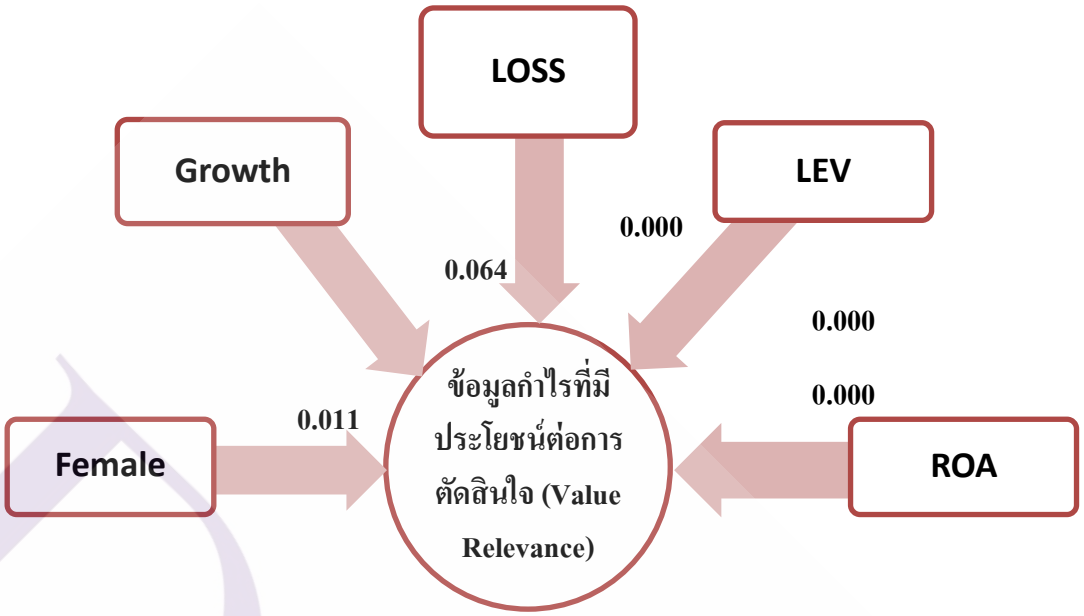

ภาพที่ 4.10 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร-การปรับงบการเงินย้อนหลัง

Dependent Variable	**Restate (Y)**				
Independent Variable	**BOI (X_1), BOS (X_2), Female (X_3), BOE (X_4), BOA (X_5), CEODual (X_6), BOM (X_7), BOQ(X_8), FSize (X_9), FAage (X_{10}), Growth (X_{11}), Loss (X_{12}), LEV (X_{13}), ROA (X_{14}), BIG4 (X_{15})**				
Coefficients	**Independent Variables**	**Predicted Sign**	**Estimated Coefficients**	**Wald Statistics**	**P-Value**
β_0	Constant	none	5.652	6.643	.010
β_1	BOI (X_1)	-	2.637	1.852	.174
β_2	BOS (X_2)	-	.110	.661	.416
β_3	Female (X_3)	-	2.265	1.943	.163
β_4	BOE (X_4)	-	1.527	.091	.763
β_5	BOA (X_5)	-	.054	3.890	.049**
β_6	CEODual (X_6)	+	.738	.817	.366
β_7	BOM (X_7)	-	.067	3.723	.054*
β_8	BOQ(X_8)	-	.164	.411	.522
β_9	FSize (X_9)	+	.238	.742	.389
β_{10}	FAage (X_{10})	+	.015	2.107	.147
β_{11}	Growth (X_{11})	+	.559	1.565	.211
β_{12}	Loss (X_{12})	-	1.041	.019	.890
β_{13}	LEV (X_{13})	-	1.246	.766	.381
β_{14}	ROA (X_{14})	-	2.399	.001	.974
β_{15}	BIG4 (X_{15})	-	.634	.471	.493
Nagelkerke R Square		0.155	**Hosmer and Lemeshow Test**		15.419
Model Chi-square		17.117	**Percent correct prediction**		87.00
-2 Log Likelihood		133.591	**Degrees of freedom**		15

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ พบว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.054 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10)

ในทางตรงกันข้ามผลการวิเคราะห์พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการ คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ .416 .163 .763 .366 .522 .389 .147 .211 .890 .381 .974 และ .493 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10)

สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น ซึ่งวัดคุณภาพกำไรจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามมุมมองหน่วยงานกำกับดูแลโดยใช้การปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) เป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไร พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ซึ่งได้แก่ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัท กล่าวคือบริษัทมีอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการที่มาก และมีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการที่มากจะมีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) มากกว่าบริษัทที่มีอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการและมีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมน้อยกว่า ผกการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) มีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ลดลง เมื่อพิจารณาตามมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล ในขณะที่สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) การควบตำแหน่งประธาน

กรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการ คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลที่ส่งผลให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) กล่าวคือ ไม่มีอิทธิพลที่ส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทเพิ่มขึ้นหรือลดลง โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.25 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.27 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร-การปรับงบการเงินย้อนหลัง

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.174
2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.416
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.163
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.763
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	มีอิทธิพลทางบวก	0.049**
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.366

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	มีอิทธิพลทางบวก	0.054*
8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.522
9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.389
10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.147
11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.211
12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.890
13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.381
14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.974
15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.493

สามารถสรุปลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไร

(Earnings Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงในภาพที่ 4.11 ดังต่อไปนี้

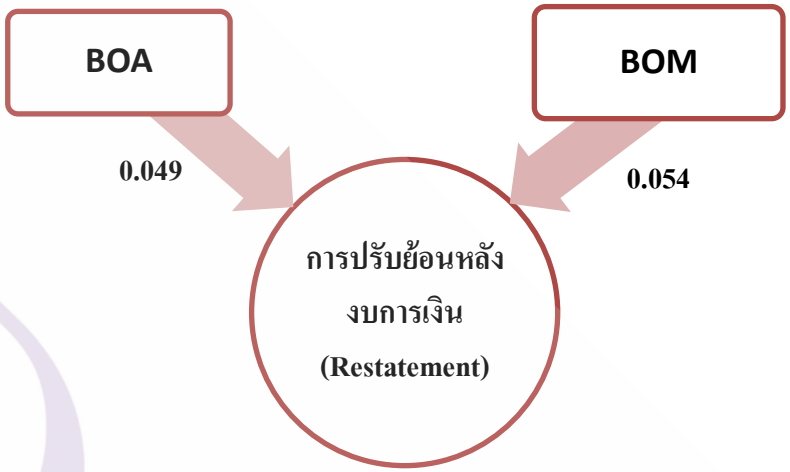

ภาพที่ 4.11 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน H1: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท โดยการวัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ สามารถสรุปผลดังตารางที่ 4.26 ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.28 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร

ตัวแปรอิสระ (X)		คุณภาพกำไร (Earnings Quality)		
		คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)	**ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)**	**การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatement)**
X1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.127)	ไม่มีอิทธิพล (0.438)	ไม่มีอิทธิพล (0.174)
X2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.005)**)	ไม่มีอิทธิพล (0.250)	ไม่มีอิทธิพล (0.416)
X3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.021)**	มีอิทธิพลทางบวก (0.011)**	ไม่มีอิทธิพล (0.163)
X4	ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.995)	ไม่มีอิทธิพล (0.829)	ไม่มีอิทธิพล (0.763)
X5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.385)	ไม่มีอิทธิพล (0.965)	มีอิทธิพลทางบวก (0.049)**
X6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.014)**	ไม่มีอิทธิพล (0.531)	ไม่มีอิทธิพล (0.366)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (X)		คุณภาพกำไร (Earnings Quality)		
		คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)	**ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)**	**การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatement)**
X7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.097)*	ไม่มีอิทธิพล (0.939)	มีอิทธิพลทางบวก (0.054)*
X8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.677)	ไม่มีอิทธิพล (0.119)	ไม่มีอิทธิพล (0.522)
X9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.910)	ไม่มีอิทธิพล (0.392)	ไม่มีอิทธิพล (0.389)
X10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพล (0.000)	ไม่มีอิทธิพล (0.430)	ไม่มีอิทธิพล (0.147)
X11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.104)	มีอิทธิพลทางบวก (0.064)*	ไม่มีอิทธิพล (0.211)
X12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.816)	มีอิทธิพลทางบวก (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล (0.890)
X13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.862)	มีอิทธิพลทางบวก (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล (0.381)
X14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.654)	มีอิทธิพลทางบวก (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล ไม่มีอิทธิพล (0.974)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (X)		คุณภาพกำไร (Earnings Quality)		
		คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)	**ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)**	**การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatement)**
X15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.107)	ไม่มีอิทธิพล (0.103)	ไม่มีอิทธิพล (0.493)

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) ในขณะเดียวกันผลการวิเคราะห์ยังพบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิผลส่งผลให้คุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลง ได้แก่ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ BOM ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิเคราะห์ยังพบว่าคุณลักษณะอื่น ๆ ของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้น ได้แก่ อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA)

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.28 พบว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่ไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) และคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) ในทำนองเดียวกันผลการวิเคราะห์พบว่าลักษณะอื่น ๆ ของ

บริษัทที่ไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ ขนาดของบริษัท (FSize) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4)

ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐาน H1: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สามารถสรุปได้ว่า คณะกรรมการบริษัทมีทั้งอิทธิพลทางบวกและมีอิทธิพลทางลบต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4.2 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท

การทดสอบสมมติฐานที่ H2 : คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.29 4.31 และ 4.32 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน

Dependent Variable	**DJSI (Y)**				
Independent Variable	**BOI (X_1), BOS (X_2), Female (X_3), BOE (X_4), BOA (X_5), CEODual (X_6), BOM (X_7), BOQ(X_8), FSize (X_9), FAage (X_{10}), Growth (X_{11}), Loss (X_{12}), LEV (X_{13}), ROA (X_{14}), BIG4 (X_{15})**				
Coefficients	**Independent Variables**	**Predicted Sign**	**Estimated Coefficients**	**Wald Statistics**	**P-Value**
β_0	Constant	none	5.936	8.338	.004
β_1	BOI (X_1)	-	2.441	.017	.897
β_2	BOS (X_2)	-	.116	4.514	.034**
β_3	Female (X_3)	-	2.777	.242	.623
β_4	BOE (X_4)	-	1.878	2.187	.139
β_5	BOA (X_5)	-	.062	.292	.589
β_6	CEODual (X_6)	+	.879	1.783	.182
β_7	BOM (X_7)	-	.079	.001	.982
β_8	BOQ(X_8)	-	.214	8.447	.004**
β_9	FSize (X_9)	+	.226	1.745	.187
β_{10}	FAage (X_{10})	+	.013	.176	.675
β_{11}	Growth (X_{11})	+	1.441	3.339	.068*
β_{12}	Loss (X_{12})	-	.982	.144	.705
β_{13}	LEV (X_{13})	-	.164	.209	.647
β_{14}	ROA (X_{14})	-	1.687	3.729	.053*
β_{15}	BIG4 (X_{15})	-	.740	.748	.387
Nagelkerke R Square		0.372	**Hosmer and Lemeshow Test**		23.365
Model Chi-square		45.540	**Percent correct prediction**		88.50
-2 Log Likelihood		112.773	**Degrees of freedom**		15

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์พบว่า ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และคุณภาพคณะกรรมการ (BOQ) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.034 0.004 และ 0.048 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) นอกจากนี้ยังพบว่าการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.068 และ 0.053 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI (DowJones Sustainability Index) โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.30 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.30 สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.897

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.034**
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.623
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.139
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.589
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.182
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.982

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.004**
9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.187
10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.675
11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.068*
12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.705
13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.647

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.053*
15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.387

สามารถสรุปลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ซึ่งมีอิทธิพลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาบ (ESG Performance) ที่ดี แสดงในภาพที่ 4.12 ดังต่อไปนี้

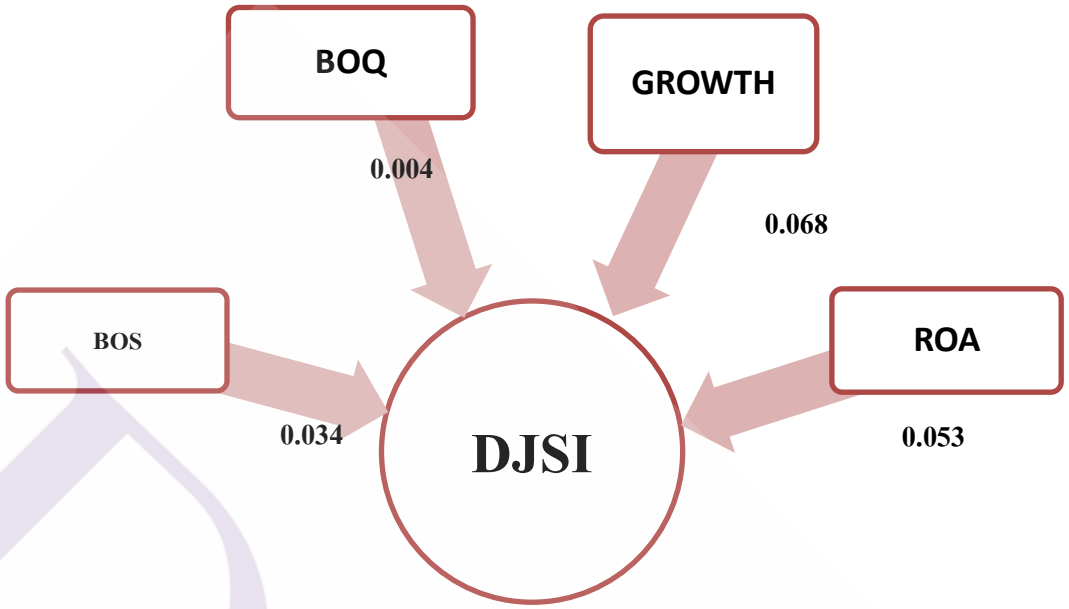

ภาพที่ 4.12 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Dependent Variable	**THSI (Y)**				
Independent Variable	**BOI (X_1), BOS (X_2), Female (X_3), BOE (X_4), BOA (X_5), CEODual (X_6), BOM (X_7), BOQ(X_8), FSize (X_9), FAage (X_{10}), Growth (X_{11}), Loss (X_{12}), LEV (X_{13}), ROA (X_{14}), BIG4 (X_{15})**				
Coefficients	**Independent Variables**	**Predicted Sign**	**Estimated Coefficients**	**Wald Statistics**	**P-Value**
β_0	Constant	none	4.917	12.886	.0000
β_1	BOI (X_1)	-	2.109	.712	.399
β_2	BOS (X_2)	-	.102	12.063	.001***
β_3	Female (X_3)	-	2.190	.321	.571
β_4	BOE (X_4)	-	1.363	1.496	.221

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

Coefficients	Independent Variables	Predicted Sign	Estimated Coefficients	Wald Statistics	P-Value
β_5	BOA (X_5)	-	.049	1.187	.276
β_6	CEODual (X_6)	+	.679	3.769	.052*
β_7	BOM (X_7)	-	.063	.877	.349
β_8	BOQ(X_8)	-	.171	13.071	.000***
β_9	FSize (X_9)	+	.193	.958	.328
β_{10}	FAage (X_{10})	+	.012	.071	.791
β_{11}	Growth (X_{11})	+	1.015	.846	.358
β_{12}	Loss (X_{12})	-	.887	.245	.621
β_{13}	LEV (X_{13})	-	.128	.016	.900
β_{14}	ROA (X_{14})	-	1.999	2.768	.096*
β_{15}	BIG4 (X_{15})	-	.671	.010	.920

Nagelkerke R Square	0.478	**Hosmer and Lemeshow Test**	10.543
Model Chi-square	80.667	**Percent correct prediction**	84.00
-2 Log Likelihood	156.514	**Degrees of freedom**	15

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.31 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลของคณะกรรมการบริษัทกับโอกาสที่บริษัทจะได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากการจัดลำดับโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) และคุณภาพคณะกรรมการ (BOQ) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก Thailand Sustainability Investment (THSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.001 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังพบว่า การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และ

บรรษัทภิบาลที่ดี จาก Thailand Sustainability Investment (THSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.052 และ 0.096 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก Thailand Sustainability Investment (THSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.32 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.32 สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.399
2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.001***

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.571
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.221
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.276
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI))	มีอิทธิพลทางบวก	0.052*
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.349
8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.328
10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.791
11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.358
12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.621
13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.900
14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	มีอิทธิพลทางบวก	0.096*

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)	ไม่มีอิทธิพล	0.920

สามารถสรุปลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น แสดงในภาพที่ 4.13 ดังต่อไปนี้

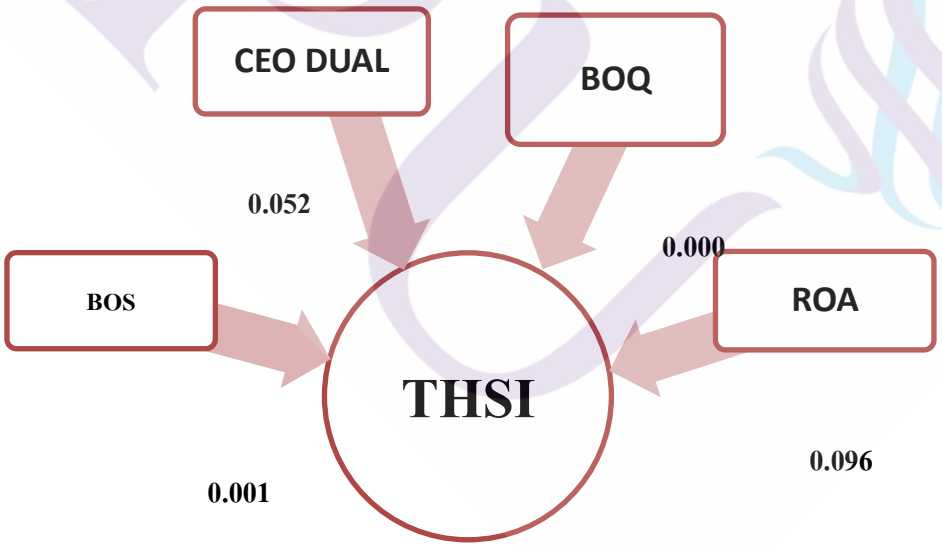

ภาพที่ 4.13 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์

Dependent Variable	**THESG (Y)**				
Independent Variable	**BOI (X_1), BOS (X_2), Female (X_3), BOE (X_4), BOA (X_5), CEODual (X_6), BOM (X_7), BOQ(X_8), FSize (X_9), FAage (X_{10}), Growth (X_{11}), Loss (X_{12}), LEV (X_{13}), ROA (X_{14}), BIG4 (X_{15})**				
Coefficients	**Independent Variables**	**Predicted Sign**	**Estimated Coefficients**	**Wald Statistics**	**P-Value**
β_0	Constant	none	3.978	15.088	.000
β_1	BOI (X_1)	-	1.858	1.760	.185
β_2	BOS (X_2)	-	.082	.110	.740
β_3	Female (X_3)	-	1.722	.216	.642
β_4	BOE (X_4)	-	1.110	.023	.880
β_5	BOA (X_5)	-	.040	.005	.943
β_6	CEODual (X_6)	+	.590	.694	.405
β_7	BOM (X_7)	-	.054	2.125	.145
β_8	BOQ(X_8)	-	.133	7.551	.006***
β_9	FSize (X_9)	+	.164	8.523	.004***
β_{10}	FAage (X_{10})	+	.012	.767	.381
β_{11}	Growth (X_{11})	+	.750	2.915	.088*
β_{12}	Loss (X_{12})	-	.728	.130	.719
β_{13}	LEV (X_{13})	-	.084	.013	.910
β_{14}	ROA (X_{14})	-	2.470	2.513	.113
β_{15}	BIG4 (X_{15})	-	.542	.826	.364
Nagelkerke R Square		0.379	**Hosmer and Lemeshow Test**		12.988
Model Chi-square		66.354	**Percent correct prediction**		76.00
-2 Log Likelihood		206.397	**Degrees of freedom**		15

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.33 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลของคณะกรรมการบริษัทกับโอกาสที่บริษัทจะได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากการจัดลำดับโดยสถาบันไทยพัฒน์ พบว่าคุณภาพคณะกรรมการ (BOQ) และขนาดของบริษัท (FSize) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของ ESG100 ซึ่งจัดลำดับโดยสถาบันไทยพัฒน์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.006 และ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01) นอกจากนี้ยังพบว่าการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของ ESG100 ซึ่งจัดลำดับโดยสถาบันไทยพัฒน์ (P value มีค่าเท่ากับ 0.088 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิเคราะห์พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (Female) ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ (BOE) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของ ESG100 ซึ่งจัดลำดับโดยสถาบันไทยพัฒน์ โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.34 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.34 สรุปผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท-การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.185

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.740
3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.642
4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการมีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.880
5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.943
6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.405
7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพล ทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.145

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	มีอิทธิพลทางบวก	0.006***
9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	มีอิทธิพลทางบวก	.004***
10	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.381
11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	มีอิทธิพลทางบวก	0.088*
12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.719
13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.910
14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.113

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)	ไม่มีอิทธิพล	0.364

สามารถสรุปลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น แสดงในภาพที่ 4.14 ดังต่อไปนี้

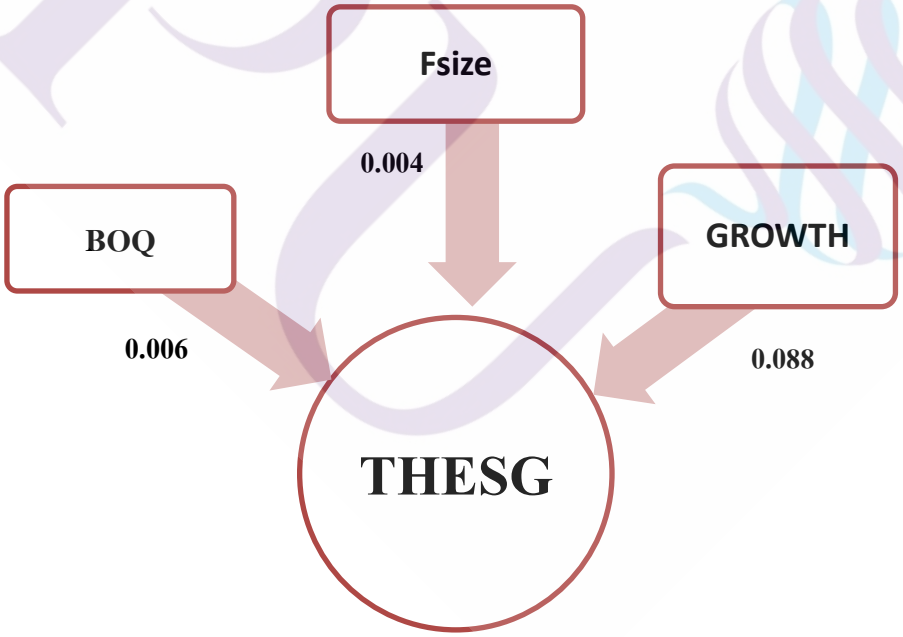

ภาพที่ 4.14 ลักษณะของคณะกรรมการบริษัทและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทได้รับจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน H2: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท โดยวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จากการได้รับประกาศรายชื่อให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจาก 3 สถาบัน ซึ่งได้แก่ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์ สามารถสรุปผลดังตารางที่ 4.35 ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.35 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

ตัวแปรอิสระ (X)		**ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance)**		
		DJSI	**THIS**	**THESG**
X1	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.897)	ไม่มีอิทธิพล (0.399)	ไม่มีอิทธิพล (0.185)
X2	ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.034)**	มีอิทธิพลทางบวก (0.001)***	ไม่มีอิทธิพล (0.740)
X3	สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.623)	ไม่มีอิทธิพล (0.571)	ไม่มีอิทธิพล (0.642)
X4	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.139)	ไม่มีอิทธิพล (0.221)	ไม่มีอิทธิพล (0.880)

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (X)		ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance)		
		DJSI	**THIS**	**THESG**
X5	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.589)	ไม่มีอิทธิพล (0.276)	ไม่มีอิทธิพล (0.943)
X6	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.182)	มีอิทธิพลทางบวก (.052)*	ไม่มีอิทธิพล (0.405)
X7	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.982)	ไม่มีอิทธิพล (0.349)	ไม่มีอิทธิพล (0.145)
X8	คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.004)**	มีอิทธิพลทางบวก (0.000)***	มีอิทธิพลทางบวก (0.006)***
X9	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.187)	ไม่มีอิทธิพล (0.328)	มีอิทธิพลทางบวก (0.004)***
X10	อายุของบริษัทมีอิทธิพล ทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.675)	ไม่มีอิทธิพล (0.791)	ไม่มีอิทธิพล (0.381)
X11	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.068)*	ไม่มีอิทธิพล (0.358)	มีอิทธิพลทางบวก (0.088)*

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (X)		ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG Performance)		
		DJSI	**THIS**	**THESG**
X12	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.705)	ไม่มีอิทธิพล (0.621)	ไม่มีอิทธิพล (0.719)
X13	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพล ทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.647)	ไม่มีอิทธิพล (0.900)	ไม่มีอิทธิพล (0.910)
X14	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพล ทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก (0.053)*	มีอิทธิพลทางบวก (.096)*	ไม่มีอิทธิพล (0.113)
X15	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพล ทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล (0.387)	ไม่มีอิทธิพล (0.920)	ไม่มีอิทธิพล (0.364)

จากตารางที่ 4.35 สรุปได้ว่าคุณลักษณะของคณะกรรมการ ซึ่งได้แก่ ขนาดของคณะกรรมการ (BOS) การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (CEO Dual) และคุณภาพคณะกรรมการ (BOQ) มีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีโอกาสได้ถูกจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ในขณะที่ลักษณะทั่วไปของบริษัท ได้แก่ ขนาดของบริษัท (FSize) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ที่มีอิทธิพลทางบวกส่งผลให้บริษัทมีโอกาสได้ถูกจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี

ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐาน H2: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท สามารถสรุปได้ว่า คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี

4.4.3 ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท

การทดสอบสมมติ H3: บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.36 4.38 และ 4.40 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง

Dependent Variable	**AQ (Y)**				
Independent Variable	**DJSI (X_1), THIS (X_2), THESG (X_3), FSize (X_4), FAage (X_5), Growth (X_6), Loss (X_7), LEV (X_8), ROA (X_9), BIG4 (X_{10})**				
Prediction : Goodness-of-Fit					
ตัวแปร	**Enter Method**		**P value**	**Collinearity Statistics**	
	Unstandardized Coefficients B	**Standardized Coefficients B**		**Tolerance**	**VIF**
ค่าคงที่	-26294253308.079		.356		
DJSI (X_1)	-11500432456.175	-.169	.052*	.587	1.704
THSI ((X_2)	17759757025.889	.347	.001***	.446	2.243
THESG (X_3)	-12558411113.326	-.271	.002***	.618	1.619
FSize (X_4)	437536833.476	.031	.715	.622	1.607
FAage (X_5)	388560139.844	.311	.000***	.808	1.237
Growth (X_6)	4132290865.698	.078	.278	.864	1.157
Loss (X_7)	-2340879513.252	-.029	.706	.768	1.302
LEV (X_8)	-66272802.763	-.017	.850	.545	1.836
ROA (X_9)	-6133514490.676	-.041	.670	.472	2.119
BIG4 (X_{10})	6832551560.722	.110	.105	.973	1.028

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ตัวแปร	Enter Method		P value	Collinearity Statistics	
	Unstandardized Coefficients B	Standardized Coefficients B		Tolerance	VIF
R^2		.174			
Adjusted R^2		.130			
SE of Estimate		21415002056.3296			
F		3.955			
Sig. F		.000			
Durbin-Watson		1.970			

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์พบว่า F = 3.955 Sig F = .000 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 พบว่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่า สมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตามในภาพรวมได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ พบว่า การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) และ อายุของบริษัท (FAge) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.001 0.002 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01) นอกจากนี้พบว่าการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.052 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1)

ในทางตรงกันข้ามผลการวิเคราะห์พบว่า ขนาดของบริษัท (FSize) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่

(BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.715 0.278 0.706 0.850 0.670 และ0.105 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) จากค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.130 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 13.00 เหลืออีกร้อยละ 87.00 อธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทซึ่งวัดคุณภาพกำไรจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชีตามมุมมองด้านบัญชีโดยใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไร พบว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ซึ่งได้แก่ การได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิต่อส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพรายการคงค้างสูงขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของบริษัท (FAge) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง กล่าวคือ บริษัทที่มีอายุมากจะมีคุณภาพกำไรดีกว่าบริษัทที่มีอายุน้อย ในขณะที่ ขนาดของบริษัท (FSize) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.37 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.37 สรุปผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจาก DJSI มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.052*

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
2	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจาก THSI มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.001***
3	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจาก THESG มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.002***
4	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.715
5	อายุของบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	มีอิทธิพล	0.000***
6	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.278
7	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.706
8	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.850
9	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.670
10	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.105

สามารถสรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยคุณภาพกำไรที่ดี แสดงในภาพที่ 4.15 ดังต่อไปนี้

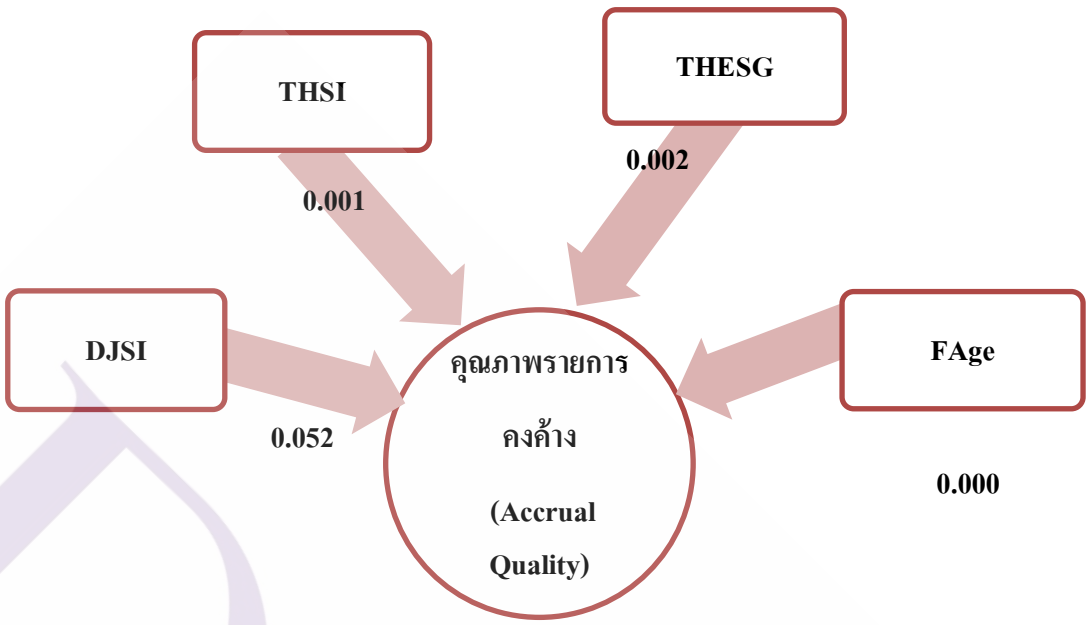

ภาพที่ 4.15 สรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพรายการคงค้าง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

Dependent Variable	**RELEV (Y)**				
Independent Variable	**DJSI (X_1), THIS (X_2), THESG (X_3), FSize (X_4), FAage (X_5), Growth (X_6), Loss (X_7), LEV (X_8), ROA (X_9), BIG4 (X_{10})**				
Prediction : Goodness-of-Fit					
ตัวแปร	**Enter Method**		**P value**	**Collinearity Statistics**	
	Unstandardized Coefficients B	**Standardized Coefficients B**		**Tolerance**	**VIF**
ค่าคงที่	-2.621		.847		
DJSI (X_1)	.107	.002	.970	.578	1.731
THSI ((X_2)	3.186	.088	.194	.440	2.273
THESG (X_3)	-.202	-.006	.914	.616	1.623
FSize (X_4)	-.236	-.023	.680	.625	1.600
FAage (X_5)	.023	.026	.606	.808	1.237

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ตัวแปร	Enter Method		P value	Collinearity Statistics	
	Unstandardized Coefficients B	Standardized Coefficients B		Tolerance	VIF
Growth (X_6)	-2.693	-.071	.139	.873	1.146
Loss (X_7)	-13.208	-.232	.000***	.765	1.307
LEV (X_8)	-1.548	-.559	.000***	.545	1.836
ROA (X_9)	86.721	.818	.000***	.470	2.125
BIG4 (X_{10})	3.443	.078	.086*	.967	1.034
R^2	.624				
Adjusted R^2	.604				
SE of Estimate	10.2846954358313				
F	31.348				
Sig. F	.000				
Durbin-Watson	2.166				

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์พบว่า F = 31.348 Sig F = .000 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 พบว่า Sig น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ สรุปได้ว่า สมการถดถอยที่สร้างขึ้นนี้ตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตามในภาพรวมได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ พบว่า การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) และ อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01) นอกจากนี้พบว่าบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.086 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1)

ในทางตรงกันข้ามผลการวิเคราะห์พบว่า การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) และการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) ไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.970 0.194 0.914 0.680 0.606 และ 0.139 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) จากค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.604 อธิบายได้ว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 60.40 เหลืออีกร้อยละ 39.60 อธิบายได้ด้วยตัวแปรอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสมการนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทซึ่งวัดคุณภาพกำไรจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามบัญชีตามมุมมองด้านตลาดทุนโดยใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไร พบว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ซึ่งได้แก่ การได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ไม่มีอิทธิพลให้บริษัทมีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่อิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่ผลการวิเคราะห์พบว่า การแสดงผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) มีอิทธิพลทางบวกให้บริษัทมีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบว่าขนาดของบริษัท (FSize) อายุของบริษัท (FAge) และการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) ไม่มีอิทธิพลให้บริษัทมีข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.39 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.39 สรุปผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-คุณภาพรายการคงค้าง

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.970
2	บริษัทรับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.194
3	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.914
4	ขนาดของบริษัท มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.680
5	อายุของบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.606
6	การเจริญเติบโตของบริษั มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	ไม่มีอิทธิพล	0.139
7	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุ มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***
8	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***
9	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.000***

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
10	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น	มีอิทธิพลทางบวก	0.086*

สามารถสรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น แสดงในภาพที่ 4.16 ดังต่อไปนี้

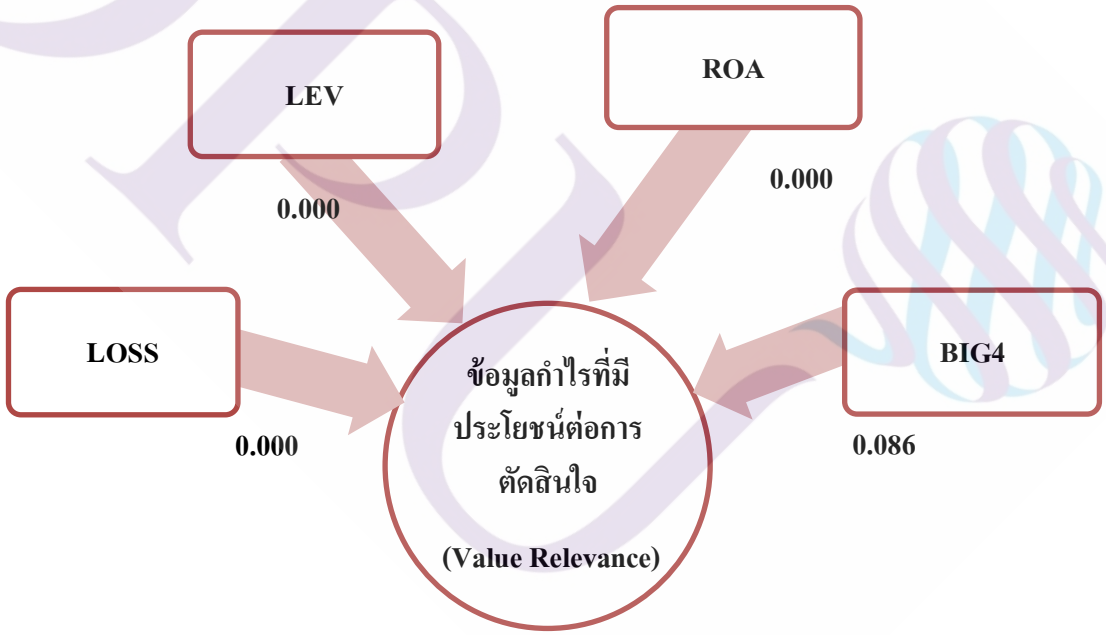

ภาพที่ 4.16 สรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท-การปรับย้อนหลังงบการเงิน

Dependent Variable	**Restate (Y)**				
Independent Variable	**DJSI (X_1), THIS (X_2), THESG (X_3), FSize (X_4), FAage (X_5), Growth (X_6), Loss (X_7), LEV (X_8), ROA (X_9), BIG4 (X_{10})**				
Coefficients	**Independent Variables**	**Predicted Sign**	**Estimated Coefficients**	**Wald Statistics**	**P-Value**
β_0	Constant	none	4.231	5.738	.017
β_1	DJSI (X_1)	-	1.152	2.186	.139
β_2	THSI ((X_2)	-	1.089	3.510	.061*
β_3	THESG (X_3)	-	.535	1.275	.259
β_4	FSize (X_4)	-	.182	4.020	.045**
β_5	FAage (X_5)	-	.013	.506	.477
β_6	Growth (X_6)	+	.512	.894	.345
β_7	Loss (X_7)	-	.956	.011	.918
β_8	LEV (X_8)	-	.950	.651	.420
β_9	ROA (X_9)	-	2.213	.018	.894
β_{10}	BIG4 (X_{10})	+	.579	.246	.620
Nagelkerke R Square		0.107	**Hosmer and Lemeshow Test**		7.892
Model Chi-square		11.713	**Percent correct prediction**		87.50
-2 Log Likelihood		138.995	**Degrees of freedom**		10

หมายเหตุ : ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.40 เมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ พบว่ามีเพียงการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.061 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10) นอกจากนี้ยังพบว่าขนาดของบริษัท (FSize) ในขณะที่ผลการวิเคราะห์พบว่ามีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัท

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศ (P value มีค่าเท่ากับ 0.045 ซึ่งมีค่าน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) ในขณะที่การได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (P value มีค่าเท่ากับ 0.139 0.259 0.477 0.345 0.918 0.420 0.894 และ 0.620 ตามลำดับซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10)

สรุปผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทซึ่งวัดคุณภาพกำไรจากคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามมุมมองหน่วยงานกำกับดูแลโดยใช้การปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) เป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไร พบว่าการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และขนาดของบริษัท (FSize) มีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัท กล่าวคือบริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THIS) และบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีอิทธิพลทางบวกที่ส่งผลให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) มากกว่าบริษัทไม่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THIS) และบริษัทมีขนาดน้อยกว่า ซึ่งมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่มีคุณภาพกำไรเมื่อพิจารณาตามมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล ในขณะที่การจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) อายุของบริษัท (FAge) การเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (Loss) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) และ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) ไม่มีอิทธิพลที่ส่งผลให้บริษัทมีโอกาสที่จะปรับย้อนหลังงบการเงิน (Restatement) กล่าวคือไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัท โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.41 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.41 สรุปผลการวิเคราะห์บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษ-คุณภาพรายการคงค้าง

ลำดับที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	P value
1	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.139
2	บริษัทรับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	มีอิทธิพลทางบวก	0.061*
3	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.259
4	ขนาดของบริษัท มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	มีอิทธิพลทางบวก	0.045**
5	อายุของบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.477
6	การเจริญเติบโตของบริษั มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.345
7	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุ มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.918
8	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.420
9	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.894
10	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงิน	ไม่มีอิทธิพล	0.620

สามารถสรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน ซึ่งมีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีคุณภาพกำไร แสดงในภาพที่ 4.17 ดังต่อไปนี้

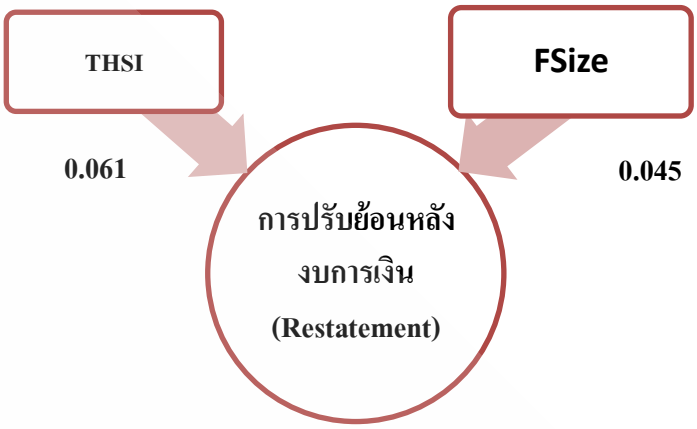

ภาพที่ 4.17 สรุปผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลและลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐาน สมมติ H3 : บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท โดยการวัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ สามารถสรุปผลดังตารางที่ 4.42 ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.42 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร

ตัวแปรอิสระ (X)		คุณภาพกำไร (Earnings Quality)		
		คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)	ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)	การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatement)
X1	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก (0.052)*	ไม่มีอิทธิพล (0.970)	ไม่มีอิทธิพล (0.139)
X2	บริษัทรับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก (0.001)***	ไม่มีอิทธิพล (0.194)	มีอิทธิพล (0.061)*
X3	บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THESG มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก (0.002)***	มีอิทธิพลทางบวก (0.914)	ไม่มีอิทธิพล (0.259)
X4	ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล (0.715)	ไม่มีอิทธิพล (0.680)	มีอิทธิพล (0.045)**
X5	อายุของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	มีอิทธิพลทางบวก (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล (0.606)	ไม่มีอิทธิพล (0.477)

ตารางที่ 4.42 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ (X)		คุณภาพกำไร (Earnings Quality)		
		คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)	ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)	การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatement)
X6	การเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล (0.278)	ไม่มีอิทธิพล (0.139)	ไม่มีอิทธิพล (0.345)
X7	การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล (0.706)	มีอิทธิพลทางบวก (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล (0.918)
X8	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล (0.850)	มีอิทธิพล (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล (0.420)
X9	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล (0.670)	มีอิทธิพล (0.000)***	ไม่มีอิทธิพล (0.894)
X10	บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท	ไม่มีอิทธิพล (0.105)	มีอิทธิพลทางบวก (0.086)*	ไม่มีอิทธิพล (0.620)

จากตารางที่ 4.42 สรุปได้ว่าการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI THSI และTHESG จากทั้งสามสถาบันมีอิทธิพลมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท โดยการวัดคุณภาพกำไรด้วยคุณภาพรายการคงค้าง ในทางตรงกันข้ามการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก THSI มีอิทธิพลทางลบต่อคุณภาพกำไรของบริษัท หากวัดคุณภาพกำไรด้วยการปรับย้อนหลังงบการเงิน นอกจากนี้ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า

การได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จาก DJSI THSI และTHESG จากทั้งสามสถาบันไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทหากวัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ในส่วนของข้อมูลทั่วไปของบริษัทสามารถสรุปได้ว่า อายุของบริษัท การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ และบริษัทบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท ในขณะที่ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทางลบต่อคุณภาพกำไรของบริษัท

ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐาน H3: บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สามารถสรุปได้ว่า บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีทั้งอิทธิพลทางบวกและอิทธิพลทางลบต่อคุณภาพกำไรของบริษัท

4.4.4 ผลการวิเคราะห์คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี

การทดสอบสมมติฐานที่ H4 : คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ซึ่งเป็นการวิเคราะห์อิทธิพลทางอ้อมที่คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร โดยผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ดังนั้นจึงทำการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.43 แสดงรายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis)

ตัวแปร		รายละเอียด
CONT	**ตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นคุณลักษณะทั่วไปของบริษัท**	
	FSize	ขนาดของบริษัท
	FAge	อายุของบริษัท
	Growth	การเจริญเติบโตของบริษัท
	Loss	ผลประกอบการที่แสดงด้วยยอดขาดทุน ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0
	LEV	อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน
	ROA	อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์
	Big4	บริษัทตรวจสอบบัญชี ขนาดใหญ่ ให้มีค่าเป็น 1 และอื่น ๆ เป็น 0
BOD	**คณะกรรมการบริษัท**	
	BOI	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ
	BOS	ขนาดของคณะกรรมการ
	BOG	สัดส่วนของคณะกรรมการเพศหญิง
	BOE	ความรู้ความเชี่ยวชาญของคณะกรรมการ
	BOA	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ
	CEODual	การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ
	BOM	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ
	BOQ	คุณภาพของคณะกรรมการบริษัท
ESG	**ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล**	
	DJSI	การได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน DowJones Sustainability Index ของดัชนีดาวน์โจน
	THSI	การได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
	THESG	การได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน ESG100 ของสถาบันไทยพัฒน์
EQ	**คุณภาพกำไร (Earnings Quality)**	
	AQ	คุณภาพรายการคงค้าง (Accrual Quality)
	RELEV	ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (Value Relevance)
	RESTATE	การปรับงบการเงินย้อนหลัง (Restatement)

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรในโมเดลของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร

	BOI	BOS	Female	BOE	BOA	CEODual	BOM	BOQ	DJSI	THIS	THESG	AQ	RELEV	Restae	FSize	FAge	Growth	LOSS	LEV	ROA	Big4
BOI	.539																				
BOS	.269	.487																			
FEMALE	.262	.365	.473																		
BOE	.276	.346	.425	.465																	
BOA	.340	.345	.360	.357	.476																
CEODual	.342	.339	.349	.342	.408	.461															
BOM	.283	.268	.276	.275	.285	.280	.336														
BOQ	.290	.278	.282	.284	.291	.283	.299	.358													
DJSI	.225	.264	.281	.285	.266	.262	.280	.289	.393												
THIS	.265	.267	.273	.275	.284	.285	.295	.303	.293	.350											
THESG	.245	.281	.264	.255	.269	.271	.271	.293	.298	.304	.363										
AQ	.253	.260	.277	.277	.280	.267	.292	.295	.306	.312	.304	.358									
RELEV	.257	.261	.265	.267	.264	.264	.261	.253	.266	.265	.244	.262	.411								
Restate	.261	.247	.247	.249	.248	.249	.250	.271	.264	.254	.259	.264	.306	.337							
Fsize	.261	.272	.253	.253	.261	.264	.247	.275	.265	.248	.256	.265	.287	.304	.389						
Fage	.237	.244	.245	.249	.235	.238	.253	.265	.265	.252	.248	.265	.285	.294	.318	.373					
Growth	.258	.268	.260	.259	.251	.252	.261	.270	.250	.265	.255	.254	.284	.281	.278	.280	.332				
LOSS	.282	.249	.250	.264	.258	.260	.262	.274	.255	.271	.254	.261	.285	.282	.275	.273	.274	.389			
LEV	.258	.243	.252	.261	.250	.247	.267	.255	.276	.266	.259	.261	.283	.269	.275	.283	.284	.298	.435		
ROA	.274	.261	.240	.265	.267	.259	.258	.273	.276	.263	.283	.265	.274	.287	.280	.284	.284	.290	.346	.453	
Big4	.246	.247	.238	.247	.228	.233	.238	.243	.222	.225	.251	.223	.248	.249	.246	.234	.246	.242	.254	.259	.330

จากตารางที่4.44 ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรในโมเดลของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไรพบว่า ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ทางบวก ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 938.588 (P<0.000) แสดงว่าค่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน(Kaiser-Meyer-Olkin Mcasure of Sampling Adequacy) มีค่าเท่ากับ 0.631 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสูงเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์อิทธิพลได้ในภาพที่ 4.18 ดังต่อไปนี้

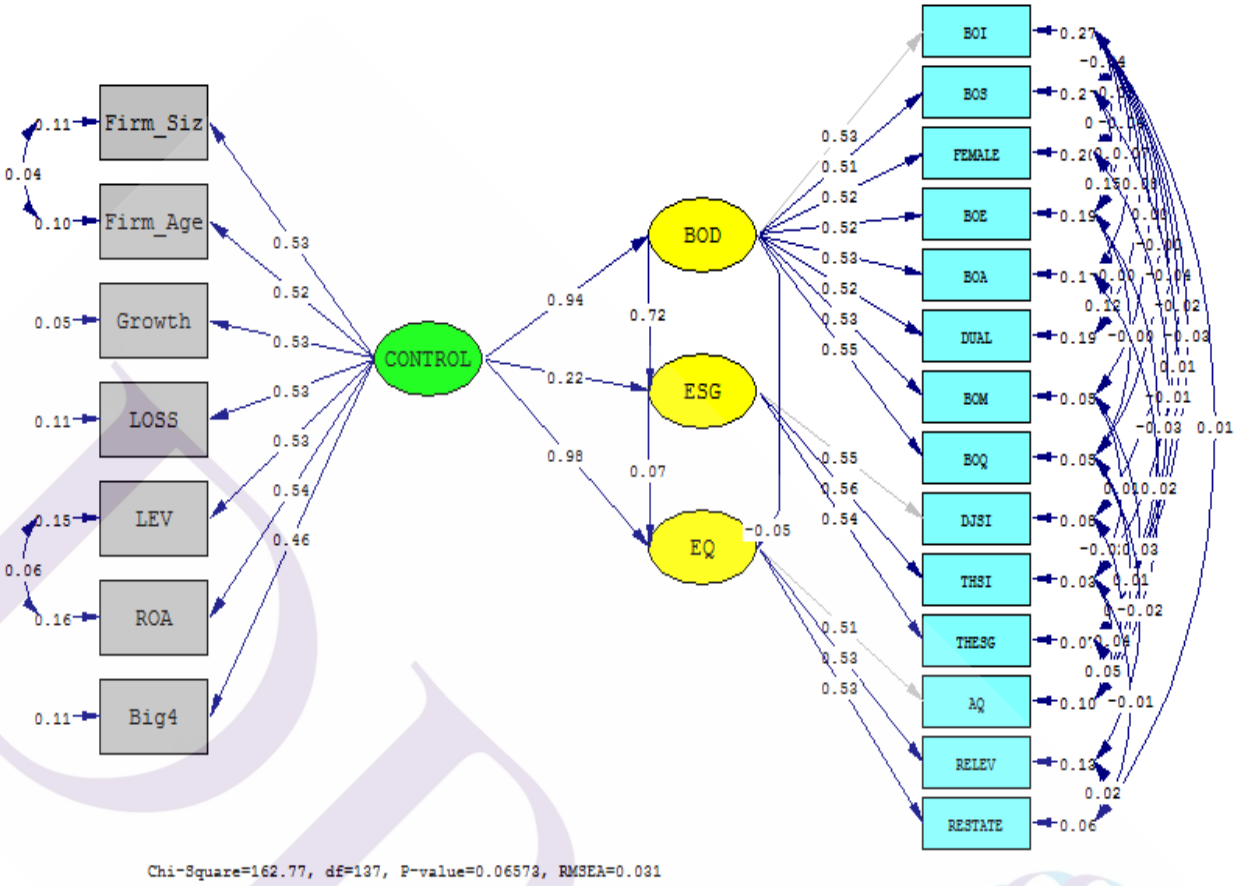

ภาพที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร

จากภาพที่ 4.18 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 162.77 ซึ่งมีค่า P = 0.066 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือค่าไค-สแควร์แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.88 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.80 รวมทั้งดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.034 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ และ RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.031 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) ตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่ คณะกรรมการบริษัท (BOD) ตัวแปรคั่นกลาง ซึ่งได้แก่ ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) และตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ คุณภาพกำไร (EQ) พบว่าลักษณะทั่วไปของบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคณะกรรมการบริษัท คุณภาพกำไร และผลการการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ขนาดของบริษัท (Firm_Size) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (LOSS) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) ซึ่งมีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของบริษัท (Firm_Age) มีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.54 0.53 0.52 และ 0.49 ตามลำดับ ในส่วนของคณะกรรมการบริษัท (BOD) พบว่าคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ สัดสัดของคณะกรรมการอิสระ (BOI) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) ซึ่งมีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่า สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (FEMALE) และการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (DUAL) มีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม และขนาดของคณะกรรมการ (BOS) มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.55 0.53 0.52 และ0.51 ตามลำดับ ในส่วนของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) พบว่าการได้รับการจัดลำดับเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือการได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน DowJones Sustainability Index ของดัชนีดาวน์โจน และการได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของสถาบันไทยพัฒน์มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.56 0.55 และ 0.54 ตามลำดับ ในส่วนของคุณภาพกำไร (EQ) พบว่าข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของตลาดทุนและการปรับย้อนหลังงบการเงิน (RESTATE) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของหน่วยงานกำกับมีความสำคัญเท่ากันซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดันหนึ่ง รองลงมา คือ คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองด้านบัญชี โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.53 และ 0.51

ตารางที่ 4.45 แสดงการประเมินความสามรถของตัวแปรในโมเดลการวัดและค่าความเที่ยงของตัวแปรแฝง

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	λ	θ	Construct Reliability (CR)	Average Variance Extracted (AVE)	R^2
CONT				0.94	0.71	
	FSize	0.85	0.28			0.72
	FAge	0.85	0.27			0.73
	Growth	0.92	0.16			0.84
	LOSS	0.84	0.29			0.71
	LEV	0.81	0.35			0.65
	ROA	0.80	0.36			0.64
	Big4	0.81	0.35			0.65
BOD				0.91	0.55	0.88
	BOI	0.71	0.53			0.51
	BOS	0.73	0.51			0.54
	FEMALE	0.75	0.52			0.57
	BOE	0.77	0.52			0.59
	BOA	0.78	0.53			0.60
	DUAL	0.77	0.52			0.60
	BOM	0.92	0.53			0.84
	BOQ	0.93	0.55			0.86
ESG				0.82	0.60	0.88
	DJSI	0.89	0.55			0.78
	THIS	0.96	0.56			0.92
	THESG	0.89	0.54			0.80
EQ				0.81	0.59	1.00
	AQ	0.85	0.51			0.72
	RELEV	0.83	0.53			0.69
	RESTATE	0.91	0.53			0.82

จากตารางที่ 4.45 พบว่าตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) คณะกรรมการบริษัท (BOD) ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) และคุณภาพกำไร (EQ) มีค่า Construct Reliability (CR) เท่ากับ 0.94 0.91 0.82 และ 0.81 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.60 และมีค่าสูงเข้าใกล้ 1 ทุกตัวแปร แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดในโมเดล มีค่าความเที่ยงขององค์ประกอบสูง และพบว่าตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) คณะกรรมการบริษัท (BOD) ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) และคุณภาพกำไร (EQ) มีค่า Average Variance Extracted(AVE) เท่ากับ 0.71 0.55 0.60 และ 0.59 ซึ่งตัวแปรทุกตัวมีค่าเกิน 0.50 แสดงว่าองค์ประกอบทุกตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรสังเกตได้ในองค์ประกอบได้มาก จากค่า R^2 ของตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 21 โมเดลมีค่าเกินกว่า 0.50 คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมีค่าสูงมาก แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลมีค่าความเที่ยงที่เกิดจากการวัดได้ดีมาก

ตารางที่ 4.46 แสดงผลการวิเคราะห์อิทธิพลในโมเดลโครงสร้าง

ตัวแปรตาม (Dependent)	**อิทธิพล**	**ตัวแปรต้น (Independent)**		
		CONT	**BOD**	**ESG**
EQ	DE	0.98	-0.05	0.07**
	IE	0.02	0.05	-
	TE	1.00**	0.00	0.07**
BOD	DE	0.94**	-	-
	IE	-	-	-
	TE	0.94**	-	-
ESG	DE	0.22**	0.72**	-
	IE	0.68**	-	-
	TE	0.90**	0.72**	-
DE= อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลรวม ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01				

จากตารางที่ 4.46 ในส่วนของการวิเคราะห์อิทธิพลพบว่าตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไร (EQ) มากที่สุด รองลงมาคือ คณะกรรมการบริษัท (BOD) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) เป็นลำดับสุดท้าย โดยมีค่าอิทธพลเท่ากับ 0.98 0.94 และ 0.22 ตามลำดับ ตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ผ่านคณะกรรมการบริษัท (BOD) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.68 นอกจากนี้ตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไร (EQ) ผ่านคณะกรรมการบริษัท (BOD) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.05 ซึ่งมีอิทธิพลมากกว่าการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไร (EQ) ผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ซึ่งมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.02 ในส่วนของคณะกรรมการบริษัท (BOD) มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) มากกว่าคุณภาพกำไร (EQ) โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.72 และ -0.05 สำหรับอิทธิพลทางอ้อมของคณะกรรมการบริษัท (BOD) ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) มีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.05

จากการวิเคาะห์อิทธิพลสรุปได้ว่า คุณลักษณะทั่วไปของบริษัทซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมมีอิทธิพลทางตรงที่สามารถอธิบายคุณภาพกำไรได้ร้อยละ 98 และมีอิทธิพลทางตรงที่สามารถอธิบายคณะกรรมการบริษัทได้ร้อยละ 94 ซึ่งมีอิทธิพลในระดับที่สูงมาก ในขณะที่มีอิทธิพลทางตรงที่สามารถอธิบายผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทได้ร้อยละ 22 ซึ่งมีอิทธิพลในระดับต่ำ นอกจากนี้ในส่วนของคณะกรรมการบริษัทนั้นไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมที่จะสามารถอธิบายคุณภาพกำไรได้ซึ่งมีอิทธิพลที่สามารถอธิบายคุณภาพกำไรได้เพียงร้อยละ 5 เท่านั้น แต่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางตรงที่สามารถอธิบายผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทได้ร้อยละ 72 ซึ่งมีอิทธิพลในระดับที่สูง ในส่วนของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลนั้นมีอิทธิพลทางตรงที่จะสามารถอธิบายคุณภาพกำไรได้ร้อยละ 7 ซึ่งมีอิทธิพลในระดับต่ำ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์อิทธิพลยังพบว่า คุณลักษณะทั่วไปของบริษัทซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมมีอิทธิพลทางอ้อมที่สามารถอธิบายผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทโดยผ่านคณะกรรมการบริษัทได้ร้อยละ 68 ซึ่งมีอิทธิพลในระดับที่สูง สามารถกล่าวได้ว่าคุณลักษณะทั่วไปของบริษัทเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีคณะกรรมการบริษัทที่ดี และเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีคุณภาพกำไรที่ดี นอกจากนี้เมื่อบริษัทมีคณะกรรมการที่ดีจะส่งผลให้บริษัทมี

อิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทที่ดีด้วยเช่นเดียวกัน

ดังนั้นผลการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ H4: คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี สามารถสรุปได้ว่าคณะกรรมการบริษัทคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลที่สามารถอธิบายคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี แต่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางตรงที่สามารถอธิบายผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทในระดับที่สูง

4.5 บทสรุป

ในบทนี้ผู้วิจัยได้อธิบายถึงผลการศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย โดยแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเริ่มจากการวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลและอธิบายทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับคุณภาพกำไร และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล รวมทั้งการวิเคราะห์เชิงอนุมานโดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) สำหรับในบทที่ 5 ถัดไปจะกล่าวถึงบทสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

บทที่ 5
บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559

แนวคิดสำหรับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) ในงานวิจัยครั้งนี้วัดคุณภาพกำไรจาก 3 มิติ ซึ่งได้แก่ มิติที่หนึ่งคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลบัญชี ใช้คุณภาพรายการคงค้างเป็นตัวแทนของตัววัดคุณภาพกำไรมุมมองด้านบัญชี มิติที่สองคุณลักษณะคุณภาพกำไรตามข้อมูลตลาด ใช้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรมุมมองด้านตลาดตามแนวทางการวิจัยของ Francis et al. (2004) และมิติที่สามคุณลักษณะคุณภาพกำไรอื่น ๆ ใช้การปรับงบการเงินย้อนหลัง เพื่อเป็นตัวแทนของคุณภาพกำไรจากมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแลตามแนวทางการวิจัยของ Huang et al. (2012) สำหรับการสรุปและอภิปรายผลการศึกษา ในส่วนถัดไปจะนำเสนอบทสรุปผลการศึกษา ตามวัตถุประสงค์และการอภิปรายผลการศึกษาโดยการใช้ข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมเพื่อการสนับสนุนผลการศึกษา นอกจากนั้นยังนำเสนอข้อจำกัดและข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในอนาคต ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อจำกัด

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษาคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นดังนี้

5.1.1.1 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.2 ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- ขนาดของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ขนาดของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ขนาดของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.3 สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง มีอิทธิพลทางบวก ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.4 ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.5 อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.6 การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.7 จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.1.8 คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัท สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- คุณภาพของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- คุณภาพของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- คุณภาพของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.2 การศึกษาคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นดังนี้

5.1.2.1 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)
- สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)
- สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.2 ขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- ขนาดของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- ขนาดของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- ขนาดของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.3 สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.4 ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.5 อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.6 การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.7 จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.2.8 คุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- คุณภาพของคณะกรรมการอิสระ มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- คุณภาพของคณะกรรมการอิสระ มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- คุณภาพของคณะกรรมการอิสระ มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.3 การศึกษาผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นดังนี้

5.1.3.1 บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.3.2 บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีอิทธิพลทางบวก ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.3.3 บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลทางบวก ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4 การศึกษาตัวแปรควบคุมที่มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นดังนี้

5.1.4.1 ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- ขนาดของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ขนาดของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- ขนาดของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4.2 อายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- อายุของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- อายุของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- อายุของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4.3 อัตราการเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท ไม่อิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4.4 การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท ไม่อิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4.5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท ไม่อิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4.6 อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัท ไม่อิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.4.7 บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดคุณภาพกำไร จาก 3 มิติ ได้ดังนี้

- บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่อิทธิพล ต่อคุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพล ต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพล ต่อการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.1.5 การศึกษาตัวแปรควบคุมที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นดังนี้

5.1.5.1 ขนาดของบริษัทมีอิทธิพลททางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผล

การศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- ขนาดของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- ขนาดของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- ขนาดของบริษัท มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.5.2 อายุของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- อายุของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- อายุของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- อายุของบริษัท ไม่อิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.5.3 อัตราการเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนิงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.5.4 การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.5.5 อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- การอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.5.6 อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัท มีอิทธิพลทางบวก ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัท ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.5.7 บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีอิทธิพลทำให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น สรุปผลการศึกษาตามการวัดผลการดำเนินงานจากข้อมูลการจัดลำดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล จาก 3 สถาบัน ได้ดังนี้

- บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

- บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI)

- บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.1.6 การศึกษาคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งทำการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) สรุปผลการศึกษาแต่ละประเด็น ได้ดังต่อไปนี้

5.1.6.1 การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรของโมเดลอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระในส่วนของคณะกรรมการบริษัท (BOD) พบว่าคุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) ซึ่งมีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่า สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (FEMALE) และการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (DUAL) มีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม และขนาดของคณะกรรมการ (BOS) มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

- ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรคั่นกลางในส่วนของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) พบว่าการได้รับการจัดลำดับเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือ การได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน DowJones Sustainability Index ของดัชนีดาวน์โจน และการได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของสถาบันไทยพัฒน์มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

- ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรควบคุมในส่วนของลักษณะทั่วไปของบริษัท พบว่าอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ขนาดของบริษัท (Firm_Size) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (LOSS) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) ซึ่งมี

ความสำคัญเท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของบริษัท (Firm_Age) มีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

- ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรตามในส่วนของคุณภาพกำไร พบว่า ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของตลาดทุนและการปรับย้อนหลังงบการเงิน (RESTATE) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของหน่วยงานกำกับมีความสำคัญเท่ากันซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดันหนึ่ง รองลงมาคือ คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองด้านบัญชี

5.1.6.2 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลในโมเดลโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

- คณะกรรมการบริษัท (BOD) ไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อคุณภาพกำไร แต่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทในระดับที่สูง

- ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล มีอิทธิพลทางตรง ต่อคุณภาพกำไรในระดับต่ำ

- ตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) มีอิทธิพลทางตรง ต่อคุณภาพกำไร (EQ) มากที่สุด รองลงมาคือคณะกรรมการบริษัท (BOD) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) เป็นลำดับสุดท้าย

- ตัวแปรควบคุมซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) มีอิทธิพลทางอ้อม ต่อคุณภาพกำไร (EQ) ผ่านคณะกรรมการบริษัท (BOD) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG)

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษา พบว่ามีหลายปัจจัยซึ่งเป็นคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท และลักษณะทั่วไปของบริษัทซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมที่มีอิทธิพลและไม่มีอิทธิพลกับคุณภาพกำไร (Earnings Quality) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ดังนี้

5.2.1 คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร

การศึกษาถึงคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไร ซึ่งเป็นการตอบคำถามวิจัยที่ว่า คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณภาพกำไรของบริษัทหรือไม่ สามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

5.2.1.1 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้าง และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง และไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทน ซึ่งเป็นแนวคิดของ Jensen and Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ตัวการต้องการให้ตัวแทนสร้างมูลค่าสูงสุดแก่กิจการโดยตัวแทนได้รับผลตอบแทนตามที่ได้กำหนดไว้ ในขณะที่ตัวแทนก็มุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองด้วย และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts and Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ว่าเป็นแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลาดทุนและรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีของกิจการ ผู้บริหารจะตัดสินใจใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของ Klein (2002) ที่ยืนยันว่าคณะกรรมการที่เป็นอิสระจากผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการตกแต่งกำไร Xie et al. (2003) ที่พบว่าร้อยละของกรรมการอิสระที่เป็นบุคคลภายนอกมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไรโดยรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร และ Anderson et al. (2003) Firth et al. (2007) ที่พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทส่งผลให้ความสามารถในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินของกำไรดีขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับ Huang et al. (2012) Ali Shah et al. (2009) Anderson et al. (2003) และนิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร (2555) ที่ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระกับการตกแต่งกำไรของบริษัท โดยผลการศึกษาสนับสนุนผลการศึกษาของ Sarkar et al. (2008) ที่พบว่าไม่ใช่เพียงแค่มีกรรมการอิสระเท่านั้นที่จะทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท แต่กรรมการอิสระต้องเป็นกรรมการอิสระที่มีคุณภาพที่จะมีความสำคัญทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท โดยผลการศึกษาพบว่าคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารและสำหรับประเทศไทยอาจเป็นไปได้ว่าเนื่องจาก การมีอิทธิพลของประธานเจ้าหน้าที่บริหารที่มี

ส่วนร่วมในการเลือกคณะกรรมการบริษัทที่สามารถลดประสิทธิภาพการสอดส่องดูแลผู้จัดการของคณะกรรมการได้ เมื่อประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีอิทธิพลคลอบงำคณะกรรรมการมากก็จะทำให้มีความเป็นไปได้น้อยที่คณะกรรมการจะพบความผิดปกติของงบการเงินที่กรรมการอิสระอาจจะจับได้ (Agrawal et al., 2005) นอกจากนี้ประสิทธิภาพของคณะกรรมการ และความสามารถในการกำกับดูแลของคณะกรรมการไม่ได้ขึ้นอยู่กับร้อยละของกรรมการภายนอกเท่านั้น แต่ต้องเกิดจากทั้งการทำงานร่วมกันระหว่างกรรมการภายในและกรรมการภายนอก โดยที่ Klein (1998) มีหลักฐานว่า หากบริษัทมีประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหาหรือคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนทำให้ความเป็นอิสระของคณะกรรมการลดลง ซึ่งทำให้กรรมการอิสระไม่มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง

5.2.1.2 ขนาดของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียที่พัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งต่อมา Freeman (1984) ก็ได้สนับสนุนว่าผู้บริหารต้องสร้างความพอใจต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของบริษัท นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับ Firth et al. (2007) ที่ศึกษาโครงสร้างการถือหุ้น และโครงสร้างการบริหารงานแบบมีคณะกรรมการสองระดับ (Two-Tier Board Structure) กับผลกระทบต่อคุณภาพของกำไร ที่พบว่าหากคณะกรรมการกำกับมีจำนวนมากและมีการปฏิบัติงานที่มากขึ้นจะช่วยให้ความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหุ้นกับกำไรดีขึ้น ลดรายการคงค้างที่เกิดขึ้นจากดุลยพินิจของผู้บริหาร และลดการแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชี

แต่เมื่อวัดคุณภาพกำไรในมุมมองของตลาดทุนผลการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้นหรือลดลง และวัดคุณภาพกำไรในมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแลพบว่าขนาดของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งผลการศึกษาสนับสนุนผลการศึกษาของ Xie et al. (2003) ที่พบว่าคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไรโดยรายการคงค้างจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุเนื่องมาจากจำนวนของคณะกรรมการในแต่ละบริษัทมีจำนวนไม่แตกต่างกัน และเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีการกำหนดไว้ว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ควรมีจำนวนคณะกรรมการบริษัทขนาดที่เหมาะสมไม่เล็กเกินไปจนขาดความ

หลากหลายทางความคิดและไม่ใหญ่เกินไปจนขาดความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้เพียงว่าบริษัทต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน และในทางปฏิบัติตามคู่มือต่าง ๆ จะแนะนำว่าขนาดของคณะกรรมการที่เหมาะควรอยู่ที่ 9-15 คน แต่ก็ไม่มีจำนวนตายตัวและเหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละบริษัท (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรพย์, 2547)

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าหากวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองข้อมูลบัญชีซึ่งคณะกรรมการบริษัทมีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูลบัญชีแต่เมื่อบริษัทที่มีคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่ส่งผลให้คณะกรรมการมีแนวคิดที่หลากหลายซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียที่ผู้บริหารหรือคณะกรรมการจะคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวจึงมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทดีขึ้น ซึ่งกล่าวได้ว่าคุณภาพกำไรของบริษัทซึ่งวัดด้วยข้อมูลบัญชีดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหากวัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจซึ่งเป็นการวัดที่ใช้ทั้งข้อมูลบัญชีและมูลค่าตลาดของบริษัทซึ่งถือได้ว่าเป็นมุมมองของตลาดทุน และการวัดคุณภาพกำไรด้วยการปรับย้อนหลังงบการเงินซึ่งเป็นมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแล พบว่าขนาดของคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร ซึ่งอาจเนื่องมากจากขนาดของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีขนาดที่ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นปัจจัยที่ตลาดทุนและหน่วยงานกำกับดูแลใช้ในการพิจารณาคุณภาพกำไรของบริษัท

5.2.1.3 สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างและข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียที่นำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคมและสนับสนุนว่าผู้บริหารต้องสร้างความพอใจต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของบริษัท นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับ Daily et al. (2000) และ Rose (2007) ที่พบว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคณะกรรมการที่มีเพศชายทั้งหมด คณะกรรมการที่มีกรรมการเพศหญิงจะให้มุมมองที่แตกต่างในห้องประชุม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Hillman et al. (2007) ที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทที่มีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงมากขึ้นแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีคุณภาพกำไรที่สูงขึ้น ตลอดจนการศึกษาของ Srinidhi et al. (2011) ที่แสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของกรรมการเพศหญิงในคณะกรรมการบริษัทช่วยให้คณะกรรมการบริษัทบรรลุวัตถุประสงค์ในการเพิ่มคุณภาพกำไรได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Lara et al. (2017) ที่พบว่าร้อยละของสัดส่วนกรรมเพศหญิงในกรรมการอิสระที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์ที่ทำให้บริษัทมีการตกแต่ง

กำไรลดลง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างและข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นเนื่องมากจากเมื่อคณะกรรมการบริษัทมีสมาชิกที่เป็นกรรมการเพศหญิงจะส่งผลให้กรรมการมีความขยันมากขึ้น และมีการเรียกร้องในความรับผิดชอบสำหรับการทำงานของผู้จัดการมากขึ้น (Adams and Ferreira, 2009)

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งสอดคล้องกับ García-Sánchez et al. (2017) ที่พบว่ากรรมการที่เป็นเพศหญิงไม่มีอิทธิพลกับการบัญชีตามหลักความระมัดระวังและคุณภาพกำไรในธุรกิจธนาคาร ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุที่เนื่องจากมาจากการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่มีสาเหตุมามาจากการปรับงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุง และอาจเป็นการปรับย้อนหลังงบการเงินที่ไม่ใช่การปรับรายการที่สำคัญ หรือเป็นการปรับย้อนหลังที่มีขนาดของร้อยละที่ทำให้กำไรมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงส่งผลให้สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงไม่ได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับย้อนหลังงบการเงิน

5.2.1.4 ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพล ทำให้คุณภาพรายการคงค้าง ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง และความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลงซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทน ซึ่งเป็นแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ที่ตัวแทนมุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเอง และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts & Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดว่าที่ผู้บริหารจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเองมากกว่าประโยชน์ส่วนร่วมซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง โดยที่ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Badolato et al. (2014) Bédard et al. (2004) Carcello et al. (2006) Krishnan (2005) และ Wang et al. (2015) ที่พบว่าการที่กรรมการอิสระกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชี และกรรมการตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจของบริษัทสามารถลดการตกแต่งกำไรของบริษัทผ่านรายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารได้อย่างมีนัยสำคัญ และสามารถลดโอกาสที่จะก่อให้เกิดการทุจริตทางการเงินของบริษัทได้ด้วย ซึ่ง

สอดคล้องกับ Abbott et al. (2004) และ Xie et al. (2003) ก็พบว่ากรรมการตรวจสอบที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงินช่วยให้บริษัทมีการแก้ไขงบการเงินลดลง

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับ García-Sánchez et al. (2017) ที่พบว่าบทบาทในการติดตามของกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเงิน ไม่มีอิทธิพลกับการบัญชีตามหลักความระมัดระวังและคุณภาพกำไรในธุรกิจธนาคาร นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาในภูมิภาคเอเชียที่การศึกษาในประเทศมาเลเซียของ Iskandar & Abdullah (2004) Ismail et al. (2008) และ Rahman & Ali (2006) ซึ่งไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีการเงินกับคุณภาพกำไร อาจเนื่องมากจากประโยชน์ที่ได้จากกรรมการอิสระที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านบัญชีหรือการเงินในคณะกรรมการบริษัท หรือในกรรมการตรวจสอบอาจจะมีความสำคัญต่อบริษัทขนาดเล็กมากกว่าซึ่งคณะกรรมการอาจจะขาดทักษะทางด้านการเงิน ซึ่งผลกระทบอาจจะมีเพียงเล็กน้อยในบริษัทขนาดใหญ่ที่คณะกรรมการมีความรู้ความเชี่ยวชาญที่มากกว่าอยู่แล้ว (Agrawal, A. and Chadha, S., 2005) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นบริษัทที่อยู่ในดัชนี SET100 ซึ่งเป็นบริษที่มีขนาดใหญ่ และ อาจเนื่องมากจากสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินแต่ละบริษัทมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในการจดทะเบียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีการกำหนดไว้ว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ต้องมีคณะกรรมการที่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะสามารถทำหน้าที่ในฐานะกรรมการตรวจสอบซึ่งต้องมีกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 1 คนที่มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะสามารถทำหน้าที่ในการสอบทานความน่าเชื่อถือของงบการเงิน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2547) ซึ่งอาจจะส่งผลให้สัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญการบัญชีหรือการเงินไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.1.5 อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างและข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลงซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทนที่เป็นแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ที่ตัวแทนมุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเอง และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts & Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดว่าที่ผู้บริหารจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเองมากกว่าประโยชน์ส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง ซึ่งผลการศึกษา

ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Huang et al. (2012) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพของรายงานทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพบว่าอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งตัวเลขกำไรตามที่นักวิเคราะห์พยากรณ์ นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของของ Huang et al. (2012) ที่พบว่าอายุของประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการแก้ไขงบการเงิน อาจจะเนื่องมากจากการปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการปรับย้อนหลังจากการแก้ไขงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ใช้เป็นการปรับย้อนหลังเพื่อแก้ไขงบการเงินที่ผิดพลาด

จากผลการศึกษาข้างต้นอาจมีสาเหตุมาจากอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทซึ่งพบว่าคณะกรรมการบริษัทของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ระหว่าง 45 – 73 ปี ซึ่งแต่ละบริษัทมีอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ferrero-Ferrero et al. (2015) ที่พบว่าความหลากหลายของยุคสมัย (generational diversity) ของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งพบว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความหลากหลายของยุคสมัยจึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพรายการคงค้าง และข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ คุณภาพกำไรของบริษัท

5.2.1.6 การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ผลการศึกษาพบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ซึ่ง Davis et al. (1997) ได้อธิบายว่าบุคคลจะมีการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเป็นหลัก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนจะบริหารงานให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว เพื่อนำไปสู่การยอมรับทางสังคมซึ่งเป็นความต้องการสูงสุด ดังนั้นผู้บริหารสูงสุดขององค์กรจะผู้ที่มีอำนาจเด็ดขาดในการบริหารงานทำให้ลดความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นภายในองค์กรซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อกิจการ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Brickley et al. (1997) และ Chagnati et al. (1985) ซึ่งเป็นการสนับสนุนทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ พบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) ทำให้ผลการดำเนินงานของกิจการดีขึ้น

นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาของ Sarkar et al. (2008) พบว่าการควบตำแหน่งแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO duality) ไม่ได้ทำเกิดการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารเพิ่มขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้นหรือน้อยลงและการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bradbury et al. (2004) Firth et al. (2007) และ Xie et al. (2003) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการควบตำแหน่งแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) กับคุณภาพกำไร

จากผลการศึกษาข้างต้นอาจจะสรุปได้ว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้นซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลบัญชีเท่านั้น ดังนั้นผู้บริหารสูงสุดของบริษัทจึงมีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือกวิธีการบัญชีของบริษัทเพื่อตอบสนองความต้องการต่อสังคมเพื่อให้นำไปสู่ความยอมรับของสังคมซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ ในขณะที่การควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและการปรับย้อนหลังงบการเงิน เนื่องมาจากกข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นการวัดคุณภาพกำไรที่ใช้ข้อมูลบัญชีและข้อมูลมูลค่าตลาดของบริษัทประกอบกัน ซึ่งผู้บริหารสูงสุดไม่อิทธิพลในการกำหนดมูลค่าตลาดของบริษัท นอกจากนี้การปรับย้อนหลังงบการเงินซึ่ งส่วนใหญ่การปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นการปรับตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้บริหารสูงสุดไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ดังนั้นจึงอาจเป็นสาเหตุให้การควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจและการปรับย้อนหลังงบการเงิน

5.2.1.7 จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ

ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ที่ Davis et al. (1997) ได้อธิบายว่าบุคคลจะมีการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเป็นหลัก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนจะบริหารงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Xie et al. (2003) ที่พบว่าจำนวนครั้งของการประชุมของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ชี้ให้เห็นว่าเมื่อคณะกรรมการมีการประชุมบ่อยขึ้นจะส่งให้การตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่เกิดจากดุลยพินิจของฝ่ายบริหารลดลง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อคณะกรรมการมีการปฏิบัติงานมากขึ้นอาจจะทำให้การสอดส่องดูแลดีกว่าคณะกรรมการที่ไม่มีการปฏิบัติงาน นอกจากนั้นผลการการศึกษายังพบว่าจะมีการตกแต่งกำไรลดลดเมื่อคณะกรรมการและกรรมการตรวจสอบมีการประชุมมากขึ้น ดังนั้นกิจกรรมของคณะกรรมการและกรรมการจึงมีอิทธิพลที่สามารถช่วยให้การกำกับดูแลของกิจการมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้การกำกับดูแลรายงานทางการเงินของคณะกรรมการและกรรมการตรวจสอบสามารถมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในขณะที่ผลการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลาดทุนและรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีของกิจการ ผู้บริหารจะตัดสินใจใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเมื่อคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศมีการประชุมมากขึ้นซึ่งสนับสนุนแนวคิดของ Vafeas (1999) ที่ได้ชี้ให้เห็นว่าคณะกรรมการจะมีการประชุมบ่อยขึ้นในช่วงเวลาที่กิจการประสบกับสถานการณ์ที่ไม่ปกติจึงส่งผลให้บริษัทมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้นหรือน้อยลงซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Firth et al. (2007) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการต่อความสัมพันธ์ของผลตอบแทนของหุ้นกับกำไร รายการคงค้างที่เกิดขึ้นจากดุลยพินิจของผู้บริหาร และแก้ไขความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบบัญชี ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมีค่าเฉลี่ยในการประชุมประมาณ 9 ครั้งต่อปี จึงส่งผลให้จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลต่อข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการ

ตัดสินใจซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลบัญชีและมูลค่าตลาดซึ่งจำนวนครั้งในการประชุมไม่มีอิทธิพลต่อมูลค่าตลาดของบริษัท

5.2.1.8 คุณภาพของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างและข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง และยังพบว่าคุณภาพของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Appiah & Chizema (2016) ที่พบว่าบริษัทจะได้รับประโยชน์จากคณะกรรมการที่มีคุณภาพในแง่ของกรรมการภายนอกที่สามารถสอดส่องดูแลการทำงานของประธานเจ้าหน้าที่บริหารในนามของผู้ถือหุ้นและยังให้คำแนะนำให้คำปรึกษาและรักษาความชอบธรรมให้กับบริษัท ในขณะเดียว Garcia-Torea et al. (2016) ที่พบว่าคณกรรมการที่มีประสิทธิภาพมีความเป็นได้อย่างมากที่สร้างผลประโยชน์ให้ทั้งผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ตลอดจนการศึกษาของ Sarkar et al. (2008) ที่พบว่าไม่ใช่เพียงเฉพาะแค่ว่าบริษัทมีกรรมการอิสระเท่านั้นที่จะลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท แต่คณะกรรมการบริษัทต้องเป็นคณะกรรมการที่มีคุณภาพจึงจะมีความสำคัญทำให้ลดโอกาสในการตกแต่งกำไรของบริษัท นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทน ซึ่งเป็นแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ตัวการต้องการให้ตัวแทนสร้างมูลค่าสูงสุดแก่กิจการโดยตัวแทนได้รับผลตอบแทนตามที่ได้กำหนดไว้ ในขณะที่ตัวแทนก็มุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองด้วย และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts & Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ว่าเป็นแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลาดทุนและรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีของกิจการ ผู้บริหารจะตัดสินใจใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง และนอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ซึ่ง Davis et al. (1997) ได้อธิบายว่าบุคคลจะมีการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเป็นหลัก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนจะบริหารงานให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว อาจเนื่องมากจากสำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบกำลังพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย ได้แก่สภาพแวดล้อมของประเทศ ไม่ใช่ปัจจัยที่มาจากคุณภาพของคณะกรรมการ โดยสนับสนุนผลการศึกษาของ Gaio, C. (2010) ที่พบว่าคุณลักษณะของบริษัทเป็นปัจจัยที่จะอธิบายความหลากหลายของคุณภาพกำไรที่มีระดับที่แตกต่าง

กันสำหรับประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว ในขณะที่สภาพแวดล้อมของประเทศมีความสำคัญมากในการอธิบายคุณภาพของงบการเงินในระดับบริษัทของประเทศที่ยังไม่พัฒนา

5.2.2 คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

การศึกษาถึงคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลซึ่งเป็นการตอบคำถามวิจัยที่ว่า บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้นหรือไม่ สามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

5.2.2.1 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Suchman (1995) และ Darrell & Schwartz (1997) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ผลการศึกษายังไม่สอดคล้องกับ Herda et al. (2012) พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับรายงานความยั่งยืน และพบว่ามีความเป็นไปได้ที่รายงานความยั่งยืนจะมีคุณภาพสูงขึ้นเมื่อกรรมการบริษัทมีความอิสระมากขึ้น Jizi et al. (2014)

พบว่าความเป็นอิสระของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผลข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม Ahmad et al. (2017) พบว่ากรรมการอิสระจะเป็นตัวแทนที่รักษาผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย โดยที่ความสามารถของกรรมการอิสระจะช่วยส่งเสริมให้รายงานความความรับชอบต่อสังคมของบริษัทดีขึ้น ซึ่งพบเฉพาะในบางอุตสหกรรม ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ คือ มีคณะกรรมการอิสระอย่าง

น้อย 1 ใน 3 ของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดแต่ต้องไม่น้อยกว่า 3 คน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2547) และผลการวิเคราะห์บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่าแต่ละบริษัทมีจำนวนคณะกรรมการอิสระไม่ได้แตกต่างกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงอาจจะทำให้สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัท

5.2.2.2 ขนาดของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าขนาดของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม ทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Darrell & Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับ Jizi et al. (2014) ที่พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผลข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

แต่อย่างไรก็ตามขนาดของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) อาจเนื่องมากจากการจัดลำดับให้บริษัทเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) เป็นการคัดเลือกจากทุกบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งแตกต่างจากการจัดลำดับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่คัดเลือกจากบริษัทที่สมัครใจเข้ารับการประเมินซึ่งบริษัทส่วนใหญ่ที่สมัครใจเข้ารับการประเมินจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีเป็นบริษัทขนาดใหญ่ซึ่งเป็นได้ว่าจะมีคณะกรรมการบริษัทขนาดใหญ่ จึงอาจส่งผลให้ขนาดของคณะกรรมการจึงอิทธิพลต่อการจัดลำดับของตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย แต่ไม่มีอิทธิพลต่อการจัดลำดับของสถาบันไทยพัฒน์

5.2.2.3 สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง

ผลการศึกษาพบว่าสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Suchman (1995) และ Darrell & Schwartz (1997) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคม และผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Zhang et al. (2013) พบว่าเมื่อบริษัทมีกรรมการที่เป็นเพศหญิงมากขึ้นจะมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมดีขึ้น Fernandez-Feijoo et al. (2014) ผลการศึกษาสนับสนุนว่าประเทศที่มีสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คน ในระดับสูงจะส่งผลให้มีระดับการรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสูงขึ้น อาจเป็นไปได้ว่าที่สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล เนื่องจากไม่ใช่เพียงบริษัทมีสัดส่วนของกรรมการเพศหญิงที่มาก แต่เนื่องมากคณะกรรมการต้องมีความเชื่อว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะสร้างมูลค่าให้แก่บริษัทได้ คณะกรรมการต้องมีความสามารถที่ทำให้บุคคลกรในองค์กรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม และค่าตอบแทนของผู้บริหารระดับสูงควรจะสะท้อนจากผลการดำเนินด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Knudsen et al., 2013) ซึ่งสอดคล้องกับ Fernandez-Feijoo et al. (2014) ที่ไม่พบหลักฐานที่สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงอย่างน้อย 3 คน มีผลกระทบต่อความเชื่อถือได้ของรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม

5.2.2.4 ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Darrell & Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ที่กล่าวว่าสังคมเป็น ผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคม แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับ Bear et al. (2010) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้พื้นฐานอย่างมืออาชีพของคณะกรรมการกับชื่อเสียงของบริษัทและผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จึงอาจกล่าวได้ว่าความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีเนื่องมากจาก คณะกรรมการต้องมีความเชื่อว่าความรับผิดชอบต่อสังคมจะสร้างมูลค่าให้แก่บริษัทได้ คณะกรรมการต้องมีความสามารถที่ทำให้บุคคลกรในองค์กรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม และค่าตอบแทนของผู้บริหารระดับสูงควรจะสะท้อนจากผลการดำเนินด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ตามแนวคิดขอ Knudsen et al. (2013) ไม่ใช่เพียงการมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินเท่านั้น

5.2.2.5 อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Darrell & Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่

รับผิดชอบต่อสังคม แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาของ Ferrero-Ferrero et al. (2015) พบว่าความหลากหลายของยุคสมัย (Generational Diversity) ของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท การศึกษานี้เสนอแนะให้เพิ่มความหลากหลายยุคสมัยภายในโครงสร้างคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนภายในบริษัท ซึ่งการศึกษาพบว่าอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มีความหลากหลายของยุคสมัยจึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

5.2.2.6 การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ผลการศึกษาพบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Darrell & Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคม และผลการศึกษายังสอดคล้องกับ Jizi et al. (2014) ที่พบว่าการควบตำแหน่งของประธานคณะกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO duality) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผลข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) อาจเนื่องมาจากผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยเห็นว่าการจัดลำดับให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นปัจจัยที่นักลงทุนที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากที่สุด จึงส่งผลให้ควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ มีอิทธิพลทำให้บริษัท

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) แต่ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG)

5.2.2.7 จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจากแนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Darrell & Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคม อาจเป็นไปได้ว่าในการประชุมของคณะกรรมการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทสไทยไม่มีวาระการประชุมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังมในทุกครั้งที่มีการประชุมกรรมการบริษัท ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Shaukat et al. (2016) คณะกรรมการบริษัทต้องมีการกำหนดเป้าหมายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) อย่างชัดเจนจะทำให้คณะกรรมการสามารถพัฒนากลยุทธในเชิงรุกและมีความหลากหลายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มากขึ้น จึงส่งผลให้จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการไม่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.2.8 คุณภาพของคณะกรรมการ

ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียพัฒนามาจาก

แนวคิดของ Barnard (1938) จากการนำเสนอมุมมองด้านบวกของผู้จัดการในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม และทฤษฎีความชอบธรรมซึ่งถูกกล่าวถึงโดย Darrell & Schwartz (1997) และ Suchman (1995) ที่กล่าวว่าสังคมเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม จากแนวคิดนี้ เป็นการมองในประเด็นของความชอบธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อว่าอำนาจในการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรบุคคลขององค์กรนั้นไม่เกิดจากความต้องการขององค์กรเอง แต่แท้ที่จริงอำนาจและสิทธิเหล่านี้ได้มาจากการยอมรับของสังคม นอกจากนี้ผลการศึกษายังสนับสนุน Garcia-Torea et al. (2016) ที่พบว่าคณกรรมการที่มีประสิทธิภาพมีความเป็นได้อย่างมากที่สร้างผลประโยชน์ให้ทั้งผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ซึ่งจากทั้งสองทฤษฎีมีแนวคิดที่ว่าองค์กรมุ่งหวังในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมด้วยการดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคม อาจเนื่องมากจากการวัดคุณภาพกรรมการ หนึ่งลักษณะคือ บริษัทมีการแต่งตั้งคณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งหมายความว่า บริษัทเล็งถึงความสำคัญและมีเป้าหมายด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่ชัดเจน ดังนั้นจึงส่งผลให้คุณภาพคณะกรรมการมีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ซึ่งสนับสนุน การศึกษาของ Shaukat et al. (2016) ที่พบว่าเมื่อคณะกรรมการบริษัทต้องมีการกำหนดเป้าหมายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) อย่างชัดเจนจะทำให้คณะกรรมการสามารถพัฒนากลยุทธในเชิงรุกและมีความหลากหลายด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มากขึ้น จึงส่งผลให้คณะกรรมการบริษัทที่มีคุณภาพมีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทมีโอกาสได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสถาบันไทยพัฒน์

5.2.3 ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร

การศึกษาถึงผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรซึ่งเป็นการตอบคำถามวิจัยที่ว่า บริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้นหรือไม่ สามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และ จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Yip et al. (2011) ที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์ความสัมพันธ์เชิงบวกในอุตสาหกรรมอาหาร นอกจากนี้ผลการศึกษาของ

Muttakin et al. (2015) แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไร แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับ Hong & Andersen (2011) ที่พบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างมากขึ้น และลดการตกแต่งกำไรจากการใช้ดุลยพินิจให้เกิดรายการที่ทำให้กำไรของบริษัทสูงขึ้นซึ่งส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีคุณภาพสูงขึ้น ในขณะที่ Kim et al. (2012) พบหลักฐานที่สนับสนุนว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมดูเหมือนว่าจะมีการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่ดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals) และการตกแต่งกำไรโดยการใช้ดุลยพินิจต่อการทำให้เกิดรายการ (Real Activities Manipulation) ลดลง นอกจากนี้ผลการศึกษาของ Choi et al. (2013) พบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่สูงจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร ตลอดจน Martínez-Ferrero et al. (2015) พบว่าบริษัทที่มีการตกแต่งกำไรมีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับต่ำ โดยบริษัทที่มีคุณภาพของรายการ คงค้างสูงมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสอดคล้องตามหลักของ GRI guidelines นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าบริษัทที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Manescu (2011) ที่ชี้ให้เห็นว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) อาจจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนแต่ไม่ทำให้เกิดประสิทธิผลต่อราคาหุ้นของบริษัท ตลอดจนผลการศึกษาของ Jain et al. (2016) ในการศึกษาโดยใช้ตัวแบบ Ohlson (1995) Value-Relevance Model พบว่ามูลค่าตลาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งวัดจากการที่บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และ จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น บริษัทที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้นซึ่งแสดงถึงการมีคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีความชอบธรรมที่บริษัทจะต้องคำนึงสังคมซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม และสนับสนุนทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย

(Stakeholder Theory) ที่บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคม และจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร

ในขณะเดียวกันผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่ได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Hong & Andersen (2011) ที่พบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นส่งผลให้รายงานทางการเงินของบริษัทมีคุณภาพสูงขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษาของ Choi et al. (2013) พบว่าบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับที่สูงจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร ตลอดจน Martínez-Ferrero et al. (2015) พบว่าบริษัทที่มีการตกแต่งกำไรมีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับต่ำ ตลอดจนการศึกษาของ Kim et al. (2012) ซึ่งพบหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือผู้บริหารสูงสุดทางด้านการเงิน (CEOs/CFOs) ของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะถูกตรวจสอบจากตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินที่ละเมิดมาตรฐานการบัญชีน้อยลง แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับ Yip et al. (2011) ที่พบว่าความรับผิดชอบต่อสังคมและการตกแต่งกำไรมีความสัมพันธ์ความสัมพันธ์เชิงบวกในอุตสาหกรรมอาหาร

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งวัดจากการที่บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงินเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงถึงการมีคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลง ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีตัวแทนที่เป็นแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ที่ตัวแทนมุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเอง และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts & Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดว่าที่ผู้บริหารจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเองมากกว่าประโยชน์ส่วนร่วมซึ่งจะส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทลดลง

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าบริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ไม่มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้นหรือลดลง บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ไม่มีอิทธิพลส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินเพิ่มขึ้นหรือลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Manescu (2011) ที่ชี้ให้เห็นว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) อาจจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนแต่ไม่ทำให้เกิดประสิทธิผลต่อราคาหุ้นของบริษัท ตลอดจนผลการศึกษาของ Kim et al. (2012) ซึ่งพบหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือผู้บริหารสูงสุดทางด้านการเงิน (CEOs/CFOs) ของบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมจะถูกตรวจสอบจากตลาดหลักทรัพย์เกี่ยวกับการจัดทำรายงานทางการเงินที่ละเมิดมาตรฐานการบัญชีน้อยลง

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งวัดจากการที่บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ไม่มีอิทธิพลส่งผลให้ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจดีขึ้นหรือลดลง ซึ่งแสดงว่าไม่ส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสูงขึ้นหรือลดลงเนื่องจากนักลงทุนไม่นำผลการได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการลงทุน ซึ่งสนับสนุนการศึกษาของ อาณัติ ลีมัคเดช (2556) ได้ทำการศึกษาการส่งสัญญาณด้วยรางวัลรับผิดชอบต่อสังคม : กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าบริษัทที่ไม่มีปัญหาตัวแทนเข้าร่วมประกวด CSR และได้รับการเสนอชื่อ ผลการศึกษาไม่พบว่าราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า กิจกรรม CSR นั้นไม่ได้บ่งชี้ระดับธรรมาภิบาลของบริษัทเสมอไป นอกจากนี้ยังอาจกล่าวได้ว่าอาจกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งวัดจากการที่บริษัทได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ไม่มีอิทธิพลส่งผลให้มีการปรับย้อนหลังงบการเงินซึ่งแสดงว่าไม่มีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสูงขึ้นหรือลดลงเนื่องมาจากการปรับย้อนหลังงบการเงินซึ่งส่วนใหญ่การปรับย้อนหลังงบการเงินของบริษัทจด

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นการปรับตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการเปลี่ยนแปลงที่เป็นข้อกำหนดให้บริษัทต้องปฏิบัติตาม ซึ่งไม่เป็นไปตามทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) ที่บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคม และจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร

5.2.4 ตัวแปรควบคุมที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไร

การศึกษาถึงคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการตอบคำถามวิจัยที่ว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้คุณภาพกำไรของบริษัทสูงขึ้นหรือไม่ โดยที่งานวิจัยนี้ได้เพิ่มตัวแปรควบคุมที่อาจจะมีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาพบว่าขนาดของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้าง ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง และไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Bartov et al. (2000) Dechow et al. (1995) Hong & Anderson (2011) Kim et al. (2012) Muttakin et al. (2015) Sarkar et al. (2008) Warfield et al. (1995) Xie et al. (2003) และYip et al. (2011) ที่พบว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะตกแต่งกำไรมากกว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่ ในขณะที่ Huang et al. (2012) พบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการแก้ไขงบการเงินย้อนหลัง นอกจากนี้ Choi et al. (2013) Frankel et al. (2002) และ Srinidhi et al. (2011) ยังพบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไร ยิ่งไปกว่านั้น Chen et al. (2016) พบว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับคุณภาพของรายงานการเงิน ในส่วนของอายุของบริษัทมีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Kim et al. (2012) ที่ชี้ให้เห็นว่าอายุของบรัษัทมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Roychowdhury (2006) ที่พบว่าอัตราการเติบโตของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไรโดยแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงจะมีคุณภาพกำไรที่ต่ำ แต่ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Chen et al. (2016) ที่พบว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทในอัตราสูงมีความความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพของรายงานการเงิน และ Clarkson et al. (2007) ที่พบว่าบริษัทที่มี

โอกาศในการเจริญเติบโตมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนมากขึ้นและลดการไม่สมมาตรของข้อมูล นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่าอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทไม่อิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Roychowdhury (2006) ที่พบว่าอัตราการเติบโตของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไรที่แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงจะมีคุณภาพกำไรที่ต่ำ นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับ Chen et al. (2016) ที่พบว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทในอัตราสูงมีความความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพของรายงานการเงิน ในขณะเดียวกันผลการศึกษาก็พบว่าอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Huang et al. (2012) ที่ชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทในอัตราสูงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแก้ไขงบการเงินย้อนหลัง ในส่วนของการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Klein (2002) และ Muttakin et al. (2015) ชี้ให้เห็นว่าการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนในอดีตของบริษัทมีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร แต่ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Frankel et al. (2002) และ Matsumoto (2002) ที่แสดงให้เห็นว่าบริษัทรายงานผลขาดทุนจะมีการรายงานกำไรที่ดีกว่าที่คาดหวัง (Earnings Surprises) น้อยลงซึ่งสอดคล้องกับ Huang et al. (2012) และ Srinidhi et al. (2011) ที่พบว่าบริษัทที่แสดงผลขาดทุนมีจะมีการตกแต่งกำไรตามการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์น้อยลง ในส่วนของอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Bartov et al. (2000) Dechow et al. (1995) Kim and Park (2005) Muttakin et al. (2015) Sarkar et al. (2008) Teoh et al. (1998) และ Warfield et al. (1995) พบว่าอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไร ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบริษัทที่อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงจะมีคุณภาพกำไรต่ำ ในส่วนของอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Choi et al. (2013) และ Romanus et al. (2008) ที่พบว่าบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงจะมีแรงจูงใจให้ทำการตกแต่งกำไร แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาสอดคล้องกับ Yip et al. (2011) ที่พบว่าอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร และในส่วนของบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่อิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้าง ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจด

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ DeFond & Jiambalvo (1994) และ Frankel et al. (2002) พบว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีแนวโน้มในการตกแต่งกำไรลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Francis et al. (2004) Francis & Schipper (1999) ที่พบว่าบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีการสอดส่องดูแลในกระบวนการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพโดยที่บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่มีคุณภาพกำไรสูงกว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดเล็ก อาจเนื่องมากจากในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมารายได้ที่สำคัญและรายได้รวมที่เพิ่มขึ้นของบริษัทตรวจสอบบัญชีได้รับมาจากการให้บริการ ให้คำปรึกษาชนิดต่าง ๆ การให้บริการที่ไม่ใช่งานด้านการตรวจสอบเหล่านี้อาจจะทำให้คุณภาพของงานตรวจสอบลดลง เนื่องจากความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชีด้อยลง (ลดลง) เพราะพันธะทางเศรษฐกิจที่จะถูกสร้างขึ้นระหว่างผู้สอบบัญชีและลูกค้า (Agrawal, A. and Chadha, S., 2005) จึงส่งผลให้บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพกำไรเพิ่มขึ้นหรือลดลง

แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าการรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดีขึ้นหรือลดลง ในขณะที่อายุของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประโยชน์ต่อการตัดสินมากขึ้นหรือน้อยลง นอกจากนี้อายุของบริษัท การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัท อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัท และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้นหรือลดลง อาจเนื่องมากจากสำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบกำลังพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้แก่สภาพแวดล้อมของประเทศไม่ใช่ปัจจัยที่มาจากลักษณะของบริษัทโดยสนับสนุนผลการศึกษาของ Gaio, C. (2010) ที่พบว่าคุณลักษณะของบริษัทเป็นปัจจัยที่จะอธิบายความหลากหลายของคุณภาพกำไรที่มีระดับที่แตกต่างกันสำหรับประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว ในขณะที่สภาพแวดล้อมของประเทศมีความสำคัญมากในการอธิบายคุณภาพของงบการเงินในระดับบริษัทของประเทศที่ยังไม่พัฒนา

5.2.5 ตัวแปรควบคุมที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

การศึกษาถึงคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการตอบคำถามวิจัยที่ว่า คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลส่งผลให้ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทดีขึ้นหรือไม่ โดยที่งานวิจัยนี้ได้เพิ่มตัวแปรควบคุมที่อาจจะมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาพบว่าขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ahmad et al. (2017) Archel & Lizarraga (2001) Brammer & Pavelin (2006) Ferrero-Ferrero et al. (2015) García-Ayuso & Larrinaga (2003) Harjoto et al. (2015) McWilliams & Siegel (2000) Monteiro & Aibar-Guzmán (2010) Prior et al. (2008) Shaukat & Trojanowski (2016) และ Waddock & Graves (1997) ที่พบว่าบริษัทที่มีขนาดใหญ่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ที่สอดคล้องกับ Clarkson et al. (2007) ที่พบว่าบริษัทที่มีโอกาสในการเจริญเติบโตมีแนวโน้มที่จะเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืนมากขึ้นและลดการไม่สมมาตรของข้อมูล และยังสอดคล้องกับ Herda et al. (2012) ที่พบว่าบริษัทที่มีอัตราการเติบโตของบริษัทที่สูงกว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทที่มีอัตราการเติบโตของบริษัทต่ำ ในส่วนของอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทมีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) ซึ่งสอดคล้องกับ Ahmad et al. (2017) Harjoto et al. (2015) Jizi et al. (2014) และ Martinez-Ferrero (2015) ที่พบว่าบริษัทที่มีอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์สูงมีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทที่มีผลตอบแทนของสินทรัพย์ต่ำ

แต่อย่างไรก็ตาม อายุของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Ahmad et al. (2017) ที่พบว่าบริษัทที่มีอายุ

มากกว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทอายุน้อยกว่า ขนาดของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัทไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุนของบริษัทไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินของบริษัทไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Herda et al. (2012) และ Solomon & Lewis (2002) ที่พบว่าบริษัทที่มีอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงินสูงกว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าบริษัทที่มีอัตราโครงสร้างทางการเงินต่ำ ผลตอบแทนของสินทรัพย์ของบริษัทไม่มีอิทธิพล ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับการจัดลำดับให้เป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี จากดัชนีดาวน์โจน (DJSI) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THSI) และสถาบันไทยพัฒน์ (THESG) อาจเนื่องมากจากสำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบกำลังพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยได้แก่สภาพแวดล้อมของประเทศไม่ใช่ปัจจัยที่มาจากลักษณะของบริษัทโดยสนับสนุนผลการศึกษาของ Gaio, C. (2010) ที่พบว่าคุณลักษณะของบริษัทเป็นปัจจัยที่จะอธิบายความหลากหลายของคุณภาพกำไรที่มีระดับที่แตกต่างกันสำหรับประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว ในขณะที่สภาพแวดล้อมของประเทศมีความสำคัญมากในการอธิบายคุณภาพของงบการเงินในระดับบริษัทของประเทศที่ยังไม่พัฒนา

5.2.6 คณะกรรมการบริษัทที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ซึ่งเป็นการตอบคำถามวิจัยที่ว่า คณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไรของบริษัทผ่านการมีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี หรือไม่ โดยทำการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ซึ่งสามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

5.2.6.1 อิทธิพลของตัวแปรของโมเดลอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร อภิปรายผลของการศึกษาได้ดังนี้

- อิทธิพลของตัวแปรต้นในส่วนของคณะกรรมการบริษัท (BOD) พบว่า คุณภาพของคณะกรรมการ (BOQ) มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (BOI) อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ (BOA) และจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (BOM) ซึ่งมีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่า สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง (FEMALE) และการควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ (DUAL) มีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม และขนาดของคณะกรรมการ (BOS) มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย จะเห็นได้ว่าคุณภาพของคณะกรรมการบริษัท (BOQ) มีความสำคัญที่สุดของตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ คณะกรรมการบริษัท เนื่องจากการคุณภาพของคณะกรรมการบริษัทเป็นการวัดคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทรวมทั้งสิ้น 10 ลักษณะ ซึ่งจึงทำให้คุณภาพของคณะกรรมการมีความสำคัญมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ ของคณะกรรมการซึ่งเป็นการวัดคุณลักษณะของคณะกรรมการเพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

- อิทธิพลของตัวแปรคั่นกลางในส่วนของผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) พบว่าการได้รับการจัดลำดับเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสำคัญเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาคือการได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน DowJones Sustainability Index ของดัชนีดาวน์โจน และการได้รับการจัดลำเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดี ของสถาบันไทยพัฒน์มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นผลการจัดลำดับเป็นบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีใน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อกลุ่มนักลงทุนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

- อิทธิพลของตัวแปรควบคุมในส่วนของลักษณะทั่วไปของบริษัท พบว่า อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ขนาดของบริษัท (Firm_Size) อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท (Growth) การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน (LOSS) และอัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน (LEV) ซึ่งมีความสำคัญเท่ากัน นอกจากนี้ยังพบว่าอายุของบริษัท (Firm_Age) มีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) มีความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย อาจมีสาเหตุมาจากเมื่อนักลงทุนพิจารณาตัดสินใจลงทุนนักลงทุนจะพิจารณากำไรสุทธิของบริษัทเป็นปัจจัยหลัก จึ่งทำให้อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ (ROA) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่คำนวณมาจากกำไรสุทธิของบริษัทมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านอื่น ๆ ของบริษัท

- ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรตามในส่วนของคุณภาพกำไร พบว่า ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ (RELEV) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของตลาดทุนและการปรับย้อนหลังงบการเงิน (RESTATE) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแลมีความสำคัญเท่ากันซึ่งมีความสำคัญเป็นอันดันหนึ่ง รองลงมาคือ คุณภาพรายการคงค้าง (AQ) ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองด้านบัญชี อาจเนื่องมาจากข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเป็นการวัดคุณภาพกำไรที่ใช้ทั้งข้อมูลบัญชีและข้อมูลราคาตลาด ซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรที่สะท้อนทั้งข้อมูลบัญชีและข้อมูลราคาตลาดของบริษัท ในขณะที่การปรับย้อนหลังงบการเงินซึ่งเป็นการวัดคุณภาพกำไรด้วยมุมมองของหน่วยงานกำกับดูแลที่ถือว่าเป็นเพิ่มมุมมองในการพิจารณาคุณภาพกำไรให้มีความหลากหลายมากขึ้น จึงทำให้การวัดคุณภาพกำไรด้วยข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ และการปรับย้อนหลังงบการเงินมีความสำคัญมากกว่าคุณภาพรายการคงค้างที่เป็นการวัดคุณภาพกำไรที่ใช้ข้อมูลบัญชีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

5.2.6.2 อิทธิพลในโมเดลโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และคุณภาพกำไร ผลการวิเคราะห์พบว่าคณะกรรมการบริษัท (BOD) ไม่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อคุณภาพกำไร ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทน ซึ่งเป็นแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ตัวการต้องการให้ตัวแทนสร้างมูลค่าสูงสุดแก่กิจการโดยตัวแทนได้รับผลตอบแทนตามที่ได้กำหนดไว้ ในขณะที่ตัวแทนก็มุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองด้วย และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts & Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ว่าเป็นแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลาดทุนและรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีของกิจการ ผู้บริหารจะตัดสินใจใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถ

ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง และนอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ซึ่ง Davis et al. (1997) ได้อธิบายว่าบุคคลจะมีการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเป็นหลัก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนจะบริหารงานให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว แต่พบว่าคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของบริษัทในระดับที่สูง และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไรในระดับต่ำ ซึ่งสนับสนุนทฤษฎีความชอบธรรมที่บริษัทจะต้องคำนึงสังคม ซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม และสนับสนุนทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder theory) ที่บริษัทจะได้รับอิทธิพลจากกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกันในสังคมและจะรายงานกิจกรรมผ่านการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม โดยที่บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้บรรลุสิ่งที่สังคมคาดหวังเพื่อแสดงว่าบริษัทจะรายงานกำไรที่มีคุณภาพมากขึ้นโดยลดการตกแต่งกำไร นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรควบคุม ซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของบริษัท (CONT) มีอิทธิพลทางตรงต่อคุณภาพกำไร (EQ) คณะกรรมการบริษัท (BOD) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไร (EQ) ผ่านคณะกรรมการบริษัท (BOD) และผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (ESG) ซึ่งสนับสนับซึ่งสนับสนุนทฤษฎีความชอบธรรมที่บริษัทจะต้องคำนึงสังคมซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้บริษัทใช้ทรัพยากรทางสังคม สนับสนุนทฤษฎีตัวแทน ทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ และทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย

สรุปการอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาที่แสดงว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ คุณภาพของคณะกรรมการ ขนาดของบริษัท การเจริญเติบโตของบริษัท การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพลทำให้คุณภาพรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือลดลง ในขณะที่สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ คุณภาพของคณะกรรมการ ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท บริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นหรือลดลง นอกจากนี้ยังพบว่าสัดส่วนของ

คณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารของคณะกรรมการ คุณภาพของคณะกรรมการ ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์ และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ไม่มีอิทธิพลทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับย้อนหลังงบการเงิน ตลอดจนคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลต่อคุณภาพกำไร ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎีตัวแทน ซึ่งเป็นแนวคิดของ Jensen & Meckling (1976) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวการและตัวแทน โดยที่ตัวการต้องการให้ตัวแทนสร้างมูลค่าสูงสุดแก่กิจการ โดยตัวแทนได้รับผลตอบแทนตามที่ได้กำหนดไว้ ในขณะที่ตัวแทนก็มุ่งหวังสร้างผลประโยชน์ให้แก่ตัวเองด้วย และทฤษฎีการบัญชีเชิงบวกที่ Watts & Zimmerman (1990) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบัญชีเชิงบวก (Positive Accounting Theory) ว่าเป็นแนวคิดที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลาดทุนและรัฐบาล เป็นต้น เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารในการเลือกใช้วิธีการทางบัญชีของกิจการ ผู้บริหารจะตัดสินใจใช้วิธีการทางบัญชีที่เล็งเห็นผลว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง และนอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับทฤษฎีผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ (Stewardship Theory) ซึ่ง Davis et al. (1997) ได้อธิบายว่าบุคคลจะมีการตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเป็นหลัก โดยผู้ที่เป็นตัวแทนจะบริหารงานให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดผลสำเร็จแก่องค์กรมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัว อาจเป็นไปได้ว่าสำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบกำลังพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทยได้แก่สภาพแวดล้อมของประเทศ ไม่ใช่ปัจจัยที่มาจากคุณลักษณะของบริษัท นอกจากนี้อาจเป็นไปได้ว่าเนื่องจากประเทศไทยมีเหตุการณ์รัฐประหารในเดือนพฤษภาคม ปี 2557 ซึ่งเป็นภาวะสภาพแวดล้อมที่ไม่ปกติ จึงอาจจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในปี 2558 และปี 2559 ที่ต้องดำเนินงานภายหลังเหตุการณ์รัฐประหาร จึงอาจส่งผลให้คุณลักษณะบางประการของคณะกรรมการบริษัทและคุณลักษณะทั่วไปของบริษัทไม่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสนับสนุนผลการศึกษาของ Gaio, C. (2010) ที่พบว่าคุณลักษณะของบริษัทเป็นปัจจัยที่จะอธิบายความหลากหลายของคุณภาพกำไรที่มีระดับที่แตกต่างกันสำหรับประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว ในขณะที่สภาพแวดล้อมของประเทศมีความสำคัญมากในการอธิบายคุณภาพของงบการเงินในระดับบริษัทของประเทศที่ยังไม่พัฒนา

การศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ด้วย วิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทีละคู่ นอกจากนี้การศึกษานี้ยังทำการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวในครั้งเดียว จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ที่พบว่าตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่คณะกรรมการบริษัทมีตัวแปรเพียงบางตัวเท่านั้นที่มีอิธิพลต่อตัวแปรตาม ซึ่งได้แก่ คุณภาพกำไร ดังนี้ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง การควบตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมมีอิทธิพลให้คุณภาพรายการคงค้างดีขึ้น สัดส่วนของกรรมการเพศหญิงมีอิทธิพลทำให้ข้อมูลกำไรของบริษัทมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจมากขึ้น และอายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการมีอิทธิพลทำให้บริษัทมีการปรับย้อนหลังงบการเงินมากขึ้น ในขณะที่การวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ไม่พบอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อคุณภาพกำไร โดยที่ตัวแปรต้น ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ตัวแปรคณะกรรมการบริษัททุกตัวแปรทั้งหมดพร้อมกัน ซึ่งประกอบด้วย สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของกรรมการเพศหญิง ความรู้ความสามารถทางด้านบัญชีหรือการเงินของคณะกรรมการ อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการ การควบตำแหน่งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร จำนวนครั้งในการประชุม และคุณภาพคณะกรรมการ และตัวแปรตามซึ่งได้แก่คุณภาพกำไร ที่เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรคุณภาพกำไรทั้งหมดทุกตัวแปร ซึ่งได้แก่ คุณภาพรายการคงค้าง ข้อมูลกำไรที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ และการปรับย้อนหลังงบการเงิน โดยที่การวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) สามารถให้ผลการวิเคราะห์ที่สะท้อนความเป็นจริงของบริษัทได้มากกว่าเนื่องจากในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการและคุณภาพกำไรจำเป็นอย่างที่ยิ่งที่จะต้องพิจารณาองค์ประกอบทุกอย่างของบริษัทไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้การวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ยังเป็นการวิเคราะห์ที่พิจารณาตัวแปรควบคุม ซึ่งได้แก่ ขนาดของบริษัท อายุของบริษัท อัตราการเจริญเติบโตของบริษัท การรายงานผลประกอบการด้วยยอดขาดทุน อัตราส่วนโครงสร้างทางการเงิน อัตราแผลตอบแทนของสินทรัพย์ และบริษัทตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของบริษัทที่ต้องพิจารณาร่วมด้วย ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) จึงสามารถสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ในภาพรวมของบริษัทที่พบว่าคณะกรรมการบริษัทไม่มีอิทธิพลทางตรงและไม่มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ต่อคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.3 ข้อจำกัด

ข้อจำกัดที่พบในการศึกษาเรื่องคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และ คุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีประเด็นดังต่อไปนี้

1. การศึกษาความสัพพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และ คุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีแนวคิดในการคัดเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะบริษัทที่อยู่ในดัชนีหลักทรัพย์ SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – 2559 เท่านั้นจึงทำให้ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในงานวิจัยนี้มีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างไม่มาก ดังนั้น ผลการวิจัยจึงอาจไม่ครอบคลุมบริษัทอื่น ๆ ที่อยู่นอกขอบเขตของงานวิจัยในครั้งนี้

5.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ ในการศึกษาเรื่องคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล และ คุณภาพกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีประเด็นดังต่อไปนี้

1. นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลเพื่อประกอบการตัดสินใจลงทุน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศทไทยตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของคณะกรรมการบริษัท ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรของบริษัท ซึ่งเป็นการศึกษาเพียงคุณลักษณะของบริษัทที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพกำไรเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาถึงลักษณะประเทศ ได้แก่ คุณภาพสถาบันกฎหมาย ซึ่ง Gaio, C. (2010) พบว่าคุณภาพกำไรในระดับบริษัทของประเทศที่ยังไม่พัฒนามีความสัมพันธ์กับคุณภาพสถาบันกฎหมาย

3. การวัดคุณภาพกำไรด้วยการการปรับย้อนหลังงบการเงินในการศึกษาครั้งนี้เป็นการพิจารณาเพียงว่าบริษัทมีการปรับย้อนหลังงบการเงินหรือไม่ สำหรับการศึกษาครั้งต่อไปควรพิจารณาถึงจำนวนไตรมาสที่มีการปรับย้อนหลัง ขนาดของร้อยละที่ทำให้กำไรมีการเปลี่ยนแปลงและทิศทางในการเปลี่ยนแปงของกำไร ตลอดจนพิจารณาว่าเป็นการแก้ไขส่วนสำคัญของงบการเงิน และการแก้ไขส่วนที่ไม่สำคัญของงบการเงินหรือไม่ ซึ่งอาจจะทำให้การวัดคุณภาพกำไรด้วยการปรับย้อนหลังงบการเงินสะท้อนถึงคุณภาพงบการเงินได้มากยิ่งขึ้น

4. การวัดคุณภาพคณะกรรมการในการศึกษาครั้งในใช้คุณลักษณะทั้งหมด 9 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการทุกคนเข้าร่วมประชุมอย่างน้อยร้อยละ 75 มีกรรมการอิสระจากภายนอกเป็นสมาชิกของคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทน มีกรรมการอิสระจากภายนอกเป็นสมาชิกของคณะกรรมการสรรหา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการความรับผิดชอบต่อสังคม กรรมการอิสระจากภายนอกมีการประชุมกันเองโดยไม่มีประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) เข้าร่วมประชุมด้วย มีนโนบายกำหนดให้กรรมการอิสระจากภายนอกเป็นกรรมการในบริษัทมหาชนอื่นไม่เกิน 4 บริษัท สมาชิกของคณะกรรมการบริษัทถูกควบคุมโดยกรรมการอิสระจากภายนอกตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และมีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่เหมาะสมโดยไม่น้อยกว่า 5 คน และไม่เกิน 16 คน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มคุณลักษณะในการวัดคุณภาพคณะกรรมการที่ให้มุมมองในการวัดคุณภาพคณะกรรมการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

5. การวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลของการศึกษาครั้งนี้ใช้ผลการประกาศรายชื่อบริษัทที่มีผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลที่ดีของ DJSI (DowJones Sustainability Index) ของดัชนีดาวน์โจน Thailand Sustainability Investment (THSI) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ESG Rating ของสถาบันไทยพัฒน์ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะใช้วิธีการอื่นในการวัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล เช่น พิจารณาจากรายงานความยั่งยืน เพื่อให้ได้ผลการวิจัยในมุมมองที่แตกต่างกัน

6. การศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ด้วย วิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทีละคู่ นอกจากนี้ยังทำการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวในครั้งเดียว ดังนั้นสำหรับการศึกษางานวิจัยทางบัญชีในครั้งต่อไปควรเพิ่มการวิเคราะห์แบบเส้นทางสัมพันธ์ (Path Analysis) เพื่อให้ทำให้การศึกษาได้ผลการวิเคราะห์ที่เป็นการพิจารณาภาพรวมจากปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งหมดต่อบริษัท

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กาญจนา ประกอบแสง และ พัทธนันท์ เพชรเชิดชู. (2560). *กลไกการกำกับดูแลกิจการความสัมพันธ์ทางการเมืองกับคุณภาพกำไร*. วารสารสุทธิปริทัศน์, 31(99).

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *ชวนมาลงทุนในหุ้นยั่งยืน*. สืบค้น 15 ธันวาคม 2560 จาก https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/sr/sri/files/TSI_Leaflet.pdf

นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร. (2555*). ผลกระทบของโครงสร้างผู้ถือหุ้น คณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบ ที่มีต่อการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัยพ์แห่งประเทศไทย.* ปริญญานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ศิลปพร ศรีจั่นเพชร. (2551). *ทฤษฎีบรรษัทภิบาล*. วารสารบริหารธุรกิจ, 31(120).

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2547). *คู่มือกรรมการบริษัทจดทะเบียน เล่มที่ 1: บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ "กรรมการ" และ "คณะกรรมการ"*. สืบค้น 20 พฤศจิกายน 2561, จาก https://www.set.or.th

อาณัติ ลีมัคเดช. (2556). *การส่งสัญญาณด้วยรางวัลรับผิดชอบต่อสังคม: กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วารสารบริหารธุรกิจ, 36(139), 27-42.

ภาษาต่างประเทศ

Abbott, L. J., Parker, S., & Peters, G. F. (2004). *Audit committee characteristics and restatements. Auditing*: A Journal of Practice & Theory, 23(1), 69-87.

Abdul Rahman, R., & Haneem Mohamed Ali, F. (2006). *Board, audit committee, culture and earnings management: Malaysian evidence*. Managerial Auditing Journal, 21(7), 783-804.

Adams, R. B., & Ferreira, D. (2007*). A theory of friendly boards*. The Journal of Finance, 62(1), 217-250.

Adams, R. B., & Ferreira, D. (2009). *Women in the boardroom and their impact on governance and performance*. Journal of financial economics, 94(2), 291-309.

Adams, R., S. Gray, and J. Nowland. (2010). *Is there a business case for female directors? Evidence from the market reaction to all new director appointments*. Working paper, City University of Hong Kong.

Agrawal, A., & Chadha, S. (2005). *Corporate governance and accounting scandals*. The Journal of Law and Economics, 48(2), 371-406.

Agrawal, A., & Knoeber, C. R. (2001). *Do some outside directors play a political role?*. The Journal of Law and Economics, 44(1), 179-198.

Aguilera, R. V., Rupp, D. E., Williams, C. A., & Ganapathi, J. (2007). *Putting the S back in corporate social responsibility: A multilevel theory of social change in organizations. Academy of management review*, 32(3), 836-863.

Ahmad, N. B. J., Rashid, A., & Gow, J. (2017). *Board Independence and Corporate Social Responsibility (CSR) Reporting in Malaysia*. Australasian Accounting Business & Finance Journal, 11(2).

Akers, M. D., Giacomino, D. E., & Bellovary, J. L. (2007). *Earnings management and its implications*. The CPA Journal, 77(8), 64.

American Institute of Certified Puhlic Accountants (AICPA). (1994). *Comprehensive Report of the Special Committee on Financial Reporting*. New York, NY: AICPA.

Anderson, K., Gillan, S., & Deli, D. (2003). *Boards of directors, audit committees, and the information content of earnings.*

Appiah, K. O., & Chizema, A. (2016). *The impact of board quality and nomination committee on corporate bankruptcy*. Advances in accounting, 35, 75-81.

Ashbaugh, H., LaFond, R., & Mayhew, B. W. (2003). *Do nonaudit services compromise auditor independence? Further evidence*. The Accounting Review, 78(3), 611-639.

Ashbaugh-Skaife, H., Collins, D. W., & LaFond, R. (2006). *The effects of corporate governance on firms' credit ratings*. Journal of accounting and economics, 42(1-2), 203-243.

Badolato, P. G., Donelson, D. C., & Ege, M. (2014). *Audit committee financial expertise and earnings management: The role of status*. Journal of Accounting and Economics, 58(2-3), 208-230.

Balabanis, G., Stables, R. E., & Phillips, H. C. (1997). *Market orientation in the top 200 British charity organizations and its impact on their performance*. European Journal of Marketing, 31(8), 583-603.

Ball, R., Kothari, S. P., & Robin, A. (2000). *The effect of international institutional factors on properties of accounting earnings*. Journal of accounting and economics, 29(1), 1-51.

Barber, B. M., & Odean, T. (2001). *Boys will be boys: Gender, overconfidence, and common stock investment*. The quarterly journal of economics, 116(1), 261-292.

Barnard, C. (1938). 1.(1938). *The functions of the executive*. Cambridge/Mass.

Barth, M. E., Beaver, W. H., & Landsman, W. R. (2001). *The relevance of the value relevance literature for financial accounting standard setting: another view*. Journal of accounting and economics, 31(1-3), 77-104.

Bartov, E., Givoly, D., & Hayn, C. (2002). *The rewards to meeting or beating earnings expectations*. Journal of accounting and economics, 33(2), 173-204.

Bear, S., Rahman, N., and Post, C. (2010). *The impact of board diversity and gender composition on corporate social responsibility and firm reputation*. Journal of Business Ethics, 97(2), 207-221.

Bedard, J., Chtourou, S. M., & Courteau, L. (2004). **The effect of audit committee expertise, independence, and activity on aggressive earnings management**. Auditing: A Journal of Practice & Theory, 23(2), 13-35.

Beekes, W., & Brown, P. (2006). *Do better‐governed Australian firms make more informative disclosures?*. Journal of Business Finance & Accounting, 33(3‐4), 422-450.

Bilimoria, D. (2000). *Building the business case for women corporate directors*. In Women on corporate boards of directors (pp. 25-40). Springer, Dordrecht.

Blackburn, V. L. (1994). *The effectiveness of corporate control in the US*. Corporate governance: an international review, 2(4), 196-202.

Bonn, I., & Pettigrew, A. (2009). *Towards a dynamic theory of boards: An organisational life cycle approach.* Journal of Management & Organization, 15(1), 2-16.

Boone, A. L., Field, L. C., Karpoff, J. M., & Raheja, C. G. (2007). *The determinants of corporate board size and composition: An empirical analysis*. Journal of financial Economics, 85(1), 66-101.

Brick, I. E., & Chidambaran, N. K. (2008). *Board monitoring, firm risk, and external regulation.* Journal of Regulatory Economics, 33(1), 87-116.

Brickley, J. A., Coles, J. L., & Jarrell, G. (1997). *Leadership structure: Separating the CEO and chairman of the board.* Journal of corporate Finance, 3(3), 189-220.

Burgstahler, D., & Dichev, I. (1997). *Earnings management to avoid earnings decreases and losses.* Journal of accounting and economics, 24(1), 99-126.

Burke, R. J., & Vinnicombe, S. (2008). *Women on corporate boards of directors: international issues and opportunities*. Women on Corporate Boards of Directors: International Research and Practice, 1-11.

Cahan, S. F. (1992). *The effect of antitrust investigations on discretionary accruals: A refined test of the political-cost hypothesis*. Accounting Review, 77-95.

Carcello, J. V., Hollingsworth, C. W., & Neal, T. L. (2006). *Audit committee financial experts: A closer examination using firm designations.* Accounting Horizons, 20(4), 351-373.

Carpenter, M. A., & Westphal, J. D. (2001). *The strategic context of external network ties: Examining the impact of director appointments on board involvement in strategic decision making*. Academy of Management journal, 44(4), 639-660.

Carter, D. A., Simkins, B. J., & Simpson, W. G. (2003). *Corporate governance, board diversity, and firm value*. Financial review, 38(1), 33-53.

Castanias, R. P., & Helfat, C. E. (2001). *The managerial rents model: Theory and empirical analysis.* Journal of Management, 27(6), 661-678.

Certo, S. T. (2003). *Influencing initial public offering investors with prestige: Signaling with board structures*. Academy of management review, 28(3), 432-446.

Chaganti, R. S., Mahajan, V., & Sharma, S. (1985). *Corporate board size, composition and corporate failures in retailing industry [1].* Journal of Management Studies, 22(4), 400-417.

Chaney, P. K., & Lewis, C. M. (1995). *Earnings management and firm valuation under asymmetric information*. Journal of Corporate Finance, 1(3-4), 319-345.

Charreaux, G., & Desbrières, P. (1998). *Gouvernance des entreprises: valeur partenariale contre valeur actionnariale.* Finance contrôle stratégie, 1(2), 57-88.

Chen, K. C., Cheng, Q., Lin, Y. C., Lin, Y. C., & Xiao, X. (2016). *Financial reporting quality of Chinese reverse merger firms: The reverse merger effect or the weak country effect?*. The Accounting Review, 91(5), 1363-1390.

Chen, X., Cheng, Q., & Wang, X. (2015). *Does increased board independence reduce earnings management? Evidence from recent regulatory reforms*. Review of Accounting Studies, 20(2), 899-933.

Cho, S., & Kim, Y. C. (2012). *Corporate social responsibility (CSR) as a halo effect in issue management: public response to negative news about pro-social local private companies.* Asian Journal of Communication, 22(4), 372-385.

Choi, B. B., Lee, D., and Park, Y. (2013). *Corporate social responsibility, corporate governance and earnings quality: Evidence from Korea*. Corporate Governance: An International Review, 21(5), 447-467.

Coles, J. L., Daniel, N. D., & Naveen, L. (2008). *Boards: Does one size fit all?*. Journal of financial economics, 87(2), 329-356.

Collins, D. W., Maydew, E. L., & Weiss, I. S. (1997). *Changes in the value-relevance of earnings and book values over the past forty years*. Journal of accounting and economics, 24(1), 39-67.

Council, F. R. (2010). *The UK corporate governance code*. London: Financial Reporting Council.

Daily, C. M., & Dalton, D. R. (1994). *Bankruptcy and corporate governance: The impact of board composition and structure*. Academy of Management journal, 37(6), 1603-1617.

Daily, C. M., & Dalton, D. R. (1995). *CEO and director turnover in failing firms: An illusion of change?*. Strategic Management Journal, 16(5), 393-400.

Daily, C. M., Certo, S. T., & Dalton, D. R. (2000). *International experience in the executive suite: the path to prosperity?*. Strategic Management Journal, 515-523.

Dalton, D. R., Daily, C. M., Johnson, J. L., and Ellstrand, A. E. (1999). *Number of directors and financial performance: A meta-analysis*. Academy of Management journal, 42(6), 674-686.

Darrell, W., and Schwartz, B. N. (1997). *Environmental disclosures and public policy pressure*. Journal of accounting and Public Policy, 16(2), 125-154.

Davis, J. H., Schoorman, F. D., & Donaldson, L. (1997). *Toward a stewardship theory of management*. Academy of Management review, 22(1), 20-47.

Dawson, L. M. (1997). *Ethical differences between men and women in the sales profession.* Journal of Business Ethics, 16(11), 1143-1152.

De Andres, P., & Vallelado, E. (2008). *Corporate governance in banking: The role of the board of directors*. Journal of banking & finance, 32(12), 2570-2580.

Dechow, P. and Schrand, C. (2004) *Earnings Quality* (Charlottesville, VA: Research Foundation of CFA Institute).

Dechow, P. M. (1994). *Accounting earnings and cash flows as measures of firm performance: The role of accounting accruals.* Journal of accounting and economics, 18(1), 3-42.

Dechow, P. M., & Dichev, I. D. (2002). *The quality of accruals and earnings: The role of accrual estimation errors*. The accounting review, 77(s-1), 35-59.

Dechow, P. M., Sloan, R. G., and Sweeney, A. P. (1995). *Detecting earnings management.* Accounting review, 70(2) 193-225.

Dechow, P., Ge, W., & Schrand, C. (2010). *Understanding earnings quality: A review of the proxies, their determinants and their consequences*. Journal of accounting and economics, 50(2-3), 344-401.

DeFond, M. L., & Jiambalvo, J. (1994). *Debt covenant violation and manipulation of accruals.* Journal of accounting and economics, 17(1-2), 145-176.

DeFond, M. L., Hann, R. N., & Hu, X. (2005). *Does the market value financial expertise on audit committees of boards of directors?*. Journal of accounting research, 43(2), 153-193.

Demski, J. S. (1998). *Performance measure manipulation.* Contemporary Accounting Research, 15(3), 261-285.

Eisenberg, T., Sundgren, S., & Wells, M. T. (1998). *Larger board size and decreasing firm value in small firms1*. Journal of financial economics, 48(1), 35-54.

Fama, E. F. (1980). *Agency problems and the theory of the firm*. Journal of political economy, 88(2), 288-307.

Fama, E. F., & Jensen, M. C. (1983). *Agency problems and residual claims*. The Journal of Law and Economics, 26(2), 327-349.

Fernandez-Feijoo, B., Romero, S., & Ruiz-Blanco, S. (2014). *Women on boards: do they affect sustainability reporting?*. Corporate Social Responsibility and Environmental Management, 21(6), 351-364.

Ferrero-Ferrero, I., Fernández-Izquierdo, M. Á., & Muñoz-Torres, M. J. (2015). *Integrating sustainability into corporate governance: an empirical study on board diversity.* Corporate Social Responsibility and Environmental Management, 22(4), 193-207.

Finkelstein, S., Hambrick, D. C., & Cannella, A. A. (1996). *Strategic leadership*. St. Paul, Minn.: West.

Firth, M., Fung, P. M., & Rui, O. M. (2007). *Ownership, two-tier board structure, and the informativeness of earnings–Evidence from China*. Journal of accounting and public policy, 26(4), 463-496.

Francis, J., and Schipper, K. (1999). *Have financial statements lost their relevance?*. Journal of accounting Research, 37(2) 319-352.

Francis, J., LaFond, R., Olsson, P. M., and Schipper, K. (2004). *Costs of equity and earnings attributes.* The accounting review, 79(4), 967-1010.

Francis, J., Nanda, D., & Olsson, P. (2008). *Voluntary disclosure, earnings quality, and cost of capital.* Journal of accounting research, 46(1), 53-99.

Frankel, R. M., Johnson, M. F., and Nelson, K. K. (2002). *The relation between auditors' fees for nonaudit services and earnings management*. The accounting review, 77(s-1), 71-105.

Freeman, R. E. (1984). *Strategic Management: A Stakeholder Approach* (Pitman, Boston, MA).

Gaio, C. (2010). *The relative importance of firm and country characteristics for earnings quality around the world*. European accounting review, 19(4), 693-738.

Gaio, C. (2010). *The relative importance of firm and country characteristics for earnings quality around the world*. European accounting review, 19(4), 693-738.

García-Sánchez, I. M., Martínez-Ferrero, J., & García-Meca, E. (2017). Gender diversity, *financial expertise and its effects on accounting quality*. Management Decision, 55(2), 347-382.

Garcia-Torea, N., Fernandez-Feijoo, B., & de la Cuesta, M. (2016). *Board of director's effectiveness and the stakeholder perspective of corporate governance: Do effective*

boards promote the interests of shareholders and stakeholders?. BRQ Business Research Quarterly, 19(4), 246-260.

Graham, J. R., Harvey, C. R., & Rajgopal, S. (2005). *The economic implications of corporate financial reporting*. Journal of accounting and economics, 40(1-3), 3-73.

Guest, P. M. (2008). *The determinants of board size and composition: Evidence from the UK*. Journal of Corporate Finance, 14(1), 51-72.

Güner, A. B., Malmendier, U., & Tate, G. (2008). *Financial expertise of directors*. Journal of Financial Economics, 88(2), 323-354.

Hambrick, D. C., & Mason, P. A. (1984*). Upper echelons: The organization as a reflection of its top managers.* Academy of management review, 9(2), 193-206.

Han, J. C., & Wang, S. W. (1998). *Political costs and earnings management of oil companies during the 1990 Persian Gulf crisis*. Accounting Review, 103-117.

Harjoto, M., Laksmana, I., & Lee, R. (2015). *Board diversity and corporate social responsibility.* Journal of Business Ethics, 132(4), 641-660.

Harris, M., & Raviv, A. (2006). *A theory of board control and size*. The Review of Financial Studies, 21(4), 1797-1832.

Harrison, J. R. (1987). *The strategic use of corporate board committees*. California Management Review, 30(1), 109-125.

Healy, P. M. (1985). *The effect of bonus schemes on accounting decisions*. Journal of accounting and economics, 7(1-3), 85-107.

Herda, D. N., Taylor, M. E., & Winterbotham, G. (2012). *The Effect of Board Independence on the Sustainability Reporting Practices of Large US Firms*. Issues in Social and Environmental Accounting, 6(2), 178-197.

Hillman, A. J., & Dalziel, T. (2003). *Boards of directors and firm performance: Integrating agency and resource dependence perspectives.* Academy of Management review, 28(3), 383-396.

Hillman, A. J., Shropshire, C., & Cannella, A. A. (2007). *Organizational predictors of women on corporate boards*. Academy of Management Journal, 50(4), 941-952.

Hong, Y., and Andersen, M. L. (2011). *The relationship between corporate social responsibility and earnings management: An exploratory study*. Journal of Business Ethics, 104(4), 461-471.

Hribar, P., Jenkins, N. T., & Johnson, W. B. (2006). *Stock repurchases as an earnings management device.* Journal of Accounting and Economics, 41(1-2), 3-27.

Huang, H. W., Rose-Green, E., and Lee, C. C. (2012). *CEO age and financial reporting quality*. Accounting Horizons, 26(4), 725-740.

Huang, J., & Kisgen, D. J. (2013). *Gender and corporate finance: Are male executives overconfident relative to female executives?.* Journal of Financial Economics, 108(3), 822-839.

Iskandar, T.M. and Abdullah, W.Z.W. (2004), ''*Audit committee and the selection of external auditors: the Malaysian evidence''*. Malaysian Accounting Review, Vol. 3 No. 1, 123.

Ismail, H., & Rahmat, M. (2008). *Corporate reporting quality, audit committee and quality of audit*. Malaysian Accounting Review, 7(1), 21-42.

Jain, A., Jain, P. K., & Rezaee, Z. (2016). *Value-relevance of corporate social responsibility: Evidence from short selling*. Journal of Management Accounting Research, 28(2), 29-52.

Jennings, R. (1987). *Unsystematic security price movements, management earnings forecasts, and revisions in consensus analyst earnings forecasts.* Journal of Accounting Research, 90-110.

Jensen, M. C. (2002). *Value maximization, stakeholder theory, and the corporate objective function*. Business ethics quarterly, 235-256.

Jensen, M. C., and Meckling, W. H. (1976). *Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs and ownership structure*. Journal of financial economics, 3(4), 305-360.

Jizi, M. I., Salama, A., Dixon, R., & Stratling, R. (2014). *Corporate governance and corporate social responsibility disclosure: Evidence from the US banking sector*. Journal of Business Ethics, 125(4), 601-615.

Johnson J L, Daily C M and Ellstrand A E (1996), *"Boards of Directors: A Review and Research Agenda"*. Journal of Management, Vol. 22, No. 3, pp. 409-438.

Johnson R B (1997), *"The Board of Directors Over Time: Composition and the Organizational Life Cycle"*. International Journal of Management, Vol. 14, No. 3, pp. 339-344.

Johnson, R. A., Hoskisson, R. E., & Hitt, M. A. (1993). *Board of director involvement in restructuring: The effects of board versus managerial controls and characteristics.* Strategic Management Journal, 14(S1), 33-50.

Jones, J. J. (1991). *Earnings management during import relief investigations.* Journal of accounting research, 193-228.

Joos, P., & Lang, M. (1994). *The effects of accounting diversity: Evidence from the European Union*. Journal of Accounting Research, 141-168.

Kim, Y., Park, M. S., and Wier, B. (2012). *Is earnings quality associated with corporate social responsibility?*. The Accounting Review, 87(3), 761-796.

Klapper, L., & Love, I. (2004). *Corporate governance, investor protection and performance in emerging markets.* Journal of Corporate Finance, 10, 703–728.

Klein, A. (1998). *Firm performance and board committee structure.* The Journal of Law and Economics, 41(1), 275-304.

Klein, A. (2002). *Audit committee, board of director characteristics, and earnings management.* Journal of accounting and economics, 33(3), 375-400.

Knudsen, J. S., Geisler, K., & Ege, M. (2013). *Corporate social responsibility in the board room–when do directors pay attention?.* Human Resource Development International, 16(2), 238-246.

Krishnan, G. V., & Visvanathan, G. (2008). *Does the SOX definition of an accounting expert matter? The association between audit committee directors' accounting expertise and accounting conservatism.* Contemporary Accounting Research, 25(3), 827-858.

Krishnan, J. (2005). *Audit committee quality and internal control: An empirical analysis*. The accounting review, 80(2), 649-675.

Lara, J. M. G., Osma, B. G., Mora, A., & Scapin, M. (2017). *The monitoring role of female directors over accounting quality*. Journal of Corporate Finance, 45, 651-668.

Laux, C., & Laux, V. (2009). *Board committees, CEO compensation, and earnings management.* The accounting review, 84(3), 869-891.

Leuz, C., Nanda, D., & Wysocki, P. D. (2003). *Earnings management and investor protection: an international comparison*. Journal of financial economics, 69(3), 505-527.

Lev, B. (1989). *On the usefulness of earnings and earnings research: Lessons and directions from two decades of empirical research*. Journal of accounting research, 153-192.

Lev, B., & Zarowin, P. (1999). *The boundaries of financial reporting and how to extend them.* Journal of Accounting research, 37(2), 353-385.

Levitt, A. (1998). Corporate governance: Integrity in the information age. Speech presented at Tulane University, March 12. Available at: http://www.sec.gov/news/speech/speecharchive/1998/spch206.txt

Lewicka-Strzałecka, A. (2006). ***OdpowiedzialnoŚĆ moralna w Życiu gospodarczym***. IFiSPAN. Warszawa: Wydawnictwo.

Lipe, R. (1990). *The relation between stock returns and accounting earnings given alternative information*. Accounting Review, 49-71.

Madhani P M (2007), *"Corporate Governance from Compliance to Competitive Advantage"*. The Accounting World, Vol. 7, No. 8, pp. 26-31.

Madhani P M (2014), *"Corporate Governance and Disclosure Practices of Indian Firms: An Industry Perspective"*. The IUP Journal of Corporate Governance, Vol. 13, No. 2, pp. 27-41.

Madhani, P. M (2007). *Corporate Governance from Compliance to Competitive Advantage*. The Accounting World, 7(8), 26-31.

Maignan, I., & Ferrell, O. C. (2004). *Corporate social responsibility and marketing: An integrative framework.* Journal of the Academy of Marketing science, 32(1), 3-19.

Makower, J. (2009). *Strategies for the Green Economy Opportunities and Challenges in the New World of Business*. New York: McGraw-Hill.

Mănescu, C. (2011). *Stock returns in relation to environmental, social and governance performance: Mispricing or compensation for risk?*. Sustainable development, 19(2), 95-118.

Martínez-Ferrero, J., Banerjee, S., and García-Sánchez, I. M. (2016). *Corporate social responsibility as a strategic shield against costs of earnings management practices.* Journal of Business Ethics, 133(2), 305-324.

Martínez-Ferrero, J., Garcia-Sanchez, I. M., and Cuadrado-Ballesteros, B. (2015). *Effect of financial reporting quality on sustainability information disclosure*. Corporate Social Responsibility and Environmental Management, 22(1), 45-64.

McColgan, P. (2001). *Agency theory and corporate governance: a review of the literature from a UK perspective*. Department of Accounting and Finance Working Paper, 6, 0203.

McNulty, T., & Pettigrew, A. (1996). *The contribution, power and influence of part-time board members*. Corporate Governance: An International Review, 4(3), 160-179.

Mitter C, Duller C and Feldbauer-Durstmüller B (2012), *"The Impact of the Family's Role and Involvement in Management and Governance on Planning: Evidence from Austrian Medium-Sized and Large Firms"*. International Journal of Business Research, Vol. 12, No. 3, 56-68.

Montgomery, C. A., & Kaufman, R. (2003). *The Board's missing link*. Harvard Business Review, 81(3), 86-93.

Murphy, S. A., & McIntyre, M. L. (2007). *Board of director performance: a group dynamics perspective*. Corporate Governance: The international journal of business in society, 7(2), 209-224.

Muttakin, M. B., Khan, A., and Azim, M. I. (2015). *Corporate social responsibility disclosures and earnings quality: Are they a reflection of managers' opportunistic behavior?.* Managerial Auditing Journal, 30(3), 277-298.

Muttakin, M. B., Khan, A., and Subramaniam, N. (2015). *Firm characteristics, board diversity and corporate social responsibility: Evidence from Bangladesh.* Pacific Accounting Review, 27(3), 353-372.

Nicholson, G. J., & Kiel, G. C. (2004). *A framework for diagnosing board effectiveness.* Corporate Governance: An International Review, 12(4), 442-460.

Pajunen, K. (2006). *Stakeholder influences in organizational survival.* Journal of Management Studies, 43(6), 1261-1288.

Palia, D. (2000). *The impact of regulation on CEO labor markets*. The RAND Journal of Economics, 165-179.

Penman, S. H., & Zhang, X. J. (2002). *Accounting conservatism, the quality of earnings, and stock returns*. The accounting review, 77(2), 237-264.

Perry, T., & Shivdasani, A. (2005). *Do boards affect performance? Evidence from corporate restructuring*. The Journal of Business, 78(4), 1403-1432.

Peterson, C. A., & Philpot, J. (2007). *Women's roles on US Fortune 500 boards: Director expertise and committee memberships.* Journal of Business Ethics, 72(2), 177-196.

Peterson, D., Rhoads, A., & Vaught, B. C. (2001). *Ethical beliefs of business professionals: A study of gender, age and external factors*. Journal of Business Ethics, 31(3), 225-232.

Pi, L., & Timme, S. G. (1993). *Corporate control and bank efficiency.* Journal of Banking & Finance, 17(2-3), 515-530.

Plumlee, M., & Yohn, T. L. (2010). *An analysis of the underlying causes attributed to restatements*. Accounting Horizons, 24(1), 41-64.

Porter, M., and Kramer, M. (2011). *Creating Shared Value*. Harvard Business Review, January/February, 62-77.

Post, J. E., Lawrence, A. T., Weber, J., & SJ, J. W. (2002). *Business and society: Corporate strategy, public policy, ethics*. McGraw-Hill/Irwin.

Rechner, P. L., & Dalton, D. R. (1991). *CEO duality and organizational performance: A longitudinal analysis*. Strategic Management Journal, 12(2), 155-160.

Revsine, L., D. Collins, and B. Johnson. (2002). *Financial Reporting and Analysis*. Second edition. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Richardson, S. (2003). *Eamings surprises and short selling*. Accounting Horizons 17 (Supplement): 49-61.

Riley Jr, W. B., & Chow, K. V. (1992). *Asset allocation and individual risk aversion*. Financial Analysts Journal, 48(6), 32-37.

Robinson, D., & Burton, D. (2004). *Discretion in financial reporting: The voluntary adoption of fair value accounting for employee stock options*. Accounting Horizons, 18(2), 97-108.

Rodrigue, M., Magnan, M., & Cho, C. H. (2013). *Is environmental governance substantive or symbolic? An empirical investigation*. Journal of Business Ethics, 114(1), 107-129.

Romanus, R. N., Maher, J. J., & Fleming, D. M. (2008). *Auditor industry specialization, auditor changes, and accounting restatements*. Accounting Horizons, 22(4), 389-413.

Ronen, J., and S. Sadan. (1981). *Smoothing Income Numbers: Objectives, Means and Implications*. Reading, MA Addison Wesley.

Rose, C. (2007). *Does female board representation influence firm performance? The Danish evidence.* Corporate Governance: An International Review, 15(2), 404-413.

Sahut, J. M., & Pasquini-Descomps, H. (2015). *ESG impact on market performance of firms: International Evidence.* Management international/International Management/Gestiòn Internacional, 19(2), 40-63.

Sarkar, J., Sarkar, S., & Sen, K. (2008). *Board of directors and opportunistic earnings management: Evidence from India*. Journal of Accounting, Auditing & Finance, 23(4), 517-551.

Schipper, K., & Vincent, L. (2003). *Earnings quality*. Accounting horizons, 17, 97-110.

Schroeder, M. (2001). SEC list of accounting-fraud probes grows. Wall Street Journal (February 12): C7.

Shaukat, A., Qiu, Y., & Trojanowski, G. (2016). *Board attributes, corporate social responsibility strategy, and corporate environmental and social performance*. Journal of Business Ethics, 135(3), 569-585.

Shivdasani, A., & Yermack, D. (1999). *CEO involvement in the selection of new board members: An empirical analysis.* The journal of finance, 54(5), 1829-1853.

Shleifer, A., & Vishny, R. W. (1997). *A survey of corporate governance*. The journal of finance, 52(2), 737-783.

Simmons, J. (2004). *Managing in the post-managerialist era: Towards socially responsible corporate governance*. Management Decision, 42(3/4), 601-611.

Srinidhi, B., Gul, F. A., & Tsui, J. (2011). *Female directors and earnings quality*. Contemporary Accounting Research, 28(5), 1610-1644.

Stawicka, E. (2017). *Sustainable Development and the Business Context of CSR Benefits on the Polish Market*. Acta Scientiarum Polonorum. Oeconomia, 16(3), 73-81.

Strebel, R. (2009). *"Time to bring real shareholders back on board"*. Financial Times, February 12.

Suchman, M. C. (1995). *Managing legitimacy: Strategic and institutional approaches*. Academy of Management Review, 20(3), 571-610.

Sundaram, R. K., & Yermack, D. L. (2007). *Pay me later: Inside debt and its role in managerial compensation*. The Journal of Finance, 62(4), 1551-1588.

Sweeney, A. P. (1994). *Debt-covenant violations and managers' accounting responses*. Journal of accounting and Economics, 17(3), 281-308.

Teets, W. R. (2002). *Quality of earnings: An introduction to the issues in accounting education special issue*. Issues in Accounting Education, 17(4), 335-360.

Tomšiae D (2013), *"Towards Relational View of Corporate Governance Role"*. Montenegrin Journal of Economics, Vol. 9, No. 2, 71-87.

Trahms, C. A., Ndofor, H. A., & Sirmon, D. G. (2013). *Organizational decline and turnaround: A review and agenda for future research.* Journal of Management, 39(5), 1277-1307.

Vafeas, N. (1999). *Board meeting frequency and firm performance.* Journal of financial economics, 53(1), 113-142.

Vroom, V. H., & Pahl, B. (1971). *Relationship between age and risk taking among managers.* Journal of applied psychology, 55(5), 399.

Waddock, S. A., and Graves, S. B. (1997). *The corporate social performance-financial performance link.* Strategic Management Journal,18(4) 303-319.

Waldman, D. A., De Luque, M. S., Washburn, N., House, R. J., Adetoun, B., Barrasa, A., ... and Dorfman, P. (2006). *Cultural and leadership predictors of corporate social responsibility values of top management: A GLOBE study of 15 countries*. Journal of International Business Studies, 37(6), 823-837.

Watts, R. L. (2003). *Conservatism in accounting part I: Explanations and implications*. Accounting horizons, 17(3), 207-221.

Watts, R. L., & Zimmerman, J. L. (1990). *Positive accounting theory: a ten year perspective*. Accounting review, 131-156.

Weisbach, M. S. (1988). *Outside directors and CEO turnover.* Journal of financial Economics, 20, 431-460.

Westphal, J. D., & Fredrickson, J. W. (2001). *Who directs strategic change? Director experience, the selection of new CEOs, and change in corporate strategy.* Strategic Management Journal, 22(12), 1113-1137.

Withers, M. C., & Hillman, A. J. (2008, August). ***DIRECTOR IDENTITIES AND THE ROLE OF THE BOARD IN ORGANIZATIONAL TURNAROUND***. In Academy of Management Proceedings (Vol. 2008, No. 1, pp. 1-6).

WoŹniczka, J. (2016). *THE ETHICAL DILEMMAS IN MARKETING–THE POSITIVE IDEA AND ITS DESIRABLE AND UNDESIRABLE CONSEQUENCES.* Acta Scientiarium Polonorum Oeconomia, 15(4), 199-200.

Xie, B., Davidson III, W. N., & DaDalt, P. J. (2003). *Earnings management and corporate governance: the role of the board and the audit committee*. Journal of corporate finance, 9(3), 295-316.

Yermack, D. (1996). *Higher market valuation of companies with a small board of directors.* Journal of financial economics, 40(2), 185-211.

Yip, E., Van Staden, C., and Cahan, S. (2011*). Corporate social responsibility reporting and earnings management: The role of political costs*. Australasian Accounting Business & Finance Journal, 5(3), 17.

Zhang, J. Q., Zhu, H., & Ding, H. B. (2013). *Board composition and corporate social responsibility: An empirical investigation in the post Sarbanes-Oxley era.* Journal of Business Ethics, 114(3), 381-392.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	ชลลดา ชะโลมกลาง
วัน เดือน ปีเกิด	1 มิถุนายน 2521
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2543 บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา
	พ.ศ. 2545 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบัญชีวางแผนและควบคุม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้